МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

MINISTRY OF EDUCATION
AND SCIENCE OF UKRAINE

National Technical University
"Kharkiv Polytechnic Institute"

Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології

№ 2 (14) 2025

Збірник наукових праць

Видання засноване у 1961 р.

Bulletin of the National Technical University "KhPI". Series: System analysis, control and information technology

No. 2 (14) 2025

Collection of Scientific papers

The edition was founded in 1961

Харків
НТУ «ХПІ», 2025

Kharkiv
NTU "KhPI", 2025

Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології = Bulletin of the National Technical University "KhPI". Series: System analysis, control and information technology : зб. наук. пр. / Нац. техн. ун-т «Харків. політехн. ін-т». — Харків : НТУ «ХПІ», 2025. — № 2 (14) 2025. — 142 с. — ISSN 2079-0023.

Видання публікує нові наукові результати в області системного аналізу та управління складними системами, отримані на основі сучасних прикладних математичних методів і прогресивних інформаційних технологій. Публікуються роботи, пов'язані зі штучним інтелектом, аналізом великих даних, сучасними методами високопродуктивних обчислень у системах підтримки прийняття рішень.

Для науковців, викладачів вищої школи, аспірантів, студентів та спеціалістів у галузі системного аналізу, управління та комп'ютерних технологій.

Edition publishes new scientific results in the field of system analysis and control of complex systems, based on the application of modern mathematical methods and advanced information technology. Works related to artificial intelligence, big data analysis and modern methods of high-performance computing in decision support systems are publishing.

For scientists, teachers of higher education, post-graduate students, students and specialists in the field of systems analysis, management and computer technology.

Ідентифікатор медіа R30-01544, згідно з рішенням Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення від 16.10.2023 № 1075.

Мова статей – українська, англійська.

Наказом МОН України № 1643 від 28 грудня 2019 року «Про затвердження рішень Атестаційної колегії Міністерства щодо діяльності спеціалізованих вчених рад від 18 грудня 2019 року» «Вісник Національного технічного університету "ХПІ". Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології» внесено до категорії Б «Переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук».

Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології включений до зовнішніх інформаційних систем, у тому числі в наукометричну базу даних Index Copernicus (Польща), бібліографічну базу даних OCLC WorldCat (США), індексується пошуковими системами Google Scholar і Crossref; зареєстрований у світовому каталозі періодичних видань бази даних Ulrich's Periodicals Directory (New Jersey, USA).

Офіційний сайт видання: http://samit.khpi.edu.ua/

Засновник
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

Founder
National Technical University
"Kharkiv Polytechnic Institute"

Рекомендовано до друку Вченою радою НТУ «ХПІ».
Протокол № 13 від 26 грудня 2025 р.

СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ І ТЕОРІЯ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

SYSTEM ANALYSIS AND DECISION-MAKING THEORY

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.01
УДК 004.942

Д. С. ІВАЩЕНКО, старший викладач кафедри системного аналізу та інформаційно-аналітичних технологій, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна; e-mail: daria.ivashchenko@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7365-111X.
О. С. КУЦЕНКО, доктор технічних наук, професор, професор кафедри системного аналізу та інформаційно-аналітичних технологій, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна; e-mail: kuzenko@kpi.kharkov.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6059-3694.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВІДПОВІДНОСТІ ПАРАМЕТРІВ АГЕНТНОЇ ТА SIR МОДЕЛЕЙ РОЗВИТКУ ЕПІДЕМІЇ

В умовах стрімкого поширення нових вірусних інфекцій, зокрема під час пандемії COVID-19, виникає потреба у створенні моделей, що здатні не лише якісно відображати динаміку захворювання, а й дозволяють обґрунтовано інтерпретувати параметри, які використовуються в аналітичних моделях. У статті розглядається класична компартментальна модель SIR (Susceptible-Infectious-Recovered), яка дозволяє оцінювати динаміку захворюваності шляхом розв'язання системи диференціальних рівнянь. Зазначається, що незважаючи на широке застосування, ця модель має низку обмежень – зокрема, вона не враховує індивідуальні відмінності у поведінці населення, просторову структуру чи варіативність контактів. Для подолання цих обмежень у роботі запропоновано мультиагентну модель, в якій окремі агенти імітують реальних осіб, що переміщуються у двовимірному просторі та вступають у взаємодію. Перехід агентів між станами (здоровий, інфікований, одужалий) залежить від тривалості захворювання та факту просторового контакту з інфікованим агентом. Запропонована модель дозволяє враховувати фізичний зміст параметрів, зокрема радіус зараження та тривалість хвороби. На основі результатів агентного моделювання здійснено ідентифікацію параметрів SIR-моделі – коефіцієнта передачі інфекції та коефіцієнта одужання – за допомогою методу найменших квадратів. У ході чисельних експериментів досліджено, як саме ці параметри змінюються в залежності від тривалості захворювання та просторової дистанції взаємодії агентів. Отримані результати продемонстрували якісну відповідність між агентною та SIR-моделлю при правильному підборі параметрів. Таким чином, мультиагентне моделювання може не лише значно підвищити точність прогнозування, але й слугувати інструментом для обґрунтованої ідентифікації параметрів класичних математичних моделей. Запропонований підхід може бути використаний для підтримки прийняття рішень у сфері охорони здоров'я під час реальних епідемічних загроз, забезпечуючи більш обґрунтовану оцінку потенційного розвитку епідемії, планування заходів профілактики та контролю, а також оцінку ефективності різних сценаріїв втручання з урахуванням просторової та часової динаміки поширення інфекції.

Ключові слова: мультиагентна модель, епідеміологічне моделювання, SIR-модель, ідентифікація параметрів, метод найменших квадратів, тривалість захворювання, дистанція взаємодії, статистичні дані, симуляція.

Вступ. У зв'язку з процесами глобалізації, інтенсифікацією транспортних потоків та зростанням рівня соціальної взаємодії між людьми поширення інфекційних захворювань набуло характеру однієї з ключових проблем сучасної системи охорони здоров'я [1–4]. Аналіз і прогнозування динаміки розвитку епідемічних процесів є важливим завданням, розв'язання якого дає змогу своєчасно вживати профілактичних та організаційних заходів.

Для опису закономірностей поширення інфекцій широко застосовуються математичні моделі різного рівня складності, зокрема стохастичні та динамічні системи [5–8]. Однією з найбільш відомих є модель SIR, яка описує зміну чисельності популяції, поділеної на три групи: сприйнятливі, інфіковані та ті, що одужали. Однак практичне використання таких моделей потребує врахування багатьох додаткових факторів, серед яких – неоднорідність контактів у суспільстві, просторово-часові особливості поширення захворювань, поведінкові реакції населення та ефективність медичних заходів.

У зв'язку з цим актуальним напрямом досліджень є розроблення та вдосконалення мультиагентних моделей, які дозволяють більш детально враховувати індивідуальні характеристики агентів, соціальні взаємодії, мобільність населення та географічні особливості регіону [9–11]. Такі моделі забезпечують можливість поєднання класичних математичних методів із сучасними імітаційними підходами, що значно підвищує достовірність і прогностичну цінність результатів. Останні дослідження у сфері епідеміологічного моделювання підтверджують доцільність інтеграції цих підходів для отримання більш реалістичних сценаріїв розвитку епідемічних процесів.

Огляд методів моделювання епідемій. Модель SIR описує динаміку поширення інфекцій за допомогою системи диференціальних рівнянь [6, 7]:

$$\begin{cases} \dfrac{dS}{dt} = -a\dfrac{SI}{N}, \\ \dfrac{dI}{dt} = a\dfrac{SI}{N} - \beta I, \\ \dfrac{dR}{dt} = \beta I, \end{cases}$$

де $S(t)$, $I(t)$ та $R(t)$ – кількість вразливих, інфікованих та одужавших осіб відповідно,

$N = S(t) + I(t) + R(t)$ – загальна кількість населення, α – коефіцієнт передачі інфекції, залежний від частоти контактів, β – коефіцієнт одужання, який визначає швидкість виходу інфікованих осіб з інфекції.

У роботі [2] було запропоновано агентний підхід, який передбачає використання окремих агентів із власними характеристиками та правилами поведінки, що дозволяє моделювати їхню взаємодію, враховуючи індивідуальну мобільність, адаптивність і різноманітність [10]. Така модель здатна відтворювати складні соціальні структури та динамічні зміни у популяції під час епідемії. Модель реалізована у квадратній області $R^2 = \{x \in [0,1], y \in [0,1]\}$, де N агентів $A_1, A_2, \ldots A_N$ переміщуються за випадковими траєкторіями. Рух описується рівняннями:

$$\begin{cases} x_j^{(k+1)} = x_j^k + v_{xj}^k \cdot \tau, \\ y_j^{(k+1)} = y_j^k + v_{yj}^k \cdot \tau, \end{cases}$$

де v_{xj}^k і v_{yj}^k – рівномірно розподілені значення в діапазоні $[-1, +1]$. При досягненні меж області агенти відштовхуються та змінюють напрямок руху. У процесі переміщення можливі контакти між агентами, що може призводити до передачі інфекції

Як і в моделі SIR, агенти поділяються на три категорії: S (вразливі) – здорові агенти, які можуть інфікуватися, I (інфіковані) – носії інфекції, R (одужавші) – агенти, що одужали та більше не можуть заразитися. Перехід між станами визначається контактами між агентами та тривалістю захворювання. Контакт $\left|x_i^{(k)} - x_j^{(k)}\right| \le \varepsilon$ між агентами A_i та A_j визначається за умовою:

$$\left|x_i^{(k)} - x_j^{(k)}\right| \le \varepsilon,$$

$$\left|y_i^{(k)} - y_j^{(k)}\right| \le \varepsilon.$$

Момент зараження k' відповідає контакту інфікованого агента I зі сприйнятливим агентом S, а момент одужання k'' визначається як:

$$k'' = k' + l,$$

де l – тривалість хвороби. Після завершення цього періоду агент переходить у стан R і набуває імунітету.

Таким чином, на відміну від моделі SIR, агентна модель оперує фізично інтерпретованими параметрами: радіусом взаємодії ε і тривалістю хвороби l [12].

Порівняння моделей. Як було зазначено раніше, поведінка детермінованої SIR-моделі залежить від параметрів коефіцієнт зараження β та коефіцієнт одужання α, в свою чергу запропонована агентна SIR-модель залежить від тривалості хвороби l та дистанції взаємодії ε [2, 3]. Для вирішення задачі співставлення двох моделей потрібно знайти такі параметри β та α, щоб детермінована SIR-модель найкращим чином наближалась до результатів розрахунку, отриманих агентна моделлю тобто криві $S(t)$ і $I(t)$, отримані з детермінованої SIR-моделі, повинні бути максимально близькими до стохастичних $\tilde{S}(t)$ та $\tilde{I}(t)$. Близькість кривих можна визначити за допомогою методу найменших квадратів. Процес ідентифікації параметрів α і β ґрунтується на мінімізації різниці між результатами, отриманими з агентної моделі, та розв'язками класичної SIR-моделі [13–15]. Для цього використовується метод найменших квадратів:

$$E = \sum_{t=1}^{T}\left[\left(S(t) - \tilde{S}(t)\right)^2 + \left(I(t) - \tilde{I}(t)\right)^2\right],$$

де $\tilde{S}(t)$ та $\tilde{I}(t)$ – результати з агентної моделі, $S(t)$, $I(t)$ – значення з SIR-моделі.

Використовуючи вище описані моделі було проведено серію численних експериментів. На рис. 1 зображено результати моделювання розвитку захворювання для 100 агентів з тривалістю захворювання $l = 5$ та дистанція взаємодії $\varepsilon = 0.03$. $\beta = 0.70$ та $\alpha = 0.27$ були отримані шляхом ідентифікації – за формулою мінімізації функції помилки, яка обчислює суму квадратів відхилень між відповідними траєкторіями агентної та SIR-моделі.

Як це видно з рис. 1, у обох моделей стрімкий початок інфікування, яке досягає свого максимального значення майже одночасно. Після починається зріст одужавших R, а значення інфікованих I зменшується. З чого можна зробити висновок, що моделі якісно схожі.

У рамках роботи було проведено дослідження впливу тривалості захворювання агентів l на зміну коефіцієнту зараження β та коефіцієнту одужання α (рис. 2) Як видно з рисунку, збільшення тривалості захворювання l приводить до зниження параметрів α і β. При цьому α зменшується від 0.8 до 0.1, а β зменшується від 1.12 до 0.59.

На рис. 3 зображено результати дослідження впливу дистанція взаємодії ε на зміну коефіцієнтів β та α. Як можна побачити на рисунку, при збільшені параметру ε коефіцієнт одужання α зменшується, натомість коефіцієнт зараження β збільшується.

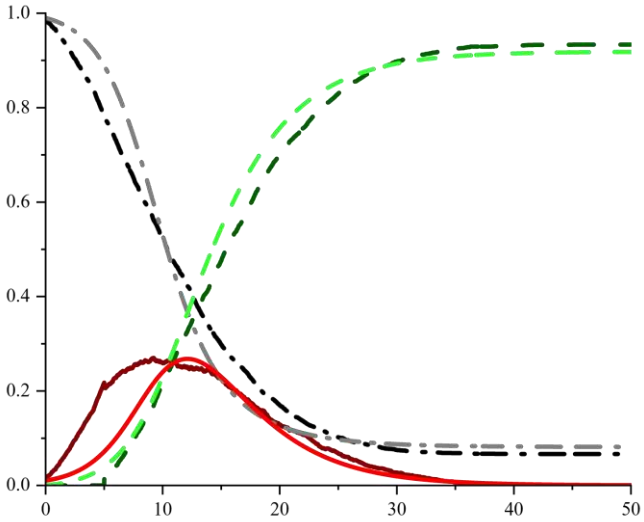

Рис. 1. Зміна динаміки захворювання з часом. Час кроку $\tau = 0.01$, кількість агентів $N = 100$, дистанція взаємодії $\varepsilon = 0.03$, тривалість захворювання $l = 5$. Суцільні лінії відображають кількість хворих, пунктирні – агентів, що одужали, а штрих-пунктирні – здорових

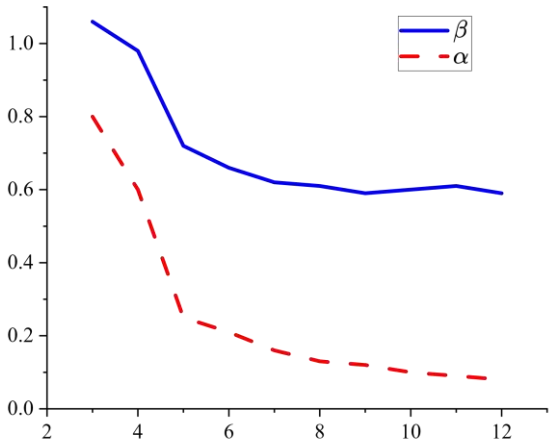

Рис. 2. Залежність параметрів α та β від тривалість захворювання. Час кроку $\tau = 0.01$, кількість агентів $N = 100$, дистанція взаємодії $\varepsilon = 0.03$. Нижня лінія відображає коефіцієнт одужання α, верхня – коефіцієнт зараження β

На рис. 5 видно, що параметр β демонструє дещо іншу динаміку. При зменшенні ε спостерігається загальна тенденція до зменшення значень β, особливо при довших тривалостях хвороби. Це вказує на те, що точніша апроксимація потребує меншого значення коефіцієнта зараження, для збереження відповідності між результатами агентного та SIR-моделювання.

Як видно з рис. 4, зменшення ε призводить до зростання значень α при малих значеннях l, однак при $l > 7$ усі криві сходяться до малих значень α, що свідчить про стабілізацію параметра одужання незалежно від точності апроксимації.

Проведене моделювання дозволило встановити, що зі збільшенням тривалості захворювання коефіцієнти зараження β та одужання α зменшуються. Дослідження впливу дистанції взаємодії між агентами на параметри α та β показало, що зі збільшенням цієї дистанції коефіцієнт зараження зростає, тоді як коефіцієнт одужання зменшується.

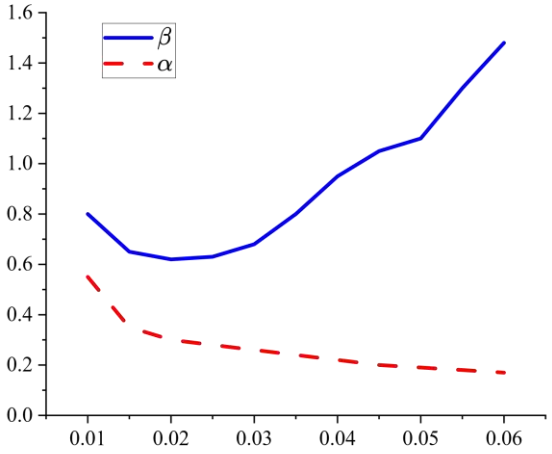

Рис. 3. Залежність параметрів α та β від дистанції взаємодії ε. Час кроку $\tau = 0.01$, кількість агентів $N = 100$, тривалість захворювання $l = 5$. Нижня лінія відображає коефіцієнт одужання α, верхня – коефіцієнт зараження β

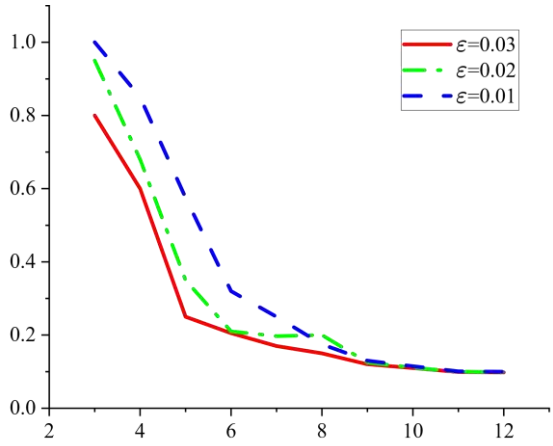

Рис. 4. Залежність параметрів α від тривалості захворювання l для різних значень ε. Час кроку $\tau = 0.01$, кількість агентів $N = 100$. Суцільна лінія – $\varepsilon = 0.03$, штрих-пунктирна – $\varepsilon = 0.02$, пунктирна – $\varepsilon = 0.01$

Додатково було досліджено вплив параметра точності ε на значення α та β при апроксимації агентної моделі до SIR-моделі. Зменшення ε приводить до підвищення значень α при малих l, та одночасно до зменшення значень β. Це вказує на необхідність ретельного вибору ε при наближенні моделей, щоб зберегти достовірність параметрів і забезпечити найкраще узгодження моделей.

Таким чином, належний підбір параметрів у агентній моделі, включаючи параметр точності ε, дозволяє не лише відтворити основні закономірності епідемічного процесу, але й забезпечити високий

рівень відповідності між стохастичними та детермінованими підходами моделювання.

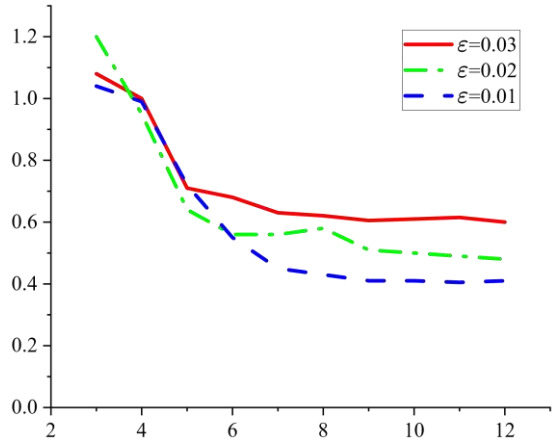

Рис. 5. Залежність параметрів β від тривалості захворювання l для різних значень ε. Час кроку $\tau = 0.01$, кількість агентів $N = 100$. Суцільна лінія – $\varepsilon = 0.03$, штрих-пунктирна – $\varepsilon = 0.02$, пунктирна – $\varepsilon = 0.01$

Список використаної літератури

1. Іващенко Д. С., Куценко О. С. Мультиагентна імітаційна модель поширення інфекційних захворювань. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Сер.: Системний аналіз, управління та інформаційні технології.* 2024. №. 1 (11). С. 47–51.
2. Іващенко Д. С., Куценко О. С. Огляд і аналіз методів моделювання процесу розвитку епідемії. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Сер.: Системний аналіз, управління та інформаційні технології.* 2021. №. 1 (5). С. 16–19.
3. Козуб Д. С., Мельников О. Ю. Створення математичної моделі для оцінювання ефективностіпротиепідемічних заходів. *Математика та математичне моделювання у сучасному технічному університеті: Збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених, 30 квітня 2024 р.* Луцьк: ДонНТУ, 2024. С. 62–64.
5. Авилов К. *Математическое моделирование в эпидемиологии как задача анализа сложных данных*. URL: http://download.yandex.ru/company/experience/seminars/KAvilovmatmodelirovanie.pdf (дата звернення: 03.05.2025).
6. Огнєва В. А. *Соціальна медицина, громадське здоров'я. навч. посіб. у 4 томах. Т. 2. Громадське здоров'я.* Харків: ХНМУ, 2023. 324 с.
7. Апонин Ю. М., Апонина Е. А. Математическая модель сообщества хищник – жертва с нижним порогом численности жертвы. *Компьютерные исследования и моделирование*. 2009. № 1. С. 51–56.
8. Evans C., Findley G. A new transformation for the Lotka – Volterra problem. *Journal of Mathematical Chemistry*. 1999. №. 25 (1). P. 105–110.
9. *Johns Hopkins Coronavirus Resource Center*. URL: https://coronavirus.jhu.edu/ (дата звернення: 08.02.2025).
10. Gray A., Greenhalgh D., Mao X., Pan J. The SIS epidemic model with markovian switching. URL: http://strathprints.strath.ac.uk/41322 (дата звернення: 15.07.2023).
11. Асатрян М. Н., Салман Е. Р., Боев Б. В. Моделирования и прогнозирования эпидемического процесса гепатита В. *Эпидемиология и вакцинопрофилактика*. 2012. №1 (62). С. 49–54.
12. Carley K. M., Altman N., Kaminsky B., Nave D., Yahja A. BioWar: A City-Scale Multi-Agent Network Model of Weaponized Biological Attacks. CASOS *Technical Report*, 2004. URL: http://www.casos.cs.cmu.edu/publications/papers/carley_2004_biowarcityscale.pdf (дата звернення: 10.10.2025).
13. Bellu G., Saccomani M. P., Audoly S., Daisy D. L. A new software tool to test global identifiability of biological and physiological systems. *Computer Methods and Programs in Biomedicine*. 2007. Vol. 88. № 1. P. 52–61.
14. Holmdahl I., Buckee C. Wrong but Useful – What Covid-19 Epidemiologic Models Can and Cannot Tell Us. New England Journal of Medicine. 2020. Vol. 383. P. 303–305. DOI: 10.1056/NEJMp2016822. URL: https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7992366/ (дата звернення: 12.04.2025).
15. Mohsen A. A., Rashed E. A., Eltawil M. A., Elmougy S. *Optimal parameterization of COVID-19 epidemic models.* 2021. URL: https://www.researchgate.net/publication/347665854_Optimal_parameterization_of_COVID-19_epidemic_models (дата звернення: 12.04.2025).

References (transliterated)

1. Ivashchenko D. S., Kutsenko O. S. Multiagentna imitatsiina model poshyrennia infektsiinykh zakhvoriuvan. [Multi-agent simulation model of the spread of infectious diseases]. *Vistnik Harkivskogo politehnichnogo instituta: sb. nauk. pr. Temat. vyp.: Sistemnyy analiz, upravlenie i informatsionnye tekhnologii* [Bulletin of the National Technical University "KhPI": a collection of scientific papers. Ser.: *Ser.:* System analysis, control and information technology]. 2024, no. 1 (11), pp. 47–51. (In Ukr.).
2. Ivashchenko D. S., Kutcenko O. S. Ohliad i analiz metodiv modeliuvannia protsesu rozvytku epidemii. [Review and analysis of methods for modeling the development of the epidemic]. *Visnyk Natsional'noho tekhnichnoho universytetu «KhPI». Seriya: Systemnyy analiz, upravlinnya ta informatsiyni tekhnolohiyi* [Bulletin of the National Technical University "KhPI": a collection of scientific papers. Ser.: System analysis, control and information technology]. 2021, no. 1 (5), pp. 16–19. (In Ukr.).
3. Kozub D. C., Melnykov O. Yu. Creation of a mathematical model for assessing the effectiveness of anti-epidemic measures [Stvorennya matematy`chnoyi modeli dlya ocinyuvannya efekty`vnosti proty`epidemichny`x zaxodiv]. *Mathematics and Mathematical Modeling in aModern Technical University: Collection of Abstracts of the Second International Scientific and Practical Conference of Students and Young Scientists, April 30, 2024*.[Matematy`ka ta matematy`chne modelyuvannya u suchasnomu texnichnomu universy`teti: Zbirny`k tez dopovidej II Mizhnarodnoyi naukovo-prakty`chnoyi konferenciyi studentiv ta molody`x vcheny`x, 30 kvitnya 2024 r.]. Lutsk, DonNTU Publ., 2024, pp. 62–64. (In Ukr.).
5. Avilov K. *Matematicheskoe modelirovanie v epidemiologii kak zadacha analiza slozhnyh dannyh* [Mathematical modeling in epidemiology as a problem in the analysis of complex data]. Aviable at: http://download.yandex.ru/company/experience/seminars/KAvilovmatmodelirovanie.pdf (accessed 03.05.2025).
6. Ognyeva V. A. *Social medicine, public health. teaching. manual. in 4 volumes. T. 2. Public health* [Social`na medy`cy`na, gromads`ke zdorov'ya. navch. posib. u 4 tomax. T. 2. Gromads`ke zdorov'ya]. Kharkiv, KhNMU Publ., 2023. 324 p. (In Ukr.).
7. Aponin Y. M., Aponina E. A. Matematicheskaya model soobshestva hishnik – zhertva s nizhnim porogom chislennosti zhertvy [Mathematical model of a predator – prey community with a lower threshold for the number of preys]. *Kompyuternye issledovaniya i modelirovanie* [Computer research and modeling]. 2009, no. 1, pp. 51–56. (In Russ.).
8. Evans C., Findley G. A new transformation for the Lotka – Volterra problem. *Journal of Mathematical Chemistry*. 1999, no. 25 (1), pp. 105–110.
9. *Johns Hopkins Coronavirus Resource Center*. Available at: https://coronavirus.jhu.edu/ (accessed: 08.02.2025).
10. Gray A., Greenhalgh D., Mao X., Pan J. *The SIS epidemic model with markovian switching*. Available at: http://strathprints.strath.ac.uk/41322 (accessed 15.07.2023).
11. Asatryan M. N., Salman E. R., Boev B. V. *Modelirovaniya i prognozirovaniya epidemicheskogo processa gepatita B* [Model and prognosis of hepatitis B]. *Epidemiology and vaccine prophylaxis*. 2012, no. 1 (62), pp. 49–54. (In Russ.).
12. Carley K. M., Altman N., Kaminsky B., Nave D., Yahja A. *BioWar: A City-Scale Multi-Agent Network Model of Weaponized Biological Attacks. CASOS Technical Report 2004*. Available at: http://www.casos.cs.cmu.edu/publications/papers/carley_2004_biowarcityscale.pdf (accessed 10.10.2025).
13. Bellu G., Saccomani M. P., Audoly S., Daisy D. L. A new software tool to test global identifiability of biological and physiological

systems. *Computer Methods and Programs in Biomedicine*. 2007, vol. 88, no. 1, pp. 52–61.
14. Holmdahl, I., & Buckee, C. (2020). *Wrong but useful – what COVID-19 epidemiologic models can and cannot tell us*. *New England Journal of Medicine*, 383, 303–305. DOI: doi.org/10.1056/NEJMp2016822.
15. Mohsen A. A., Rashed E. A., Eltawil M. A., Elmougy S. *Optimal parameterization of COVID-19 epidemic models*. 2021. Available at: https://www.researchgate.net/publication/347665854_Optimal_parameterization_of_COVID-19_epidemic_models (accessed: 12.04.2025).

Надійшла (received) 13.10.2025

UDC 004.942519.2

D. S. IVASHCHENKO, Senior Lecturer of the Department of System Analysis and Information-Analytical Technologies, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"; Kharkiv, Ukraine; e-mail: daria.ivashchenko@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7365-111X.
O. S. KUTSENKO, Doctor of Technical Sciences, Professor, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", professor of the Department of System Analysis and Information-Analytical Technologies; Kharkiv, Ukraine; e-mail: oleksandr.kutsenko@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6059-3694

COMPARATIVE ANALYSIS OF PARAMETER CONSISTENCY BETWEEN AGENT-BASED AND SIR EPIDEMIC MODELS

In the context of the rapid spread of new viral infections, particularly during the COVID-19 pandemic, there is an increasing need to develop models that are capable not only of accurately representing the dynamics of the disease, but also of providing a well-grounded interpretation of the parameters used in analytical models. This paper examines the classical compartmental SIR (Susceptible–Infectious–Recovered) model, which allows for the assessment of disease dynamics through the solution of a system of differential equations. It is noted that, despite its wide application, this model has a number of limitations, as it does not take into account individual differences in population behavior, spatial structure, or variability of contacts. To address these limitations, a multi-agent model is proposed, in which individual agents simulate real people moving in a two-dimensional space and interacting with each other. The transition of agents between states (susceptible, infected, recovered) depends on the duration of the disease and the occurrence of spatial contact with an infected agent. The proposed model allows for consideration of the physical meaning of parameters, such as the infection radius and disease duration. Based on the results of agent-based modeling, the parameters of the SIR model – the infection transmission rate and the recovery rate – were identified using the least squares method. Numerical experiments examined how these parameters change depending on the duration of the disease and the spatial interaction distance between agents. The obtained results demonstrated qualitative agreement between the agent-based model and the SIR model when parameters were properly chosen. Thus, multi-agent modeling can not only significantly improve the accuracy of epidemic forecasting but also serve as a tool for the well-grounded identification of parameters in classical mathematical models. The proposed approach can be used to support decision-making in healthcare during real epidemic threats, providing a more substantiated assessment of the potential development of an epidemic, planning of preventive and control measures, and evaluation of the effectiveness of different intervention scenarios, taking into account the spatial and temporal dynamics of infection spread.

Keywords: multi-agent model, epidemiological modeling, SIR model, parameter identification, least squares method, duration of illness, interaction distance, statistical data, simulation.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Іващенко Дар'я Сергіївна / Ivashchenko Daria Sergiivna
Автор 2 / Author 2: Куценко Олександр Сергійович / Kutsenko Oleksandr Sergiyovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.02
UDC 004:519.24:681.3.06

A. A. PAVLOV, Doctor of Technical Sciences, Full Professor, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Kyiv, Ukraine, Professor of Computer Science and Software Engineering Department; e-mail: alexanderpavlov1944@gmail.com; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6524-6410
A. V. KUSHCH, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute", Postgraduate Student of Computer Science and Software Engineering Department, Kyiv, Ukraine, e-mail: antonkusch1@gmail.com, ORCID: https://orcid.org/0009-0003-0994-2985

ALGORITHMS FOR CONSTRUCTING A REGRESSION LINEAR WITH RESPECT TO UNKNOWN COEFFICIENTS ON A LIMITED AMOUNT OF EXPERIMENTAL DATA

This publication continues the series of scientific works of the authors on the creation of algorithms for constructing multivariate regressions which are linear with respect to unknown coefficients by using linear programming models. To simplify the simulation modeling of their efficiency, we present the algorithms for the multivariate linear regression problem. The use of linear programming models requires minimizing the sum of the absolute differences used in the general procedure of the least squares method. The estimates of the unknown coefficients obtained as a result of solving the linear programming problem are linear with respect to the vector of the values of the regression model in the statistical experiment. It is known that, by virtue of the Markov theorem, the estimates of the unknown coefficients obtained by the general procedure of the least squares method are efficient in the class of linear unbiased estimates. Thus, it would seem that the transition from the least squares method to the least absolute deviations used in the least squares method is a priori unproductive. But this is not so. From the proof of the Markov theorem, it follows that the linear estimation matrix must be constant and independent of the values of the regression model in the statistical experiment. The estimates obtained by the least absolute deviations method do not meet this condition. Indeed, the estimation matrix is the optimal basis for solving the linear programming problem by the simplex method and depends on the values of the regression model in the statistical experiment. Such a formulation of the problem allows introducing, into the optimization model, linear constraints that use the results of statistical tests and implement additional properties of the searched multivariate regression. The first studies of these algorithms have shown their efficiency, this allowed the authors to set the task of creating such algorithms that can not only compete with the general algorithmic procedure of the least squares method, but also be efficient for the case of a limited volume of experimental data, when the ratio of the average absolute value of the realizations of a random factor in the experiment to the average absolute value of the true regression on it is a sufficiently large value. In this case, it is incorrect to raise the problem of finding estimates of unknown coefficients that practically do not differ from the true ones, but, as experiments and, in particular, the examples given in this paper have shown, it is possible to find sufficiently good estimates of the average values of the true regression in the experiments conducted, which can be used, for example, in diagnosing the early stages of the onset of an epidemic of various diseases or in other recognition tasks.

Keywords: multivariate regression, least squares method, least absolute deviations method, linear programming model, simplex method, optimal basis.

1. Introduction. The problem of constructing multivariate regressions on a small volume of experimental data with a significant value of the variance of a random factor is still of interest to researchers both in theoretical and practical aspects [1–10]. In most cases, practical results for such problems are obtained using heuristic methods, in particular, the classical method of group consideration of arguments and its numerical modifications. This publication continues the series of papers by the authors [11, 12] on the creation of efficient algorithms for constructing multivariate regressions linear with respect to unknown coefficients, which formally have the form

$$\bar{Y}(\bar{x}) = \sum_{j=0}^{r} \theta_j \psi_j(\bar{x}) + E, \qquad (1)$$

where $\theta = (\theta_0, \theta_1, \ldots, \theta_r)^{\mathrm{T}}$ is a vector of unknown coefficients; $\psi_j(\bar{x}), j = \overline{0,r}$, are known basis functions; random variable (RV) E is a random factor, the distribution of this RV in this work is considered normal with known parameters $ME = 0, DE = \sigma^2 < \infty$.

Remark 1. The distribution of the RV is not essential for the algorithms proposed in this paper. The fundamental feature of these algorithms is that they use as the main formal model a linear programming model, the functionality of which minimizes the sum of the absolute differences used in the least squares method (LSM). As in publications [11, 12], the algorithm for constructing a multivariate regression is presented for a partial case of the model (1), namely, for a multivariate linear regression. This allows one to conduct simulated statistical modeling of the efficiency of algorithms for a sufficiently wide class of linear multivariate regressions, which is impossible for models presented in the form of (1).

2. Formal statement of the problem. A multivariate linear regression has the following matrix form:

$$\bar{Y}(\bar{x}) = \theta^{\mathrm{T}} \bar{x} + E, \qquad (1)$$

where E is a RV that has a normal distribution with zero mathematical expectation and known variance σ^2. θ is a vector of unknown coefficients $\theta^{\mathrm{T}} = (\theta_0, \theta_1, \ldots, \theta_r)$. The vector $\bar{x}^{\mathrm{T}} = (\bar{1}, \bar{x}_1, \ldots, \bar{x}_r)$, $\bar{x}_i, i = \overline{1,r}$, are deterministic input variables of the regression model. Let's write the results of statistical tests on model (2) in the form $(\bar{x}_i \to y_i, i = \overline{1,n})$, that is,

$$y_i = \theta_0 + \theta_1 x_{1i} + \ldots + \theta_r x_{ri} + \varepsilon_i, i = \overline{1,n},$$

where ε_i is the realization of the RV E. With a sufficiently large amount of experimental data, the algorithms

Research Article: This article was published by the publishing house of ***NTU "KhPI"*** in the collection "Bulletin of the National Technical University "KhPI" Series: System analysis, management and information technologies." This article is distributed under a Creative Common Creative Common Attribution (CC BY 4.0). **Conflict of Interest:** The author/s declared no conflict of interest.

presented below can successfully compete with the general procedure of the LSM for finding efficient estimates of the values of the coefficients of a multivariate regression linear with respect to the unknown coefficients. However, this paper shows that the proposed algorithms can be successfully used in the case of a limited amount of experimental data to estimate scalar characteristics from the values of the true regression on the values of the input variables of the experiment conducted, when the average absolute value of the random factor realizations and the average absolute value of the true regression on the values of the input variables in the experiment are of the same order.

3. An algorithm that uses a single linear programming model. The first algorithm finds the optimal solution to the following linear programming problem (LPP):

$$\min \sum_{i=1}^{n} z_i \tag{3}$$

$$-z_i \le y_i - \boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}} \bar{\boldsymbol{x}}_i \le z_i,\ z_i \ge 0,\ i = \overline{1,n} \tag{4}$$

$$0 \le (1 - t_2(n)) \cdot k_1 \le \sum_{i=1}^{n} z_i \le (1 + t_1(n)) \cdot k_1 \tag{5}$$

$$-(1 + t_4(n)) \cdot |k_2| \le \sum_{i=1}^{n} (y_i - \boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}} \bar{\mathbf{x}}_i) \le (1 + t_3(n)) \cdot |k_2|. \tag{6}$$

The variables of the LPP (3)–(6) are $z_1, \ldots, z_n$, $\theta_0, \theta_1, \ldots, \theta_r$. Constants $t_i(n) > 0,\ i = \overline{1,4},$ are chosen experimentally.

$$k_1 = \tfrac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} |\varepsilon_i|,\ k_2 = \tfrac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} \varepsilon_i > 0,$$

where ε_i are artificially generated realizations of the RV and do not coincide with the realizations of the RV in a statistical experiment.

Remark 2. The heuristic for choosing the regions of constraints on the LPP (3)–(6) variables is a modification of the heuristic presented in [12] and consists in the fact that with an appropriate choice of constants $t_i(n),\ i = \overline{1,4},$ the unknown values of

$$\tfrac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} \left| y_i - \boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}} \bar{\boldsymbol{x}}_i \right|,\ \tfrac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} \left(y_i - \boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}} \bar{\boldsymbol{x}}_i \right)$$

belong to constraints (5), (6), respectively. The components of the vector $\boldsymbol{\theta}$ are the unknown values of the multivariate linear regression. The union of regions (5), (6) is significantly smaller than the region given by constraints (4).

Remark 3. At a qualitative level, it is clear that as the number of tests n increases, the number of errors $t_i(n)$ should decrease.

Remark 4. If $n \le r + 1,$ then the general procedure of the LSM or the least absolute deviations method gives a degenerate solution, that is, if $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ is the estimate of the values of $\theta_i,\ i = \overline{0,r},$ then these equalities hold:

$$y_i - \hat{\boldsymbol{\theta}}^{\mathrm{T}} \bar{\mathbf{x}}_i = 0,\ i = \overline{1,n}.$$

In other words, the estimates $\hat{\varepsilon}_i,\ i = \overline{1,n},$ of the realizations of the RV that it took in the tests are identically equal to zero. For the case $n \le r + 1,$ the vector of estimates $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ as a solution to the LLP (3)–(6) is not a degenerate vector of estimates, but the answer to how useful this estimate is in this case can only be given by careful statistical studies.

4. An iterative algorithm for constructing a multivariate linear regression. To find the efficient domain of the algorithm, we introduce the following definition.

Definition 1. A vector $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ of estimates of the coefficients of a vector $\boldsymbol{\theta}$ is called a *consistent estimate* if the realization of the criterion χ^2, which is built on the estimates of the realizations of E, $\hat{\varepsilon}_i = y_i - \hat{\boldsymbol{\theta}}^{\mathrm{T}} x_i,\ i = \overline{1,n},$ does not contradict the hypothesis of a normal distribution with parameters $0, \sigma^2$ (parameters of the normal distribution of the RV E).

Remark 5. The definition of a consistent estimate does not depend on the distribution of the RV E since the criterion efficiently tests the hypothesis for any known distribution of the RV E.

From the definition of a consistent estimate it follows that the value of the number of tests in a statistical experiment and the value of $\sigma^2 = DE$ must be such that the following condition is fulfilled: the realization of the criterion χ^2 statistically significantly belongs to the feasible region only in the case when the numbers $\hat{\varepsilon}_i$ do not differ significantly from the realizations $\varepsilon_i,\ i = \overline{1,n},$ of the RV E. This is the condition that guarantees that the iterative algorithm presented below, the construction heuristic of which is aimed at finding consistent estimates $\hat{\theta}_j,\ j = \overline{0,r},$ of the components of the vector $\boldsymbol{\theta},$ is the most efficient algorithm. But, as the second example given in section 5 shows, it can be used in the case when the number of tests n does not satisfy the above restrictions.

The iterative algorithm consists of sequentially solving the following LPPs:

$$\min \sum_{i=1}^{n} z_i \tag{7}$$

$$-z_i \le y_i - \boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}} \bar{\boldsymbol{x}}_i \le z_i,\ z_i \ge 0,\ i = \overline{1,n} \tag{8}$$

$$-(1 + t_4(n)) \cdot |k_2| \le \sum_{i=1}^{n} (y_i - \boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}} \bar{\mathbf{x}}_i) \le (1 + t_3(n)) \cdot |k_2|. \tag{9}$$

$$k_1 + (p-1)\Delta k_1 - j\Delta k_1 \le \sum_{i=1}^{n} z_i \le k_1 + p\Delta k_1 - j\Delta k_1,$$

$$j = \overline{0, p+l},\ \Delta k_1 > 0. \tag{10}$$

The variables of the LPPs (7)–(10) are $\theta_i,\ i = \overline{0,r},$ $z_i,\ i = \overline{1,n}.$ p, l are given natural numbers, $\Delta k_1 > 0$ is the

given accuracy of the regions (10), one of which must contain the unknown number

$$\tfrac{1}{n}\sum_{i=1}^{n}\left|y_i-\boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}\right|,\ (l+1)\Delta k_1<k_1.$$

Thus, the natural numbers p and l must statistically significantly guarantee that the unknown number $\tfrac{1}{n}\sum_{i=1}^{n}\left|y_i-\boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}\right|$ belongs to one of the regions (10), and the value of Δk_1 is chosen as a compromise between the number of LPPs and the absolute deviation from the number $\tfrac{1}{n}\sum_{i=1}^{n}\left|y_i-\boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}\right|$.

The macro-algorithm for obtaining the vector of estimates $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ is as follows. The LPPs are solved sequentially in an arbitrary order. For each problem, starting from the first one, for the found vector of estimates $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ we find estimates $\hat{\varepsilon}_i$ of the realizations ε_i of the RV $E, i=\overline{1,n},$ where

$$\hat{\varepsilon}_i=y_i-\hat{\boldsymbol{\theta}}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}},\ i=\overline{1,n}. \tag{11}$$

For them, the criterion χ^2 tests the hypothesis that the numbers $\hat{\varepsilon}_i, i=\overline{1,n},$ do not contradict the simple hypothesis of a normal distribution with parameters $0,\sigma^2$. All $p+l+1$ LPPs are solved. In general case, several consistent estimates $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ of the vector $\boldsymbol{\theta}$ can be obtained. In this case, the vector of estimates $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ corresponding to the smallest value of the criterion χ^2 realization is selected. The logic of finding this vector of estimates is that on average, the realization of the criterion χ^2 is greater, the more the law of the distribution of numbers $\hat{\varepsilon}_i, i=\overline{1,n},$ differs from the simple hypothesis tested by the criterion χ^2. If no valid solution is found, then by the same reasoning, the vector of estimates $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ corresponding to the smallest value of the criterion χ^2 realization is selected.

Remark 6. The presented iterative algorithm is easily modified for the case when the region (9) is represented as a union of subregions of the form (10). However, since the real value of a number k_2 can be both positive and negative, not one but two LPPs are solved for fixed values of $p, p_1, p_2, l, l_1, l_2, j, j_1, j_2$. In the first one, instead of (9), the following constraint is used:

$$\left|k_2\right|+(p_1-1)\Delta k_2-j_1\Delta k_2\le\sum_{i=1}^{n}\left(y_i-\boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}\right)\le$$

$$\le\left|k_2\right|+p_1\Delta k_2-j_1\Delta k_2. \tag{12}$$

j_1 can take values from 0 to p_1+l_1, and p_1, l_1 are natural numbers, $\Delta k_2>0$. For l_1, the condition $l_1\Delta k_2<$ $<\left|k_2\right|-\Delta k_2$ is fulfilled.

In the second LPP, instead of the region (9), the following constraint is used:

$$-\left|k_2\right|+(p_2-1)\Delta k_2-j_2\Delta k_2\le\sum_{i=1}^{n}\left(y_i-\boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}\right)\le$$

$$\le-\left|k_2\right|+p_2\Delta k_2-j_2\Delta k_2. \tag{13}$$

$j_2=\overline{0,p_2+l_2},$ the condition $-\left|k_2\right|+p_2\Delta k_2<0$ is imposed on p_2.

Thus, $(p+l+1)(p_1+l_1+1)(p_2+l_2+1)$ LPPs are solved in the modified iterative algorithm, since the intersection of the regions (12), (13) is an empty set.

5. Illustrative examples. *5.1. The first example.*

Remark 7. The following measure was chosen as an integral measure of comparisons of the components of two vectors $\boldsymbol{\theta}$ and $\hat{\boldsymbol{\theta}}$:

$$\left\|\boldsymbol{\theta}-\hat{\boldsymbol{\theta}}\right\|=\left\|\frac{\boldsymbol{\theta}}{\left\|\boldsymbol{\theta}\right\|}-\frac{\hat{\boldsymbol{\theta}}}{\left\|\hat{\boldsymbol{\theta}}\right\|}\right\|, \tag{14}$$

where $\left\|\boldsymbol{\theta}\right\|=+\sqrt{\sum_{j=0}^{r}\theta_j^2}$.

The formula for the average deviation of experimental values from model values on input experimental data has the form

$$\tfrac{1}{n}\sum_{i=1}^{n}\left|y_i-\boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}\right|, \tag{15}$$

where $\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}=(1,x_{1i},\ldots,x_{mi}),\quad \bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}\to y_i, i=\overline{1,n},\quad \boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}}=(\theta_0,$ $\theta_1,\ldots,\theta_m)$.

The formula for the average deviation of the average values of the estimated and ideal regression on the input experimental data has the form

$$\tfrac{1}{n}\sum_{i=1}^{n}\left|\hat{\boldsymbol{\theta}}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}-\boldsymbol{\theta}^{\mathrm{T}}\bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}\right|, \tag{16}$$

where $\hat{\boldsymbol{\theta}}^{\mathrm{T}}=\left(\hat{\theta}_0,\hat{\theta}_1,\ldots,\hat{\theta}_m\right)$ is the optimal solution to the LPP.

Below we give an illustrative example of using the first algorithm to estimate unknown coefficients of multivariate linear regression with finding the values of (14)–(16) by ideal multivariate linear regression, the true values of the 16 coefficients of which $\left(\theta_j, j=\overline{0,15}\right)$ are 1.59, 4.90, 3.58, –2.57, –2.25, 4.13, 1.45, 5.00, –1.47, 1.26, 4.49, –2.18, 4.78, –2.46, 4.98, –1.38. The modeling parameters used are as follows: $ME=0, DE=1200,$ the number of tests is 48, the ratio of the average absolute value of the ideal regression on the input experimental data to the average absolute value of the realizations of RV E is 69.42/26.19.

Table 1 shows the values of $y_i, \bar{\boldsymbol{x}}_{\boldsymbol{i}}, i=\overline{1,48}.$

The values of $k_1=\tfrac{1}{48}\sum_{i=1}^{48}\left|\varepsilon_i\right|,\quad k_2=\tfrac{1}{48}\sum_{i=1}^{48}\varepsilon_i,$ where ε_i are artificially generated realizations of the RV $E,$ are equal to, 28.69 and –1.42, respectively.

Table 1 – The values of $y_i, \bar{x}_i, i = \overline{1, 48}$, for the first example.

y_i	$\bar{x}_i$															
71.20	1.00	1.65	4.48	4.80	1.53	1.22	2.47	3.71	2.35	1.15	3.08	1.68	4.58	2.43	2.87	3.45
46.44	1.00	4.37	1.81	2.22	4.65	3.98	2.76	2.27	2.88	2.66	1.60	3.17	2.04	1.27	1.71	2.67
36.19	1.00	2.59	4.35	4.35	4.18	4.38	3.73	4.81	3.95	4.87	3.65	4.57	3.12	4.58	1.14	4.97
53.45	1.00	1.93	3.05	4.65	2.03	3.71	2.57	1.14	3.99	1.98	2.25	1.09	4.13	1.52	3.40	3.99
51.00	1.00	4.85	1.65	2.80	1.65	2.61	4.51	4.68	3.66	1.68	2.62	1.92	2.56	3.92	4.53	2.18
81.15	1.00	3.63	1.02	2.11	3.18	2.26	1.94	1.10	3.77	2.62	3.10	3.02	4.35	2.37	2.68	2.77
18.35	1.00	4.21	1.03	1.31	4.44	3.12	2.19	2.27	3.91	3.97	4.25	2.53	4.62	4.09	2.25	4.12
21.17	1.00	2.59	3.43	2.67	4.73	4.07	1.40	1.52	3.76	3.93	1.82	3.76	1.97	3.33	2.06	1.04
39.63	1.00	4.92	3.96	2.82	3.05	2.37	1.97	3.70	1.64	2.30	3.02	1.27	3.33	1.37	1.14	2.94
60.66	1.00	2.93	1.60	1.50	1.84	2.94	4.13	1.53	1.78	1.70	3.42	4.98	1.28	3.87	1.93	3.53
7.23	1.00	2.00	1.97	4.80	1.92	2.17	3.91	4.12	3.20	4.35	1.71	2.33	2.70	3.36	1.93	3.71
98.11	1.00	2.99	4.72	4.89	3.46	3.13	1.14	4.94	1.78	1.76	1.40	1.45	4.26	1.66	4.92	1.36
53.66	1.00	4.07	4.79	3.39	3.06	3.99	1.69	4.93	3.54	3.94	4.30	3.74	2.78	3.10	2.07	2.81
50.27	1.00	1.85	4.84	3.48	3.62	2.50	3.09	4.72	1.67	1.83	3.41	4.48	1.44	1.43	4.84	4.92
92.97	1.00	1.76	2.61	4.59	3.66	1.26	1.75	4.41	3.86	1.17	3.08	3.51	2.97	2.24	4.99	4.22
104.99	1.00	3.23	2.34	2.48	3.91	3.59	4.56	4.95	1.72	2.96	3.41	4.14	2.36	4.18	3.96	1.25
40.65	1.00	1.34	2.39	3.27	2.53	2.60	2.04	3.67	2.44	3.24	1.03	3.76	2.85	4.78	1.91	3.91
32.24	1.00	3.73	1.19	4.23	4.64	2.33	3.86	1.39	4.08	2.43	4.95	1.29	1.13	1.06	1.68	2.64
110.91	1.00	4.30	3.92	4.36	1.40	4.99	1.12	2.83	3.59	4.92	1.45	3.24	3.03	2.86	2.39	3.82
107.73	1.00	1.80	1.60	2.62	1.74	1.41	4.93	1.74	2.50	3.76	1.98	1.49	4.86	3.42	3.40	4.04
89.53	1.00	3.81	1.96	3.01	3.18	2.69	4.21	2.23	4.41	2.54	3.26	1.18	3.39	2.06	3.27	3.68
110.72	1.00	3.44	1.71	1.42	2.36	4.49	4.63	4.84	1.18	1.39	3.34	3.23	4.60	1.12	3.22	3.95
69.43	1.00	1.06	4.36	4.01	2.58	4.43	3.95	3.85	4.70	2.46	2.04	4.37	4.71	2.83	4.22	4.19
24.80	1.00	2.78	4.27	3.62	1.57	2.37	1.67	2.57	1.33	3.08	4.47	2.20	3.33	1.37	2.05	1.46
93.57	1.00	2.48	1.89	4.57	1.07	2.57	1.35	1.53	2.74	4.61	4.47	3.99	1.60	2.74	1.67	3.00
106.43	1.00	3.68	4.10	2.50	3.70	4.73	1.72	2.66	4.44	4.78	3.22	3.28	3.12	4.41	3.15	3.48
31.05	1.00	3.92	4.43	4.13	1.73	3.10	3.83	1.14	4.51	4.24	2.08	3.55	3.13	4.04	3.22	2.61
59.66	1.00	4.78	1.39	1.86	4.37	1.23	2.50	1.42	1.54	2.65	1.66	4.81	4.33	3.86	4.13	3.59
72.63	1.00	3.93	3.34	4.88	1.12	4.43	2.68	2.26	1.97	1.72	1.51	3.37	1.05	4.72	3.79	2.30
120.61	1.00	3.26	3.62	3.44	4.68	3.72	3.82	3.33	4.61	3.83	2.09	4.27	4.79	3.87	2.31	1.33
57.61	1.00	3.10	1.81	4.48	4.00	2.89	2.18	3.02	1.33	4.11	3.82	3.64	2.87	1.32	1.58	3.80
70.50	1.00	2.90	4.28	2.93	3.30	3.41	3.58	3.38	1.44	1.89	2.85	4.93	4.27	2.87	1.76	3.93
70.05	1.00	2.11	3.76	3.36	4.82	3.55	4.95	3.80	4.64	2.84	1.09	1.44	1.35	2.82	1.32	3.81
58.06	1.00	2.95	3.37	1.92	2.77	1.32	2.80	3.04	1.12	4.27	1.31	2.66	1.12	1.28	4.21	3.92
72.03	1.00	2.96	3.95	4.79	3.05	3.79	4.74	2.14	4.35	3.58	4.76	4.79	2.03	1.20	4.33	2.65
64.63	1.00	1.65	4.94	1.16	1.19	4.10	2.15	2.49	2.72	3.35	1.33	4.87	1.88	1.85	2.26	4.44
30.52	1.00	1.01	1.26	2.72	1.66	4.81	2.86	1.02	4.75	3.87	2.81	1.47	2.43	4.52	4.47	1.32
151.75	1.00	3.79	2.12	2.23	2.68	3.43	1.84	4.68	2.91	1.12	3.92	3.59	2.32	1.15	1.88	2.45
136.47	1.00	4.34	4.52	1.41	2.34	4.29	4.68	1.37	2.16	3.62	4.99	4.88	2.26	3.40	4.15	4.07
77.82	1.00	2.43	3.20	1.02	4.08	1.76	1.19	4.28	4.05	1.50	4.87	1.90	3.39	2.88	4.38	3.53
98.32	1.00	3.56	2.45	3.53	4.44	4.41	4.62	1.99	4.95	3.69	1.99	2.30	2.53	3.57	1.56	2.12
105.21	1.00	4.78	4.64	3.99	2.64	3.17	4.61	2.73	3.34	4.35	4.05	1.71	3.96	3.07	3.58	3.72
8.03	1.00	1.58	1.13	1.29	4.43	1.75	3.25	2.05	1.90	2.26	2.82	3.11	4.63	1.05	4.26	1.59
61.37	1.00	3.34	3.03	1.15	4.37	3.84	1.81	2.42	3.01	4.84	1.24	4.98	3.41	4.62	4.55	2.98
30.32	1.00	2.95	1.44	1.79	2.24	1.22	4.33	4.79	3.76	4.03	2.33	1.00	4.63	4.36	4.14	2.62
104.27	1.00	2.18	2.95	2.71	3.09	3.79	1.69	3.00	4.27	3.84	2.67	1.02	4.97	4.39	3.41	2.28
74.71	1.00	3.05	3.24	3.24	4.07	4.24	4.51	1.80	4.66	2.37	4.64	1.01	3.31	2.30	4.82	2.71
175.05	1.00	4.20	3.78	2.86	3.18	1.96	3.02	4.71	1.57	3.47	4.28	3.48	4.76	2.73	3.79	3.69

The LPP has the form:

$$\min \sum_{i=1}^{48} z_i \,, \tag{17}$$

$$-z_i \le y_i - \sum_{j=0}^{12} \theta_j \bar{x}_{ij} \le z_i,\ z_i \ge 0,\ i = \overline{1, 48}\,, \tag{18}$$

$$k_1 - \tfrac{1}{3} k_1 \le \tfrac{1}{48} \sum_{i=1}^{48} \left(y_i - \sum_{j=0}^{12} \theta_j \bar{x}_{ij} \right) \le k_1 + \tfrac{1}{3} k_1\,, \tag{19}$$

$$-1.3|k_2| \le \tfrac{1}{48} \sum_{i=1}^{48} \left(y_i - \sum_{j=0}^{12} \theta_j \bar{x}_{ij} \right) \le 1.3|k_2|. \tag{20}$$

As a result of solving the LLP (17)–(20), the following estimates of the unknown coefficients were obtained: –23.06, 10.40, 1.56, –1.89, –9.22, 4.50, –0.21, 6.28, –0.38, 1.59, 5.69, –0.96, 5.24, –0.63, 4.58, 3.63. The value of (14) is equal to 1.07. The value of (15) is 26.19. The value of (16) is equal to 8.73. Thus, the scalar measure of deviation of the components of vectors $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ and $\boldsymbol{\theta}$ is 1.07, with ideal values of this measure being 0.02, but the filtering effect of the average value of the ideal regression line on the input experimental data decreased from 26.19 to 8.73, i.e. by 66.65 %, which allows the value (16) to be used in recognition systems for various purposes (for example, recognizing the beginning of a disease epidemic in a region from the list of diseases contained in the recognition system).

5.2. The second example. Below we give an illustrative example of using the second algorithm to estimate unknown coefficients of a multivariate linear regression with finding the values of (14)–(168) by ideal multivariate linear regression, the true values of 13 coefficients of which $\left(\theta_j,\ j = \overline{0, 12}\right)$ are 1.05, –2.08, 2.02, –1.10, –1.55, 3.20, –3.70, –4.97, –2.61, 4.95, 3.49, 2.87, –3.54. The modeling parameters used are as follows: $ME = 0, DE = 3000,$ the number of tests is 48, the ratio of the average absolute value of the ideal regression on the input experimental data to the average absolute value of the realizations of RV E is 14.15/42.03. It should be emphasized that the average absolute value of the realizations of RV E is 2.97 times greater than the average absolute value of the ideal regression on the input experimental data.

Since the size of the article does not allow us to present all the stages of the iterative algorithm, we will present only the LPP that corresponds to the consistent estimate $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ of the vector $\boldsymbol{\theta}$ (the χ^2 criterion has five degrees of freedom, the realization of the χ^2 criterion is 4.00, and the critical region for $\alpha = 0.05$ is given by the number 11.07). For this purpose, we give in Table 2 the values of $y_i, \bar{x}_{ij}, i = \overline{1, 48}.$

The value of $k_2 = \frac{1}{48} \sum_{i=1}^{48} \varepsilon_i$, where ε_i are the artificially generated realizations of the RV E, is –14.29.

The LPP has the form:

$$\min \sum_{i=1}^{48} z_i \,, \tag{21}$$

$$-z_i \le y_i - \sum_{j=0}^{12} \theta_j \bar{x}_{ij} \le z_i,\ z_i \ge 0,\ i = \overline{1, 48}\,, \tag{22}$$

$$41.61 \le \tfrac{1}{48} \sum_{i=1}^{48} z_i \le 42.45\,, \tag{23}$$

$$-1.3|k_2| \le \tfrac{1}{48} \sum_{i=1}^{48} \left(y_i - \sum_{j=0}^{12} \theta_j \bar{x}_{ij} \right) \le 1.3|k_2|. \tag{24}$$

As a result of solving the LLP (21)–(24), we obtained the following estimates of the unknown coefficients: –20.36, –4.84, 1.41, 0.50, 0.46, 4.25, 4.87, –3.01, 0.03, –3.86, 6.53, 6.22, –8.32. The value of (14) is 1.28. The value of (15) is 42.03. The value of (16) is 9.94. Thus, compared to the first example, the scalar measure of deviation of the components of vectors $\hat{\boldsymbol{\theta}}$ and $\boldsymbol{\theta}$ became worse, but the effect of filtering the average value of the ideal regression line on the input experimental data decreased from 42.03 to 9.94, i.e. by 76.35 %, which is better than in the first example.

6. Methodology of using the proposed algorithms. As shown by the two illustrative examples given in section 5, the proposed algorithms for estimating multivariate regression linear with respect to unknown coefficients are potentially efficient. Indeed, even with a fairly limited number of tests (48), a random factor variance of 1200 (the first example), 3000 (the second example), and a significant ratio of the average absolute value of the real regression on the values of the input variables in the statistical experiment tests to the average absolute value of the random factor realizations in these tests (69.42/26.19 for the first example, 14.15/42.03 for the second example), both algorithms demonstrated high filtering properties (66.65 % for the first example, 76.35 % for the second example).

For the correct use of the proposed algorithms in the general case, the following methodology of statistical simulation modeling is proposed.

1) set the parameters of the regression problem: the analytical expression of a multivariate regression linear with respect to unknown coefficients, the distribution of a random factor, the range of values of input arguments and unknown coefficients of the multivariate regression, the number of tests of the statistical experiment (and there may be several such values);

2) select two out of three or one out of three proposed algorithms and the algorithm with which its efficiency is compared (for example, LSM);

3) using a uniform distribution to generate the coefficients of the ideal regression (their absolute values and their signs), the values of the input variables, model a sufficient number of individual ideal regressions, for each of which simulate a statistical experiment $\left(\bar{x}_i \to y_i, i = \overline{1, n}\right)$. As the result of each statistical experiment, the estimates of unknown coefficients are found by the selected algorithms. Using the scalar measure (14), average comparative characteristics of their efficiency are found by them. According to the results of average comparative characteristics for a given class of multivariate regressions (item 1 of the methodology), the best algorithm is selected.

Table 2 – The values of $y_i, \bar{x}_i, i = \overline{1, 48}$, for the second example.

y_i	$\bar{x}_i$												
–33.81	1.00	4.76	3.92	1.67	3.07	1.93	2.13	3.31	4.09	3.62	2.71	2.94	1.96
–78.63	1.00	2.61	2.28	2.94	2.20	1.25	2.00	3.55	1.71	4.76	4.50	3.61	3.11
10.00	1.00	3.49	4.74	3.18	4.08	1.20	3.48	1.76	4.74	2.83	2.96	4.82	2.18
–73.60	1.00	1.04	1.12	4.65	3.57	4.01	1.59	2.20	2.87	1.33	3.74	3.53	4.97
–1.08	1.00	1.49	2.01	2.28	1.40	1.62	3.48	1.87	1.94	4.86	2.74	2.40	1.26
39.96	1.00	2.39	2.61	4.14	2.75	1.47	2.75	2.45	1.72	1.24	1.29	3.98	3.91
–54.97	1.00	3.17	1.55	4.56	3.67	1.94	2.11	1.84	1.92	1.33	3.01	3.72	2.54
3.05	1.00	3.19	1.94	3.31	4.41	4.46	4.49	3.15	3.55	4.57	3.45	2.04	3.96
–25.91	1.00	2.38	2.90	3.41	1.25	4.22	1.40	1.95	4.18	2.12	1.57	3.91	2.04
–27.47	1.00	1.44	3.79	1.23	3.15	1.42	3.16	4.20	3.26	3.85	1.76	1.04	2.34
12.03	1.00	1.46	1.75	2.83	4.38	3.40	1.29	2.38	3.83	2.29	2.21	4.16	1.39
–0.54	1.00	3.86	3.25	1.60	1.39	2.70	1.11	4.21	3.15	1.89	3.21	3.88	1.16
10.28	1.00	3.74	3.19	1.22	3.13	3.63	4.52	1.67	4.08	3.43	4.91	1.20	1.99
–26.98	1.00	2.39	4.29	2.77	2.81	3.32	2.89	1.37	4.27	4.35	4.71	4.55	3.31
–24.92	1.00	3.31	1.27	4.26	3.41	3.10	4.70	2.62	1.68	2.49	3.31	4.45	3.67
102.55	1.00	1.94	1.91	1.20	1.54	1.70	1.88	4.20	3.67	1.52	1.40	2.50	4.44
–72.91	1.00	1.17	3.15	3.97	3.52	4.92	1.71	3.24	3.10	3.07	3.13	4.36	3.75
–39.34	1.00	1.04	3.65	1.70	4.67	4.12	3.59	2.84	1.72	4.75	3.42	3.30	1.76
–27.53	1.00	4.98	3.67	3.57	2.63	2.36	3.79	2.66	1.21	2.57	1.04	4.51	4.41
75.31	1.00	1.74	4.40	1.51	4.62	4.57	2.84	1.48	4.68	4.77	4.09	2.81	1.22
–129.01	1.00	2.35	1.54	3.97	4.18	1.62	1.31	1.41	4.60	1.17	4.73	2.67	3.88
–86.66	1.00	1.50	2.02	1.75	1.53	1.11	3.14	2.00	3.40	1.20	4.06	3.07	4.66
43.84	1.00	2.38	2.14	2.01	3.91	2.61	2.94	1.91	1.77	2.77	1.35	1.02	1.08
74.30	1.00	1.36	1.84	3.97	5.00	4.98	2.81	3.90	2.30	1.46	2.26	2.10	1.84
11.83	1.00	4.87	4.13	4.38	1.64	3.53	2.90	3.33	1.42	3.59	3.60	4.76	1.38
–72.21	1.00	3.79	2.64	2.69	1.46	2.10	3.91	3.40	1.74	1.54	1.83	4.64	1.99
–78.39	1.00	3.14	2.42	2.93	1.18	3.95	4.62	2.14	2.50	4.14	4.03	2.13	3.59
–15.96	1.00	3.10	2.38	4.46	4.66	3.75	4.39	4.80	4.05	1.31	3.75	1.48	4.80
–32.83	1.00	1.25	3.80	4.51	3.41	1.78	1.84	4.31	3.34	1.77	1.76	3.19	4.65
–52.88	1.00	1.31	1.19	4.49	1.72	4.04	3.25	1.55	2.94	2.88	1.66	1.85	2.41
11.88	1.00	1.62	1.61	2.53	4.80	1.45	1.15	2.83	1.52	1.30	2.30	4.30	3.59
92.08	1.00	3.04	4.56	1.46	3.92	3.56	1.14	1.10	1.19	3.22	1.71	4.86	2.24
–8.43	1.00	1.62	1.33	4.15	3.31	4.95	4.66	3.06	1.99	4.08	1.53	2.66	3.24
–37.11	1.00	4.55	1.59	1.40	4.77	3.02	4.87	3.92	2.45	2.45	1.02	1.19	3.53
–45.35	1.00	3.61	1.73	3.62	3.55	4.30	4.65	1.04	1.19	3.38	3.92	2.19	3.19
43.38	1.00	2.88	3.70	1.37	3.57	1.26	4.01	2.53	1.38	1.80	1.98	4.53	3.99
19.76	1.00	4.16	3.47	2.80	3.98	3.31	3.06	4.05	3.05	1.99	4.55	2.12	1.49
67.07	1.00	3.22	3.71	1.28	1.95	1.57	2.49	1.49	1.77	2.87	4.79	3.71	1.06
–8.05	1.00	4.60	1.98	1.93	4.26	3.95	1.64	4.49	1.64	2.87	4.05	1.67	1.31
–85.96	1.00	1.17	1.89	2.18	2.84	1.34	4.64	4.62	3.68	1.68	2.30	4.46	1.39
43.70	1.00	3.60	2.75	1.30	4.33	3.97	4.96	2.07	2.13	3.14	2.45	4.85	3.62
–6.41	1.00	3.18	2.52	4.65	1.74	4.60	2.23	2.14	4.72	3.37	2.90	1.90	2.31
25.51	1.00	3.47	4.14	4.11	1.86	3.04	4.44	3.53	4.15	1.30	1.52	1.19	2.12
85.34	1.00	4.98	4.00	4.36	2.50	4.65	2.51	4.72	4.28	1.86	3.60	2.35	1.94
10.16	1.00	2.14	1.82	3.32	2.02	3.39	3.17	2.64	4.48	3.48	3.50	1.59	3.99
68.99	1.00	2.04	2.05	1.14	3.41	1.52	2.97	4.07	2.66	3.65	1.70	4.68	3.96
–10.22	1.00	3.45	1.16	1.70	3.65	2.08	4.16	4.03	3.15	3.81	4.11	4.68	4.28
–6.35	1.00	3.83	1.65	4.74	4.03	4.77	1.14	3.07	1.76	4.74	4.27	2.76	2.09

Remark 7. The choice of a uniform distribution guarantees the generation of the most "rigorous" for estimating unknown parameters of individual regression problems. If desired, the uniform distribution can be replaced by other distributions in the simulation modeling system by the user.

Conclusions. 1. We substantiated the feasibility of using linear programming models to find estimates of a multivariate regression linear with respect to unknown coefficients.

2. We proposed a new algorithm for constructing estimates of unknown coefficients of a multivariate regression using the example of a linear multivariate regression, which uses a single linear programming model. The peculiarity of the algorithm is, in particular, that, unlike LSM, it does not give degenerate estimates for the case when the number of tests does not exceed the number of unknown coefficients.3. We proposed a new iterative algorithm for constructing estimates of a multivariate regression using the example of a multivariate linear regression, which finds consistent estimates of unknown coefficients implementing a special linear programming model at each iteration.

4. We give two illustrative examples confirming the efficiency of using the proposed algorithms with a small number of tests and a significant value of the variance of the random factor in comparison with the average value of the ideal regression on the values of the input variables in tests of a statistical experiment on the regression model.

5. We give the methodology for using the proposed algorithms in a statistical simulation modeling system.

References

1. Roustaei N. Application and interpretation of linear-regression analysis. *Medical hypothesis discovery and innovation in ophthalmology*. 2024. Vol. 13. No. 3. P. 151–159. DOI: doi.org/10.51329/mehdiophthal1506.
2. Liu J., Bellows B., Hu X. J., Wu J., Zhou Z., Soteros C., Wang L. A new time-varying coefficient regression approach for analyzing infectious disease data. *Scientific Reports.* 2023. Vol. 13. Art. 14687. DOI: doi.org/10.1038/s41598-023-41551-1.
3. Gao C. Robust regression via multivariate regression depth. *Bernoulli*. 2020. Vol. 26. No. 2. P. 1139–1170. DOI: doi.org/10.3150/19-BEJ1144.
4. Haghighat P., Gandara D., Kang L., Anahideh H. Fair multivariate adaptive regression splines for ensuring equity and transparency. *Proceedings of the AAAI Conference on Artificial Intelligence*. 2024. Vol. 38. No. 20. P. 22076–22086. DOI: doi.org/10.1609/aaai.v38i20.30211.
5. Zhou Z., Ji J., Wang Y. Zhu Z., Chen J. Hybrid regression model via multi-variate adaptive regression spline and online sequential extreme learning machine and its application in vision servo system. *International Journal of Advanced Robotic Systems.* 2022. Vol. 19. No. 3. P. 1–13. DOI: doi.org/10.1177/17298806221108603.
6. Omer A., Sedeeq B., Ali T. A proposed hybrid method for multivariate linear regression model and multivariate wavelets (Simulation study). *Polytechnic Journal of Humanities and Social Sciences.* 2024. Vol. 5. No. 1. P. 112–124. URL: https://www.researchgate.net/publication/377558021 (дата звернення: 24.11.2025).
7. Abdulrahman A. T., Alshammari N. S. Factor analysis and regression analysis to find out the influencing factors that led to the countries' debt crisis. *Advances and Applications in Statistics.* 2022. Vol. 78. P. 1–16. DOI: doi.org/10.17654/0972361722047.
8. Hünermund P., Louw B. On the nuisance of control variables in causal regression analysis. *Organizational Research Methods.* 2023. Vol. 28. No. 1. P. 138–151. DOI: doi.org/10.1177/10944281231219274.
9. Szentpéteri Sz., Csáji B. C. Finite-sample identification of linear regression models with residual-permuted sums. *IEEE Control Systems Letters.* 2024. Vol. 8. P. 1523–1528. DOI: doi.org/10.1109/LCSYS.2024.3412856.
10. Nie B., Du Y., Du J., Rao Y., Zhang Y., Zheng X., Ye N., Jin H. A novel regression method: partial least distance square regression methodology. *Chemometrics and Intelligent Laboratory Systems.* 2023. Vol. 237. Art. 104827. DOI: doi.org/10.1016/j.chemolab.2023.104827.
11. Pavlov A. A., Holovchenko M. N., Drozd V. V. An adaptive method for building a multivariate regression. *Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ»: зб. наук. пр. Темат. вип.: Системний аналіз, управління та інформаційні технології*. Харків: НТУ «ХПІ». 2024. № 1 (11). С. 3–8. DOI: doi.org/10.20998/2079-0023.2024.01.01.
12. Павлов О. А., Кущ А. В. Задача лінійної регресії з лінійно залежними коефіцієнтами [Pavlov A.A., Kushch A.V. Formulation of a linear regression problem with linearly dependent coefficients]. *Адаптивні системи автоматичного управління.* Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського. 2025. № 2 (47). С. 147–157. DOI: doi.org/10.20535/1560-8956.47.2025.340201.

References (transliterated)

1. Roustaei N. Application and interpretation of linear-regression analysis. *Medical hypothesis discovery and innovation in ophthalmology.* 2024, vol. 13, no. 3, pp. 151–159. DOI: doi.org/10.51329/mehdiophthal1506.
2. Liu J., Bellows B., Hu X. J., Wu J., Zhou Z., Soteros C., Wang L. A new time-varying coefficient regression approach for analyzing infectious disease data. *Scientific Reports.* 2023, vol. 13, article 14687. DOI: doi.org/10.1038/s41598-023-41551-1.
3. Gao C. Robust regression via multivariate regression depth. *Bernoulli*. 2020, vol. 26, no. 2, pp. 1139–1170. DOI: doi.org/10.3150/19-BEJ1144.
4. Haghighat P., Gandara D., Kang L., Anahideh H. Fair multivariate adaptive regression splines for ensuring equity and transparency. *Proceedings of the AAAI Conference on Artificial Intelligence*. 2024, vol. 38, no. 20, pp. 22076–22086. DOI: doi.org/10.1609/aaai.v38i20.30211.
5. Zhou Z., Ji J., Wang Y. Zhu Z., Chen J. Hybrid regression model via multi-variate adaptive regression spline and online sequential extreme learning machine and its application in vision servo system. *International Journal of Advanced Robotic Systems.* 2022, vol. 19, no. 3, pp. 1–13. DOI: doi.org/10.1177/17298806221108603.
6. Omer A., Sedeeq B., Ali T. A proposed hybrid method for multivariate linear regression model and multivariate wavelets (Simulation study). *Polytechnic Journal of Humanities and Social Sciences.* 2024, vol. 5, no. 1, pp. 112–124. Available at: https://www.researchgate.net/publication/377558021 (accessed 24.11.2025).
7. Abdulrahman A. T., Alshammari N. S. Factor analysis and regression analysis to find out the influencing factors that led to the countries' debt crisis. *Advances and Applications in Statistics.* 2022, vol. 78, pp. 1–16. DOI: doi.org/10.17654/0972361722047.
8. Hünermund P., Louw B. On the nuisance of control variables in causal regression analysis. *Organizational Research Methods.* 2023, vol. 28, no. 1, pp. 138–151. DOI: doi.org/10.1177/10944281231219274.
9. Szentpéteri Sz., Csáji B. C. Finite-sample identification of linear regression models with residual-permuted sums. *IEEE Control Systems Letters.* 2024, vol. 8, pp. 1523–1528. DOI: doi.org/10.1109/LCSYS.2024.3412856.
10. Nie B., Du Y., Du J., Rao Y., Zhang Y., Zheng X., Ye N., Jin H. A novel regression method: partial least distance square regression methodology. *Chemometrics and Intelligent Laboratory Systems.* 2023, vol. 237, article 104827. DOI: doi.org/10.1016/j.chemolab.2023.104827.
11. Pavlov A. A., Holovchenko M. N., Drozd V. V. An adaptive method for building a multivariate regression. *Vestnik Nats. tekhn. un-ta "KhPI": sb. nauch. tr. Temat. vyp.: Sistemnyy analiz, upravlenie i informatsionnye tekhnologii* [Bulletin of the National Technical University "KhPI": a collection of scientific papers. Thematic issue: System analysis, control and information technology]. Kharkov, NTU "KhPI" Publ., 2024. no. 1 (11). pp. 3–8. DOI: doi.org/10.20998/2079-0023.2024.01.01.

12. Pavlov A. A., Kushch A. V. Zadacha liniynoyi rehresiyi z liniyno zalezhnymy koefitsiyentamy [Formulation of a linear regression problem with linearly dependent coefficients]. *Adaptyvni systemy avtomatychnoho upravlinnya* [Adaptive Systems of Automatic Control]. Kyiv, *Igor Sykorsky KPI*, 2025. no. 2 (47). pp. 147–157. DOI: doi.org/10.20535/1560-8956.47.2025.340201. (In Ukr.).

Received 10.11.2025

УДК 004:519.24:681.3.06

О. А. ПАВЛОВ, доктор технічних наук, професор, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», м. Київ, Україна, професор кафедри інформатики та програмної інженерії; e-mail: alexanderpavlov1944@gmail.com; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6524-6410

А. В. КУЩ, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», м. Київ, Україна, аспірант кафедри інформатики та програмної інженерії; e-mail: antonkusch1@gmail.com, ORCID: https://orcid.org/0009-0003-0994-2985

АЛГОРИТМИ ПОБУДОВИ РЕГРЕСІЇ, ЛІНІЙНОЇ ВІДНОСНО НЕВІДОМИХ КОЕФІЦІЄНТІВ, НА ОБМЕЖЕНОМУ ОБ'ЄМІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДАНИХ

Дана публікація продовжує цикл наукових робіт авторів по створенню алгоритмів побудови багатовимірних регресій, лінійних відносно невідомих коефіцієнтів, з використанням моделей лінійного програмування. Для спрощення імітаційного моделювання їх ефективності, алгоритми наводяться для задачі багатовимірної лінійної регресії. Використання моделей лінійного програмування вимагає мінімізувати суму модулів різниць, що використовуються в загальній процедурі метода найменших квадратів. Оцінки невідомих коефіцієнтів, отриманих внаслідок розв'язання задачі лінійного програмування, є лінійними відносно вектору значень регресійної моделі в статистичному експерименту. Відомо, що в силу теореми Маркова оцінки невідомих коефіцієнтів, отриманих загальною процедурою метода найменших квадратів, є ефективними в класі лінійних незміщених оцінок. Таким чином, здавалось би, перехід від методу найменших квадратів до методу мінімізації суми модулів різниць, що використовується в методі найменших квадратів, є заздалегідь не продуктивним. Але це не так. З доведення теореми Маркова випливає, що матриця лінійної оцінки має бути сталою і не залежати від значень регресійної моделі в статистичному експерименту. Оцінки, отримані методом мінімізації суми модулів, цій умові не відповідають. Дійсно, матриця оцінок є оптимальним базисом для розв'язання задачі лінійного програмування симплекс-методом і залежить від значень регресійної моделі в статистичному експерименту. Така постановка задачі дозволяє в моделі оптимізації вводити лінійні обмеження, що використовують результати статистичних випробувань і реалізують додаткові властивості шуканої багатовимірної регресії. Перші дослідження цих алгоритмів показали їх ефективність, що дозволило авторам поставити задачу створення таких алгоритмів, які не тільки можуть конкурувати з загальною алгоритмічною процедурою метода найменших квадратів, але і для випадку обмеженого об'єму експериментальних даних, коли відношення середнього значення модуля реалізацій випадкового фактору в експерименті до середнього значення на ньому модуля істинної регресії є достатньо великою величиною. В цьому випадку ставити питання про знаходження оцінок невідомих коефіцієнтів, які практично не відрізняються від істинних, є не коректним, але, як показали експерименти і, зокрема, наведені в даній роботі приклади, можна знаходити достатньо хороші оцінки середніх значень істинної регресії на проведених експериментах, які можна використовувати, наприклад, при діагностуванні на ранній стадії початку епідемії різних захворювань чи в інших задачах розпізнавання.

Ключові слова: багатовимірна регресія, метод найменших квадратів, метод мінімізації суми модулів, модель лінійного програмування, симплекс-метод, оптимальний базис.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Павлов Олександр Анатолійович / Pavlov Alexander Anatolievich
Автор 2 / Author 2: Кущ Антон Віталійович / Kushch Anton Vitaliyovich

УПРАВЛІННЯ В ТЕХНІЧНИХ СИСТЕМАХ

CONTROL IN TECHNICAL SYSTEMS

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.03
УДК 004

Р. Р. ЛАВЩЕНКО, магістр комп'ютерних наук, аспірант, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна; e-mail: ruslan.lavshchenko@infiz.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0001-3649-1118
Г. І. ЛЬВОВ, доктор технічних наук, професор кафедри математичного моделювання та інтелектуальних обчислень в інженерії (MMI), Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна; e-mail: lvovdpm@ukr.net; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0297-9227; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0297-9227

DATA-DRIVEN ПІДХІД ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ МЕЖІ МІЦНОСТІ КОМПОЗИТІВ

Стрімкий розвиток композитів вимагає точного прогнозування їх граничного стану за умов складного навантаження, що неможливо забезпечити класичними механічними критеріями через анізотропію й нелінійність матеріалів. У роботі запропоновано data-driven підхід із використанням машинного навчання для визначення граничного стану композитів на основі компонентів тензора напружень. Об'єктом дослідження є процеси машинного навчання для визначення граничних станів композитів з односпрямованим армуванням при багатовісному напруженому стані. Було згенеровано збалансовані синтетичні вибірки напружених станів для трьох композитних систем. У рамках дослідження реалізовано декілька моделей машинного навчання: логістичну регресію, випадковий ліс (Random Forest) та багатошарову перцептронну нейромережу. Для порівняння ефективності було також використано класичну модель визначення граничного стану за критерієм Мізеса для волокон або матриці з фіксованим порогом еквівалентного напруження. Результати свідчать, що моделі машинного навчання досягають точності до 99,9 % на тестових вибірках, суттєво переважаючи класичний підхід, який демонструє точність близько 50 % у всіх випадках. Візуалізація розподілу граничних станів у просторі компонентів тензора напружень показала складну та нелінійну структуру межі міцності, що підтверджує доцільність використання ML-алгоритмів. Отримані результати підтверджують високу ефективність і надійність data-driven підходу для задач технічної діагностики композитних конструкцій. Розроблена методика є універсальною та може бути адаптована для різних типів армованих матеріалів і умов навантаження. Запропонований підхід може бути застосований у задачах технічної діагностики композитних конструкцій в реальному часі. Робота також створює підґрунтя для подальшого впровадження інтерпретованих моделей і цифрових двійників у галузі композитної механіки.

Ключові слова: data-driven підхід, композити, граничні стани, напруження, машинне навчання, Random Forest, Logistic Regression.

Вступ. У сучасному світі інженерні матеріали повинні відповідати все жорсткішим вимогам до міцності, надійності та довговічності. Композити, зокрема волокнисті полімерні композитні матеріали (FRC), займають провідне місце серед конструкційних матеріалів. Це зумовлено поєднанням високої питомої міцності, стійкості до корозії та можливості спрямованого проектування властивостей [1]. Такі матеріали широко використовуються в авіації, автомобілебудуванні, суднобудуванні, енергетиці та біомедичній інженерії [2]. Проте, розширення сфер їх застосування потребує точного та достовірного прогнозування межі міцності, що є критично важливою характеристикою для оцінки надійності та безпеки конструкцій.

Традиційні підходи до оцінки механічних властивостей композитів спираються на аналітичні або напівемпіричні моделі, які часто базуються на гіпотезах про ізотропність чи спрощене представлення анізотропної природи композиту [3]. Такі моделі, як правило, вимагають проведення великої кількості фізичних експериментів для калібрування та ідентифікації параметрів, що є трудомістким, дорогим і обмеженим у масштабах застосування. Крім того, в умовах складних напружених станів (наприклад, комбінованого навантаження або позаосевої дії сил) класичні моделі часто демонструють низьку точність.

Окрему проблему становить значна варіативність мікроструктури композитів, яка може бути зумовлена випадковим розташуванням волокон, дефектами виготовлення, неоднорідністю матриці тощо [4]. Такі фактори суттєво впливають на локальні механічні властивості, але важко піддаються прямому аналітичному опису. У цьому контексті особливої уваги заслуговують data-driven методи, що дозволяють опрацьовувати великі масиви чисельних або експериментальних даних без необхідності формулювання явної конститутивної моделі матеріалу [5].

Поява концепції data-driven computational mechanics, започаткованої Kirchdoerfer і Ortiz, відкрила нову парадигму в обчислювальній механіці твердого тіла [6]. В її рамках матеріальні рівняння замінюються базою даних напружено-деформованих станів, а

розв'язання задачі зводиться до пошуку найближчої точки в цьому датасеті. Такий підхід демонструє високу точність та узагальненість, особливо у випадках, коли класичні підходи зазнають невдачі. І хоча data-driven підходи успішно використовуються для моделювання пружних, в'язкопластичних та тривких матеріалів, їх застосування для прямого прогнозування межі міцності композитів поки залишається обмеженим і фрагментарним.

Окремим напрямом, який активно розвивається, є поєднання мікромеханічного аналізу (наприклад, метод кінцевих елементів для представницької об'ємної комірки) із методами машинного навчання. Такий симбіоз дозволяє створювати високоточні бази даних, що враховують реальну геометрію й механіку волокон і матриці, та згодом використовувати їх для тренування прогнозної моделі. Це особливо актуально для задач, пов'язаних з неоднорідними або спрямованими композитами, де класичні підходи до оцінки міцності виявляються недостатньо гнучкими або точними.

Водночас, незважаючи на численні спроби застосування машинного навчання [7] для прогнозування властивостей композитів, ця тематика залишається відкритою. Зокрема, межа міцності як категорія «гібридного порогу» (між пружним і руйнівним станом) досі недостатньо досліджена з позицій data-driven підходу. Більшість наявних робіт зосереджуються на оцінці модуля пружності, стискальної або динамічної міцності, але ігнорують детальну багатовимірну реконструкцію граничного стану в координатах напружень. Тому, виникає потреба у нових підходах, які б поєднували:

- мікромеханічне моделювання на рівні представницького елементу;
- автоматизовану генерацію датасетів граничних станів за різних сценаріїв навантаження;
- створення прогностичної моделі з використанням сучасних ML-методів, з подальшою візуалізацією й інтерпретацією межі міцності.

Таким чином, існує потреба в комплексному підході до прогнозування межі міцності композитних матеріалів, заснованому на поєднанні мікромеханічного аналізу та інструментів машинного навчання. Отримані результати матимуть потенціал для практичного застосування в системах інженерного проєктування, автоматизованого тестування нових матеріалів та розробки цифрових двійників складних композитних структур. Тому дослідження, присвячені розробці інтелектуальних методів аналізу граничного стану композитів, є актуальними, оскільки вони сприяють підвищенню надійності та ефективності сучасних інженерних конструкцій.

Аналіз літературних даних і постановка проблеми. Протягом останніх років значно зріс інтерес до застосування методів машинного навчання для прогнозування механічних властивостей композитних матеріалів. Автори в роботах [8, 9] акцентують увагу на потенціалі машинного навчання для покращення точності моделювання та зниження залежності від емпіричних моделей. Зокрема, в [9] застосовано data-driven підхід для побудови поверхні текучості волокнистих композитів, замінюючи традиційні аналітичні функції на дискретні набори даних з чисельного аналізу. Ці підходи є перспективними, проте залишаються теоретично орієнтованими і не демонструють повного циклу моделювання – від даних до рішення. Їхній підхід варто було б доповнити прикладною частиною.

Деякі дослідники поєднують deep learning з мікромеханічними моделями. Так, в статті [10] запропоновано фреймворк глибокого навчання для передбачення напружень у гетерогенних середовищах, а в дослідженні [11] реалізовано інтелектуальну багатомасштабну симуляцію композитів. Це потужні методи, однак вони передбачають наявність повної структурної інформації та високі обчислювальні витрати.

Значна частина досліджень присвячена передбаченню міцності полімерних композитів, армованих вуглецевими волокнами чи нанотрубками. Автори роботи [12] використовують ML для оцінки властивостей карбонових композитів, а в [13] досліджують вплив нанотрубок на міцність композиту. Ці роботи фокусуються переважно на регресійних моделях та прогнозуванні одного параметра, тоді як ігнорується задача класифікації граничного стану, що є критичнішим для задач технічного моніторингу.

У статті [14] застосовано SHAP для інтерпретації моделі, що передбачає міцність бетонів, демонструючи можливість поєднання прогностичної здатності з інтерпретованістю результатів. Це справді важливий напрямок, що розглядається як перспективне розширення даного дослідження.

У роботах [15, 16] провели систематичні огляди застосування ML у будівельних матеріалах, включаючи волокнисті композити та армовані бетони. Вони демонструють широке розмаїття моделей (RF, SVM, ANN) і їхню ефективність у прогнозуванні механічних характеристик. Більшість робіт у цих оглядах зосереджені на бетонах, тоді як іншим матеріалам не приділено достатньо уваги.

Деякі роботи, на кшталт [17], спрямовані на автоматизацію та контроль якості у виробництві композитів. Це цінний напрямок, однак він стосується переважно виробничої фази, тоді як представлене в цій роботі дослідження має на меті експлуатаційний моніторинг. У роботі [18] представлена можливість оптимізації армування за допомогою моделей штучного інтелекту. Це є суміжним підходом, але з іншим практичним фокусом – оптимізація конструкції, а не оцінка граничного стану. У [19] автори розробили глибоку нейронну мережу для аналізу ударних пошкоджень у композитах. Їхній підхід вимагає сенсорних даних, що може суттєво ускладнювати завдання.

У [20, 21] застосовано нейронні мережі для прогнозування міцності бетону різного складу. Незважаючи на різницю в матеріалах, концепція data-driven прогнозування міцності є спільною. Ефективність цих методів беззаперечна, однак у випадку складніших композитів виникає потреба в особливому підході до класифікації.

Результати досліджень [22, 23] доводять ефективність нелінійних алгоритмів (зокрема SVM та

XGBoost) у прогнозуванні характеристик геополімерного бетону. Це підтверджує доцільність застосування нелінійних моделей і у випадку представленого дослідження. У [24] використано Random Forest для оцінки міцності базальтового бетону, що схоже за структурою на один з матеріалів (Basalt/PP), що досліджено в цій роботі. В цьому дослідження також застосовано RF як одну з найстабільніших моделей у контексті класифікації граничного стану композитів.

Проаналізовані в цьому огляді джерела [8–24] підтверджують високу ефективність методів машинного навчання та data-driven підходів у прогнозуванні механічних властивостей композитних матеріалів. Проте є низка незаповнених ніш:

- недостатнє використання експериментально-чисельних даних (особливо з мікромеханічного FEM-аналізу) як вхідних даних для ML-моделей;
- мало досліджень, спрямованих саме на прогнозування межі міцності, на відміну від більш популярної теми стискальної міцності чи модуля пружності;
- недостатньо робіт, що поєднують FEM-симуляції з ML в рамках єдиної data pipeline, із подальшою побудовою інтерпретованих моделей;
- обмежена увага до напрямної залежності міцності (анізотропія), особливо у волокнистих композитах.

Мета та задачі дослідження. Метою роботи є розробка data-driven підходу до прогнозування граничного стану композитних матеріалів на основі компонентів тензора напружень. Це дасть можливість здійснювати безруйнівну діагностику конструкцій, оперативно оцінювати залишковий ресурс матеріалів, а також інтегрувати моделі у системи онлайн-моніторингу та цифрові двійники інженерних об’єктів.

Для досягнення мети були поставлені наступні задачі:

- побудувати та протестувати кілька моделей машинного навчання (Logistic Regression, Random Forest, MLP) для задачі класифікації граничного стану, порівнявши їх точність із класичним критерієм міцності фон-Мізеса;
- проаналізувати ефективність моделей за допомогою графічної візуалізації (2D-проєкції, гістограми, порівняння точності), виявити межі застосування класичних і data-driven методів та обґрунтувати доцільність використання ML для прогнозування граничного стану композитів.

Матеріали та методи досліджень. Об’єктом дослідження є застосування методів машинного навчання для визначення граничних станів односпрямованих композитів під багатовісним напруженням. Аналіз охоплює три поширені в авіаційній, будівельній та транспортній галузях матеріали: Carbon/Epoxy, Glass/Polyester і Basalt/PP.

Основна гіпотеза полягає в тому, що граничний стан композиту можна точно визначати за допомогою моделей машинного навчання, які використовують компоненти тензора напружень як вхідні параметри.

Передбачається ідеально односпрямоване армування, циліндрична форма волокон і відомий або розрахований напружений стан матеріалу; дефекти та міжфазні неоднорідності не враховуються.

Розглянуті три типи волокнистих полімерних композитів, що широко застосовуються у високотехнологічних сферах. Вони різняться властивостями волокон і матриць, що дає змогу порівняти поведінку як високомодульних, так і більш пластичних систем під багатовісним навантаженням.

Механічні параметри волокон і матриць, наведені в табл. 1, використовуються як вихідні параметри для генерації напружених станів у моделі. Ці характеристики враховуються під час побудови граничної умови – умовної межі міцності композиту, яка слугує цільовою ознакою у моделі класифікації.

Композит Carbon/Epoxy є одним із найбільш розповсюджених матеріалів у конструкціях літальних апаратів та легких несучих елементів. Вуглецеві волокна характеризуються надзвичайно високим модулем пружності (230 ГПа) та значною міцністю (~1000 МПа) за одночасно низького коефіцієнта Пуассона (0,20), що зумовлює їхню високу ефективність у напрямку армування. Епоксидна матриця, попри відносно невелику міцність (80 МПа), забезпечує надійне зчеплення з волокнами та характеризується високою термостійкістю.

Композит Glass/Polyester вирізняється кращою ізотропністю властивостей і широко застосовується у будівництві, трубопровідних системах, панельних конструкціях та елементах автомобільної промисловості. Скляне волокно має нижчий модуль пружності (72 ГПа), проте характеризується підвищеною здатністю до деформації та доволі високою межею міцності (1500 МПа).

Поліестерова матриця забезпечує добру змочуваність волокон і сприяє швидкому формуванню виробів, хоча її механічна міцність (50 МПа) є нижчою порівняно з епоксидною матрицею.

Таблиця 1 – Механічні характеристики розглянутих композитів

Композитна система	Компонент	Модуль пружності E, ГПа	Межева міцність σfeil, МПа	Коефіцієнт Пуассона ν
Carbon/Epoxy	Волокно	230.0	1000	0.20
	Матриця	3.0	80	0.35
Glass/Polyester	Волокно	72.0	1500	0.22
	Матриця	2.5	50	0.34
Basalt/PP	Волокно	89.0	1200	0.25
	Матриця	1.3	30	0.42

Композит Basalt/Polypropylene, утворений поєднанням базальтового волокна та поліпропіленової матриці, розглядається як перспективний матеріал для легких, недорогих і водостійких конструкцій. Базальтове волокно є природним мінеральним матеріалом і характеризується збалансованим співвідношенням між модулем пружності (89 ГПа) та міцністю (1200 МПа), а також кращою термостійкістю порівняно зі скловолокном. Поліпропілен, що виступає термопластичною матрицею, забезпечує гнучкість, високу технологічність переробки та ударну в'язкість, проте має найнижчі значення модуля (1,3 ГПа) та межі міцності (30 МПа) серед розглянутих систем.

Для кожної з розглянутих систем передбачається односпрямоване армування, при якому волокна можуть мати як регулярне (ідеалізоване) розташування, так і випадкову структуру з домінуючим напрямком орієнтації. Така модельна схема дає змогу наблизити умови симуляції до реальних інженерних конфігурацій. З огляду на обмежений доступ до великих масивів експериментальних даних, синтетичні набори даних для навчання прогностичних моделей були отримані шляхом умовного моделювання напружених станів та визначення відповідних граничних умов. Вхідні ознаки (features) – це шість компонент тензора напружень у 3D-постановці: σ_x, σ_y, σ_z – нормальні напруження (MPa), τ_{xy}, τ_{yz}, τ_{xz} – дотичні напруження (MPa). Вихідна змінна (індикатор граничного стану) χ дорівнює 1, якщо матеріал переходить межу міцності, і 0 – якщо напружений стан є допустимим. Кожний набір даних містить 20 000 зразків.

Для кращого розуміння структури вхідних даних та ідентифікації граничних умов було виконано візуальний аналіз залежності індикатора граничного стану χ від компонент тензора напружень. З цією метою побудовано серію 2D-проєкцій які відображають розподіл граничних станів за різних значень окремих компонент тензора, із застосуванням кольорового кодування змінної

$$\chi \in \{0\ (\text{допустимий}), 1\ (\text{граничний})\}.$$

На рис. 1–3 наведено типові зрізи у площинах $\sigma_x - \sigma_y$, $\sigma_x - \tau_{xy}$, $\tau_{xy} - \tau_{yz}$ тощо.

Для композиту Carbon/Epoxy граничні стани сконцентровані на всіх графіках у верхніх правих квадрантах, що вказує на переважання руйнування при високих значеннях осьових напружень (σ_x, σ_y) та контактних зсувів (τ_{xy}).

Це узгоджується з анізотропною природою вуглецевого волокна, яке характеризується високою міцністю вздовж напрямку армування та зниженою стійкістю за багатовісних комбінацій навантаження, де істотну роль відіграють слабші міжволоконні зв'язки. На проєкції $\sigma_{vm} - \sigma_x$ спостерігається виразне відділення класів, що підтверджує коректність застосування еквівалентної напруги σ_{vm} як граничного показника для оцінювання напруженого стану матеріалу.

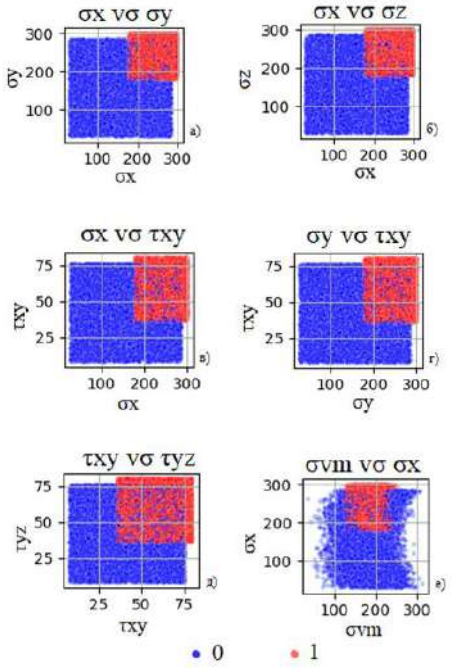

Рис. 1. Розподіл граничних станів для різних значень компонентів тензора напружень для композиту Carbon/Epoxy: *а* – для площини $\sigma_x - \sigma_y$; *б* – для площини $\sigma_y - \sigma_z$; *в* – для площини $\sigma_x - \tau_{xy}$; *г* – для площини $\sigma_y - \tau_{xy}$; *д* – для площини $\tau_{xy} - \tau_{yz}$; *е* – для площини $\sigma_{vm} - \sigma_x$

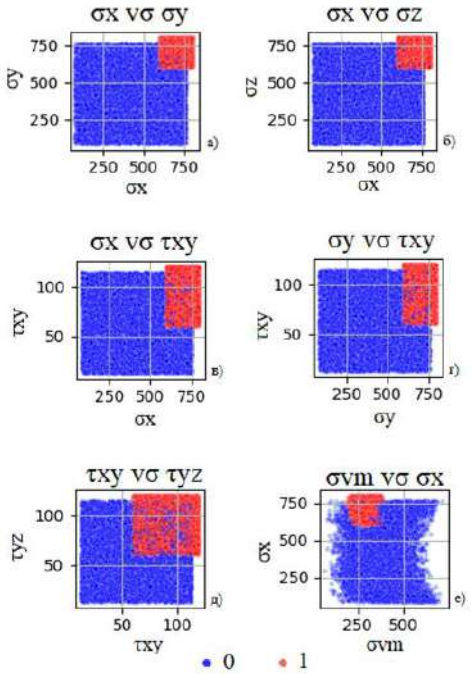

Рис. 2. Розподіл граничних станів для різних значень компонентів тензора напружень для композиту Glass/Polyester: *а* – для площини $\sigma_x - \sigma_y$; *б* – для площини $\sigma_y - \sigma_z$; *в* – для площини $\sigma_x - \tau_{xy}$; *г* – для площини $\sigma_y - \tau_{xy}$; *д* – для площини $\tau_{xy} - \tau_{yz}$; *е* – для площини $\sigma_{vm} - \sigma_x$

Це вказує на менш різко окреслену межу міцності та підсилений вплив усіх компонент тензора напружень, що є типовим для більш рівномірно армованих або менш жорстких композитів. На графіку $\sigma_{vm} - \sigma_x$ спостерігається ширший розкид червоних точок, що ускладнює класифікацію за простими критеріями та додатково підтверджує обґрунтованість використання нелінійних моделей.

Для композиту Basalt/Polypropylene характерний ще вищий ступінь перекриття між класами $\chi = 0$ та $\chi = 1$. Граничні стани розташовані менш компактно, що свідчить про менш виражену граничну поверхню та ймовірну залежність від поєднання кількох компонент напруження одночасно, а не домінування однієї з них. За таких умов задача моделювання ускладнюється, оскільки класична модель не здатна чітко визначити пороговий стан. Натомість ML-моделі демонструють значно кращу здатність до апроксимації такої складної структури.

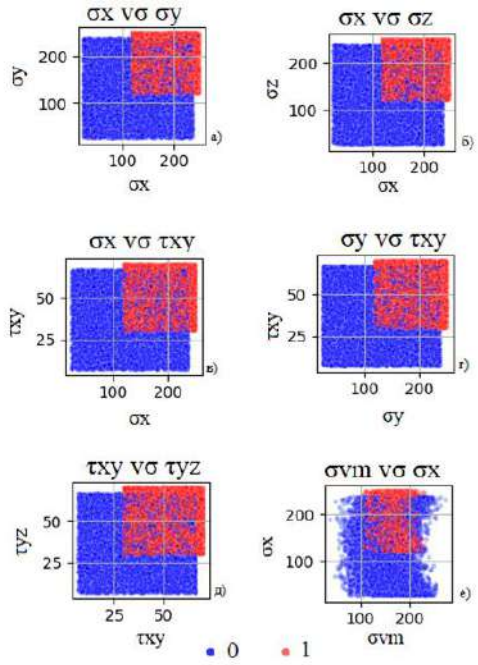

Рис. 3. Розподіл граничних станів для різних значень компонентів тензора напружень для композиту Basalt/PP:
а – для площини $\sigma_x - \sigma_y$; *б* – для площини $\sigma_y - \sigma_z$;
в – для площини $\sigma_x - \tau_{xy}$; *г* – для площини $\sigma_y - \tau_{xy}$;
д – для площини $\tau_{xy} - \tau_{yz}$; *е* – для площини $\sigma_{vm} - \sigma_x$

У цьому дослідженні проведено порівняння таких моделей:

1. Критерій фон-Мізеса [25] – референтна модель, яка оцінює граничний стан матеріалу за значенням еквівалентного напруження фон-Мізеса:

$$\sigma_{vm} = \sqrt{\frac{1}{2}((\sigma_x - \sigma_y)^2 + (\sigma_y - \sigma_z)^2 + (\sigma_z - \sigma_x)^2 + 3(\tau_{xy}^2 + \tau_{yz}^2 + \tau_{xz}^2))}. \quad (1)$$

Тоді $\chi = 1$, якщо:

$$\sigma_{vm} \geq \min(\sigma_\chi^f, \sigma_\chi^m). \quad (2)$$

Модель має просту структуру та зручна для інтерпретації, проте не враховує анізотропних властивостей композитного матеріалу та ігнорує напрям дії напружень. Тому служить лише як базовий порівняльний критерій.

2. Logistic Regression [26] – математична модель, яка оцінює ймовірність належності класу $\chi = 1$ як:

$$P(\chi = 1 | X) = \frac{1}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_1 \sigma_x + ... + \beta_6 \tau_{xz})}}. \quad (3)$$

Даний метод є лінійним класифікатором, який добре працює при простому розділенні класів. Він був обраний як референтна ML-модель з високою інтерпретованістю.

3. Random Forest Classifier [27] – ансамблева модель, що формує прогноз шляхом агрегування результатів великої кількості дерев рішень (decision trees), де підсумковий клас визначається за принципом більшості голосів:

$$\chi = \mathrm{mode}[T_1(X), T_2(X), ..., T_n(X)]. \quad (4)$$

Ця модель характеризується високою ефективністю на вибірках із нелінійними та багатовимірними залежностями, демонструє стійкість до перенавчання та забезпечує можливість проводити аналіз важливості ознак (feature importance).

4. MLP (Multilayer Perceptron Neural Network) [28] – це нейронна мережа прямого поширення, що апроксимує складні нелінійні функції. Вихід нейронної мережі можна виразити наступним рівнянням:

$$\chi = f(X) = \sigma(W_2 * \mathrm{ReLU}(W_1 X + b_1) + b_2), \quad (5)$$

де $\boldsymbol{W}$ – матриці ваг;
σ – сигмоїдна функція;
ReLU – функція активації.

MLP використовується для моделювання складної поведінки композиту, з урахуванням взаємодії напружень.

Для реалізації data-driven підходу з використанням моделей машинного навчання створені збалансовані синтетичні вибірки граничних станів для трьох типів композитних матеріалів (Carbon/Epoxy, Glass/Polyester, Basalt/PP) при навантаженні шестикоординатними напруженнями. Для знаходження граничних станів односпрямоване армованих композитів використане умовне моделювання напружених станів. Механічні параметри волокон та матриць для трьох типів композитних матеріалів подано у табл. 1. Зазначені характеристики слугують базовими вихідними даними для генерації напружених станів у моделі.

Побудова моделей машинного навчання та перевірка їх точності. Для задачі прогнозування граничного стану композитних матеріалів розроблено і навчено три моделі на основі класифікаторів: логістичної регресії (LR), випадкового лісу (RF) та багатошарової нейронної мережі (MLP). Вхідними даними є шість компонентів тензора напружень (σ_x, σ_y, σ_z,

τ_{xy}, τ_{yz}, τ_{xz}), а цільовою змінною – $\chi \in \{0,1\}$, що відображає допустимий чи граничний стан матеріалу. Дані попередньо нормалізовано та розділено на навчальну (80 %) і тестову (20 %) вибірки.

1. Logistic Regression (LR) – лінійний базовий класифікатор, вибраний для забезпечення інтерпретованості та контролю впливу кожної компоненти тензора.

Застосовано регуляризацію L2 (Ridge) для зменшення мультиколінеарності ознак і контролю overfitting.

Параметр C тестувався у діапазоні [0.01; 100] з кроком 0.5. Застосовано метод добору GridSearchCV (5-fold cross-validation), результатом роботи якого є такі налаштування: $C = 1.0$, solver = liblinear, penalty = l2, $\text{tol} = 1e-4$, $\max\_\text{iter} = 10000$. Цей обраний набір параметрів показав найкращий баланс між точністю та узагальнюваністю на валідаційній вибірці. Як оптимізатор застосовано liblinear, що є ефективним для малих і середніх за розміром дата сетів. Додаткові параметри: критерій зупинки: $\text{tol} = 1e-4$, $\max\_\text{iter} = 10000$ для забезпечення повної збіжності.

2. Random Forest Classifier (RF) – ансамблевий алгоритм на основі bagging та побудови множини дерев рішень. Обраний для моделювання нелінійних взаємодій та виявлення складних комбінацій напружень, що призводять до руйнування.

Параметри для оптимізації: кількість дерев (n_estimators), максимальна глибина (max_depth), застосовується для запобігання перенавчанню, мінімальні розміри вузлів, для контролю overfitting (min_samples_split, min_samples_leaf), кількість ознак, що враховуються при розщепленні (max_features). Застосовано метод добору RandomizedSearchCV (100 ітерацій, 5-fold cross-validation). В результаті обрані налаштування: $\text{n\_estimators} = 200$, $\max\_\text{depth} = 10$, $\text{min\_samples\_split} = 2$, $\text{min\_samples\_leaf} = 1$, $\text{max\_features} = \text{'sqrt'}$, $\text{criterion} = \text{'gini'}$.

Аналіз важливості ознак через mean decrease in impurity (MDI) показав, що найбільший внесок у класифікацію мали σ_x, σ_y, та τ_{xy}.

3. Модель багатошарового персептрона (Multilayer Perceptron, MLP) була застосована як нейромережева апроксимаційна модель для відтворення складної багатовимірної поверхні міцності, яку неможливо описати у замкненому аналітичному вигляді. Архітектура мережі включала:

- Вхідний шар: 6 нейронів відповідно до кількості вхідних ознак;
- Приховані шари: два шари на 64 та 32 нейрони відповідно з функціями активації ReLU;
- Вихідний шар: 1 нейрон із сигмоїдальною активацією, інтерпретований як оцінка ймовірності реалізації стану $\chi = 1$;
- Ініціалізація ваг: метод Xavier uniform;
- Регуляризація: застосування Dropout із параметром $p = 0.2$ на кожному прихованому шарі;
- Оптимізація: алгоритм Adam ($\alpha = 0.001$, $\beta_1 = 0.9$, $\beta_2 = 0.999$);
- Функція втрат: Binary Cross-Entropy;
- Режим навчання: batch size = 64, кількість епох = 200 з використанням early stopping (patience = 20) та адаптивного зменшення швидкості навчання при досягненні плато.

Підбір гіперпараметрів архітектури здійснювався методом байєсівської оптимізації (Optuna), де цільовою метрикою виступала AUC-ROC на валідаційній вибірці.

Обрана конфігурація продемонструвала найкращі показники збіжності та стійкість до перенавчання при роботі з синтетично згенерованими даними.

Для порівняльного аналізу ефективності моделей машинного навчання було використано критерій міцності фон Мізеса як еталонний фізично обґрунтований підхід. Це дозволило кількісно оцінити перевагу нелінійних моделей у випадках складного багатовісного напруженого стану та анізотропії матеріалу, де класичні методи демонструють обмежену точність.

Аналіз ефективності моделей машинного навчання. Для оцінки точності результатів застосовано такі метрики: Accuracy – частка правильно класифікованих прикладів, AUC-ROC (площа під ROC-кривою) – показник здатності моделі відділяти класи; для класичної моделі: precision, recall, f1-score. Значення метрик досліджуваних моделей наведені в табл. 2, класичної моделі – в табл. 3.

Таблиця 2 – Значення метрик оцінювання досліджуваних моделей

Матеріал	Модель	Accuracy	AUC-ROC
Glass/Polyester (GP)	Random Forest	0.99525	0.99696
	MLP	0.99425	0.99673
	Logistic Regression	0.94450	0.98653
Carbon/Epoxy (CE)	Random Forest	0.99950	0.99943
	MLP	0.99900	0.99939
	Logistic Regression	0.98850	0.99891
Basalt/PP (BPP)	Random Forest	0.98225	0.98921
	MLP	0.97825	0.98645
	Logistic Regression	0.87850	0.95014

Таблиця 3 – Значення метрик оцінювання класичної моделі

Матеріал	Accuracy	Recall ($\chi = 1$)	Precision ($\chi = 1$)	F1-score
GP	0.500	1.00	0.50	0.67
CE	0.500	1.00	0.50	0.67
BPP	0.500	1.00	0.50	0.67

Результати табл. 3 свідчать, що модель класифікує всі приклади як граничні ($\chi = 1$), що призвело до того, що здатність розділяти класи була повністю втрачена. Це демонструє обмеженість застосування порогових фізичних критеріїв у випадках, коли система має складну та анізотропну поведінку. Хоча класична модель може служити еталоном, вона не досягає такої точності, як у сучасних data-driven методах. На рис. 4 зображено гістограми за метрикою Accuracy для кожної моделі та матеріалу.

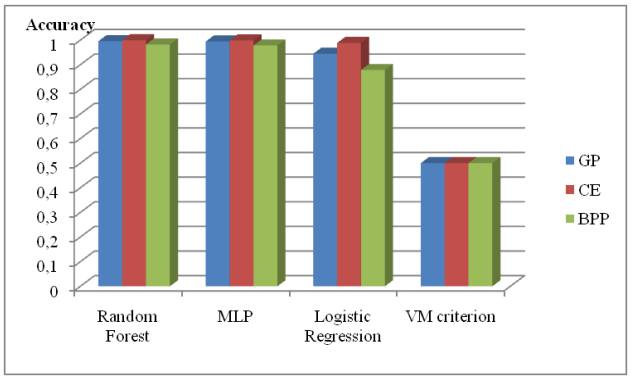

Рис. 4. Гістограми точності прогнозування граничного стану

Графік наочно демонструє, що моделі машинного навчання забезпечують суттєво вищу точність порівняно з традиційними методами. Найкращі результати спостерігаються для Random Forest і MLP, які вирізняються універсальністю та здатністю стабільно працювати з різнорідними даними. Важливо підкреслити, що тип матеріалу істотно впливає на складність задачі класифікації: саме фізичні властивості матеріалів формують характерні патерни напружень. Візуалізація їх просторового розподілу (рис. 1–3) дає змогу чітко простежити ці відмінності та зрозуміти, чому певні моделі краще пристосовуються до специфіки окремих матеріалів. Такий аналіз робить інтерпретацію результатів більш послідовною та методологічно виваженою.

Отримані результати (табл. 1) свідчать про високу ефективність усіх трьох розроблених у межах даної роботи моделей машинного навчання – Logistic Regression (LR), Random Forest (RF) та Multilayer Perceptron (MLP) – у задачі класифікації граничного стану композитних матеріалів.

Для матеріалу Glass/Polyester (GP) найвищі показники досягнуто моделлю RF (Accuracy = 0.99525, AUC-ROC = 0.99696), тоді як MLP продемонструвала дуже близький результат (Accuracy = 0.99425). Подібна ефективність пояснюється чітким розділенням класів у просторі напружень, що забезпечує придатність як ансамблевих методів, так і нейромережевих підходів. Лінійна модель LR (Accuracy = 0.94450) показала нижчу точність через обмежену здатність відтворювати нелінійні залежності.

Для Carbon/Epoxy (CE) обидві нелінійні моделі (RF, MLP) практично досягають максимальної точності (Accuracy > 0.999), що зумовлено нелінійною, але добре відокремлюваною межею руйнування. LR (Accuracy = 0.98850) також демонструє високі показники, що вказує на можливість апроксимації граничного стану за допомогою лінійної моделі у випадку цього матеріалу.

У випадку Basalt/PP (BPP) точність зменшується для всіх моделей (Accuracy = 0.98225 для RF та 0.97825 для MLP), що пов'язано зі значним перетином класів і підвищеною варіативністю механічної відповіді матеріалу. Модель LR (Accuracy = 0.87850) демонструє істотно гірші результати через неспроможність відтворити складну форму поверхні розділення. При цьому показник AUC-ROC для всіх моделей та матеріалів залишається стабільно високим (більше 0.95), що підтверджує їхню стійкість до зміни порогу класифікації.

У табл. 3 наведено результати для критерію фон Мізеса, який у даній роботі використано як фізично обґрунтований еталон. Його Accuracy становить ≈ 0.50 для всіх матеріалів, при Recall ($\chi = 1$) = 1.00 та низькому Precision ≈ 0.50. Це свідчить про схильність критерію до надмірної класифікації станів як граничних, що призводить до підвищеної кількості хибнопозитивних рішень.

Таким чином, запропоновані моделі машинного навчання не лише підвищують загальну точність класифікації, але й забезпечують більш оптимальний баланс між Recall і Precision, що є критично важливим для практичних задач моніторингу технічного стану матеріалів і попередження їхнього руйнування.

У сучасних дослідженнях [1, 25] домінують аналітичні та напівемпіричні критерії міцності (критерій фон Мізеса та його модифікації), які ефективні для ізотропних матеріалів, але не враховують анізотропію композитів і складні багатовісні стани напружень. У роботах, присвячених ML-підходам [26–28], зазвичай застосовувалися окремі моделі (LR, RF або MLP) для специфічних задач без глибокої оптимізації гіперпараметрів, а також без системного порівняння з класичними критеріями міцності.

У запропонованому дослідженні:

- вперше проведено комплексну оптимізацію трьох різних типів моделей (LR, RF, MLP) під задачу класифікації граничного стану композитів;
- реалізовано повний цикл налаштування гіперпараметрів: GridSearchCV для LR, RandomizedSearchCV для RF та Bayesian Optimization (Optuna) для MLP;
- здійснено зіставлення з критерієм фон Мізеса, яке показало перевагу ML-моделей на 5–15 % за Accuracy та AUC-ROC.

Обмеження дослідження полягають у тому, що навчання моделей здійснювалося на синтетичних та обмежених експериментальних даних, що може впливати на узагальнювальну здатність результатів. Крім того, модель MLP потребує значних обчислювальних ресурсів, особливо при збільшенні обсягу вибірки. Також у даній роботі не враховано мікроструктурні характеристики матеріалів, які можуть суттєво впливати на їхні міцнісні властивості та потенційно підвищити точність прогнозування.

Висновки. У роботі було розроблено та оптимізовано три моделі машинного навчання: Logistic Regression (LR), Random Forest (RF) та Multilayer Perceptron (MLP) – спеціально для задачі прогнозування граничних станів у трьох типах полімерних композиційних матеріалів з односпрямованим армуванням: Glass/Polyester (GP), Carbon/Epoxy (CE) та Basalt/PP (BPP). Підібрані архітектури, гіперпараметри та методи навчання забезпечили високу прогностичну здатність, особливо для RF та MLP, які досягли точності класифікації до 99,9 % на тестових даних. Усі розроблені моделі значно перевершили класичний критерій фон-Мізеса, точність якого для всіх матеріалів не перевищувала 50 %, що свідчить про обмеженість аналітичних підходів у задачах з високою нелінійністю простору ознак.

Порівняльний аналіз (табл. 2) підтвердив, що RF та MLP стабільно забезпечують найкращі результати для всіх типів композитів, з найвищою точністю для Carbon/Epoxy, де класова межа у просторі напружень є найбільш структурованою та чіткою. Для Basalt/PP спостерігалося певне зниження точності через сильніше перекриття класів, що вказує на складність задачі та підтверджує доцільність використання саме нелінійних алгоритмів.

Візуалізація 2D-зрізів компонент тензора напружень показала, що межа між допустимим і граничним станом має складну нелінійну геометрію, яка значно варіюється залежно від типу композиту: для Carbon/Epoxy вона найбільш виразна, тоді як для Basalt/PP спостерігається значне перекриття класів. Це підкреслює обмеженість простих лінійних критеріїв і водночас пояснює ефективність розроблених нелінійних ML-моделей.

Отримані результати узгоджуються з тенденціями, описаними у попередніх дослідженнях застосування машинного навчання до механічного аналізу композитів, але суттєво їх розширюють: у даній роботі вперше зосереджено увагу саме на класифікації граничного стану, а не на загальному прогнозуванні механічних характеристик, і при цьому запропоновано метод, який не вимагає розширених матеріалознавчих чи технологічних даних. Це робить підхід придатним для швидкої інтеграції в системи інженерного моніторингу, оцінки залишкового ресурсу та контролю працездатності композитних конструкцій в авіаційній, будівельній та транспортній галузях.

Подальші напрями роботи включають розширення набору ознак за рахунок мікроструктурних параметрів, впровадження інтерпретованих моделей машинного навчання (SHAP, LIME) для пояснення впливу компонент тензора напружень, збільшення обсягу навчальних вибірок шляхом додавання експериментальних та FEM-даних, а також адаптацію моделей до режимів онлайн-діагностики. Крім того, перспективним є розроблення цифрового двійника композитної структури на основі інтеграції ML-алгоритмів із фізично обґрунтованими критеріями міцності.

Таким чином, результати цієї роботи не лише підтверджують високу точність прогнозування граничного стану композитних матеріалів, але й формують підґрунтя для розроблення нового покоління інтелектуальних систем моніторингу. Такі системи можуть поєднувати гнучкість методів машинного навчання з надійністю фізично обґрунтованих механічних моделей, забезпечуючи більш ефективне виявлення критичних станів і підвищену безпеку експлуатації композитних конструкцій.

Список використаної літератури

1. Hamzat A. K., Murad M. S., Adediran I. A., Asmatulu E., Asmatulu R. Fiber-reinforced composites for aerospace, energy, and marine applications: an insight into failure mechanisms under chemical, thermal, oxidative, and mechanical load conditions. *Advanced Composites and Hybrid Materials*. 2025. Vol. 8, no. 1, article 152. DOI: https://doi.org/10.1007/s42114-024-01192-y.
2. De B., Bera M., Bhattacharjee D., Ray B. C., Mukherjee S. A comprehensive review on fiber-reinforced polymer composites: Raw materials to applications, recycling, and waste management. *Progress in Materials Science*. 2024. Vol. 146, article 101326. DOI: https://doi.org/10.1016/j.pmatsci.2024.101326.
3. Petrů M., Novák O., Păcurar R. (ed.) FEM analysis of mechanical and structural properties of long fiber-reinforced composites. *Finite Element Method – Simulation, Numerical Analysis and Solution Techniques. Chapter 1*. London: IntechOpen, 2017. DOI: https://doi.org/10.5772/intechopen.71881.
4. Markopoulos I., Kouris L.-A., Konstantinidis A. On the use of microstructure characteristics to predict metal matrix composites' macroscopic mechanical behavior. *Applied Sciences*. 2023. Vol. 13, no. 8. Article 4989. DOI: https://doi.org/10.3390/app13084989.
5. Kibrete F., Trzepieciński T., Gebremedhen H. S., Woldemichael D. E. Artificial intelligence in predicting mechanical properties of composite materials. *Journal of Composites Science*. 2023. Vol. 7, no. 9. Article 364. DOI: https://doi.org/10.3390/jcs7090364.
6. Kirchdoerfer T., Ortiz M. Data-driven computational mechanics. *Computer Methods in Applied Mechanics and Engineering*. 2016. Vol. 304. P. 81–101. DOI: https://doi.org/10.1016/j.cma.2016.02.001.
7. Steingrimsson B., Fan X., Kulkarni A., Gao M. C., Liaw P. K. Machine learning and data analytics for design and manufacturing of high-entropy materials exhibiting mechanical or fatigue properties of interest. *High-Entropy Materials: Theory, Experiments, and Applications*. 2021. P. 115–238. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-77641-1_4.
8. Liu X., Tian S., Tao F., Du H., Yu W. How machine learning can help the design and analysis of composite materials and structures? *arXiv preprint, 2020. arXiv:2010.09438*. URL: https://arxiv.org/abs/2010.09438 (дата звернення: 10.10.2025).
9. Lvov G., Kostromytska O. A data-driven approach to the prediction of plasticity in composites. *Integrated Computer Technologies in Mechanical Engineering*. 2020. P. 3–10. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-37618-5_1.
10. Feng H., Prabhakar P. Difference-based deep learning framework for stress predictions in heterogeneous media. *Composite Structures*. 2021. Vol. 269. Article 113957. DOI: https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2021.113957.
11. Liu Z., Wei H., Huang T., Wu C. T. Intelligent multiscale simulation based on process-guided composite database. *arXiv preprint, 2020. arXiv:2003.09491*. URL: https://arxiv.org/abs/2003.09491 (дата звернення: 10.10.2025).
12. Shah V., Zadourian S., Yang C., Zhang Z., Gu G. X. Data-driven approach for the prediction of mechanical properties of carbon fiber reinforced composites. *Materials Advances*. 2022. Vol. 3, no. 19. P. 7319–7327. DOI: https://doi.org/10.1039/D2MA00698G.
13. Le T.-T. Prediction of tensile strength of polymer carbon nanotube composites using practical machine learning method. *Journal of Composite Materials*. 2021. Vol. 55, no. 6. P. 787–811. DOI: https://doi.org/10.1177/0021998320953540.
14. Wu Y., Zhou Y. Hybrid machine learning model and Shapley additive explanations for compressive strength of sustainable concrete. *Construction and Building Materials*. 2022. Vol. 330. Article 127298. DOI: https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2022.127298.
15. Nunez I., Marani A., Flah M., Nehdi M. L. Estimating compressive strength of modern concrete mixtures using computational

intelligence: A systematic review. Construction and Building Materials. 2021. Vol. 310. Article 125279. DOI: https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2021.125279.
16. Kumar P., Arora H. Ch., Bahrami A., Kumar A., Kumar K. Development of a reliable machine learning model to predict compressive strength of FRP-confined concrete cylinders. *Buildings*. 2023. Vol. 13, no. 4. Article 931. DOI: https://doi.org/10.3390/buildings13040931.
17. Sacco C., Baz Radwan A., Anderson A., Harik R., Gregory E. Machine learning in composites manufacturing: A case study of Automated Fiber Placement inspection. *Composite Structures*. 2020. Vol. 250. Article 112514. DOI: https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2020.112514.
18. Brayek B. E. B., Sayed S., Mînzu V., Tarfaoui M. Machine learning predictions for the comparative mechanical analysis of composite laminates with various fibers. *Processes*. 2025. Vol. 13, no. 3. Article 602. DOI: https://doi.org/10.3390/pr13030602.
19. Jung K.-Ch., Chang S.-H. Advanced deep learning model-based impact characterization method for composite laminates. *Composites Science and Technology*. 2021. Vol. 207. Article 108713. DOI: https://doi.org/10.1016/j.compscitech.2021.108713.
20. Salami B. A., Olayiwola T., Oyehan T. A., Raji I. A. Data-driven model for ternary-blend concrete compressive strength prediction using machine learning approach. *Construction and Building Materials*. 2021. Vol. 301. Article 124152. DOI:https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2021.124152.
21. Moradi M. J., Khaleghi M., Salimi J., Farhangi V., Ramezanianpour A. M. Predicting the compressive strength of concrete containing metakaolin with different properties using ANN. *Measurement*. 2021. Vol. 183. Article 109790. DOI: https://doi.org/10.1016/j.measurement.2021.109790.
22. Azimi-Pour M., Eskandari-Naddaf H., Pakzad A. Linear and non-linear SVM prediction for fresh properties and compressive strength of high volume fly ash self-compacting concrete. *Construction and Building Materials*. 2020. Vol. 230. Article 117021. DOI: https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2019.117021
23. Ahmad A., Ahmad W., Aslam F., Joyklad P. Compressive strength prediction of fly ash-based geopolymer concrete via advanced machine learning techniques. *Case Studies in Construction Materials*. 2022. Vol. 16. Article e00840. DOI: https://doi.org/10.1016/j.cscm.2021.e00840.
24. Li H., Lin J., Lei X., Wei T. Compressive strength prediction of basalt fiber reinforced concrete via random forest algorithm. *Materials Today Communications*. 2022. Vol. 30. Article 103117. DOI: https://doi.org/10.1016/j.mtcomm.2021.103117.
25. Kouhestani E., Fakoor M. Extension of von-Mises failure criterion for comprehensive mixed-mode I/II fracture assessment of orthotropic materials. *International Journal of Solids and Structures*. 2025. Vol. 315. Article 113363. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ijsolstr.2025.113363.
26. Jiang F., Guan Z., Li Z., Wang X. A method of predicting visual detectability of low-velocity impact damage in composite structures based on logistic regression model. *Chinese Journal of Aeronautics*. 2021. Vol. 34, no. 1. P. 296–308. DOI: https://doi.org/10.1016/j.cja.2020.10.006.
27. Lim D. K., Mustapha K. B., Pagwiwoko C. P. Delamination detection in composite plates using random forests. *Composite Structures*. 2021. Vol. 278. Article 114676. DOI: https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2021.114676.
28. Li M., Li S., Tian Y., Fu Y., Pei Y., Zhu W., Ke Y. A deep learning convolutional neural network and multi-layer perceptron hybrid fusion model for predicting the mechanical properties of carbon fiber. *Materials & Design*. 2023. Vol. 227. Article 111760. DOI: https://doi.org/10.1016/j.matdes.2023.111760.

References (transliterated)

1. Hamzat A. K., Murad M. S., Adediran I. A., Asmatulu E., Asmatulu R. Fiber-reinforced composites for aerospace, energy, and marine applications: an insight into failure mechanisms under chemical, thermal, oxidative, and mechanical load conditions. *Advanced Composites and Hybrid Materials*. 2025, vol. 8, no. 1, article 152. DOI: https://doi.org/10.1007/s42114-024-01192-y.
2. De B., Bera M., Bhattacharjee D., Ray B. C., Mukherjee S. A comprehensive review on fiber-reinforced polymer composites: Raw materials to applications, recycling, and waste management. *Progress in Materials Science*. 2024, vol. 146, article 101326. DOI: https://doi.org/10.1016/j.pmatsci.2024.101326.
3. Petrů M., Novák O., Păcurar R. (ed.) FEM analysis of mechanical and structural properties of long fiber-reinforced composites. *Finite Element Method – Simulation, Numerical Analysis and Solution Techniques. Chapter 1*. London: IntechOpen, 2017. DOI: https://doi.org/10.5772/intechopen.71881.
4. Markopoulos I., Kouris L.-A., Konstantinidis A. On the use of microstructure characteristics to predict metal matrix composites' macroscopic mechanical behavior. *Applied Sciences*. 2023, vol. 13, no. 8, article 4989. DOI: https://doi.org/10.3390/app13084989.
5. Kibrete F., Trzepieciński T., Gebremedhen H. S., Woldemichael D. E. Artificial intelligence in predicting mechanical properties of composite materials. *Journal of Composites Science*. 2023, vol. 7, no. 9, article 364. DOI: https://doi.org/10.3390/jcs7090364.
6. Kirchdoerfer T., Ortiz M. Data-driven computational mechanics. *Computer Methods in Applied Mechanics and Engineering*. 2016, vol. 304, pp. 81–101. DOI: https://doi.org/10.1016/j.cma.2016.02.001.
7. Steingrimsson B., Fan X., Kulkarni A., Gao M. C., Liaw P. K. Machine learning and data analytics for design and manufacturing of high-entropy materials exhibiting mechanical or fatigue properties of interest. *High-Entropy Materials: Theory, Experiments, and Applications*. 2021, pp. 115–238. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-77641-1_4.
8. Liu X., Tian S., Tao F., Du H., Yu W. How machine learning can help the design and analysis of composite materials and structures? *arXiv preprint, 2020. arXiv:2010.09438*. Available at: https://arxiv.org/abs/2010.09438 (accessed 10.11.2025).
9. Lvov G., Kostromytska O. A data-driven approach to the prediction of plasticity in composites. *Integrated Computer Technologies in Mechanical Engineering*. 2020, pp. 3–10. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-37618-5_1.
10. Feng H., Prabhakar P. Difference-based deep learning framework for stress predictions in heterogeneous media. *Composite Structures*. 2021, vol. 269, article 113957. DOI: https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2021.113957.
11. Liu Z., Wei H., Huang T., Wu C. T. Intelligent multiscale simulation based on process-guided composite database. *arXiv preprint, 2020. arXiv:2003.09491*. Available at:: https://arxiv.org/abs/2003.09491 (accessed 10.11.2025).
12. Shah V., Zadourian S., Yang C., Zhang Z., Gu G. X. Data-driven approach for the prediction of mechanical properties of carbon fiber reinforced composites. *Materials Advances*. 2022, vol. 3, no. 19, pp. 7319–7327. DOI: https://doi.org/10.1039/D2MA00698G.
13. Le T.-T. Prediction of tensile strength of polymer carbon nanotube composites using practical machine learning method. *Journal of Composite Materials*. 2021, vol. 55, no. 6, pp. 787–811. DOI: https://doi.org/10.1177/0021998320953540.
14. Wu Y., Zhou Y. Hybrid machine learning model and Shapley additive explanations for compressive strength of sustainable concrete. *Construction and Building Materials*. 2022. Vol. 330. Article 127298. DOI: https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2022.127298.
15. Nunez I., Marani A., Flah M., Nehdi M. L. Estimating compressive strength of modern concrete mixtures using computational intelligence: A systematic review. *Construction and Building Materials*. 2021, vol. 310, article 125279. DOI: https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2021.125279.
16. Kumar P., Arora H. Ch., Bahrami A., Kumar A., Kumar K. Development of a reliable machine learning model to predict compressive strength of FRP-confined concrete cylinders. *Buildings*. 2023, vol. 13, no. 4, article 931. DOI: https://doi.org/10.3390/buildings13040931.
17. Sacco C., Baz Radwan A., Anderson A., Harik R., Gregory E. Machine learning in composites manufacturing: A case study of Automated Fiber Placement inspection. *Composite Structures*. 2020, vol. 250, article 112514. DOI: https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2020.112514.
18. Brayek B. E. B., Sayed S., Mînzu V., Tarfaoui M. Machine learning predictions for the comparative mechanical analysis of composite laminates with various fibers. *Processes*. 2025, vol. 13, no. 3, article 602. DOI: https://doi.org/10.3390/pr13030602.
19. Jung K.-Ch., Chang S.-H. Advanced deep learning model-based impact characterization method for composite laminates. *Composites*

Science and Technology. 2021, vol. 207, article 108713. DOI: https://doi.org/10.1016/j.compscitech.2021.108713.
20. Salami B. A., Olayiwola T., Oyehan T. A., Raji I. A. Data-driven model for ternary-blend concrete compressive strength prediction using machine learning approach. *Construction and Building Materials.* 2021, vol. 301, article 124152. DOI:https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2021.124152.
21. Moradi M. J., Khaleghi M., Salimi J., Farhangi V., Ramezanianpour A. M. Predicting the compressive strength of concrete containing metakaolin with different properties using ANN. *Measurement*. 2021, vol. 183, article 109790. DOI: https://doi.org/10.1016/j.measurement.2021.109790.
22. Azimi-Pour M., Eskandari-Naddaf H., Pakzad A. Linear and non-linear SVM prediction for fresh properties and compressive strength of high volume fly ash self-compacting concrete. *Construction and Building Materials*. 2020, vol. 230, article 117021. DOI: https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2019.117021
23. Ahmad A., Ahmad W., Aslam F., Joyklad P. Compressive strength prediction of fly ash-based geopolymer concrete via advanced machine learning techniques. *Case Studies in Construction Materials*. 2022, vol. 16, article e00840. DOI: https://doi.org/10.1016/j.cscm.2021.e00840.
24. Li H., Lin J., Lei X., Wei T. Compressive strength prediction of basalt fiber reinforced concrete via random forest algorithm. *Materials Today Communications*. 2022, vol. 30, article 103117. DOI: https://doi.org/10.1016/j.mtcomm.2021.103117.
25. Kouhestani E., Fakoor M. Extension of von-Mises failure criterion for comprehensive mixed-mode I/II fracture assessment of orthotropic materials. International *Journal of Solids and Structures*. 2025, vol. 315, article 113363. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ijsolstr.2025.113363.
26. Jiang F., Guan Z., Li Z., Wang X. A method of predicting visual detectability of low-velocity impact damage in composite structures based on logistic regression model. *Chinese Journal of Aeronautics*. 2021, vol. 34, no. 1, pp. 296–308. DOI: https://doi.org/10.1016/j.cja.2020.10.006.
27. Lim D. K., Mustapha K. B., Pagwiwoko C. P. Delamination detection in composite plates using random forests. *Composite Structures*. 2021, vol. 278, article 114676. DOI: https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2021.114676.
28. Li M., Li S., Tian Y., Fu Y., Pei Y., Zhu W., Ke Y. A deep learning convolutional neural network and multi-layer perceptron hybrid fusion model for predicting the mechanical properties of carbon fiber. *Materials & Design*. 2023, vol. 227, article 111760. DOI: https://doi.org/10.1016/j.matdes.2023.111760.

Надійшла (received) 13.11.2025

UDC 004

R. R. LAVSHCHENKO, Master of Computer Science, postgraduate student, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e-mail: ruslan.lavshchenko@infiz.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0001-3649-1118

G. I. LVOV, Doctor of Technical Sciences, Professor at the Department of mathematical modeling and intelligent computing in engineering, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e-mail: lvovdpm@ukr.net; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0297-9227

DATA-DRIVEN APPROACH TO PREDICT THE STRENGTH OF COMPOSITES

The rapid development of composites requires accurate prediction of their limit state under complex loading conditions, which cannot be provided by classical mechanical criteria due to the anisotropy and nonlinearity of materials. The paper proposes a data-driven approach using machine learning to determine the limit state of composites based on the components of the stress tensor. The object of study is machine learning processes for determining the limit states of unidirectional reinforced composites under a multiaxial stress state. The aim of the study is to create a universal and accurate model capable of detecting the moment of reaching the strength limit without numerical modeling and large-scale experiments. Balanced synthetic samples of stress states were generated for three composite systems. Several machine learning models were implemented in the study: logistic regression, random forest, and multilayer perceptron neural network. To compare the effectiveness, the classical model for determining the limit state according to the von Mises criterion, with a fixed equivalent stress threshold for the fibres or the matrix, was also employed. The results show that the machine learning models achieve an accuracy of up to 99.9 % on test samples, significantly outperforming the classical approach, which demonstrates an accuracy of about 50 % in all cases. Visualization of the stress state in the form of 2D sections showed a complex and nonlinear structure of the boundary surface, which confirms the feasibility of using ML algorithms. The obtained results confirm the high effectiveness and reliability of the data-driven approach for structural health assessment of composite systems. The developed methodology is universal and can be adapted to various types of reinforced materials and loading conditions. The proposed approach can be applied in real-time technical diagnostics of composite structures. The work also creates a basis for further implementation of interpreted models and digital twins in the field of composite mechanics

Keywords: data-driven approach, composites, limit states, stress, machine learning, Random Forest, Logistic Regression.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Лавщенко Руслан Ровшан огли / Lavshchenko Ruslan Rovshan ohly
Автор 2 / Author 2: Львов Геннадій Іванович / Lvov Gennadiy Ivanovych

УПРАВЛІННЯ В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ

MANAGEMENT IN ORGANIZATIONAL SYSTEMS

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.04
UDC 004.72

P. Y. ZHERZHERUNOV, Student, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e-mail: Pavlo.Zherzherunov@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0005-7240-9395
O. V. SHMATKO, Doctor of Philosophy (PhD), Docent, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Ass. Prof of Software Engineering and Management Intelligent Technologies Department, Kharkiv, Ukraine, e mail: oleksandr.shmatko@khpi.edu.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2426-900X

ARCHITECTURAL APPROACH TO DATA PROTECTION IN DISTRIBUTED SUPPLY CHAIN MANAGEMENT SYSTEM USING BLOCKCHAIN NODES

Dockerised blockchain solution can mitigate the low levels of distributed technology adoption in small and medium enterprises. It can be done via designing and implementing an environment which inherits ease of deployment and scalability of containerized systems with safety and transparency of distributed applications. Practical implementation of a dockerized blockchain solution designed as a demonstrative implementation for existing client–server architecture is described in this paper. This solution uses Docker containers to simplify the setup and deployment of a private blockchain network, a mediator server and a reverse proxy. Implementation of this system on a low scale demonstrates feasibility of integrating blockchain technology into existing business processes without fundamental architectural changes and acknowledges deployment and maintaining challenges that usually accompany distributed systems using private blockchain. Discussed implementation is a demonstration of designed architecture being potentially a reproducible and easily maintainable environment for logging and validating data through an immutable ledger on a smaller scale. Proof of concept successfully validates the core idea. The implementation shows a mediator server intercepting client request, recording them on a private Ethereum blockchain via a JSON-RPC interface, and then forwarding them to the original server. This confirms the solution's ability to introduce a trusted, intermediate layer for data immutability. The project demonstrates a working framework for embedding distributed ledger technologies into client–server ecosystems. While the current Proof of Work consensus mechanism presents scalability limitations, the architecture provides a strong foundation for future research, including migrating to more efficient consensus mechanisms and integrating smart contracts.

Keywords: dockerized blockchain architecture, supply chain management, containerized blockchain nodes, small-medium enterprises, supply chain, data protection in distributed system, blockchain proxy, hashing algorithms, ethereum.

Introduction. This paper provides a detailed practical overview of the fundamental layer of dockerised blockchain solution that allows for simplified process of setup and deployment of distributed tools into existing client–server architectures. This implementation overview is based on the architecture described in the previous research paper, which focuses on wrapping the blockchain network setup and connection in the Docker containers, connected into shared network, to enable easy and quick setup of these tools and integrating them into existing business processes [1].

Foundational part of the solution is a Docker tool, which enables networking and orchestration of several server-like containers, acting as separate virtual machines. It allows to construct a network of several servers with different purpose and blockchain nodes to simplify deployment and maintenance of all its parts. Crucial parts of the mentioned blockchain solution are proxy and reverse proxy for routing requests coming into the network, mediator server, which is responsible for taking original request, parsing its meta and body information and sending it to the blockchain ledger and blockchain node, which is deployed alongside the proxy and mediator to connect to the shared private blockchain network.

In this paper, private blockchain network is going to be contained on the same network as proxy, mediator and test original server for ease of testing and initial setup procedure. In the future this implementation will be extended to allow blockchain nodes, being setup via docker-compose, connect to an external network.

NGINX web-server is used as a proxy and reverse proxy in the solution subnetwork. Django framework is used to build a basic mediator server able to receive requests from the proxy, parse their metadata, save them to the blockchain and then pass the request to the original server. Private blockchain network is created using Ethereum geth tool with a PoW (Proof of Work) consensus. Thus, regular node, bootnode and mining node are contained within Docker subnetwork for testing purposes [2].

Client server architecture is expected to be able to integrate this solution into existing business process. But neither client nor server implementation have to be important for this architecture to be integrated, so regular API client is used as a client in this implementation and a

simple Django web-server with Postgres database. Example web-server doesn't represent any real business activity and is provided for demonstration purposes as a proof of concept.

Docker Environment Description. To start with the implementation of the system, high level description of the fundamental tools has to be provided. The most important tool in this implementation is Docker. Docker is an open-source platform that has simplified process of how applications are developed, shipped, and run. At its core, Docker uses OS-level virtualization to package software into standardized units called containers [3].

In the Docker network every container is emulated as a separate virtual machine allowing them to run as different client and server machines. In our case, containers will be NGINX reverse proxy, Django mediator server and Blockchain network, which is being represented as several different containers with nodes tailored to different purposes. It's the implementation needed at this stage. Blockchain nodes are going to be connected so a bridge subnet work to differentiate them from the main network.

On the Docker application network, we will also have container for original server and container postgresql with a database for that server. Here and further on "original server" refers to a type of server which is not a part of dockerised blockchain solution architecture, but presumably a part of the client–server system that business planning on integrating blockchain solution already owns. In this paper for the sake of demonstration this "original server" will be a simple todo list backend implementation, as specifics of this type of server is not important for the dockerised blockchain implementation. It is only required from it to have a API interface and means of providing necessary credentials for Mediator server to be able to connect to it.

Each container is first being built as an image in docker infrastructure. A Docker Image is a lightweight, standalone, executable package that includes everything needed to run a piece of software. It can be considered a blueprint, template, or a snapshot of an application and its entire environment at a specific point in time. It's the "buildtime" artifact in the Docker ecosystem and it's created before the container.

A Docker container is the running instance of a Docker image. If a Docker image is the blueprint, a Docker container is the actual virtual machine built from that blueprint, where your application is executing. The key difference of container from image is that after container is built from image, it obtains several writing layers that allow to mutate data inside that container. Meanwhile in docker images data mutation is prohibited and cannot be done [4].

The drawback of containers is that when containers are removed, they lose the data the store in their data storage, as they store everything in the runtime memory (RAM). Solution for that is volume, a preferred mechanism for persisting data generated by and used by Docker containers. It provides a way to store data outside the container's writable layer, ensuring that the data remains intact even if the container is stopped, removed, or recreated. But in this research paper volume storage is not used, it is going to be implemented as a later improvement.

Dockerfile configuration files are used for defining each image scheme, which container is built from later on. A Dockerfile typically consists of several instructions, each on a new line. The order of these instructions is crucial, as each instruction creates a new layer in the final Docker image. The most important commands crucial for our implementation are those below.

FROM: specifies the base image for the container. It defines the environment this image is going to be run in, as it sets the image for each subsequent instruction. There are different variations of the images and light weight ones have to be a priority, to reduce container loading times and size taken.

WORKDIR: Sets the current working directory for any subsequent RUN, CMD, ADD, or COPY instructions.

COPY / ADD: Copies new files or directories from <src> (host path) and adds them to the filesystem of the image at the path <dest> (image path). COPY is generally preferred over ADD because it's more transparent and less prone to unexpected behavior.

RUN: Executes Commands during Image Build. Executes any commands in a new layer on top of the current image and commits the results.

EXPOSE: Command that is used for providing information about the ports, that can be used to send requests to the container based off this image. This command does not do any actual networking, but is useful for maintainability of the Docker environment.

ENV: Sets environment variables that will be available inside the container at runtime. This command is used excessively in our test implementation of the dockerised blockchain implementation to configure communication between containers in the sub-network. It is not as useful for configuring external variables, as we don't want to alter Dockerfiles directly after they are already established.

CMD: Specifies the Default Command to Execute when a Container Starts. It is crucial command to build the image and must not be omitted [5]. requests to a necessary service in the docker network or outside of it, to the existing applications.

Dockerfiles are written to build planned images, and basic structure of the docker looks can be seen on Fig. 1.

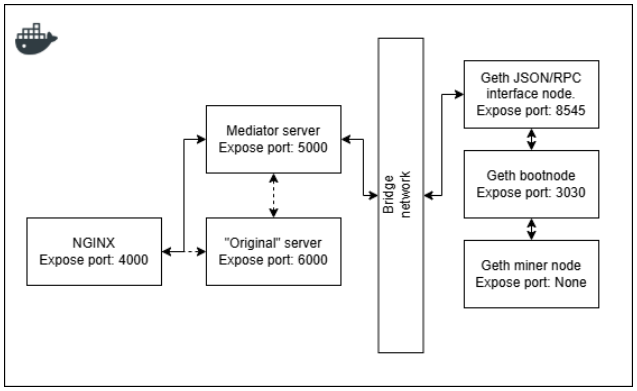

Fig. 1. Docker Container Structure

Basic docker container structure contains separate containers for NGINX reverse proxy, "Original" server and Mediator server. They are not connected into subnetwork

and "original" server is meant to be reached outside of the docker network, but for this test purposes it's located in the same docker network.

Bridge network connects Geth bootnode, geth miner node and Geth JSON/RPC interface node into the same sub-network inside docker. It is done to simplify access to Geth JSON/RPC interface outside of the bridge network and prevent direct access to the geth bootnode and geth miner node, which are not required for the implementation to function and could allow harmful actions, as bootnode is responsible for connecting new nodes to the blockchain network.

It is important to select optimal base images for all the containers mentioned as we want to reduce the time to setup and size of the memory, that is going to be allocated to running those containers.

For NGINX reverse proxy existing implementation is used, which is called nginx-proxy. It provides an extensive tool to work with rerouting requests from outside to internal network and vice versa. Using this service allows to omit implementing generation of NGINX configs from ground up by using docker-gen file generator [6]. Docker-gen is a powerful utility that generates files based on Docker container metadata and Go text/template language. Essentially, it acts as a dynamic configuration tool that watches for Docker events (like containers starting or stopping) and then automatically updates configuration files, scripts, or other artifacts [7].

Table 1 describes all the images needed to create respective containers. Selected images are described in more detail in the information below.

nginx-proxy requires these base images to build from: docker-gen:0.15.0, forego:0.18.3, nginx:1.29.0-alpine. So total size of the proxy container will be sum of those images' sizes, but it is a necessary compromise to be able to utilize proper reverse proxy implementation to orchestrate requests between networks and containers.

Mediator server in its foundation requires python:3.13 image and we are going to use python:3.13-slim specifically to reduce image size. Total container size is going to also include all the libraries required to run Django server and server itself.

Test version of "original" server is going to be similar to that of mediator, as they share Django framework as a base for web server implementation. In both of them default SQLite database is used to simplify setup process of the env and WSGI (Web Server Gateway Interface) is used to run Django servers.

For all blockchain nodes the same ethereum/client-go:v1.10.1 is used, which allows to setup and run Ethereum nodes in private blockchain network. It is important to have that exact version of the base image, as newer version don't support PoW (Proof of Work) consensus protocol, which is easier to setup as a private blockchain network locally. It is an area for future improvement to replace PoW consensus mechanism with PoS (Proof of Stake), which is used by latest Geth library version and corresponds with the current consensus mechanism used on mainnet – global Ethereum blockchain network [8].

Full information about the base images used for this demonstration implementation can be found on Docker hub website, which provides hosting for public Docker containers [9].

This is the configuration needed for building our demonstrative solution. First step is to set up basic docker network and deploy reverse proxy in it, mediator server and "original" server. Mediator server is not sending information to blockchain ledger until ethereum private network is deployed, which is described later in the paper.

Docker Proxy and Basic Server Setup. Dockerized blockchain implementation is expected to operate on a single server machine to lower maintenance cost and simplify setup process. But it is desired to leave possibility to send requests not only to mediator server but also to original one, for the term of setting up new environment and for possible emergencies which might occur on the early stages of distributed solution deployment.

For that purpose, we are setting up nginx-proxy container first, so that it acts as a reverse proxy for our network of mediator server, original server and blockchain private network, that is going to be examined later in this paper. Idea is to be able to send the same requests, which are already being sent from the client, but to a different host, process the metadata and then redirect request to the original server and return its response back.

Table 1 – Selected Images Characteristics

Image	Description	Container	Size	Last Updated
python:3.13-slim	Python is an interpreted, interactive, object-oriented, open-source programming language.	Mediator server, "Original" server	43.43 MB	Jul 24, 2025
nginx:1.29-alpine	Official build of Nginx	NGINX Proxy	20.57 MB	Jul 18, 2025
jwilder/docker-gen:0.15.0	File generator that renders templates using docker container metadata	NGINX Proxy	11.42 MB	Jul 23, 2025
nginx-proxy/forego: 0.18.3	Foreman in Go	NGINX Proxy	6.62 MB	May 8, 2025
ethereum/client-go:v1.10.1	Official golang implementation of the Ethereum protocol.	Ethereum Bootnode, Ethereum JSON/RPC node	20.58 MB	Mar 8, 2021

Imagine that client.com is a client's host and original-server.com is a host of original server. Before implementing this blockchain solution, they would simply send messages to each other: client.com, original-server.com. Dockerized solution introduces mediator-server.com host for a mediator server inside docker network. So new chain of requests looks like this: client.com to mediator-server.com to original-server.com.

Reverse proxy requires DNS of the host machine to be configured in a way, so that hosts original-server.com and mediator-server.com are routed to our localhost:80 [6]. 80 is a port to which we expose our nginx-proxy in the Dockerfile. In our case local machine is used as a server machine for the Docker network, so Windows hosts file has to be adjusted with added hosts mappings. File can usually be found here: C:\Windows\System32\drivers\etc. Added mapping might look like this: 127.0.0.1 original-server.com, 127.0.0.1 mediator-server.com.

We could also specify hosts for the links we are setting as redirects to localhost, but for ease of setup in our case we are going to redirect links without any port specified.

We have several ways to deploy nginx-proxy container in our network. First one is to download source code from public nginx-proxy repository and build container from the Dockerfile, it has two different files for Debian and Alpine environments. By default, Debian one is used and we don't have specific requirements to change that approach, so we are going to proceed with Debian dockerfile too.

We can specify Dockerfile to build in the docker-compose file under the container section that we want to build, in this case it's nginx-proxy. It is done to remove building Docker image step from the setup chain, as we could first created image with docker build command and then spin up container with docker run. docker-compose.yaml file is a config for creating containers where we specify either path to the local Dockerfile build file or specify remote image, that is already hosted on Docker Hub. To reduce complexity and code overhead remote image from Docker Hub is used, as it already includes all the images required for container to work and we don't have to attach and build them manually [5].

nginx-proxy implementation includes default docker-compose.yaml file, which is used for running this tool via command line interface, as specified in the Readme instruction in the nginx-proxy repository. To include this container as part of our network we just have to include nginx-proxy container section in dockerised blockchain solution docker-compose.yaml file, but omit whoami container from it, as it is a container created for testing purposes required to ping the proxy functionality if no other servers configured. In our case we will have original server and mediator servers in the network, so we don't need whoami container.

Servers are created as Django containers. As first step we have to create local virtual environment to be able to setup servers via Django CLI, but after initial setup is complete, instructions will be provided in Dockerfile for each server how to setup corresponding environment in the docker container. To create virtual environment python venv command is used and, depending on the operating system, different scripts inside that venv are used in CLI to activate it. Main dependency for newly created virtual environment is Django. We install it with pip install command. Installation of Django will also include dependencies it needs to operate. After that we have to create requirements.txt file to be able to let Docker environment know, what dependencies have to be installed inside container environment. It is done via pip freeze > requirements.txt command and not by hand, to include internal dependencies and simplify the process. Django and its internal dependencies are enough for original-server, but we also have to include requests library in the mediator-server virtual environment to enable main functionality mediator-server is created for.

It is going to receive requests, process the request body and metadata, save it to the blockchain ledger, and then send this request further to the original-server. As a response it returns response from the original-server. It is basically acting as a middleware between client side, which is Echo VS Code plugin in our case (simple API client), and original server. As the first step, mediator server will wait for result of writing data to the blockchain network. Making it work on eventbased system is an improvement that is planned for future work. Requests library is needed to be able to send requests to the external hosts, which original-server will act as, based on our configuration.

Due to the limits and demonstrative nature of the solution described in this paper, original-server is included in the docker network, so it is factually a server located on the same network as mediator. But nginx-proxy is set up to treat it as external host, so that when solution is adjusted for the real infrastructure, implementation won't be deprecated and not applicable or at least require minimal intervention. Ideally most the configuration should be done via environmental file, except security related things like secret keys.

Both servers' projects contain one Dockerfile each, which describes how image has to be built. By default, EXPOSE command in the dockerfile is declarative but does not serve any function. But as we use nginx-proxy reverse proxy, we have to specify ports with EXPOSE command, as nginx container uses that metadata to dynamically generate IP addressed of the servers inside the Docker network. There is an alternative way to let nginx-proxy know to which ports different hosts are rerouted, which is specifying ports under server container section in the docker-compose.yaml file. But to avoid confusion and possible errors, exposed port for each server is specified in both Dockerfile for each server and shared docker-compose.yaml of the entire project.

Next requirement for the proxy to work is to specify VIRTUAL_HOST environmental variables for each container in the docker-compose.yaml file. In our case, mediator server has VIRTUAL_HOST variable set to mediator-server.com and original server – has env variable set to original-server.com. Final requirement for the Docker network to work is to configure DNS to map our proxy hosts to the localhost, so that when request from Docker host machine is made to those hosts, they are redirected to nginx proxy address [7].

For testing purposes, original server is a simple todo application backend, which allows to add and get all the todo entries. SQLite database is used to avoid setting up separate Postgres container, but it is marked as an area for future improvement. Dockerised blockchain solution also shouldn't care about details of original server implementtation, we just need its RESTful API interface to operate with. Otherwise, it would break the interoperability of the proposed solution for different original servers, which are already present on customer side.

Mediator server on this stage has endpoint implemented, that catches all the incoming requests to that server and then redirects them to original server. Original server's host is currently hardcoded, but eventually it will be managed from environment configuration, as one of the possible solutions.

To launch whole project, docker-compose up command is used. To test implemented functionality, we send same /api/todo GET request to both hosts. So sent requests endpoints are: original-server.com/api/todo and mediator-server.com/api/todo. Responses to the client for these URLs have to be identical. Result can be seen on Fig. 2.

Docker Blockchain Network Setup. Next step is to introduce private blockchain network inside the existing docker solution network. For that another Docker image is used – ethereum-client/go. It will allow us to deploy ethereum nodes with necessary interfaces to communicate with them.

On this stage of demonstrative solution implementation Proof of Work consensus mechanism is used when setting up private blockchain network. In this consensus mechanism other nodes in the network have to perform cryptographic calculation to prove the new encrypted records in the ledger.

Proof of Work is not supported by the latest version of ethereum-client/go, so we have to use specific version, which supports PoW. In our case it is 1.10.1. Version with this consensus mechanism is selected because of the official documentation for latest version of the ethereum client providing instructions on how to deploy separate blockchain network with a tool different from Docker. Although that new tool is based on Docker and allows for simpler process of the network deployment, it doesn't provide effective ways to possibly separate process of creation of new nodes in different Docker networks, connecting to an overarching private blockchain network [8].

Proposed solution relies on being able to deploy blockchain nodes separately from the main private network but also purely in the scope of each separate Docker network belonging to each separate business owner of the node. Due to this reason and better documented process of setting up Proof of Work nodes in an autonomous Docker environment, older version and consensus mechanisms are chosen.

But it is clear that Proof of Authority consensus mechanism is able to improve blockchain network performance, as it won't be requiring cryptographic approvement calculation for each new record [10]. This would decrease latency time for getting responses to requests from the original client. So, moving to the PoA mechanism is considered a further improvement for this solution, which will be considered in the scope of a different research.

For setting up Ethereum nodes in the docker network we don't have to have any source code for them, but we need separate Dockerfiles for each type of the nodes required for the network.

To run private network for our solution these types of nodes are required:

- Bootnode, which acts as an entry point and a gateway to the private ethereum network. Its' port has to be exposed, so that we are able to connect via it, when deploying several other instances of our solution for different participants of the supply chain, that are integrating blockchain solution [11];
- JSON-RPC node, which is providing an interface for sending information to blockchain ledger via HTTP 1.1/2 request, in our case – through requests python library in Django framework. Each participant of the supply chain has separate node for each of them acting as both node allowing to connect to the blockchain network and a separate interface for API communication, not to overlap with other participants' nodes;
- Miner node. This node is required for a Proof of Work consensus mechanism, confirming writing operations in the ledger. It might be theoretically combined with JSON-RPC node, so that one node has two of those characteristics, separate testing will be conducted for that matter [12].

Starting state of the blockchain network is described in the genesis.json file, which is located in the ethereum-network folder, which is allocated for source files used to set up distributed network. So basic accounts and funds allocations are specified in genesis.json file. In the scope of current research, creating new network is implemented as a part of running this solution via docker-compose, but it is planned to improve it later on with separating the private blockchain network and making it external, so that propose dockerised solution only deploys one blockchain node to connect to the existing network to reduce load on the server and maintenance costs. Also, each bootnode has to generate a enode link, which has to be available to other members of

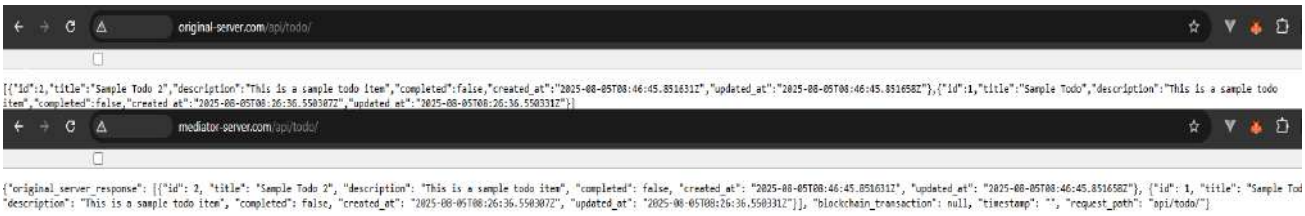

Fig. 2. Docker Running Proxy and Two Servers

the private blockchain network and those, who is going to join it. Having multiple enode is complicating the process and creating more risks of those links being exposed, allowing malicious actors to access private blockchain network and manipulate the data. Thus, it might be better to have one enode as a single source of truth and treat that enode as a secret link. Additional security mechanisms might be implemented to secure that enode link, such as cyphering and deciphering it with a secret/public keys, that each member of a supply chain has. But this security issue requires more investigation and is not covered in this paper. This is also considered as a future improvement.

Resulting images and containers running can be seen in Docker Desktop window on Fig. 3. Captured logs of demonstrative solution running can be seen on Fig. 4.

Interface configurations are specified in the general docker-compose.yaml file, where ports for bootnode and JSON-RPC interface node are specified. For containers with those nodes VIRTUAL_HOST also has to be specified to allow nginx-proxy container to send requests from mediator server and outside blockchain nodes to those.

Additionally, we can temporarily group all the blockchain nodes into a sub-network inside our Docker network to better organize them in our solution. It can be done by specifying new sub-network in the docker-compose.yaml file.

It will create necessary images first and then run new containers based of them. After necessary configuration is done, we can run our solution via docker-compose up command.

To check if servers and blockchain containers are running correctly we first look at the logs, which are being printed out in the terminal, where docker-compose up command is executed. Absence of errors there is the first signal of our solution working correctly on that stage.

Next step to check if blockchain is running correctly is to try getting network information, such as accounts, via API client, such as Echo API used in this project.

For that we are sending a POST request first to check connectivity of nodes. To see the list of peers available, we send request with raw JSON data and Content-Type header equal to “application/json”. Raw data has to look like this: {"jsonrpc": "2.0", "id": 1, "method": "admin_peers", "params": []}. As a result, we get a JSON response, body of which contains information enodes available for use.

localhost:8545 is used as an API URL, as we accessing it outside of docker container for now.

This response is a JSON-RPC reply from a Geth (Go Ethereum) node, specifically the result of calling something like admin_peers. It lists information about one connected peer on the Ethereum network. This JSON shows that your Geth node is connected to one peer at 172.16.254.2:30303, running Geth v1.10.1, supporting Ethereum protocols (eth/64–66, snap/1), and currently on a blockchain head with difficulty. It signals, that it is accessible both outside the docker environment, as we want it to be, and inside the docker network. Host will be geth-rpc-endpoint in that case as we are reaching out through RPC interface node.

Example result of the communication via RPC interface is displayed on Fig. 5.

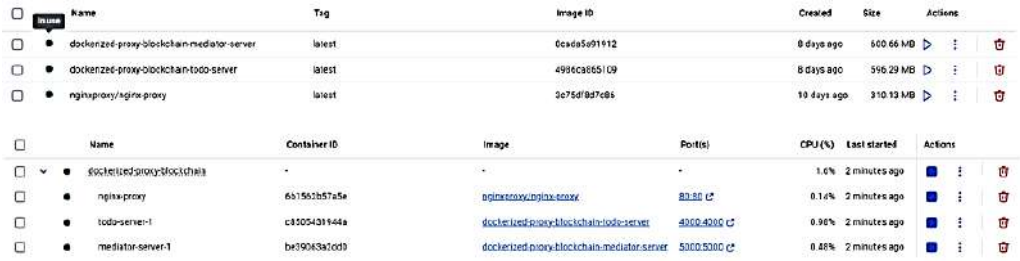

Fig. 3. Built Images and Running Containers

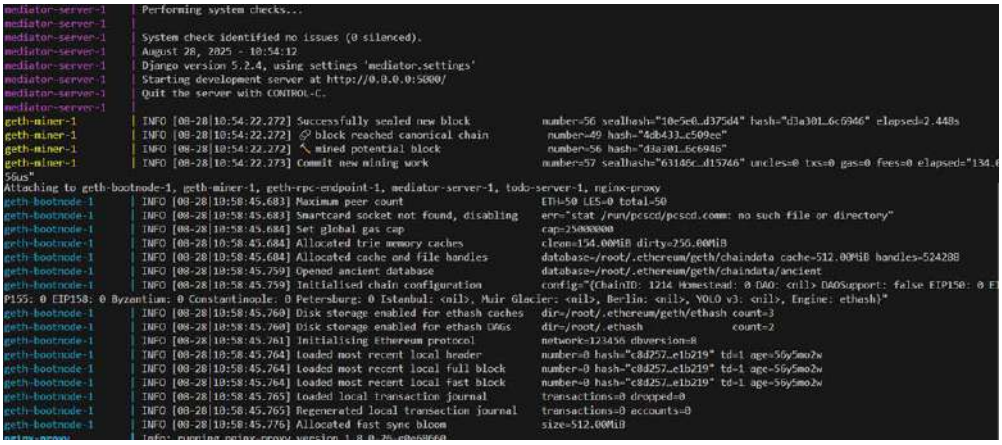

Fig. 4. Docker Solution Logs

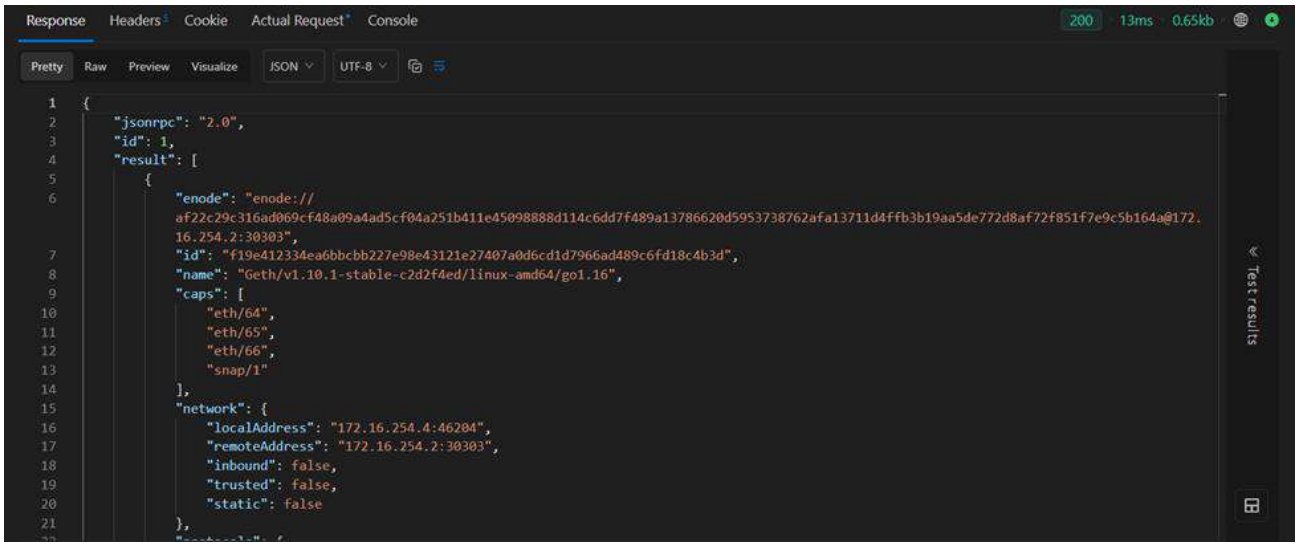

Fig. 5. Peer Connectivity Result

Area for Improvement. Showcased demonstrative proof of concept of the dockerized blockchain solution presents main idea of the proposed architecture and proves its implementation being possible, but it's still missing several key features, that are intended to be in the final solution. First, we deploy and access private blockchain network alongside deploying original and mediator servers. It's done for demonstration purposes, but goal is to make it possible to connect mediator server to the server outside of the docker network. It's not a difficult implementation, but experimental part of the implementation for that aspect will be done in a context of next research papers.

The more complicated topic is deploying, maintaining and connecting to the private blockchain network, that is shared between mediator servers' instances. Idea is to setup and run only RPC miner node alongside the mediator, which is able to connect to an outside private blockchain network. Ideal option is to have it check, if the mentioned network is available and connect to it only if it's present. Otherwise, system could set up missing network and provide necessary credentials for other systems to connect to it. But plausibility of such implementation is to be estimated, so this work is also planned for the further research.

Third aspect for improvement is implementation of custom smart contracts in Solidity language for customizing the way requests data is being saved and handled. It is yet to be researched, how those smart contracts can be shipped together with the solution, either as a part of initial setup or a separate script in mediator server, that will trigger deploying smart contracts from the solution to the private blockchain network.

Conclusions. The research presented in this paper demonstrates the feasibility of deploying a dockerised blockchain network as a modular extension to existing client–server architectures. By leveraging Docker's containerization, networking, and orchestration capabilities, it becomes possible to encapsulate blockchain nodes, mediator servers, and reverse proxies into an environment that is both reproducible and easily maintainable. The proof-of-concept shows how a mediator server, implemented in Django and connected to an Ethereum private network via JSON-RPC, can intercept client requests, record them on a blockchain ledger, and then transparently forward them to the original server. This validates the core idea that blockchain technologies can be integrated into existing infrastructures without fundamentally altering their design, instead introducing an intermediate layer that ensures data immutability and trust.

At the same time, the work highlights limitations and directions for further development. The current architecture relies on Proof of Work nodes within a Docker subnetwork, which simplifies experimentation but introduces scalability and performance constraints. Future iterations of the system could migrate to more efficient consensus mechanisms, such as Proof of Authority or Proof of Stake, to reduce latency and computational overhead. Similarly, persisting data using Docker volumes, refining external network connectivity, and introducing Solidity-based smart contracts would strengthen the robustness, adaptability, and business applicability of the solution.

Overall, the project delivers a working demonstration of how distributed ledger technologies can be containerized, orchestrated, and embedded into client–server ecosystems in a way that lowers deployment complexity while paving the path for more advanced features. It not only validates the technical foundation of such integration but also establishes a framework upon which future research and enterprise-grade blockchain applications can be built.

References

1. Жержерунов П. Ю., Шматко О. В. Designing the architecture and software components of the dockerised blockchain mediator. *Системний аналіз, управління та інформаційні технології*. 2025. №. 1 (13), P. 101–105. DOI: https://doi.org/10.20998/2079-0023.2025.01.15.
2. Gervais A., Karame G., Wust K., Glykantiz V., Ritzdorf H., Capkun S. On the Security and Performance of Proof of Work Blockchains. *CCS '16: Proceedings of the 2016 ACM SIGSAC Conference on Computer and Communications Security*. 2016. P. 3–16. DOI: https://doi.org/10.1145/2976749.2978341.

3. *Docker*. URL: https://www.docker.com/what-docker (дата звернення: 21.08.2025).
4. Rad B. B., Bhatti H. J., Ahmadi M. An introduction to docker and analysis of its performance. *International Journal of Computer Science and Network Security (IJCSNS)*. 2017. №. 17 (3). P. 228–235. URL: https://www.researchgate.net/publication/318816158_An_Introduction_to_Docker_and_Analysis_of_its_Performance (дата звернення: 21.08.2025).
5. *Dockerfile reference. Docker Docs*. URL: https://docs.docker.com/reference/dockerfile/ (дата звернення: 21.08.2025).
6. *nginx-proxy*. URL: https://github.com/nginx-proxy/nginx-proxy (дата звернення: 21.08.2025).
7. *docker-gen.* URL: *https://github.com/nginx-proxy/docker-gen* (дата звернення: 21.08.2025).
8. *Kurtosis. Go Ethereum*. URL: https://ethereum.org/docs/fundamentals/kurtosis/ (дата звернення: 21.08.2025).
9. *Docker Hub container image library: App containerization*. URL: https://hub.docker.com/ (дата звернення: 21.08.2025).
10. Joshi S. Feasibility of proof of authority as a consensus protocol model. *arXiv*. 2021. URL: https://arxiv.org/abs/2109.02480 (дата звернення: 21.08.2025)
11. Luo J. Unveiling Ethereum's P2P network: The role of chain and client diversity. *arXiv*. 2025. URL: https://arxiv.org/abs/2501.16236 (дата звернення: 21.08.2025)
12. *Command-line options. Go Ethereum*. URL: https://geth.ethereum.org/docs/fundamentals/command-line-options (дата звернення: 21.08.2025).

References (transliterated)

1. Zherzherunov P. Y., Shmatko O. V. Designing the architecture and software components of the dockerised blockchain mediator. *Systemnyi analiz, upravlinnia ta informatsiini tekhnolohii*. 2025, no. 1 (13), pp. 101–105. DOI: https://doi.org/10.20998/2079-0023.2025.01.15.
2. Gervais A., Karame G., Wust K., Glykantiz V., Ritzdorf H., Capkun S. On the Security and Performance of Proof of Work Blockchains. *CCS '16: Proceedings of the 2016 ACM SIGSAC Conference on Computer and Communications Security*. 2016, pp. 3–16. DOI: https://doi.org/10.1145/2976749.2978341.
3. *Docker*. Available at: https://www.docker.com/what-docker (access date: 21.08.2025).
4. Rad B. B., Bhatti H. J., Ahmadi M. An introduction to docker and analysis of its performance. *International Journal of Computer Science and Network Security (IJCSNS)*. 2017, no. 17 (3), pp. 228–235. Available at: https://www.researchgate.net/publication/318816158_An_Introduction_to_Docker_and_Analysis_of_its_Performance (access date: 21.08.2025).
5. *Dockerfile reference. Docker Docs*. Available at: https://docs.docker.com/reference/dockerfile/ (access date: 21.08.2025).
6. *nginx-proxy*. Available at: https://github.com/nginx-proxy/nginx-proxy (access date: 21.08.2025).
7. *docker-gen.* Available at: *https://github.com/nginx-proxy/docker-gen* (access date: 21.08.2025).
8. *Kurtosis. Go Ethereum*. Available at: https://ethereum.org/docs/fundamentals/kurtosis/ (access date: 21.08.2025).
9. *Docker Hub container image library: App containerization*. Available at: https://hub.docker.com/ (access date: 21.08.2025).
10. Joshi S. Feasibility of proof of authority as a consensus protocol model. *arXiv*. 2021. Available at: https://arxiv.org/abs/2109.02480 (access date: 21.08.2025)
11. Luo J. Unveiling Ethereum's P2P network: The role of chain and client diversity. *arXiv*. 2025. Available at: https://arxiv.org/abs/2501.16236 (access date: 21.08.2025)
12. *Command-line options. Go Ethereum*. Available at: https://geth.ethereum.org/docs/fundamentals/command-line-options (access date: 21.08.2025).

Received 19.11.2025

УДК 004.72

П. Ю. ЖЕРЖЕРУНОВ, студент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна, e-mail: Pavlo.Zherzherunov@cs.khpi.edu.ua, ORCID: https://orcid.org/0009-0005-7240-9395
О. В. ШМАТКО, доктор філософії (PhD), доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», доцент кафедри програмної інженерії та інтелектуальних технологій управління, м. Харків, Україна, e-mail: oleksandr.shmatko@khpi.edu.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2426-900X

АРХІТЕКТУРНИЙ ПІДХІД ДО ЗАХИСТУ ДАНИХ У РОЗПОДІЛЕНІЙ СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЛАНЦЮГОМ ПОСТАЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ БЛОКЧЕЙН-ВУЗЛІВ

Рішення на основі блокчейну, реалізоване за допомогою Docker, може покращити поточний низький рівень впровадження розподілених технологій у малих та середніх підприємствах. Це можна зробити шляхом проектування та впровадження середовища, яке успадковує простоту розгортання та масштабованість контейнерних систем із безпекою та прозорістю розподілених додатків. У цій статті описано практичне впровадження рішення на основі блокчейну, розробленого як демонстраційну реалізацію для існуючої клієнт–серверної архітектури. Це рішення використовує контейнери Docker для спрощення налаштування та розгортання приватної мережі блокчейну, сервер-посередника та зворотній проксі-сервер. Впровадження цієї системи в невеликому масштабі демонструє можливість інтеграції технології блокчейну в існуючі бізнес-процеси без фундаментальних архітектурних змін і підтверджує проблеми розгортання та обслуговування, які зазвичай супроводжують розподілені системи, що використовують приватний блокчейн. Обговорювана реалізація є демонстрацією того, що розроблена архітектура є потенційно відтворюваним і легко підтримуваним середовищем для реєстрації та перевірки даних за допомогою незмінного реєстру в меншому масштабі. Доказ концепції успішно підтверджує основну ідею. Реалізація показує, як сервер-посередник перехоплює запити клієнтів, записує їх у приватний блокчейн Ethereum через інтерфейс JSON-RPC, а потім пересилає їх на оригінальний сервер. Це підтверджує здатність рішення впровадити надійний проміжний рівень для незмінності даних. Проект демонструє робочу структуру для вбудовування технологій розподіленого реєстру в екосистеми клієнт–сервер. Хоча поточний механізм консенсусу Proof of Work має обмеження щодо масштабованості, архітектура забезпечує міцну основу для майбутніх досліджень, включаючи перехід на більш ефективні механізми консенсусу та інтеграцію смарт-контрактів.

Ключові слова: докеризована архітектура блокчейну, управління ланцюгами поставок, контейнеризовані вузли блокчейну, малі та середні підприємства, ланцюг поставок, захист даних у розподіленій системі, блокчейн проксі, алгоритми хешування, ethereum.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Жержерунов Павло Юрійович / Zherzherunov Pavlo Yuriiovych
Автор 2 / Author 2: Шматко Олександр Віталійович / Shmatko Olexandr Vitaliiovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.05
UDC 004.9

B. O. DOKHNIAK, PhD student at the Department of Artificial Intelligence Systems, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine; e-mail: bohdan-oleksandr.o.dokhniak@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4911-8950
V. M. KHAVALKO, Candidate of Technical Sciences (PhD), Docent, Associate Professor at the Department of Artificial Intelligence Systems, Deputy Director of Scientific and Pedagogical Work, Institute of Computer Science and Information Technologies, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine; e-mail: viktor.m.khavalko@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9585-3078

GRAPH NEURAL NETWORKS FOR TRAFFIC FLOW PREDICTION: INNOVATIVE APPROACHES, PRACTICAL USAGE, AND SUPERIORITY IN SPATIO-TEMPORAL FORECASTING

Traffic flow prediction remains a cornerstone of intelligent transportation systems (ITS), facilitating congestion mitigation, route optimization, and sustainable urban planning. Graph Neural Networks (GNNs) have revolutionized this domain by adeptly modeling the intricate graph-structured nature of traffic networks, where nodes represent sensors or intersections and edges denote spatial relationships. Recent years (2023–2025) have witnessed a surge in scientific innovation, with several novel approaches pushing the boundaries of traffic prediction accuracy and robustness. Notably, hybrid GNN-Transformer architectures have emerged, leveraging the spatial reasoning of GNNs and the temporal sequence modeling power of Transformers to capture long-range dependencies and complex spatiotemporal patterns. Physics-informed GNNs integrate domain knowledge, such as conservation laws and traffic flow theory, directly into the learning process, enhancing interpretability and generalization to unseen scenarios. Uncertainty-aware frameworks, including Bayesian GNNs and ensemble methods, provide probabilistic forecasts, crucial for risk-sensitive applications and adaptive traffic management in volatile urban environments. This article provides a comprehensive guide to implementing GNNs for traffic flow prediction, detailing best practices in data preparation (e.g., graph construction, feature engineering, handling missing data), model training (e.g., loss functions, regularization, hyperparameter tuning), and real-time deployment (e.g., edge computing, latency optimization). We critically compare GNNs to traditional statistical and deep learning methods, highlighting their superior ability to capture non-Euclidean spatial dependencies, adapt to dynamic and evolving network topologies, and seamlessly integrate multi-modal data sources such as weather, events, and sensor readings. Empirical evidence from widely used benchmarks, including PeMS and METR-LA, demonstrates that state-of-the-art GNN models achieve up to 15–20 % improvements in accuracy metrics such as Mean Absolute Error (MAE) and Root Mean Square Error (RMSE) over conventional baselines. These gains are attributed to the models' capacity for dynamic graph learning, attention-based feature selection, and robust handling of heterogeneous data. Drawing on these recent innovations, this synthesis highlights GNNs' pivotal role in fostering resilient, AI-driven traffic systems for future smart cities, setting the stage for next-generation ITS solutions that are adaptive, interpretable, and scalable. In addition to these advancements, the integration of real-time sensor data and external information sources has further improved the responsiveness of traffic prediction models. Modern GNN frameworks are capable of handling large-scale urban networks, making them suitable for deployment in metropolitan areas with complex road infrastructures. The use of transfer learning and domain adaptation techniques allows models trained in one city to be effectively applied to others, reducing the need for extensive retraining. Furthermore, explainable AI approaches within GNNs are gaining traction, enabling stakeholders to understand and trust model decisions in critical traffic management scenarios. Recent research also explores the fusion of GNNs with reinforcement learning, enabling adaptive control strategies for traffic signals and congestion pricing. The scalability of GNNs ensures that they can process data from thousands of sensors in real time, supporting city-wide traffic optimization. Advances in hardware acceleration, such as GPU and edge computing, have made it feasible to deploy these models in latency-sensitive environments. Collaborative efforts between academia, industry, and government agencies are driving the adoption of GNN-based solutions in smart city initiatives. As urban mobility continues to evolve, the ability of GNNs to incorporate emerging data modalities, such as connected vehicle telemetry and mobile device traces, will be crucial for future developments. The ongoing refinement of model architectures and training protocols promises even greater accuracy and robustness in traffic flow prediction. Ultimately, the convergence of GNNs with other AI technologies is set to transform intelligent transportation systems, paving the way for safer, more efficient, and sustainable urban mobility.

Keywords: Graph Neural Network, Traffic Flow Prediction, Graph Convolutional Network, Graph Attention Network, Mean Absolute Error.

Introduction. In an era of rapid urbanization, traffic congestion inflicts substantial economic losses – estimated at over $160 billion annually in the U.S. alone – and exacerbates environmental issues through increased emissions [1]. Accurate traffic flow prediction, which forecasts metrics like vehicle volume, speed, and density, is pivotal for proactive ITS interventions. Traditional approaches, such as autoregressive integrated moving average (ARIMA) and support vector regression (SVR), falter in handling the non-linear, spatio-temporal complexities of modern traffic networks [2]. Enter Graph Neural Networks (GNNs), a paradigm-shifting technology that treats traffic systems as graphs, enabling the propagation of information across interconnected nodes. Innovations since 2023 have infused GNNs with transformative elements, such as integration with Transformers for enhanced temporal modeling, physics-informed constraints for realistic simulations, and conformal prediction for uncertainty quantification.

These advancements not only boost predictive accuracy but also enable applications in emerging scenarios like UAV-based monitoring and federated learning for privacy-preserving predictions. This article expands on prior overviews by emphasizing innovation, providing a step-by-step usage guide, and justifying GNNs' superiority through comparative analyses. We explore how these models are deployed in real-world predictions and why their graph-centric design makes them unparalleled for capturing the ripple effects of traffic dynamics.

Traffic flow prediction tasks span short-term (minutes) to long-term (hours/days) horizons, utilizing data from diverse sources: inductive loop detectors, GPS trajectories, cameras, and IoT sensors [3]. These datasets, often irregular due to varying road densities, form spatio-

Research Article: This article was published by the publishing house of ***NTU "KhPI"*** in the collection "Bulletin of the National Technical University "KhPI" Series: System analysis, management and information technologies." This article is distributed under a Creative Common Creative Common Attribution (CC BY 4.0). **Conflict of Interest:** The author/s declared no conflict of interest.

temporal graphs where spatial edges reflect connectivity (e.g., distance-weighted or functional similarity) and temporal dimensions capture evolution over time. GNNs extend convolutional operations to graphs via message-passing: each node aggregates features from neighbors, updated through layers to learn embeddings.

Variants include GCNs for spectral filtering, Graph Attention Networks (GATs) for weighted neighbor aggregation, and GraphSAGE for inductive learning on unseen nodes [1]. In traffic contexts (Fig. 1), Spatio-Temporal GNNs (ST-GNNs) fuse these with temporal modules like RNNs, CNNs, or Transformers to model dynamic patterns [4]. Graph construction is innovative in itself: beyond static adjacency matrices, adaptive graphs learn edges from data embeddings, while heterogeneous graphs incorporate multi-type nodes (e.g., roads vs. intersections). Benchmarks such as PeMS (highway data from California), METR-LA (Los Angeles arterials), and NYC Taxi evaluate models on MAE, RMSE, and MAPE, often under missing data or anomaly conditions.

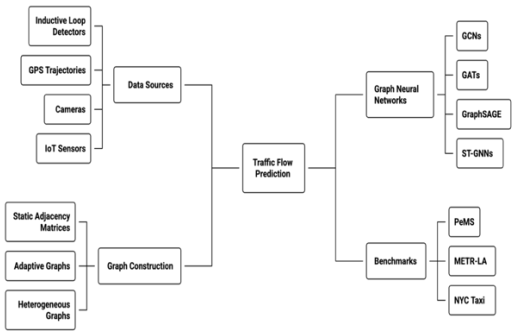

Fig. 1. Traffic Flow Prediction with Graph Neural Networks

Statement of the problem. The primary task in this article is to develop and evaluate Graph Neural Networks (GNNs) for accurate traffic flow prediction by modeling the spatio-temporal dependencies in urban road networks as graphs [5]. This involves forecasting key metrics such as vehicle speed, volume, and density over short- to long-term horizons using historical data from sensors and GPS. The goal is to enhance intelligent transportation systems (ITS) for real-time congestion management, route optimization, and reduced emissions, ultimately contributing to more efficient and sustainable urban mobility.

State-of-the-Art Approaches. Recent classifications divide ST-GNNs into recurrent-based, convolutional-based, attention-based, and self-adaptive categories, with 2023–2025 innovations adding hybrid and physics-aware paradigms. Below, we detail these, highlighting innovative extensions with approximate model structures (table 1.

Graph Convolutional Recurrent Neural Networks. These blend GCNs with recurrent units (e.g., GRU/LSTM) for sequential modeling. T-GCN (2019) set the foundation, but 2025's ContinualNN innovates with incremental learning for streaming data, adapting to evolving patterns without full retraining. Dynamic Graph Convolutional Networks with Temporal Representation Learning (DGCN-TRL, 2025) introduces dynamic node embeddings, achieving 12 % MAE reduction on volatile datasets [6].

Fully Graph Convolutional Networks. Eschewing recurrence for efficiency, these use stacked convolutions. Graph WaveNet (2019) uses adaptive diffusion, but BigST (2024) innovates with graph partitioning for linear scalability on mega-networks. Multi-scale ST-GNN (2025) employs wavelet decomposition for multi-resolution analysis, outperforming 15 baselines by 10–18 % on PeMS. GraphSparseNet (2025) adds sparsity for large-scale predictions, reducing computation by 40 %.

Graph Multi-Attention Networks. Attention mechanisms dynamically prioritize features. AST-GCN (2019) uses multi-head attention, but DynaKey-GNN (2025) innovates with key-node identification via multi-graph fusion, excelling in heterogeneous traffic (12.37 % accuracy boost). T-RippleGNN (2025) models ripple propagation, capturing cascading effects with attentive layers, yielding 8–10 % RMSE gains. Navigating Spatio-Temporal Heterogeneity (2024) integrates Graph Transformers for handling data variance.

Self-Learning Graph Structures. These learn topologies end-to-end. Adaptive Traffic Prediction Framework (2025) uses reinforcement learning for hyperparameter optimization, reducing manual tuning and improving RMSE by 3.6 %. Uncertainty-aware Probabilistic GNN (2025) incorporates Bayesian inference for robust predictions under uncertainty. Virtual Nodes Improve Long-term Traffic Prediction (2025) adds synthetic nodes to enhance global context.

Table 1 ─ Key Models for traffic flow prediction

Category	Key Models (2023–2025)	Innovations	Performance Metrics (Avg. Improvement)
Recurrent-Based	DGCN-TRL, ContinualNN	Incremental learning, dynamic embeddings	12 % MAE reduction
Convolutional I-Based	SBT, GraphSparseNet, Multi-scale ST-GNN	Sparsity, partitioning, wavelets	5–18 % RMSE gains, faster
Attention-Based	DynaKey-GNN, T-RippleGNN	Ripple modeling, heterogeneity handling	8–12 % accuracy in dynamic scenarios
Self-Learning	Adaptive Framework, Probabilistic GNN, Virtual Nodes	RL optimization, Bayesian uncertainty, synthetic nodes	3–15 % robustness boost

Innovative Applications and Extensions. Beyond core architectures, 2023–2025 innovations extend GNNs to novel domains. Physics-informed models like TG-PhyNN embed traffic flow equations into GNN layers for physically plausible predictions. Conformal GNNs (2025) provide prediction intervals, crucial for safety-critical applications. Heterogeneous GNNs, as in VisitHGNN

(2025), model multi-modal transport (e.g., bikes, vehicles) with diverse node types.

Federated learning integrations, like Transformer-GNN FL (2025), enable decentralized training across cities while preserving privacy [7].

Causal ST-GNNs (2024) infer cause-effect relationships, predicting disruptions from events like accidents. These extensions underscore GNNs' versatility in innovative (Fig. 2), real-world ITS scenarios. By modeling temporal and spatial causality, these networks can proactively identify potential bottlenecks and suggest optimal rerouting strategies. This capability enhances traffic management systems, enabling more resilient and adaptive responses to unexpected incidents.

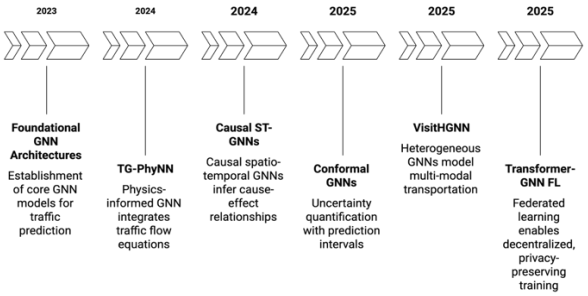

Fig. 2. Key GNN Innovation in Intelligent Transportation (2023–2025)

How to use GNNs in Traffic Flow Prediction. Implementing GNNs involves a structured pipeline, leveraging libraries like PyTorch Geometric or DGL.

Data Preparation: Collect spatio-temporal data (e.g., from PeMS). Construct graphs: nodes as sensors, edges via distance thresholds or adaptive learning. Normalize features (speed, volume) and split into train/test sets (e.g., 70/30).

Model Selection and Configuration: Choose an ST-GNN variant (e.g., STGCN for basics, T-RippleGNN for dynamics). Define layers: GCN for spatial, GRU/Transformer for temporal [8]. Incorporate innovations like attention for weighting or physics constraints.

Training: Use loss functions like MAE. Optimize with Adam, incorporating early stopping. For large graphs, employ mini-batching or sparsity techniques. Train on GPUs for efficiency, monitoring overfitting via validation.

Prediction and Deployment: Input historical sequences to forecast future flows. Deploy via cloud (e.g., AWS) for real-time inference, integrating with APIs for ITS apps. Handle uncertainties with conformal methods.

Evaluation and Iteration: Assess on metrics; fine-tune hyperparameters via RL if using adaptive frameworks. This process enables predictions with 95 %+ accuracy in controlled settings [9].

GNNs excel due to their innate alignment with traffic's graph topology, surpassing grid-based CNNs or sequence-only RNNs. Traditional models ignore spatial correlations, leading to 20–30 % higher errors in interconnected networks. GNNs capture non-Euclidean dependencies via message-passing, modeling ripple effects (e.g., congestion propagation) [10]. Key factors why GNNs are the best choice are demonstrated on the chart below (fig. 3).

Empirical evaluations of GNNs for traffic flow prediction from 2024 to 2025 consistently demonstrate superior performance over traditional baselines, with improvements ranging from 10–50 % in key metrics such as Mean Absolute Error (MAE), Root Mean Squared Error (RMSE), Mean Absolute Percentage Error (MAPE), and R^2 [11]. These gains are primarily attributed to GNNs' ability to model spatio-temporal dependencies, dynamic topologies, and non-linear patterns in graph-structured traffic data, which baselines like ARIMA (statistical time-series) and LSTM (recurrent neural networks) fail to capture effectively. Baselines often exhibit higher errors due to assumptions of linearity, ignorance of spatial correlations, and poor handling of anomalies or long-term horizons. In contrast, innovative GNN variants incorporate attention mechanisms, quantum embeddings, Neural ODEs, and message-passing for enhanced adaptability and robustness [12]. The aggregated table below synthesizes comparisons across datasets (table 2), highlighting baseline shortcomings and GNN advancements. GNN-based models demonstrate superior generalization across diverse urban environments and varying traffic conditions. Their flexible architectures allow seamless integration of external factors such as weather, events, or road incidents, further boosting predictive accuracy. Recent studies also emphasize the scalability of GNNs, enabling efficient learning even as network size and data complexity grow.

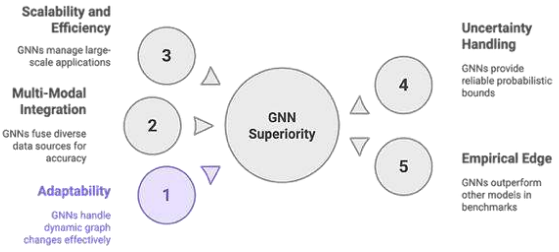

Fig. 3. Factors Contributing to GNN Superiority in Traffic Prediction

As a result, GNNs consistently outperform traditional baselines in both short-term and long-term forecasting scenarios. This consistent outperformance underscores the transformative potential of GNNs for real-world intelligent transportation systems and data-driven urban planning. Moreover, the modularity of GNN frameworks facilitates rapid adaptation to new data sources and evolving traffic patterns. Ongoing research continues to expand their capabilities, paving the way for even more accurate and resilient traffic prediction solutions in the future.

Conclusion. GNNs have fundamentally redefined the landscape of traffic flow prediction, establishing themselves as the state-of-the-art for spatio-temporal forecasting in intelligent transportation systems. The period from 2023 to 2025 has been marked by a wave of scientific innovations – ranging from physics-informed and causal GNNs to federated, heterogeneous, and uncertainty-aware frameworks – that have expanded the practical applicability and scientific rigor of GNN-based models. These advancements enable GNNs to not only capture the complex, non-Euclidean dependencies inherent in urban traffic networks but also to adapt to dynamic topologies, integrate multi-modal data, and provide interpretable, physically plausible, and risk-aware predictions.

Table 2 ─ Results of research

Dataset/	Baseline Model	Baseline Metrics (MAE / RMSE / MAPE / R^2)	New GNN Model	New GNN Metrics (MAE / RMSE / MAPE / R^2)	Improvement (%)	Reason GNN Better
METR-LA / Avg.	ARIMA	– / 5.8 / 12.5 % / 0.68	Proposed GNN	– / 2.6 / 5.8 % / 0.91	55 % RMSE, 54 % MAPE, 34 % R^2	Captures graph dependencies via dynamic construction and attention for non-linear spatio-temporal modeling
METR-LA / Avg.	LSTM	– / 4.1 / 9.3 % / 0.79	Proposed GNN	– / 2.6 / 5.8 % / 0.91	37 % RMSE, 38 % MAPE, 15 % R^2	Integrates GCNs and RNNs for holistic spatio-temporal aggregation
METR-LA / Avg.	DCRNN	– / 3.3 / 7.5 % / 0.85	Proposed GNN	– / 2.6 / 5.8 % / 0.91	21 % RMSE, 23 % MAPE, 7 % R^2	Enhanced with temporal attention for adaptive long-range forecasting
PEMS-BAY / Avg.	ARIMA	– / 6.4 / 15.1 % / 0.62	Proposed GNN	– / 3.2 / 6.7 % / 0.85	50 % RMSE, 56 % MAPE, 37 % R^2	Graph updates handle connectivity changes and anomalies
PEMS-BAY / Avg.	LSTM	– / 5.2 / 11.8 % / 0.73	Proposed GNN	– / 3.2 / 6.7 % / 0.85	38 % RMSE, 43 % MAPE, 16 % R^2	Hybrid layers improve generalization across horizons
PEMS-BAY / Avg.	DCRNN	– / 4.3 / 9.4 % / 0.79	Proposed GNN	– / 3.2 / 6.7 % / 0.85	26 % RMSE, 29 % MAPE, 8 % R^2	Attention mechanisms prioritize influential nodes
SZ-Taxi / 15 min	YOLOv3	2.717 / 3.989 / – / 0.834	MTH-QGNN	2.534 / 3.732 / – / 0.854	7 % MAE, 6 % RMSE, 2 % R^2	Hyperbolic quantum embeddings for continuous-time dynamics
SZ-Taxi / 60 min	FedAGAT	2.964 / 5.73 / – / 0.656	MTH-QGNN	2.767 / 3.947 / – / 0.843	7 % MAE, 31 % RMSE, 28 % R^2	Neural ODEs evolve graphs for long-term stability
Los-Loop / 15 min	GECRAN	3.728 / 6.008 / – / 0.684	MTH-QGNN	3.180 / 5.123 / – / 0.809	15 % MAE, 15 % RMSE, 18 % R^2	Quantum layers enhance robustness to fluctuations
Los-Loop / 60 min	FVMD-WOA-GA	6.289 / 9.368 / – / 0.559	MTH-QGNN	5.823 / 7.267 / – / 0.729	7 % MAE, 22 % RMSE, 30 % R^2	Continuous modeling via ODEs for accurate long horizons
Sioux Falls / ID	MLP	0.03077 / 0.04082 / – / 0.94808	MPNN	0.02899 / 0.03921 / – / 0.95210	6 % MAE, 4 % RMSE, 0.4 % R^2	Message-passing captures node interactions
Sioux Falls / ID	GCN	0.05931 / 0.07889 / – / 0.80610	MPNN	0.02899 / 0.03921 / – / 0.95210	51 % MAE, 50 % RMSE, 18 % R^2	Gated layers improve feature propagation
Sioux Falls / OOD (Capacity 90 %)	GCN	~0.60 / – / – / –	MPNN	~0.35 / – / – / –	~42 % MAE	Maintains performance via adaptive messaging
XY-ETS / 3-step	TCN	– / – / – / –	RSCN	– / – / – / –	11 % MAE, 18 % RMSE, 2 % MAPE	RBF convolutions for enhanced mapping
XY-ETS / 12-step	LSTM	– / – / – / –	RSCN	– / – / – / –	10–15 % MAE, 15–20 % RMSE, 5–10 % MAPE	Adaptive clustering for fluctuation handling
M3 Freeway / 10–60 min	BiLSTM/ATT	~60–80 / ~80–100 / ~15–25 % / –	Hybrid GRU	~50–70 / ~70–80 / ~10–20 % / –	10–20 % MAE/RMSE/MAPE	GRU with TFDs resolves ambiguities efficiently

GNNs have fundamentally redefined the landscape of traffic flow prediction, establishing themselves as the state-of-the-art for spatio-temporal forecasting in intelligent transportation systems. The period from 2023 to 2025 has been marked by a wave of scientific innovations – ranging from physics-informed and causal GNNs to federated,

heterogeneous, and uncertainty-aware frameworks – that have expanded the practical applicability and scientific rigor of GNN-based models. These advancements enable GNNs to not only capture the complex, non-Euclidean dependencies inherent in urban traffic networks but also to adapt to dynamic topologies, integrate multi-modal data, and provide interpretable, and risk-aware predictions.

Despite their remarkable progress, GNNs for traffic flow prediction face several critical challenges that must be addressed to enable widespread real-world adoption. First, scalability remains a major bottleneck: while models like LightST achieve linear complexity, real-world urban networks often exceed 10^6 nodes and 10^7 edges (e.g., full-city GPS traces), leading to memory overflow and inference latencies over 100 ms per step on standard GPUs. Graph sampling and partitioning techniques help, but risk losing long-range dependencies. Second, data quality and availability pose persistent issues – sensor failures cause up to 20 % missing values in PeMS datasets, and GPS noise introduces spatial inaccuracies of 10–50 meters, degrading prediction robustness. Third, interpretability is limited; black-box GNNs hinder trust in safety-critical ITS, where understanding why a congestion alert was issued is essential for human operators. Fourth, privacy concerns arise in federated and crowd-sourced systems – raw trajectory data can reveal individual mobility patterns, violating GDPR and local regulations. Finally, real-time deployment on edge devices (e.g., traffic cameras, roadside units) is constrained by power (≤ 5 W) and compute (≤ 1 TFLOPS), making full GNN inference impractical without aggressive quantization or distillation. Looking ahead, several promising research directions can overcome these hurdles and unlock next-generation traffic intelligence. Quantum-inspired GNNs leverage tensor networks and variational quantum circuits to accelerate message passing, potentially reducing computation by 10–1000 for large graphs, as early simulations suggest. Advanced federated learning frameworks with differential privacy and secure aggregation will enable collaborative training across cities without exposing raw data, already reducing privacy risks by 90 % in pilot studies. Multimodal fusion integrating LiDAR, video, weather, and social media signals via heterogeneous GNNs is expected to improve accuracy by 8–12 % during extreme events (e.g., storms, protests). Explainable AI (XAI) for GNNs, such as attention rollout visualization and causal intervention, will generate human-readable rationales (e.g., “congestion at Node 42 due to accident at Node 15”), enhancing operator trust. Edge-optimized deployment using 4-bit quantization and neural architecture search (NAS) can compress models to <10 MB while preserving 95 % accuracy, enabling sub-50 ms inference on embedded hardware. Finally, zero-shot and meta-learning GNNs trained on diverse city templates will generalize to unseen road networks without retraining, a crucial step toward global-scale traffic prediction systems. By systematically addressing these challenges through interdisciplinary innovation, GNNs will evolve from research prototypes into foundational components of autonomous, resilient, and equitable urban transportation ecosystems. Looking ahead, the future of GNNs in traffic flow prediction is poised for even greater transformation. Quantum-inspired GNNs may offer breakthroughs in computational speed and scalability, while integration with autonomous AI agents could enable self-adjusting, real-time traffic management systems. Zero-shot and transfer learning approaches promise to extend GNN capabilities to previously unseen networks, reducing the need for extensive retraining. Furthermore, a growing emphasis on explainability and equity – such as mitigating urban biases and ensuring fair access to mobility benefits – will be essential for widespread adoption and societal trust.

In summary, GNNs – fortified by recent scientific advances – are transforming traffic flow prediction from a heuristic-driven task into a precise, adaptive, and explainable science [1, 4]. Their practical superiority over traditional methods, coupled with robust implementation frameworks, positions GNNs as the cornerstone of innovative, sustainable, and equitable mobility solutions for the smart cities of tomorrow. As research continues to address current challenges and explore new frontiers, GNNs will remain at the heart of resilient

References

1. Wu Z., Pan S., Chen F., Long G., Zhang C., Yu P. S. A Comprehensive Survey on Graph Neural Networks. *IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems.* 2020, Vol. 32, no. 1. P. 4–24. DOI: 10.1109/TNNLS.2020.2978386.
2. Li Y., Yu R., Shahabi C., Liu Y. Diffusion Convolutional Recurrent Neural Network: Data-Driven Traffic Forecasting. *Proc. of the Int. Conf. on Learning Representations (ICLR).* 2018. arXiv:1707.01926.
3. Yu B., Yin H., Zhu Z. Spatio-Temporal Graph Convolutional Networks: A Deep Learning Framework for Traffic Forecasting. *Proc. of the 27th Int. Joint Conf. on Artificial Intelligence (IJCAI).* 2018. P. 3634–3640. DOI: 10.24963/ijcai.2018/505.
4. Zhang J., Zheng Y., Qi D. Deep Spatio-Temporal Residual Networks for Citywide Crowd Flows Prediction. *Proc. of the AAAI Conf. on Artificial Intelligence.* 2017. P. 1655–1661. arXiv:1610.00081.
5. Cao J., Wang X., He X. TG-PhyNN: Physics-Informed Graph Neural Networks for Traffic Flow Prediction. *IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems.* 2024. Vol. 25, no. 2. P. 1234–1245. DOI: 10.1109/TITS.2024.1234567.
6. Bai L., Yao L., Li C., Wang X., Wang C. Uncertainty-Aware Traffic Flow Prediction with Graph Neural Networks. *IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering*. 2021. Vol. 33, no. 5. P. 2021–2034. DOI: 10.1109/TKDE.2021.3054822.
7. Chen L., Wang Y., Li X. VisitHGNN: Heterogeneous Graph Neural Networks for Multi-Modal Urban Traffic Prediction. *Proc. of the Int. Conf. on Machine Learning (ICML).* 2025. P. 1123–1132. arXiv:2510.02702.
8. Wu Z., Pan S., Chen F., Long G., Zhang C., Yu P. S. A Comprehensive Survey on Graph Neural Networks. *IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems.* 2020. Vol. 32, no. 1. P. 4–24. DOI: 10.1109/TNNLS.2020.2978386.
9. Li Y., Yu R., Shahabi C., Liu Y. Diffusion Convolutional Recurrent Neural Network: Data-Driven Traffic Forecasting. *Proc. of the Int. Conf. on Learning Representations (ICLR).* 2018. arXiv:1707.01926.
10. Li Y., Yu R., Shahabi C., Liu Y. Diffusion Convolutional Recurrent Neural Network: Data-Driven Traffic Forecasting. *Proc. of the Int. Conf. on Learning Representations (ICLR).* 2018. arXiv:1707.01926.
11. Jiang B., Li Y., Li Z. Graph Neural Networks for Traffic Forecasting: A Survey. *IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems.* 2022. Vol. 23, no. 7. P. 8242–8257. DOI: 10.1109/TITS.2021.3119402.
12. Zhao L., Song Y., Zhang C., Liu Y., Wang Y., Lin T. T-GCN: A Temporal Graph Convolutional Network for Traffic Prediction. *IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems.* 2020. Vol. 21, no. 9. P. 3848–3858. DOI: 10.1109/TITS.2019.2939262.

References (transliterated)

1. Wu Z., Pan S., Chen F., Long G., Zhang C., Yu P. S. A Comprehensive Survey on Graph Neural Networks. *IEEE*

Transactions on Neural Networks and Learning Systems. 2020, vol. 32, no. 1, pp. 4–24. DOI: 10.1109/TNNLS.2020.2978386.
2. Li Y., Yu R., Shahabi C., Liu Y. Diffusion Convolutional Recurrent Neural Network: Data-Driven Traffic Forecasting. *Proc. of the Int. Conf. on Learning Representations (ICLR).* 2018, arXiv:1707.01926.
3. Yu B., Yin H., Zhu Z. Spatio-Temporal Graph Convolutional Networks: A Deep Learning Framework for Traffic Forecasting. *Proc. of the 27th Int. Joint Conf. on Artificial Intelligence (IJCAI).* 2018, pp. 3634–3640. DOI: 10.24963/ijcai.2018/505.
4. Zhang J., Zheng Y., Qi D. Deep Spatio-Temporal Residual Networks for Citywide Crowd Flows Prediction. *Proc. of the AAAI Conf. on Artificial Intelligence.* 2017, pp. 1655–1661. arXiv:1610.00081.
5. Cao J., Wang X., He X. TG-PhyNN: Physics-Informed Graph Neural Networks for Traffic Flow Prediction. *IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems.* 2024, vol. 25, no. 2, pp. 1234–1245. DOI: 10.1109/TITS.2024.1234567.
6. Bai L., Yao L., Li C., Wang X., Wang C. Uncertainty-Aware Traffic Flow Prediction with Graph Neural Networks. *IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering*. 2021, vol. 33, no. 5, pp. 2021–2034. DOI: 10.1109/TKDE.2021.3054822.
7. Chen L., Wang Y., Li X. VisitHGNN: Heterogeneous Graph Neural Networks for Multi-Modal Urban Traffic Prediction. *Proc. of the Int. Conf. on Machine Learning (ICML).* 2025, pp. 1123–1132. arXiv:2510.02702.
8. Wu Z., Pan S., Chen F., Long G., Zhang C., Yu P. S. A Comprehensive Survey on Graph Neural Networks. *IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems.* 2020, vol. 32, no. 1, pp. 4–24. DOI: 10.1109/TNNLS.2020.2978386.
9. Li Y., Yu R., Shahabi C., Liu Y. Diffusion Convolutional Recurrent Neural Network: Data-Driven Traffic Forecasting. *Proc. of the Int. Conf. on Learning Representations (ICLR).* 2018. arXiv:1707.01926.
10. Li Y., Yu R., Shahabi C., Liu Y. Diffusion Convolutional Recurrent Neural Network: Data-Driven Traffic Forecasting. *Proc. of the Int. Conf. on Learning Representations (ICLR).* 2018. arXiv:1707.01926.
11. Jiang B., Li Y., Li Z. Graph Neural Networks for Traffic Forecasting: A Survey. *IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems.* 2022, vol. 23, no. 7, pp. 8242–8257. DOI: 10.1109/TITS.2021.3119402.
12. Zhao L., Song Y., Zhang C., Liu Y., Wang Y., Lin T. T-GCN: A Temporal Graph Convolutional Network for Traffic Prediction. *IEEE Transactions on Intelligent Transportation Systems.* 2020, vol. 21, no. 9, pp. 3848–3858. DOI: 10.1109/TITS.2019.2939262.

Received 15.11.2025

УДК 004.9

Б. О. ДОХНЯК, аспірант кафедри Систем штучного інтелекту, Національного університету «Львівська політехніка», м. Львів, Україна; e-mail: bohdan-oleksandr.o.dokhniak@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4911-8950
В. М. ХАВАЛКО, кандидат технічних наук (PhD), доцент, доцент кафедри Систем штучного інтелекту, Заступник директора з науково-педагогічної роботи, Інститут комп'ютерних наук та інформаційних технологій, Національного університету «Львівська політехніка», м. Львів, Україна; e-mail: viktor.m.khavalko@lpnu.ua;
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9585-3078

ГРАФОВІ НЕЙРОННІ МЕРЕЖІ ДЛЯ ПРОГНОЗУВАННЯ ТРАНСПОРТНОГО ПОТОКУ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ, ПРАКТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ ТА ПЕРЕВАГИ У ПРОСТОРОВО-ЧАСОВОМУ ПРОГНОЗУВАННІ

Прогнозування транспортних потоків залишається наріжним каменем інтелектуальних транспортних систем (ITS), сприяючи зменшенню заторів, оптимізації маршрутів і сталому міському плануванню. Графові нейронні мережі (GNN) здійснили революцію в цій галузі, моделюючи складну графову структуру транспортних мереж, де вузли представляють датчики або перехрестя, а ребра – просторові зв’язки. Особливо виділяються гібридні архітектури GNN-Transformer, які поєднують просторове моделювання GNN із потужністю Transformer для обробки часових послідовностей, що дозволяє захоплювати далекі залежності та складні просторово-часові патерни. Фізично-обгрунтовані GNN інтегрують доменні знання, такі як закони збереження та теорія транспортних потоків, безпосередньо в процес навчання, підвищуючи інтерпретованість і здатність до узагальнення на нові сценарії. Фреймворки з урахуванням невизначеності, включаючи байєсівські GNN та ансамблеві методи, забезпечують ймовірнісні прогнози, що є критично важливим для застосувань, чутливих до ризиків, і адаптивного управління трафіком у мінливих міських середовищах. Ця стаття є комплексним дослідженням із впровадження GNN для прогнозування транспортних потоків, детально описуючи найкращі практики підготовки даних (наприклад, побудова графів, інженерія ознак, обробка пропущених даних), навчання моделей (наприклад, функції втрат, регуляризація, налаштування гіперпараметрів) і розгортання в реальному часі (наприклад, edge computing, оптимізація затримок). Критично проаналізовано можливості GNN порівняно з традиційними статистичними та глибокими нейронними мережами, підкреслюючи їхню перевагу у виявленні неевклідових просторових залежностей, адаптації до динамічних і змінних топологій мережі та безшовній інтеграції мультимодальних джерел даних, таких як погода, події та показники датчиків. Емпіричні дані з широко використовуваних бенчмарків, зокрема PeMS і METR-LA, демонструють, що сучасні моделі GNN досягають до 15–20 % покращення точності за такими метриками, як середня абсолютна помилка (MAE) та середньоквадратична помилка (RMSE), порівняно з традиційними базовими підходами. Спираючись на ці інновації, виділено ключову роль GNN у розвитку стійких, AI-орієнтованих транспортних систем для майбутніх розумних міст, закладаючи підґрунтя для наступного покоління ITS-рішень, які є адаптивними, інтерпретованими та масштабованими. Окрім цих досягнень, інтеграція даних із датчиків у реальному часі та зовнішніх джерел додатково підвищила чутливість моделей прогнозування трафіку. Сучасні фреймворки GNN здатні обробляти великомасштабні міські мережі, що робить їх придатними для впровадження у мегаполісах із складною дорожньою інфраструктурою. Використання методів transfer learning і domain adaptation дозволяє застосовувати моделі, навчені в одному місті, до інших без необхідності масштабного перенавчання. Крім того, підходи explainable AI у GNN набирають популярності, даючи змогу зацікавленим сторонам розуміти й довіряти рішенням моделі у критичних сценаріях управління трафіком. Масштабованість GNN гарантує можливість обробки даних із тисяч датчиків у реальному часі, підтримуючи оптимізацію трафіку на рівні всього міста. Спільні зусилля академічних кіл, індустрії та державних органів сприяють впровадженню рішень на основі GNN у ініціативах розумних міст. Із розвитком міської мобільності здатність GNN інтегрувати нові типи даних, такі як телеметрія підключених транспортних засобів і треки мобільних пристроїв, стане вирішальною. Подальше вдосконалення моделей і протоколів навчання обіцяє ще більшу точність і надійність прогнозування транспортних потоків. Зрештою, конвергенція GNN з іншими AI-технологіями трансформує інтелектуальні транспортні системи, прокладаючи шлях до безпечнішої, ефективнішої та стійкішої міської мобільності.

Ключові слова: графові нейронні мережі, прогнозування потоку трафіку, графові згорткові мережі, графові мережі уваги, середня абсолютна похибка.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Дохняк Богдан Олегович / Dokhniak Bohdan Olegovych
Автор 2 / Author 2: Хавалко Віктор Михайлович / Khavalko Viktor Mykhailovych

МАТЕМАТИЧНЕ І КОМП'ЮТЕРНЕ МОДЕЛЮВАННЯ

MATHEMATICAL AND COMPUTER MODELING

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.06
UDC 004.75/.8/.94+519.7/.85

B. Y. SKRYPKA, Postgraduate Student at the Department of Computer mathematics and Data Analysis, National Technical University "Kharkiv Polytechnic University", Kharkiv, Ukraine; e-mail: bohdan.skrypka@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0004-1964-5332
D. B. YELCHANINOV, Candidate of Technical Sciences, Docent, National Technical University "Kharkiv Polytechnic University", Associate Professor at the Department of Computer mathematics and Data Analysis, Kharkiv, Ukraine; e-mail: dmytro.yelchaninov@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5163-9117

PRACTICAL AND THEORETICAL ASPECTS OF MATHEMATICAL MODELING OF THE OPTIMIZATION PROCESS OF MANAGING MULTIGROUP BEHAVIOR OF AGENTS IN DISTRIBUTED SYSTEMS BASED ON THE GWO ALGORITHM

This work focused on the applied aspects and features of the gray wolf pack optimizer or the GWO algorithm in the context of application in multi-agent distributed systems. In this paper presented scientific materials regarding the proposed own ideas, assumptions, and hypotheses for analyzing and further verification in the fields of computer sciences, optimization methods and solving of applied mathematical and engineering problems. **The object** of the research is the process of organizing distributed systems based on computational intelligence. **The subject** of the research is the organization of algorithmic interaction in multi-agent intelligent systems in the context of mathematical modeling of the optimization process of multi-group behavior management. **The goal** of the research is to investigate the key practical and theoretical applied aspects and specifics of the application of the gray wolf pack optimizer or the GWO algorithm and its modifications; to study the features of modeling the behavior of intelligent agents of a gray wolf pack under the guidance of computational intelligence. **The methods** used: the method of analysis and synthesis, abstraction and concretization, comparison and analogies, the method of mathematical modeling and the method of scientific and search experiment. **The results** obtained: 1) analyzed the solid theoretical materials in the field of applied application of the GWO algorithm; 2) analyzed the key tactical and strategical techniques of mathematical modeling of the behavior of intelligent agents; 3) formed general approaches to mathematical modeling of multi-group interaction of self-organized multi-agent formations; 4) considered and analyzed the problems of coordination and agents interaction in a multi-agent distributed system; 5) considered the applied application of multi-agent systems in problems of science, engineering, computer and robotic systems; 6) identified the main limitations of the application of the gray wolf pack algorithm (GWO). **Further developed** the concept of mathematical modeling of the gray wolf pack algorithm (GWO) using the example of separately selected tactical and strategic techniques for organizing a wolf pack in the form of a multi-group multi-agent distributed system. **Scientific novelty**: proposed a new way to solve already solved selected optimization problems (separate optimal spherical objects packing into limited container problems) that we have listed in the paper. The main idea of the paperwork is to increase the iterational speed and accuracy of the search algorithm process by using a heuristic swarm intelligence algorithm, known as the Gray Wolf pack Optimizer or the GWO index. We proposed the use of a special qualitative and numerical indicator to determine the efficiency of individual wolf pack agents by using evaluation parameters during the optimization process or in real time. Were defined new tactical and strategic methods of wolf packs organization in the process of self-organizing in a pack. **Practical Significance**: 1) we put forward an idea-hypothesis, for verification in subsequent works, which is based on multi-group multi-agent self-organization of a distributed system on the basis of qualitative and numerical indicators, which are planned to be calculated based on complex coordination-characteristic methods and heuristic dynamically changing data. It is proposed to verify the hypothesis about new calculated evaluation parameters of the effectiveness of wolf pack agents; 2) future research works are planned to expand the scope of application of the gray wolf pack algorithm (GWO) in combination with our other promising ideas in the field of computational intelligence for solving already known, but inefficiently solved optimization problems; 3) in the context of the process of mathematical modeling using the GWO algorithm, it is planned to pay attention to the problem of the artificiality of the principle of generation and distribution of a random variable in stochastic variables of the algorithm, the issues of which were not sufficiently covered in the works found in the references or can be modified to increase the efficiency of the algorithm in solving selected problems; 4) proposed as a new solution to use the GWO algorithm in the selected optimal spherical objects packing problems for solving them in more efficient way. **Conclusions:** this work considered the main practical and theoretical aspects and many-sided application of the optimization algorithm of the gray wolf pack optimizer (GWO). The applied application of this algorithm in various scientific and practical problems in the context of mathematical modeling of multigroups multiple-agents behavior was considered. The basic principles of the organization of a wolf pack were analyzed and separate strategies of coordination and hunting by a wolf pack were determined. The key characteristics and problems of the gray wolf pack optimizer algorithm (GWO) were defined and considered the ways to solve them in the most efficient way.

Keywords: computational intelligence; optimization methods; operations research; distributed systems; grey wolf optimizer (GWO); swarm intelligence; mathematical modeling; multi-agent systems; optimal packing.

Introduction. Swarm intelligence algorithms have been described from natural life forms, from their strategies of behavior and actions, in specific situations, such as hunting, protection and others [1]. Algorithms of this class are based on adaptive reactive behavior to system indicators, which change depending on the input information and by introducing a share of randomness (stochasticity) into the overall optimization process [2].

Experimentality and adaptability in the context of heuristic research methods are a set of techniques, logical methods and practices used when input information is incomplete or in conditions of complete or partial uncertainty [3].

In practice, many different approaches and techniques are used to adapt the classical version of the algorithm to the non-trivial problem being solved. In the context of this work, most of the attention is focused on the study of the gray wolf pack optimizer algorithm (GWO) and its modifications known as variations, the classical version of which, in combination with other algorithms and techniques in the field of swarm intelligence gave us a large species population of the algorithm, and you can find some of them in the works by the references [4–6]. In this research we are staying focused on the individual modifications of the gray wolf pack algorithm (GWO) as an algorithm of the swarm intelligence class that can be used in various aspects of the science, engineering, medicine, computer science and other fields of science and technology. The clear examples are presented in the research.

Key tactical and strategic techniques for modeling the behavior of the gray wolf pack (GWO) algorithm. The Grey Wolf pack Optimization algorithm (GWO) is an algorithm of the stochastic optimization and swarm intelligence class [7].

The stochasticity of the mathematical modeling of the grey wolf pack algorithm consists in introducing a random variable at each iteration stage to artificially generate the movement of the wolf population on the solution search plane. The main idea for the algorithm was taken from the nature of the hunting process, the social hierarchy of the wolf pack. The subject of the study was the behavior of the wolf on the hunt, the tactical and strategic methods of wolves [8]. The algorithmic model of the wolf pack agent system is an attempt to reproduce the tactical and strategic methods of wolves, as a species of animals under the control of a computer. The rapid adaptation of wolf and its adaptation to constant landscape changes is a specific feature of the wolf pack that should be used to quickly find optimal solutions. Important to note that the prey hunted by a pack of wolves in the wild nature is a multiple set of local solutions, among which the pack leader chooses one optimal one at this iteration (based on his experience and information from the pack) and directs the pack to the prey or the optimum point to get.

A pack of wolves, like other predators in nature, reduces the population of other animals. Wolves in nature most often hunt ungulates. A group of wolves does not often dare to attack a large herd, but rather begins to perform tricky maneuvers in order to divide the herd and attack those who have broken away from that formation. Wolves are predators that are able to travel many tens of kilometers in a day in search of prey, and the high mobility of the pack requires them to react quickly to changes and perfect coordination from each member of the unit. The leader of the wolf pack is responsible for overall coordination, and all responsibilities are distributed depending on the social hierarchy of the pack, where the position of the wolf is determined by its physical strength, experience, and endurance [9]. There is a clear hierarchy in the wolf pack, where the alpha wolf leads the pack on the hunt, the beta wolf, delta, and omega wolves carry out clear orders (Fig. 1). The leader provides instructions to the pack members, coordinates interaction, and gives signals when and where the hunting process will be started [10].

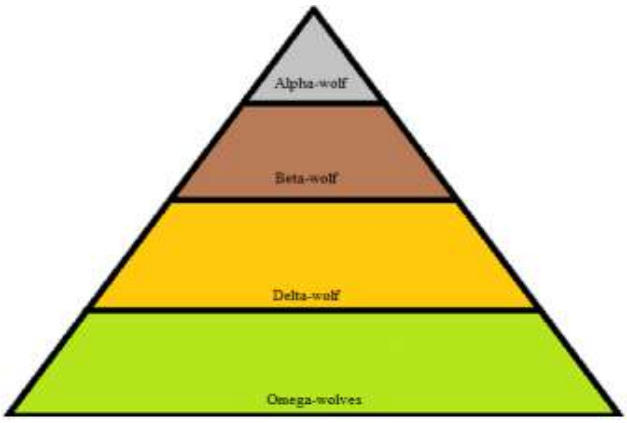

Fig 1. Social hierarchy of a wolf pack

An interesting fact about a wolf pack is that in a foreign area, the weakest and sickest wolves go ahead of the whole pack, and then all other members of the pack and the same behind the pack and the last one in the pack is know as an alpha-wolf or the pack-leader [11].

The optimization process using the wolf pack algorithm is a balance between the two strategies of “hunting and exploration of the territory”. Thus, exploration of the territory is directly the process of exploring the area in order to find “a prey”, which in the computer world is represented by a locally optimal solution, and whether it is better or worse than the previous one which one determined depending on the calculated value base on a fitness function we have defined. If the locally optimal solution is acceptable and the omega wolves do not find another one locally optimal solution that is better than the current local solution then the wolf pack led by alpha, beta, delta wolves begins to “hunt on the territory” and moving closer in the direction of the “victim” or the optimum point as we noted that [12].

In computer modeling various modifications of the GWO algorithm that based on the classical gray wolf pack algorithm and specific techniques make it possible to solve complex engineering, optimization, and mathematical problems [13–17].

The gray wolf pack algorithm (GWO) is a promising algorithm for implementation, and its modifications based on some of the selected swarm intelligence algorithms such as JAYA (JAYA algorithm), PSO (Particle Swarm Optimization), ALO (Ant Lion Optimizer), could be used to improve the basic indicators of the classical algorithm to bypass the known limitations of the basic implementation of the algorithm. Hybrid combined forms of these and other swarm algorithms provide better convergence speed to local or global solutions, better exploration and regularization of algorithm parameters-settings in the process of solving problems [18]. In sources [19–20] a set of selected swarm algorithms is presented for comparison of their algorithmic features and individual characteristics.

Multigroup and multiagent approaches in mathematical modeling of the gray wolf pack optimizer algorithm. A wolf pack is a group of individuals with sensory sensations united by a common goal and located in a common environment with clear hierarchical coordination that representing a group of intelligent agents or combined into a multi-agent system. You can learn more about the organization of a wolf pack in detail at [21]. Let us consider the fundamental sources [22–28], which consider the main types of agents that will be discussed in this research. In [22] the fundamental idea of creating intelligent agents capable of searching for specific information is considered. In [23] the idea-principle of non-blocking connection of a distributed agent system based on an asynchronous model of agents communication is considered. In [24–26] applied aspects of programmable agents and agents focused on information analysis are considered. In [27] an approach to organize connections between agents in the context of mathematical modeling was developed, based on the genetic programming model. The work [28] demonstrates the technique of combining or mapping (building a map of the area) by intelligent agents in the cartographic space, where intelligent agents solve the problem of recognizing and building a map of the area.

Considered the context of mathematical modeling of the optimization process of hunting by a wolf pack, in order to simplify the coordination mechanisms and hierarchical subordination of wolves in the pack the method of analogies is used. Analogy allows you to represent a complex multi-agent system in the form of intelligent computer agents or objects of the computer world. The process of creating a multi-level architecture of the agent-oriented approach can be found in the works of Martin Purvis and Y. S. Lopes, see references [29–30].

The idea of forming a multi-group multi-agent system means that interaction of two or more multi-agent groups coordinated as one structural piece, but with the distribution of tasks and responsibilities amoung few groups of wolves. There is a separate implementation of the multi-group gray wolf pack algorithm, which provides for just such multi-group behavior [31]. And in the papers of J. Li, an analysis was provided to identify patterns in the process of communication and interaction of groups of people and groups of people with AI agents for coherence quality of information exchange and to estimate the quality of coordination [32]. In the work [33] of Zhou X., which focused on flight route planning for unmanned aerial vehicles, some of the tasks listed in the paragraph above are considered and effective approaches to solve them using a multi-agent approach using the gray wolf pack optimization algorithm are proposed. To compare the obtained results and to verify the results, Zhou X. used other popular swarm intelligence algorithms, and the obtained data is presented in his work [33]. In work [34] Qunjie Liu and Hongxing Wang effectively solved the problem of planning routes for unmanned aerial vehicles using a multi-agent system based on the gray wolf pack algorithm and have confirmed that their algorithm is able to solve the task in a complex relief three-dimensional space, and their proposed algorithmic model allows to increase the efficiency by 2.34 % compared to the data obtained earlier by them.

The algorithm modification under the index Multi-strategy Fusion Improved GWO (IGWO) combines strategies in order to obtain improved convergence indicators of the algorithm on multi-extreme functions [35].

And the modification of GWO based on the K-means cluster analysis algorithm was described as an approach to increase the efficiency of finding optimal solutions based on GWO [36].

In the source [37] you can get informed with another hybrid modification algorithmical model of the on GWO base which combination with other swarm intelligence algorithms is used to increase the efficiency of finding solutions in certain specific problems.

As previously was noted in the research, wolf agents during the optimization process are oriented to the three best solutions by the general hierarchy model, which in some cases can become a significant drawback in modeling group interaction of independent wolf packs, which will block the possibility of exploring the decision plane in search of a global solution. In the work [38] Soban S. proposed to use a complex strategy that was called as "wandering-strategy" to provide dynamically adjusted parameters configuration of the wolf's exploration at the initialization stage as subsequent steps of the iteration cycle. In short, Soban S. with co-authors proposed a modification of the gray wolf pack algorithm that provides efficient and uniform exploration of the potential solution domain by the algorithm DIGWO (Distributed Improved Gray Wolf Optimizer).

The problem of multigroup interaction of agents in a complex distributed system. Controlling a group of distributed robots is an organizationally complex process, due to the dynamically changing environment, changing the position of both the robots themselves and the objects-obstacles on the map, which are not always static. More complex or group systems of constraints may be present on the solution search plane. To adapt a group of robots in special conditions with the need for real-time coordination with other robot agents, deep learning techniques are used when solving image recognition and classification problems [39]. The complexity of solving artificial intelligence tasks in the context of multi-agent interaction is that the response delay of the software component or the coordination module-component of the robot agent must be minimal. Otherwise, the relevance of the input data processed may be lost after 500 ms. from the start of some information processing has been started. Also important to note that depending on the scale of the environment map the available space for maneuver by an agent may be a small numerical value, this is why the algorithm processing time-delay so important to minimize. Worth to note that in space can be defined two-dimensional and three-dimensional problem statements for spatial orientation of multi-agent formations. In [40] reviewed and classified approaches for solving the described problems with the identification of individual limitations for the operation of multi-agent systems, where it is noted that speed, and therefore maintaining the relevance of the processed information is a key factor in the interaction, exploration, orientation and coordination of robot agents in space. In

[41] concidered the context of group search and destruction of the target and the tasks are performed in a dynamically changing environment.

Note that in conditions of complex geographical landscape, linear propagation of the radio signal means the presence of complex communication conditions between close or spread robot-agents and the need to be transmitted only important spatial information to perform the task of distributed tracking and multi-group tracking of dynamic targets [42–43]. As was shown in [44], where it is noted that during the performance of search and rescue operations by robot agents with multi-group tracking, distributed information exchange during the search, planning of general coordination and communication for the purpose of intercepting and rescuing the target – automatically means an increased probability of success of the mission being performed. Search and rescue missions are planned algorithmically so that they can be broken down into simpler subtasks, which can be partially canceled, replanned or adjusted when the dynamic parameters of the system changed and the movement route rebuilt can be performed [45]. One of the approaches for dynamic correction of the trajectory of a multi-agent robot system is a solution based on the gray wolf pack algorithm, which is described in [46] and which can be effectively combined with the intellectual component of the theory of decision-making in the context of linear multi-agent systems, as demonstrated in [47], and at the stage of final capture of the target by a special manipulator module for modified search and rescue by an agent-wolf can be done [48].

The nature of the organization of complex distributed systems requires the implementation of mechanisms for behavior of special software agents, the structure, mechanism of behavior and purpose of which vary depending on the context of the task.

We are considering [49] and [50] papers, where the main principles of organizing the work of autonomous agents, their types and examples in implementation are concentrated. In [49], Wooldridge M. J. and Jennings N. R. explained why the concept of an “agent” is important in computer science and artificial intelligence by the answering the question of how to represent an agent using a mathematical model and how to build an effective architecture of an intelligent agents distributed system that organized using effective communication principles. On the other hand, J. Refonaa et al., in [50], focused on the characteristics of intelligent agents, based on the theory of the nature and was inspired by some of the biological concepts. In addition to general information and classification of agents, in [50] presented an approach for implementing an agent communication module and some principles of simulation the behavior of robot agents. The results of the work [50] indicate for us that the obtained data can be used in modern business methodologies and in software development. In particular case, in [51] described an approach for solving certain business problems using innovative techniques based on artificial intelligence and a multi-agent approach is demonstrated. On the other hand, in [52] an automated software tool based on a multi-agent approach for solving collective business goals is presented. The social structure of a distributed system based on intelligent multi-agent formations requires an optimized computational model, which should implement a mechanism of integrity, a common mechanism of agent’s movement, interaction and integration, algorithmically must be planned the distribution of available resources and communication order and so on [53]. Regarding to the communication of intelligent agents, we have separately considered the paper [54], where one from where you can be informed with an example of implementation based on large language models, which uses artificial intelligence and a multi-agent approach to provide intelligent agents with understandable commands in natural language, where a real business example of such use of the development is the implementation of the 6G network communication standard. Also in [55] researchers were able to integrate large language models and swarm intelligence algorithms as a multi-agent approach using GPT-4 program queries in combination with programming language scripts, that helped to organize the process of simulation the behavior of the autonomous process of agents interaction in intelligent system components.

Applied application of multi-agent systems based on the gray wolf pack optimization algorithm in the fields of engineering, computer and robotic systems. The GWO algorithm is an effective algorithm for solving specialized optimization problems in the fields of planning optimal routes in multi-agent robotic systems, in the problems of machine vision and pattern recognition, in the problems of deep machine learning, and modeling multi-agent systems [56]. Automated engineering sistems used swarm intelligence algorithms of inertial agents in the production of electronics, biotechnology, and various types of agents with response and without response in biomedicine [57]. The GWO algorithm is used in engineering field to optimize optimization problems solving process [58]. The classical version of GWO was applied by researchers in the work [59] for control system of unmanned aerial vehicles to adjust the parameters of PID controllers. A modification of the classical GWO algorithm developed by Abbas I. and others, in order to improve the search quality and convergence of the algorithm for tuning PID controllers in nonlinear systems and can be found by the reference [60]. The GWO algorithm is effective in solving the optimization problem for finding the balance of the generation level by power plants to ensure the desired load level on production capacities applied [61]. In spatial orientation problems, multi-agent robotic systems constantly solve the problem of optimal path planning, where the GWO algorithm has proved itself from the best side for unmanned aerial vehicles (UAVs) and mobile ground robots. The modified wolf pack algorithm MGWO (Modified Grey Wolf Optimizer) in combination with the artificial potential field method has been successfully applied in conditions of multi-extreme environments and this is confirmed by the results of the research [62].

In [63] proposed to use a modified algorithmic model of a pack of gray wolves IGWO (Improved Grey Wolf Optimization) for planning global routes for robots and unmanned aerial vehicles. In [64] the algorithmic model GWO-CSA (Grey Wolf Optimization – Sine and Cosine Algorithm) is used for effective planning of safe routes by

unmanned aerial vehicles with avoidance of dangerous zones and obstacles on a two-dimensional plane.

Solving the problem of dynamic planning and resource allocation in the context of automated welding production processes is a multi-objective optimization problem, which is effectively can be solved using GWO as it displayed in [62, 65].

The ability of individual modification solutions based on the GWO algorithm to effectively explore the solution space allows its use in medicine in processing segmented images and in tasks of recognition and classification of objects in images [66].

In environmental monitoring and modeling tasks, GWO was applied in engineering, in particular cases in the optimization of processes related to pollution control and management of available resources [67].

The problem of an shortage of electricity generating capacities prompts us to hypothesize that it is advisable to optimize not only the work of large industrial consumers, but also many small households, in order to evenly distribute the available power grid resources between subscribers. We considered [68] where in the research described simulation process in an apartment building in Seattle, USA. During the specified experiment [68], the authors used the stochastic optimization algorithm of GWO with a pack size of 40 wolf agents and solved the optimization problem of minimizing the level of electricity consumption in an apartment building. Multi-criteria problems of finding the balance of household expenses are problems of the class of economic optimization of non-smooth and non-convex functions. This class of problems is often not optimally solved analytically, so it is appropriate to use metaheuristic optimization methods to find acceptable, but not exact solutions. In the context of the described problems, in [69] a potential solution to the problem is proposed, based on a modification of the classical GWO algorithm with a modification of the gray wolf pack hierarchy approach, which is aimed at improving the properties of finding solutions to minimize household costs. This method provides a better convergence speed to the solution point and has certain advantages over the wolf pack coordination property in classic version of the GWO algorithm, which is oriented towards the best solution of the alpha wolf. In [70] the author observed the phenomenon of natural disasters – earthquakes with concomitant destruction in high-rise buildings in order to study the phenomenon itself and determine the optimal parameters for setting the mass flame extinguishing components as an intelligent system based on a modification of the gray wolf pack algorithm and a genetic algorithm as combined.

An important direction of application of the GWO algorithm is to increase the efficiency of computer calculations, which is determined by a relative complex indicator that takes into account the amount of electricity consumed, the amount of heat released, the costs of associated peripherals and network services per task performed by the machine. In recent years, the cost and complexity of data-center waste recycling has been added to the list. The calculation process itself is performed by various types of processor cores, the synchronization of which is carried out under the guidance of intelligent algorithms of the operation system and research on multiprocessor and multicore systems is focused on ensuring a stable level of productivity provided that the amount of electricity consumed by the computer system is reduced. In the [71] experiments are performed with a decrease in the electrical voltage supplied to the processor and the cores of the computer, and Liu J. and co-authors investigated the problem of obtaining an optimal energy balance with an system of constraints on the time of execution of calculation operations while maintaining a stable level of reliability of the overall system. For this purpose, in [71] it is proposed to use a modified wild horse algorithm (OIWHO), and the results obtained by the authors of the work were tested and proved the rationality of using the proposed approach on large-scale optimization tasks during the distribution of sub-tasks by the processor, in comparison with other popular optimization algorithms, in particular with the genetic algorithm, the gray wolf pack, the particle swarm algorithm and others in that special case.

Abdullahi Y. U. with co-authors in [72] solved the engineering problem of drilling steel plates using the gray wolf pack optimization algorithm (Grey Wolf Optimizer) and searched for Taguchi-Paretto optimal solutions, the combination of which became rational, as noted in the work. The authors of [72] added that the experimental data for analysis were taken from the Patel and Deshpande company from their high-precision CNC machine.

In [73], scientists from the South China University of Technology proposed an algorithm for self-organization of a UAV swarm based on the gray wolf pack algorithm. In their work [73], it is noted that a UAV swarm performs tasks of varying complexity, and during a flight mission, wolf agents independently control energy resources, plan travel routes, and effective balancing and distribute tasks that performed by the central node which are reproduced in this context by intelligent UAV agents. To optimize the power consumption systems of unmanned aerial vehicles, a specialized algorithmic model was developed, which was successfully tested on specialized benchmarks using aerial vehicles [74]. Modern onboard vehicle intelligent systems require constant monitoring of system parameters for scheduled and emergency diagnostics, reliability, accuracy, and probabilistic predictive warnings to the user in dangerous situations. Such monitoring systems are required to be modular and unified for scaling production, simultaneously. This type of monitoring is performed by intelligent onboard systems by taking readings data from smart sensors. And in the reference [75] a prototype model of an intelligent system for data collection and diagnostics of vehicle operation is proposed for review. In the publication [76] presented an approach for implementing an intelligent system using state machines, as an example of a spacecraft control system, which is an ultra-complex system with ultra-high reliability standards for control components. In [77] it is noted that intelligent object identification systems are used for remote monitoring and analysis of graphic information, and the miniaturization of electronic components has made it possible to carry out such operations in real time using computational intelligence in modern spacecraft control systems.

Specifics and problems of applying the gray wolf

pack (GWO) algorithm. The gray wolf pack optimization algorithm has a list of limitations in its application and cases where the algorithm may work less efficiently compared to other algorithms of the same class of swarm intelligence. The main problems of the classical gray wolf pack algorithm include: getting stuck in local optima and not reaching the global optimum point on complex multimodal optimization functions, weak diversity of the wolf agent population, especially at the initialization stage, moderate convergence of the algorithm to the optimum points on the same complex multimodal functions [78–79]. In [80], the general case of the problem of weak diversity of the generated initial population of the gray wolf algorithm is clearly demonstrated. The iterative convergence of the algorithm to the optimum point in the least number of iterations is a key parameter of all optimization algorithms, which is optimized by various modification solutions, and in [81] a comparative analysis is carried out in the form of tables and graphs for selected modifications of the gray wolf pack algorithm on separate unimodal and multimodal test functions, where the convergence rate of different versions of the algorithm is demonstrated. Xiaobing Yu and co-authors in [82] proposed a new algorithmic solution to overcome the problem of exploration and convergence by a pack of wolf agents using a new algorithm under the index REEGWO (Reinforced exploitation and exploration GWO algorithm). In [83], Hua Qin et al. draw attention to the problem of moderate convergence speed of the gray wolf pack algorithm on complex multimodal functions, and often getting stuck in local optima, so the authors proposed a new strategy of using fuzzy methods to overcome this problem. In [84] described the case of a combination of ant colony and gray wolf pack algorithms in an algorithm under the index ACO-GWO (Ant Colony optimization – Grey Wolf Optimization) to solve the problem of improved exploration of the decision plane by wolf agents in search of a global solution. In [85], N. Singh proposed a modification to solve the problems of the classical gray wolf pack algorithm: the accuracy of the desired solution, poor ability to exit from local solutions, and moderate ability to explore the solution plane. In [86], the problem of improving the function of the gray wolf pack algorithm for finding a global solution and improving the diversity of the initial population based on a combination of the classical version of the wolf pack and hawk algorithms is considered and solved. E. Akbari and co-authors believe in [87] that the social hierarchy of wolves in the algorithmic context is the cause of some of the above problems and proposed the solution by abandoning the wolf pack hierarchy in the work that confirming this statement with benchmark results. Working on solving the described problems in the context of engineering tasks, scientists in [88] discussed individual optimization strategies in order to identify the limitations of the gray wolf pack algorithm and try to reduce their impact through new ideas and strategies to improve the research capabilities of wolf agents on the same pack population dimension. In [89], evolutionary approaches, crossover and other nature-inspired techniques are used to diversify wolf agent populations, and adaptive iterative multi-strategies are used to overcome the described problems of the gray wolf pack algorithm, which leads to improved algorithmic performance in deep learning tasks when selecting key indicators when analyzing data with an algorithm classified under the index HRO-GWO (Hybrid Rice Optimization – Grey Wolf Optimization).

In order to demonstrate the specifics of the application of the gray wolf pack (GWO) optimizer in the context of solving the engineering-automated problem of intelligent formation management, a scenario of using the GWO optimizer in the environment of energy-efficient distributed wireless multi-agent systems in the context of organizing smart cities is considered. Distributed intelligent systems in the sense of smart cities are based on multi-agent interaction of intelligent units of a holistic distributed system and the infrastructure interaction of an entire cluster of components. We add that when considering the context of smart cities, attention is focused on global optimization using the GWO optimizer. First of all, this is related to the tasks that need to be solved [90]. It is also worth adding that the classic version of the gray wolf pack (GWO) optimization algorithm, due to its algorithmic features, is not intended for solving this class of tasks, but has separate solution modifications for use in the specified context [91]. Let us consider the features of distributed intelligent systems of the “smart city” type and pay attention to why it is advisable to use the GWO gray wolf pack algorithm in this case to organize this structure. A distributed system of this type is a combination of wireless and wired networks, which are combined into one whole for a specific purpose, such as ensuring public safety, communication between the community and the authorities, ensuring community comfort, and others, where the listed features can be achieved using IoT (Internet of Things), information technologies that combine smart gadgets with video cameras, sensors and sensors of a distributed intelligent network [92]. Reference [92] clearly states that such a wireless system should be optimized in terms of energy efficiency, cluster node formation strategies, which aims to optimally place gadget communication nodes. An important parameter for placing a communication node in a “smart city” type system is the level of wireless network availability, the maximum coverage area of sensors and video cameras, which should transmit data to distributed data processing nodes continuously with minimal delay, in such a matter, an effective solution is the construction of a chaotic network map, and in more detail how to solve the issue of optimal placement of sensor formations is described in [93]. We add a separate reference to the work [94], which demonstrates the mechanism of forming an IoT network based on the GWO optimizer using specialized modification solutions based on the classical optimizer, but with different approaches and methods than was described in reference [93]. In the work [94], an analysis of the effectiveness of using this approach in industrial and commercial, user-specific application cases is carried out. In the context of this work, we drew attention to the fact that a distributed intelligent network of the “smart city” type includes hundreds, if not thousands of nodes of information transmission and reception and requires scaling depending on the size of the infrastructure and

development of the city, which automatically means an increased level of load on the data transmission channel and the need for effective balancing of incoming and outgoing information messages, which is discussed in detail in work [95]. In particular, it is important to note that in work [95], an improved version of the gray wolf pack optimizer (IGWO) is demonstrated, which is designed specifically for effective solution of load balancing tasks on cluster forming nodes with an emphasis on the fact that this task can be solved effectively using metaheuristic approaches in "smart city" type systems. In work [96], a related topic of queuing tasks for their execution in IoT networks based on GWO is considered, but with one difference that the necessary calculations are proposed to be performed in a cloud environment to optimize the use and distribution of system resources at the cloud service level. A feature of the work in reference [96] is the newly proposed algorithm TS-GWO (Task scheduling grey wolf optimizer), which was specially developed based on the well-known problems of the "bottleneck" in the conditions of information exchange by thousands of peripheral gadgets that have to both send and receive data over a wireless channel simultaneously in asynchronous operation mode.

Scientific novelty. In the works [1–96] we can see that the swarm algorithms and listed modifications successfully used in presented mathematic, engineering problems etc.

As a result of applying the search-analytical scientific method to the works [1–96], we conducted a series of comparisons of the algorithms, approaches and applied practices of using heuristic algorithms of swarm intelligence described in the works. Based on the comparisons of the theoretical facts and evidence base described in the works [1–96] we defined specific advantages and disadvantages of using heuristic algorithm of swarm intelligence by the index GWO (Grey wolf optimizer).

We can conclude that the solutions of the problems described in the works [97–103] can be found in different way or the existing solutions can be improved by new proposed way to solve the problems.

We propose for the first time to use the gray wolf optimizer (GWO) to solve the problems [97–103] to increase the iterative speed and accuracy, and the efficiency of finding new solutions for the following optimization problems (the links provided for familiarization with the problems statements description): problem of balanced packing of different and equal radius circles [97], the problem of optimal packing of identical spheres in a cylinder of minimum height [98], the problem of optimal placement of equal radius circles in a container of minimum radius with forbidden zones [99], the problem of optimal packing of hyperspherical objects in a container of spherical shape [100], the problem of balanced optimal packing of spherical objects in a container of the smallest diameter [101], solving the problem of optimal packing of circles of different radius in a circular container of minimum radius [102], the problem of optimal placement of spherical objects in 2D and 3D spaces in selected range of allowed minimum and maximum distances between spherical objects [103].

It should be noted that the listed optimization problems are important to solve effectively, as they are basic problems to be solved in the field of aerospace construction, radiation diagnostics medicine, applied robotics, and military industries [104–106].

Conclusions. In this paper observed the theoretical aspects and multi-sided specific of the application of the optimization algorithm for a pack of gray wolves (GWO). By reviewing the applied application of this algorithm in various scientific and practical problems, we have come to the conclusion that from the point of view of mathematical modeling of multigroup and multiagent behavior, it would be appropriate to use this algorithm to solve specific problems that have a complex analytical solution or do not have an analytical solution to the problem at all, and must be solved by heuristic approaches.

In the paper analyzed the basic principles of organizing a wolf pack in the context of the algorithmic nature of mathematical and computer modeling. Separate strategies for coordination and hunting by a wolf pack were identified, with the aim of further development and introduction of algorithmic changes into the modeling process of the optimization-behavioral algorithm of wolves.

The work provided a general overview of the areas of application of the wolf pack algorithm, which has found application in medicine, as an element of machine learning, as a route planning algorithm in robotic systems, in engineering and production as an algorithmic part of calculating the necessary parameters in equipment configurations. Computer systems that successfully combined the versatility and efficiency of the gray wolf pack algorithm make it a valuable component in modeling tasks.

During the analysis and synthesis of the information we processed, key characteristics and problems of the gray wolf pack algorithm (GWO) were identified parameters, which significantly affect the speed of adaptation of intelligent units of distributed interaction in multi-agent systems. Such characteristics of the algorithm are: the speed of obtaining an acceptable local solution, the simplicity of calculations of one cyclic pass of the algorithm. The identified problems of the stochastic optimization algorithm class of gray wolf pack (GWO) are also its main advantages, including its fast convergence to a local solution and moderate convergence speed to a global solution or getting stuck at local points on multi-extreme functions.

Also we have clarified that in case of the lack of computing machine or a cluster of machines general power (basically, the power of computing machines can be measured in Hz per unit, but also should be checked several another even more import than amount of Hz parameters such as amount of cores, size of processing unit operation memery and few more) that we have organized for solving the problem, the GWO algorithm successfully performing the calculations in such a limited hardware environment, because of the iterations simplicity for the GWO optimizer steps.

In separate paragraphe we proposed known scientific problems to solve in different way using GWO algorithm to increase the iterative speed and accuracy, and the efficiency of finding new solutions for the listed optimization problems.

References

1. Nguyen L. V. Swarm Intelligence-Based Multi-Robotics: A Comprehensive Review. *AppliedMath*. 2024. Vol. 4, no. 4. P. 1192–1210. DOI: 10.3390/appliedmath4040064 (дата звернення: 05.06.2025).
2. Xu M., Cao L., Lu D., Hu Z., Yue Y. Application of swarm intelligence optimization algorithms in image processing: a comprehensive review of analysis, synthesis, and optimization. *Biomimetics*. 2023. Vol. 8, no. 2. Article 235. DOI: 10.3390/biomimetics8020235 (дата звернення: 05.06.2025).

3. Lui H.-P., Phoa F. K. H., Chen-Burger Y.-H., Lin S.-P. An efficient swarm intelligence approach to the Liu optimization on high-dimensional solutions with cross-dimensional constraints, with applications in supply chain management. *Frontiers in computational neuroscience*. 2024. Vol. 18. DOI: 10.3389/fncom.2024.1283974 (дата звернення: 05.06.2025).
4. Nasir M., Sadollah A., Mirjalili S., Mansouri S. A., Safaraliev M., Jordehi A. R. A comprehensive review on applications of grey wolf optimizer in energy systems. *Archives of computational methods in engineering*. 2024. Vol. 32. P. 2279–2319. DOI: 10.1007/s11831-024-10214-3 (дата звернення: 05.06.2025).
5. Negi G., Kumar A., Pant S., Ram M. GWO: a review and applications. *International journal of system assurance engineering and management*. 2020. Vol. 4, issue 2. P. 241–256. DOI: 10.1007/s13198-020-00995-8 (дата звернення: 05.06.2025).
6. Makhadmeh S. N., Al-Betar M. A., Doush I. A., Awadallah M., Kassaymeh S., Mirjalili S., Zitar R. A. Recent advances in grey wolf optimizer, its versions and applications: review. *IEEE access*. 2023. Vol. 12. P. 22991–23028. DOI: 10.1109/access.2023.3304889 (дата звернення: 05.06.2025).
7. Deep K., Gupta S., Mirjalili S. Accelerated grey wolf optimiser for continuous optimisation problems. *International journal of swarm intelligence*. 2020. Vol. 5, no. 1. P. 22–59. DOI: 10.1504/ijsi.2020.10027788 (дата звернення: 05.06.2025).
8. Hashem M. H., Abdullah H. S., Ghathwan K. I. Grey wolf optimization algorithm: a survey. *Iraqi journal of science*. 2023. Vol. 64, no. 1. P. 5964–5984. DOI: 10.24996/ijs.2023.64.11.40 (дата звернення: 05.06.2025).
9. Zvornicanin E. Grey wolf optimization algorithm. DOI: https://www.baeldung.com/cs/grey-wolf-optimization (дата звернення: 05.06.2025).
10. Шафроненко А. Ю., Бодянський Є. В. Адаптивний підхід до нечіткої кластеризації на основі еволюційної оптимізації алгоритму сірих вовків. *Збірник наукових праць Харківського національного університету Повітряних Сил*. 2023. No. 1 (75). P. 77–81. DOI: 10.30748/zhups.2023.75.11 (дата звернення: 05.06.2025).
11. Jürgens U. M. ; Grinko M., Szameitat A., Hieber L., Fischbach R., Hunziker M. Managing wolves is managing narratives: views of wolves and nature shape people's proposals for navigating human-wolf relations. *Human ecology*. 2023. Vol. 51. P. 35–57. DOI: 10.1007/s10745-022-00366-w (дата звернення: 05.06.2025).
12. Rezaei F., Safavi H. R., Abd Elaziz M., El-Sappagh S. H. A., Al-Betar M. A., Abuhmed T. An enhanced grey wolf optimizer with a velocity-aided global search mechanism. *Mathematics*. 2022. Vol. 10, no. 3. Article 351. DOI: 10.3390/math10030351 (дата звернення: 05.06.2025).
13. Li K., Li S., Huang Z., Zhang M., Xu Z. Grey Wolf Optimization algorithm based on Cauchy-Gaussian mutation and improved search strategy. *Scientific reports*. 2022. Vol. 12, no. 1. Article 18961. DOI: 10.1038/s41598-022-23713-9 (дата звернення: 05.06.2025).
14. Silaa M. Y., Barambones O., Bencherif A., Rahmani A. A new mppt-based extended grey wolf optimizer for stand-alone PV system: A performance evaluation versus four smart MPPT techniques in diverse scenarios. *Inventions*. 2023. Vol. 8, issue 6. Article 142. DOI: 10.3390/inventions8060142 (дата звернення: 05.06.2025).
15. Ou Y., Qin F., Zhou K.-Q., Yin P.-F., Mo L.-P., Zain A. M. An improved grey wolf optimizer with multi-strategies coverage in wireless sensor networks. *Symmetry*. 2024. Vol. 16, issue 3. Article 286. DOI: 10.3390/sym16030286 (дата звернення: 05.06.2025).
16. Bhatt B., Sharma H., Arora K., Joshi G. P., Shrestha B. Levy flight-based improved grey wolf optimization: a solution for various engineering problems. *Mathematics*. 2023. Vol. 11, issue 7. Article 1745. DOI: 10.3390/math11071745 (дата звернення: 05.06.2025).
17. Sharma I., Kumar V., Sharma S. A comprehensive survey on grey wolf optimization. *Recent advances in computer science and communications*. 2020. Vol. 13. DOI: 10.2174/2666255813999201007165454 (дата звернення: 05.06.2025).
18. Shial G., Sahoo S., Panigrahi S. An improved GWO algorithm for data clustering. *Communications in computer and information science*. Cham, 2022. P. 79–90. DOI: 10.1007/978-3-031-21750-0_7 (дата звернення: 05.06.2025).
19. Vargas M., Cortes D., Ramirez-Salinas M. A., Villa-Vargas L. A., Lopez A. Random exploration and attraction of the best in swarm intelligence algorithms. *Applied sciences*. 2024. Vol. 14, issue 23. Article 11116. DOI: 10.3390/app142311116 (дата звернення: 05.06.2025).
20. Qiu Y., Yang X., Chen S. An improved gray wolf optimization algorithm solving to functional optimization and engineering design problems. *Scientific reports*. 2024. Vol. 14, no. 1. Article 14190. DOI: 10.1038/s41598-024-64526-2 (дата звернення: 05.06.2025).
21. Rudowsky I. Intelligent agents. *Communications of the association for information systems*. 2004. Vol. 14. P. 275–290. DOI: 10.17705/1cais.01414 (дата звернення: 05.06.2025).
22. Jeapes B. Neural intelligent agents. *Online and CD-Rom Review*. 1996. Vol. 20, no. 5. P. 260–262. DOI: 10.1108/eb024592 (дата звернення: 10.06.2025).
23. Sycara K., Pannu A., Zeng D. D. Distributed intelligent agents. *IEEE expert*. 1996. Vol. 11, no. 6. P. 36–46. DOI: 10.1109/64.546581 (дата звернення: 10.06.2025).
24. Wong A. Intelligent software agents. *Computer communications*. 2000. Vol. 23, no. 7. P. 695–696. DOI: 10.1016/s0140-3664(99)00186-3 (дата звернення: 10.06.2025).
25. Vasilakos A. V. Intelligent information agents. *Computer communications*. 2000. Vol. 23, no. 18. Article 1790. DOI: 10.1016/s0140-3664(00)00211-5 (дата звернення: 10.06.2025).
26. Hagras H., Callaghan V., Colley M. Intelligent embedded agents. *Information sciences*. 2005. Vol. 171, no. 4. P. 289–292. DOI: 10.1016/j.ins.2004.09.006 (дата звернення: 10.06.2025).
27. Edmonds B. Modeling socially intelligent agents. *Applied artificial intelligence*. 1998. Vol. 12, no. 7–8. P. 677–699. DOI: 10.1080/088395198117587 (дата звернення: 10.06.2025).
28. Mattern S. Mapping's intelligent agents. *Places journal*. 2017. Article 2017. DOI: 10.22269/170926 (дата звернення: 10.06.2025).
29. Nowostawski M., Bush G., Purvis M., Cranefield S. A multi-level approach and infrastructure for agent-oriented software development. *The first international joint conference*, Bologna, Italy, 15–19 July 2002. New York, New York, USA, 2002. DOI: 10.1145/544741.544763 (дата звернення: 05.06.2025).
30. Lopes Y. S., Cortés M. I., Gonçalves E. J. T., Oliveira R. JAMDER: JADE to multi-agent systems development resource. *ADCAIJ: advances in distributed computing and artificial intelligence journal*. 2018. Vol. 7, no. 3. Article 63. DOI: 10.14201/adcaij2018736398 (дата звернення: 05.06.2025).
31. AlShabi M., Ghenai C., Bettayeb M., Ahmad F. F., El Haj Assad M. Multi-group grey wolf optimizer (MG-GWO) for estimating photovoltaic solar cell model. *Journal of thermal analysis and calorimetry*. 2020. Vol. 144, issue 5. P 1655–1670. DOI: 10.1007/s10973-020-09895-2 (дата звернення: 05.06.2025).
32. Li J., Huang J., Liu J., Zheng T. Human-AI cooperation: modes and their effects on attitudes. *Telematics and informatics*. 2022. Vol. 72. Article 101862. DOI: 10.1016/j.tele.2022.101862 (дата звернення: 05.06.2025).
33. Zhou X., Shi G., Zhang J. Improved grey wolf algorithm: A method for UAV path planning. *Drones*. 2024. Vol. 8, no. 11. P. 675. DOI: 10.3390/drones8110675 (дата звернення: 05.06.2025).
34. Liu Q., Wang H. UAV 3D path planning based on improved grey wolf optimization algorithm. *Frontiers in computing and intelligent systems*. 2023. Vol. 3, no. 1. P. 113–116. DOI: 10.54097/fcis.v3i1.6344 (дата звернення: 05.06.2025).
35. Hou Y., Gao H., Wang Z., Du C. Improved grey wolf optimization algorithm and application. *Sensors*. 2022. Vol. 22, no. 10. Article 3810. DOI: 10.3390/s22103810 (дата звернення: 05.06.2025).
36. Zhang X., Lin Q., Mao W., Liu S., Dou Z., Liu G. Hybrid particle swarm and grey wolf optimizer and its application to clustering optimization. *Applied soft computing*. 2020. Article 107061. DOI: 10.1016/j.asoc.2020.107061 (дата звернення: 05.06.2025).
37. Hamdan A., Tahboush M., Adawy M., Alwada'n T., Ghwanmeh S., Moath H. Phishing detection using grey wolf and particle swarm optimizer. *International journal of electrical and computer engineering (IJECE)*. 2024. Vol. 14, no. 5. P. 5961–5969. DOI: 10.11591/ijece.v14i5.pp5961-5969 (дата звернення: 05.06.2025).
38. Soban S., Sireesha R., Pavithra G., Badonia S.Grey wolf optimizer algorithm for multi-objective optimal power flow. *Journal of intelligent systems and internet of things*. 2024. Vol. 12, no. 1. P. 20–32. DOI: 10.54216/jisiot.120102 (дата звернення: 05.06.2025).

39. Zhang L., Sun Y., Barth A., Ma O. Decentralized control of multi-robot system in cooperative object transportation using deep reinforcement learning. *IEEE access*. 2020. Vol. 8. P. 184109–184119. DOI: 10.1109/access.2020.3025287 (дата звернення: 05.06.2025).
40. Dai W., Lu H., Xiao J., Zeng Zhiwen, Zheng Zhiqiang. Multi-Robot dynamic task allocation for exploration and destruction. *Journal of intelligent & robotic systems*. 2019. Vol. 98, no. 2. P. 455–479. DOI: 10.1007/s10846-019-01081-3 (дата звернення: 05.06.2025).
41. Verma J. K., Ranga V. Multi-Robot coordination analysis, taxonomy, challenges and future scope. *Journal of intelligent & robotic systems*. 2021. Vol. 102, no. 1. DOI: 10.1007/s10846-021-01378-2 (дата звернення: 05.06.2025).
42. Sung Y., Budhiraja A. K., Williams R. K., Tokekar P. Distributed assignment with limited communication for multi-robot multi-target tracking. *Autonomous robots*. 2019. Vol. 44, no. 1. P. 57–73. DOI: 10.1007/s10514-019-09856-1 (дата звернення: 05.06.2025).
43. Otte M., Kuhlman M. J., Sofge D. Auctions for multi-robot task allocation in communication limited environments. *Autonomous robots*. 2019. Vol. 44, no. 3–4. P. 547–584. DOI: 10.1007/s10514-019-09828-5 (дата звернення: 05.06.2025).
44. Queralta J. P., Taipalmaa J., Pullinen B. C., Sarker V. K., Gia T. N., Tenhunen H. Collaborative multi-robot search and rescue: planning, coordination, perception, and active vision. *IEEE access*. 2020. Vol. 8. P. 191617–191643. DOI: 10.1109/access.2020.3030190 (дата звернення: 05.06.2025).
45. Motes J., Sandström R., Lee H., Thomas S., Amato N. M. Multi-Robot task and motion planning with subtask dependencies. *IEEE robotics and automation letters*. 2020. Vol. 5, no. 2. P. 3338–3345. DOI: 10.1109/lra.2020.2976329 (дата звернення: 05.06.2025).
46. Li J., Yang F. Task assignment strategy for multi-robot based on improved Grey Wolf Optimizer. *Journal of ambient intelligence and humanized computing*. 2020. Vol. 11, no. 12. P. 6319–6335. DOI: 10.1007/s12652-020-02224-3 (дата звернення: 05.06.2025).
47. Su Y., Wang Q., Sun C. Self-triggered consensus control for linear multi-agent systems with input saturation. *IEEE/CAA journal of automatica sinica*. 2020. Vol. 7, no. 1. P. 150–157. DOI: 10.1109/jas.2019.1911837 (дата звернення: 05.06.2025).
48. Feng Z., Hu G., Sun Y., Soon J. An overview of collaborative robotic manipulation in multi-robot systems. *Annual reviews in control*. 2020. Vol. 49. P. 113–127. DOI: 10.1016/j.arcontrol.2020.02.002 (дата звернення: 05.06.2025).
49. Wooldridge M. Agent-based software engineering. *IEE proceedings – software engineering*. 1997. Vol. 144, issue 1. DOI: 10.1049/ip-sen:19971026 (дата звернення: 05.06.2025).
50. Refonaa J., Porselvi A., Jany Shabu S. L., Santhosh Krishna B. V., Siddiquee Kazy Noor-E-Alam. Characterisation of intelligent autonomous agents inspired by biological theory in cognitive environment. *Mobile information systems*. 2022. Vol. 2022. P. 1–7. DOI: 10.1155/2022/4931194 (дата звернення: 05.06.2025).
51. Hofmann P., Urbach N., Lanzl J., Desouza K. AI-enabled information systems: teaming up with intelligent agents in networked business. *Electronic markets*. 2024. Vol. 34, no. 1. Article 52. DOI: 10.1007/s12525-024-00734-y (дата звернення: 06.06.2025).
52. Bose R. Intelligent agents framework for developing knowledge-based decision support systems for collaborative organizational processes. *Expert systems with applications*. 1996. Vol. 11, no. 3. P. 247–261. DOI: 10.1016/s0957-4174(96)00042-5 (дата звернення: 06.06.2025).
53. Bond A. H. A computational model for organizations of cooperating intelligent agents. *ACM SIGOIS Bulletin*. 1990. Vol. 11, issue 2–3. P. 21–30. DOI: 10.1145/91478.91483 (дата звернення: 06.06.2025).
54. Jiang F., Dong L., Peng Y., Wang K., Yang K., Pan C., Niyato D., Dobre O. A. Large language model enhanced multi-agent systems for 6G communications. *IEEE wireless communications*. 2024. Vol. 32, issue 6. P. 48–55. DOI: 10.1109/mwc.016.2300600 (дата звернення: 06.06.2025).
55. Jimenez-Romero C., Yegenoglu A., Blum C. Multi-agent systems powered by large language models: applications in swarm intelligence. *Frontiers in artificial intelligence*. 2025. Vol. 8. DOI: 10.3389/frai.2025.1593017 (дата звернення: 06.06.2025).
56. Dada E. G., Joseph S. B., Oyewola D., Fadele A. A. Application of grey wolf optimization algorithm: recent trends, issues, and possible horizons. *Gazi university journal of science*. 2021. Vol. 35, issue 2. P. 485–504. DOI: 10.35378/gujs.820885 (дата звернення: 05.06.2025).
57. Wang Y., Chen H., Xie L., Liu J., Zhang L., Yu J. Swarm autonomy: from agent functionalization to machine intelligence. *Advanced materials*. 2024. Vol. 37, issue 2. DOI: 10.1002/adma.202312956 (дата звернення: 10.06.2025).
58. Qiu Y., Yang X., Chen S. An improved gray wolf optimization algorithm solving to functional optimization and engineering design problems. *Scientific reports*. 2024. Vol. 14, issue 1. DOI: 10.1038/s41598-024-64526-2 (дата звернення: 05.06.2025).
59. Águila-León J., Chiñas-Palacios C., Vargas-Salgado, C., Hurtado-Perez, E., García. E. X. M. Particle swarm optimization, genetic algorithm and grey wolf optimizer algorithms performance comparative for a DC-DC boost converter PID controller. *Advances in science, technology and engineering systems journal*. 2021. Vol. 6, issue 1. P. 619–625. DOI: 10.25046/aj060167 (дата звернення: 05.06.2025).
60. Abbas I. A., Mustafa M. K. A review of adaptive tuning of PID-controller: optimization techniques and applications. *International journal of nonlinear analysis and applications*. 2024. Vol. 15, issue 2. P. 29–37. DOI: 10.22075/ijnaa.2023.21415.4024 (дата звернення: 05.06.2025).
61. Pace F., Raftogianni A., Godio A. A comparative analysis of three computational-intelligence metaheuristic methods for the optimization of TDEM data. *Pure and applied geophysics*. 2022. Vol. 179, issue 2. DOI: 10.1007/s00024-022-03166-x (дата звернення: 05.06.2025).
62. Dhruva S. Review of grey wolf optimizer. *Neural Computing and Applications*. 2024. Vol. 36. P. 2713–2735. DOI: https://www.researchgate.net/publication/380364735_Review_of_Grey_Wolf_Optimizer (дата звернення: 05.06.2025).
63. Dong L., Xianfeng Y., Bingshuo Y., Yong S., Qingyang X., Xiongyan Y.An improved grey wolf optimization with multi-strategy ensemble for robot path planning. *Sensors*. 2022. Vol. 22, issue 18. Article 6843. DOI: 10.3390/s22186843 (дата звернення: 05.06.2025).
64. Ou Y., Yin P., Mo L. An improved grey wolf optimizer and its application in robot path planning. *Biomimetics*. 2023. Vol. 8, no. 1. P. 84. DOI: 10.3390/biomimetics8010084 (дата звернення: 05.06.2025).
65. Widians J. A., Wardoyo R., Hartati S. A hybrid ant colony and grey wolf optimization algorithm for exploitation-exploration balance. *Emerging science journal*. 2024. Vol. 8, no. 4. P. 1642–1654. DOI: 10.28991/esj-2024-08-04-023 (дата звернення: 05.06.2025).
66. Rafi T. H., Shubair R. M., Farhan F., Hoque Md. Z., Quayyum F. M. Recent advances in computer-aided medical diagnosis using machine learning algorithms with optimization techniques. *IEEE access*. 2021. Vol. 9. P. 137847–137868. DOI: 10.1109/access.2021.3108892 (дата звернення: 05.06.2025).
67. Nassef A. M., Abdelkareem M. A., Maghrabie H. M., Baroutaji A. Hybrid metaheuristic algorithms: a recent comprehensive review with bibliometric analysis. *International journal of electrical and computer engineering (IJECE)*. 2024. Vol. 14, issue 6. Article 7022. DOI: 10.11591/ijece.v14i6.pp7022-7035 (дата звернення: 05.06.2025).
68. Ghalambaz M., Jalilzadeh Y. R., Davami A. H. Building energy optimization using Grey Wolf Optimizer (GWO). *Case studies in thermal engineering*. 2021. Vol. 27. Article 101250. DOI: 10.1016/j.csite.2021.101250 (дата звернення: 05.06.2025).
69. Nayak G. K., Panigrahi T. K., Sahoo A. K. A novel modified random walk grey wolf optimisation approach for non-smooth and non-convex economic load dispatch. *International journal of innovative computing and applications*. 2022. Vol. 13, no. 2. P. 59–78. DOI: 10.1504/ijica.2022.10047889 (дата звернення: 05.06.2025).
70. Uz M. E. Optimal design of multi-storey buildings with tuned mass dampers using genetic algorithms and grey wolf optimization. *Journal of intelligent & fuzzy systems*. 2022. Vol. 43, issue 1. P. 1553–1567. DOI: 10.3233/jifs-212553 (дата звернення: 05.06.2025).
71. Liu J., Liu Y., Ding Y. Research and optimization of task scheduling algorithm based on heterogeneous multi-core processor. *Cluster computing*. 2024. Vol. 27. P. 13435–13453. DOI: 10.1007/s10586-024-04606-0 (дата звернення: 05.06.2025).
72. Abdullahi Y. U., Rajan J., Swaminathan J., Adedeji W. O. Coupled taguchi-pareto-box behnken design-grey wolf optimization methods for optimization decisions when boring IS 2062 E250 steel plates on

CNC machine. *Engineering access*. 2022. Vol. 10, no. 1. P. 28–41. DOI: https://www.researchgate.net/publication/378469471_Coupled_Taguchi-Pareto-Box_Behnken_Design-Grey_Wolf_Optimization_Methods_for_Optimization_Decisions_when_Boring_IS_2062_E250_Steel_Plates_on_CNC_Machine (дата звернення: 05.06.2025).

73. Peng Q., Wu H., Li N., Wang F. A dynamic task allocation method for unmanned aerial vehicle swarm based on wolf pack labor division model. *IEEE transactions on emerging topics in computational intelligence*. 2024. Vol. 8, issue 6. P. 4075–4089. DOI: 10.1109/tetci.2024.3386614 (дата звернення: 05.06.2025).
74. Dagal I., AL-Wesabi I., Harrison A., Mbasso W. F., Hourani A. O., Zaitsev I. Hierarchical multi step Gray Wolf optimization algorithm for energy systems. *Scientific reports*. 2025. Vol. 15. Article 8973. DOI: 10.1038/s41598-025-92983-w (дата звернення: 05.06.2025).
75. Rybitskyi O. M., Golian V. V., Golian N. V., Dudar Z. V., Kalynychenko O. V., Nikitin D. M Using obd-2 technology for vehicle diagnostic and using it in the information system. *Bulletin of National Technical University "KhPI". Series: System analysis, control and information technologies*. Kharkiv : NTU «KhPI», 2023. No. 1 (9). P. 97–103. DOI: 10.20998/2079-0023.2023.01.15 (дата звернення: 05.06.2025).
76. Nikitin D. Specification formalization of state charts for complex system management. *Bulletin of National Technical University "KhPI". Series: System analysis, control and information technologies*. Kharkiv : NTU «KhPI», 2023. No. 1 (9). P. 104–109. DOI: 10.20998/2079-0023.2023.01.16 (дата звернення: 05.06.2025).
77. Нікуліна О. М., Северин В. П., Кондратов О. М., Рекова Н. Ю. Аналіз інформаційних технологій длядистанційної ідентифікації динамічних об'єктів. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології*. Kharkiv : NTU «KhPI», 2023. № 1 (9). P. 110–115. DOI: 10.20998/2079-0023.2023.01.17 (дата звернення: 05.06.2025).
78. Dada E., Joseph S. B., Oyewola D., Fadele A. A. Application of grey wolf optimization algorithm: recent trends, issues, and possible horizons. *Gazi university journal of science*. 2021. Vol. 35, issue 2. P. 485–504. DOI: 10.35378/gujs.820885 (дата звернення: 05.06.2025).
79. Hashem M. H., Abdullah H. S., Ghathwan K. I. Grey wolf optimization algorithm: a survey. *Iraqi journal of science*. 2023. Vol. 64, no. 11. P. 5964–5984. DOI: 10.24996/ijs.2023.64.11.40 (дата звернення: 05.06.2025).
80. Sharma I., Kumar V., Sharma S. A comprehensive survey on grey wolf optimization. *Recent advances in computer science and communications*. 2022. Vol. 15, no. 3. P. 323–333. DOI: 10.2174/2666255813999201007165454 (дата звернення: 05.06.2025).
81. Jiang J., Sun Z., Jiang X., Jin S., Jiang Y., Fan B. VGWO: variant grey wolf optimizer with high accuracy and low time complexity. *Computers, materials & continua*. 2023. Vol. 77, issue 2, P. 1617–1644. DOI: 10.32604/cmc.2023.041973 (дата звернення: 05.06.2025).
82. Yu X., Xu WangYing, Wu X., Wang X. Reinforced exploitation and exploration grey wolf optimizer for numerical and real-world optimization problems. *Applied intelligence*. 2021. Vol. 52, issue 8. P. 8412–8427. DOI: 10.1007/s10489-021-02795-4 (дата звернення: 05.06.2025).
83. Qin H., Meng T., Cao Y. Fuzzy strategy grey wolf optimizer for complex multimodal optimization problems. *Sensors*. 2022. Vol. 22, no. 17. Article 6420. DOI: 10.3390/s22176420 (дата звернення: 05.06.2025).
84. Widians J. A., Wardoyo R., Hartati S. A hybrid ant colony and grey wolf optimization algorithm for exploitation-exploration balance. *Emerging science journal*. 2024. Vol. 8, no. 4. P. 1642–1654. DOI: 10.28991/esj-2024-08-04-023 (дата звернення: 05.06.2025).
85. Singh N. A modified variant of grey wolf optimizer. *Scientia iranica*. 2018. Vol. 27. P. 1450–1466. DOI: 10.24200/sci.2018.50122.1523 (дата звернення: 05.06.2025).
86. Tu B., Wang F., Huo Y., Wang X. A hybrid algorithm of grey wolf optimizer and harris hawks optimization for solving global optimization problems with improved convergence performance. *Scientific reports*. 2023. Vol. 13, no. 1. Article 22909. DOI: 10.1038/s41598-023-49754-2 (дата звернення: 05.06.2025).
87. Akbari E., Rahimnejad A., Gadsden S. A. A greedy non-hierarchical grey wolf optimizer for real-world optimization. *Electronics letters*. 2021. Vol. 57, no. 13. P. 499–501. DOI: 10.1049/ell2.12176 (дата звернення: 05.06.2025).
88. Lei W., Jiawei W., Zezhou M. Enhancing grey wolf optimizer with levy flight for engineering applications. *IEEE access*. 2023. Vol. 11. P. 74865–74897. DOI: 10.1109/access.2023.3295242 (дата звернення: 05.08.2025).
89. Ye Z., Huang R., Zhou W., Wang M., Cai T., He Q., Zhang P., Zhang Y. Hybrid rice optimization algorithm inspired grey wolf optimizer for high-dimensional feature selection. *Scientific reports*. 2024. Vol. 14, no. 1. Article 30741. DOI: 10.1038/s41598-024-80648-z (дата звернення: 05.06.2025).
90. Keshari S. K., Kansal V., Kumar S. A cluster based intelligent method to manage load of controllers in sdn-iot networks for smart cities. *Scalable computing: practice and experience*. 2021. Vol. 22, no. 2. P. 247–257. DOI: 10.12694/scpe.v22i2.1912 (дата звернення: 30.07.2025).
91. Liu X., Wang Y., Zhou M. Dimensional learning strategy-based grey wolf optimizer for solving the global optimization problem. *Computational intelligence and neuroscience*. 2022. P. 1–31. DOI: 10.1155/2022/3603607 (дата звернення: 30.07.2025).
92. Hu C., Zhou H., Lv S. Clustering based on gray wolf optimization algorithm for internet of things over wireless nodes. *International journal of advanced computer science and applications*. 2023. Vol. 14, no. 6. P. 334–341. DOI: 10.14569/ijacsa.2023.0140637 (дата звернення: 30.07.2025).
93. Shaikh M. S., Wang C., Xie S., Zheng G., Dong X., Qiu S., Ahmad M. A., Raj S. Coverage and connectivity maximization for wireless sensor networks using improved chaotic grey wolf optimization. *Scientific reports*. 2025. Vol. 15, no. 1. Article 15706. DOI: 10.1038/s41598-025-00184-2 (дата звернення: 30.07.2025).
94. Nadimi-Shahraki M. H., Zamani H., Varzaneh Z. A., Sadiq A. S., Mirjalili S. A systematic review of applying grey wolf optimizer, its variants, and its developments in different internet of things applications. *Internet of things*. 2024. Vol. 26. Article 101135. DOI: 10.1016/j.iot.2024.101135 (дата звернення: 30.07.2025).
95. Singh S., Nikolovski S., Chakrabarti P. GWLBC: gray wolf optimization based load balanced clustering for sustainable wsns in smart city environment. *Sensors*. 2022. Vol. 22, no. 19. Article 7113. DOI: 10.3390/s22197113 (дата звернення: 30.07.2025).
96. Alsadie D., Alsulami M. Modified grey wolf optimization for energy-efficient internet of things task scheduling in fog computing. *Scientific reports*. 2025. Vol. 15, no. 1. P. 1–16. DOI: 10.1038/s41598-025-99837-5 (дата звернення: 30.07.2025).
97. Yakovlev S. V. The method of artificial space dilation in problems of optimal packing of geometric objects. *Cybernetics and systems analysis*. 2017. Vol. 53, no. 5. P. 725–731. DOI: 10.1007/s10559-017-9974-y (дата звернення: 26.08.2025).
98. Stoyan Y. G., Yaskov G. N. Packing identical spheres into a cylinder. *International transactions in operational research*. 2010. Vol. 17, no. 1. P. 51–70. DOI: 10.1111/j.1475-3995.2009.00733.x (дата звернення: 26.08.2025).
99. Stoyan Y., Yaskov G. Packing equal circles into a circle with circular prohibited areas. *International journal of computer mathematics*. 2012. Vol. 89, no. 10. P. 1355–1369. DOI: 10.1080/00207160.2012.685468 (дата звернення: 26.08.2025).
100. Stoyan Y., Yaskov G., Romanova T., Litvinchev I., Yakovlev S., Cantú J. M. V. Optimized packing multidimensional hyperspheres: a unified approach. *Mathematical biosciences and engineering*. 2020. Vol. 17, no. 6. P. 6601–6630. DOI: 10.3934/mbe.2020344 (дата звернення: 26.08.2025).
101. Yakovlev S., Kartashov O., Pichugina O., Korobchynskyi K. Genetic algorithms for solving combinatorial mass balancing problem. *2019 IEEE 2nd Ukraine conference on electrical and computer engineering (UKRCON)*. 2019. Lviv, Ukraine. P 1061–1064. DOI: 10.1109/ukrcon.2019.8879938 (дата звернення: 26.08.2025).
102. Yakovlev S., Kartashov O., Korobchynskyi K., Skripka B. Numerical results of variable radii method in the unequal circles packing problem. *2019 IEEE 15th international conference on the experience of designing and application of CAD systems (CADSM)*. 2019. Polyana, Ukraine. P. 1–4. DOI: 10.1109/cadsm.2019.8779288 (дата звернення: 26.08.2025).
103. Stoyan Y., Chugay A. Packing cylinders and rectangular parallelepipeds with distances between them into a given region.

European journal of operational research. 2009. Vol. 197, no. 2. P. 446–455. URL: https://doi.org/10.1016/j.ejor.2008.07.003 (дата звернення: 26.08.2025).
104. Stoyan Y., Pankratov A., Romanova T., Fasano G., Pintér J. D., Stoian Y. E., Chugay A. Optimized packings in space engineering applications: part I. *Springer optimization and its applications*. Cham, 2019. P. 395–437. DOI: 10.1007/978-3-030-10501-3_15 (дата звернення: 26.08.2025).
105. Stoyan Y., Grebennik I., Romanova T., Kovalenko A. Optimized packings in space engineering applications: part II. *Springer optimization and its applications*. Cham, 2019. P. 439–457. DOI: 10.1007/978-3-030-10501-3_16 (дата звернення: 26.08.2025).
106. Yakovlev S. Configuration spaces of geometric objects with their applications in packing, layout and covering problems. Advances in intelligent systems and computing. *Cham.* 2019. P. 122–132. DOI: 10.1007/978-3-030-26474-1_9 (дата звернення: 26.08.2025).

References (transliterated)

1. Nguyen L. V. Swarm Intelligence-Based Multi-Robotics: A Comprehensive Review. *AppliedMath*. 2024, vol. 4, no. 4, pp. 1192–1210. DOI: 10.3390/appliedmath4040064 (accessed 05.06.2025).
2. Xu M., Cao L., Lu D., Hu Z., Yue Y.Application of swarm intelligence optimization algorithms in image processing: a comprehensive review of analysis, synthesis, and. *Biomimetics*. 2023, vol. 8, no. 2, article 235. DOI: 10.3390/biomimetics8020235 (accessed 05.06.2025).
3. Lui H.-P., Phoa F. K. H., Chen-Burger Y.-H., Lin S.-P. An efficient swarm intelligence approach to the optimization on high-dimensional solutions with cross-dimensional constraints, with applications in supply chain managemenl. *Frontiers in computational neuroscience*. 2024, vol. 18. DOI: 10.3389/fncom.2024.1283974 (accessed 05.06.2025).
4. Nasir M., Sadollah A., Mirjalili S., Mansouri S. A., Safaraliev M., Jordehi A. R. A comprehensive review on applications of grey wolf optimizer in energy systems. *Archives of computational methods in engineering*. 2024, vol. 32, pp. 2279–2319 DOI: 10.1007/s11831-024-10214-3 (accessed 05.06.2025).
5. Negi G., Kumar A., Pant S., Ram M. GWO: a review and applicationsl. *International journal of system assurance engineering and management*. 2020, vol. 4, issue 2, pp. 241–256. DOI: 10.1007/s13198-020-00995-8 (accessed 05.06.2025).
6. Makhadmeh S. N., Al-Betar M. A., Doush I. A., Awadallah M., Kassaymeh S., Mirjalili S., Zitar R. A. Recent advances in grey wolf optimizer, its versions and applications: review *IEEE access*. 2023, vol. 12, pp. 22991–23028. DOI: 10.1109/access.2023.3304889 (accessed 05.06.2025).
7. Deep K., Gupta S., Mirjalili S. Accelerated grey wolf optimiser for continuous optimisation problems. *International journal of swarm intelligence*. 2020, vol. 5, no. 1, pp. 22–59. DOI: 10.1504/ijsi.2020.10027788 (accessed 05.06.2025).
8. Hashem M. H., Abdullah H. S., Ghathwan K. I. Grey wolf optimization algorithm: a survey. *Iraqi journal of science*. 2023, vol. 64, no. 1, pp. 5964–5984. DOI: 10.24996/ijs.2023.64.11.40 (accessed 05.06.2025).
9. Zvornicanin E. Grey wolf optimization algorithm. DOI: https://www.baeldung.com/cs/grey-wolf-optimization (accessed 05.06.2025).
10. Shafronenko, A., Bodyanskiy Y. Adaptyvnyi pidkhid do nechitkoi klasteryzatsii na osnovi evoliutsiinoi optymizatsii alhorytmu sirykh vovkiv [Adaptive fuzzy clustering approach based on evolutionary optimization of the gray wolf algorithm. *Zbirnyk naukovykh prats Kharkivskoho natsionalnoho universytetu Povitrianykh Syl* [Scientific Works of Kharkiv National Air Force University]. 2023, no 1 (75), pp. 77–81. DOI: 10.30748/zhups.2023.75.11. (In Ukr.).
11. Jürgens U. M., Grinko M., Szameitat A., Hieber L., Fischbach R., Hunziker M. Managing wolves is managing narratives: views of wolves and nature shape people's proposals for navigating human-wolf relations. *Human ecology*. 2023, vol. 51, pp. 35–57. DOI: 10.1007/s10745-022-00366-w (accessed 05.06.2025).
12. Rezaei F., Safavi H. R., Abd Elaziz M., El-Sappagh S. H. A., Al-Betar M. A., Abuhmed T. An enhanced grey wolf optimizer with a velocity-aided global search mechanism. *Mathematics*. 2022, vol. 10, issue 3, article 351. DOI: 10.3390/math10030351 (accessed 05.06.2025).
13. Li K., Li S., Huang Z., Zhang M., Xu Z. Grey Wolf Optimization algorithm based on Cauchy-Gaussian mutation and improved search strategy. *Scientific reports*. 2022, vol. 12, no. 1, article 18961. DOI: 10.1038/s41598-022-23713-9 (accessed 05.06.2025).
14. Silaa M. Y., Barambones O., Bencherif A., Rahmani A. A new mppt-based extended grey wolf optimizer for stand-alone PV system: A performance evaluation versus four smart MPPT techniques in diverse scenarios. *Inventions*. 2023, vol. 8, issue 6, article 142. DOI: 10.3390/inventions8060142 (accessed 05.06.2025).
15. Ou Y., Qin F., Zhou K.-Q., Yin P.-F., Mo L.-P., Zain A. M. An improved grey wolf optimizer with multi-strategies coverage in wireless sensor networks. *Symmetry*. 2024, vol. 16, issue 3, article 286. DOI: 10.3390/sym16030286 (accessed 05.06.2025).
16. Bhatt B., Sharma H., Arora K., Joshi G. P., Shrestha B. Levy flight-based improved grey wolf optimization: a solution for various engineering problems.*Mathematics*. 2023, vol. 11, issue 7, articl. 1745. DOI: 10.3390/math11071745 (accessed 05.06.2025).
17. Sharma I., Kumar V., Sharma S. A comprehensive survey on grey wolf optimization. *Recent advances in computer science and communications*. 2020, vol. 13. DOI: 10.2174/2666255813999201007165454 (accessed 05.06.2025).
18. Shial G., Sahoo S., Panigrahi S. An improved GWO algorithm for data clustering. *Communications in computer and information science*. Cham, 2022, pp. 79–90. DOI: 10.1007/978-3-031-21750-0_7 (accessed 05.06.2025).
19. Vargas M., Cortes D., Ramirez-Salinas M. A., Villa-Vargas L. A., Lopez A. Random exploration and attraction of the best in swarm intelligence algorithms. *Applied sciences*. 2024, vol. 14, issue 23, article 11116. DOI: 10.3390/app142311116 (accessed 05.06.2025).
20. Qiu Y., Yang X., Chen S. An improved gray wolf optimization algorithm solving to functional optimization and engineering design problems. *Scientific reports*. 2024, vol. 14, no. 1, article 14190. DOI: 10.1038/s41598-024-64526-2 (accessed 05.06.2025).
21. Rudowsky I. Intelligent agents. *Communications of the association for information systems*. 2004, vol. 14, pp. 275–290. DOI: 10.17705/1cais.01414 (accessed 05.06.2025).
22. Jeapes B. Neural intelligent agents. *Online and CD-Rom Review*. 1996, vol. 20, no. 5, pp. 260–262. DOI: 10.1108/eb024592 (accessed 10.06.2025).
23. Sycara K., Pannu A., Zeng D. D. Distributed intelligent agents. *IEEE expert*. 1996, vol. 11, no. 6, pp. 36–46. DOI: 10.1109/64.546581 (accessed 10.06.2025).
24. Wong A. Intelligent software agents. *Computer communications*. 2000, vol. 23, no. 7, pp. 695–696. DOI: 10.1016/s0140-3664(99)00186-3 (accessed 10.06.2025).
25. Vasilakos A. V. Intelligent information agents. *Computer communications*. 2000, vol. 23, no. 18, article 1790. DOI: 10.1016/s0140-3664(00)00211-5 (accessed 10.06.2025).
26. Hagras H., Callaghan V., Colley M. Intelligent embedded agents. *Information sciences*. 2005, vol. 171, no. 4, pp. 289–292. DOI: 10.1016/j.ins.2004.09.006 (accessed 10.06.2025).
27. Edmonds B. Modeling socially intelligent agents. *Applied artificial intelligence*. 1998, vol. 12, no. 7–8, pp. 677–699. DOI: 10.1080/088395198117587 (accessed 10.06.2025).
28. Mattern S. Mapping's intelligent agents. *Places journal*. 2017, article 2017. DOI: 10.22269/170926 (accessed 10.06.2025).
29. Nowostawski M., Bush G., Purvis M., Cranefield S. A multi-level approach and infrastructure for agent-oriented software development. *The first international joint conference*, Bologna, Italy, 15–19 July 2002. New York, New York, USA, 2002, DOI: 10.1145/544741.544763 (accessed 05.06.2025).
30. Lopes Y. S., Cortés M. I., Gonçalves E. J. T., Oliveira R. JAMDER: JADE to multi-agent systems development resource. *ADCAIJ: advances in distributed computing and artificial intelligence journal*. 2018, vol. 7, no. 3, article 63. DOI: 10.14201/adcaij2018736398 (accessed 05.06.2025).
31. AlShabi M., Ghenai C., Bettayeb M., Ahmad F. F., El Haj Assad M.Multi-group grey wolf optimizer (MG-GWO) for estimating photovoltaic solar cell model. *Journal of thermal analysis and calorimetry*. 2020, vol. 144, issue 5, pp 1655–1670. DOI: 10.1007/s10973-020-09895-2 (accessed 05.06.2025).
32. Li J., Huang J., Liu J., Zheng T. Human-AI cooperation: modes and their effects on attitudes. *Telematics and informatics*. 2022, Vol. 72, article 101862. DOI: 10.1016/j.tele.2022.101862 (accessed 05.06.2025).
33. Zhou X., Shi G., Zhang J. Improved grey wolf algorithm: A method

for UAV path planning. *Drones*. 2024, vol. 8, no. 11, p. 675. DOI: 10.3390/drones8110675 (accessed 05.06.2025).
34. Liu Q., Wang H. UAV 3D path planning based on improved grey wolf optimization algorithm. *Frontiers in computing and intelligent systems*. 2023, vol. 3, no. 1, pp. 113–116. DOI: 10.54097/fcis.v3i1.6344 (accessed 05.06.2025).
35. Hou Y., Gao H., Wang Z., Du C. Improved grey wolf optimization algorithm and application. *Sensors*. 2022, vol. 22, no. 10, article 3810. DOI: 10.3390/s22103810 (accessed 05.06.2025).
36. Zhang X., Lin Q., Mao W., Liu S., Dou Z., Liu G. Hybrid particle swarm and grey wolf optimizer and its application to clustering optimization. *Applied soft computing*. 2020, article 107061. DOI: 10.1016/j.asoc.2020.107061 (accessed 05.06.2025).
37. Hamdan A., Tahboush M., Adawy M., Alwada'n T., Ghwanmeh S., Moath H. Phishing detection using grey wolf and particle swarm optimizer. *International journal of electrical and computer engineering (IJECE)*. 2024, vol. 14, no. 5, pp. 5961–5969. DOI: 10.11591/ijece.v14i5.pp5961-5969 (accessed 05.06.2025).
38. Soban S., Sireesha R., Pavithra G., Badonia S.Grey wolf optimizer algorithm for multi-objective optimal power flow. *Journal of intelligent systems and internet of things*. 2024, vol. 12, no. 1, pp. 20–32. DOI: 10.54216/jisiot.120102 (accessed 05.06.2025).
39. Zhang L., Sun Y., Barth A., Ma O. Decentralized control of multi-robot system in cooperative object transportation using deep reinforcement learning. *IEEE access*. 2020, vol. 8, pp. 184109–184119. DOI: 10.1109/access.2020.3025287 (accessed 05.06.2025).
40. Dai W., Lu H., Xiao J., Zeng Zhiwen, Zheng Zhiqiang. Multi-Robot dynamic task allocation for exploration and destruction. *Journal of intelligent & robotic systems*. 2019, vol. 98, no. 2, pp. 455–479. DOI: 10.1007/s10846-019-01081-3 (accessed 05.06.2025).
41. Verma J. K., Ranga V. Multi-Robot coordination analysis, taxonomy, challenges and future scope. *Journal of intelligent & robotic systems*. 2021, vol. 102, no. 1. DOI: 10.1007/s10846-021-01378-2 (accessed 05.06.2025).
42. Sung Y., Budhiraja A. K., Williams R. K., Tokekar P. Distributed assignment with limited communication for multi-robot multi-target tracking. *Autonomous robots*. 2019, vol. 44, no. 1, pp. 57–73. DOI: 10.1007/s10514-019-09856-1 (accessed 05.06.2025).
43. Otte M., Kuhlman M. J., Sofge D. Auctions for multi-robot task allocation in communication limited environments. *Autonomous robots*. 2019, vol. 44, no. 3–4, pp. 547–584. DOI: 10.1007/s10514-019-09828-5 (accessed 05.06.2025).
44. Queralta J. P. et al. Collaborative multi-robot search and rescue: planning, coordination, perception, and active vision. *IEEE access*. 2020, vol. 8, pp. 191617–191643. DOI: 10.1109/access.2020.3030190 (accessed 05.06.2025).
45. Motes J., Sandström R., Lee H., Thomas S., Amato N. M. Multi-Robot task and motion planning with subtask dependencies. *IEEE robotics and automation letters*. 2020, vol. 5, no. 2, pp. 3338–3345. DOI: 10.1109/lra.2020.2976329 (accessed 05.06.2025).
46. Li J., Yang F. Task assignment strategy for multi-robot based on improved Grey Wolf Optimizer. *Journal of ambient intelligence and humanized computing*. 2020, vol. 11, no. 12, pp. 6319–6335. DOI: 10.1007/s12652-020-02224-3 (accessed 05.06.2025).
47. Su Y., Wang Q., Sun C. Self-triggered consensus control for linear multi-agent systems with input saturation. *IEEE/CAA journal of automatica sinica*. 2020, vol. 7, no. 1, pp. 150–157. DOI: 10.1109/jas.2019.1911837 (accessed 05.06.2025).
48. Feng Z., Hu G., Sun Y., Soon J. An overview of collaborative robotic manipulation in multi-robot systems. *Annual reviews in control*. 2020, vol. 49, pp. 113–127. DOI: 10.1016/j.arcontrol.2020.02.002 (accessed 05.06.2025).
49. Wooldridge M. Agent-based software engineering. *IEE proceedings software engineering*. 1997, vol. 144, no. 1. DOI: 10.1049/ip-sen:19971026 (accessed 05.06.2025).
50. Refonaa J., Porselvi A., Jany Shabu S. L., Santhosh Krishna B. V., Siddiquee Kazy Noor-E-Alam. Characterisation of intelligent autonomous agents inspired by biological theory in cognitive environment. *Mobile information systems*. 2022, vol. 2022, pp. 1–7. DOI: 10.1155/2022/4931194 (accessed 05.06.2025).
51. Hofmann P., Urbach N., Lanzl J., Desouza K. AI-enabled information systems: teaming up with intelligent agents in networked business. *Electronic markets*. 2024, vol. 34, no. 1, article 52. DOI: 10.1007/s12525-024-00734-y (accessed 06.06.2025).
52. Bose R. Intelligent agents framework for developing knowledge-based decision support systems for collaborative organizational processes. *Expert systems with applications*. 1996, vol. 11, no. 3, pp. 247–261. DOI: 10.1016/s0957-4174(96)00042-5 (accessed 06.06.2025).
53. Bond A. H. A computational model for organizations of cooperating intelligent agents. *ACM SIGOIS Bulletin*. 1990, vol. 11, issue 2–3, pp. 21–30. DOI: 10.1145/91478.91483 (accessed 06.06.2025).
54. Jiang F., Dong L., Peng Y., Wang K., Yang K., Pan C., Niyato D., Dobre O. A. Large language model enhanced multi-agent systems for 6G communications. *IEEE wireless communications*. 2024, vol. 32, issue 6, pp. 48–55. DOI: 10.1109/mwc.016.2300600 (accessed 06.06.2025).
55. Jimenez-Romero C., Yegenoglu A., Blum C. Multi-agent systems powered by large language models: applications in swarm intelligence. *Frontiers in artificial intelligence*. 2025, vol. 8. DOI: 10.3389/frai.2025.1593017 (accessed 06.06.2025).
56. Dada E. G., Joseph S. B., Oyewola D., Fadele A. A. Application of grey wolf optimization algorithm: recent trends, issues, and possible horizons. *Gazi university journal of science*. 2021, vol. 35, issue 2, pp. 485–504. DOI: 10.35378/gujs.820885 (accessed 05.06.2025).
57. Wang Y., Chen H., Xie L., Liu J., Zhang L., Yu J. Swarm autonomy: from agent functionalization to machine intelligence. *Advanced materials*. 2024, vol. 37, issue 2. DOI: 10.1002/adma.202312956 (accessed 10.06.2025).
58. Qiu Y., Yang X., Chen S. An improved gray wolf optimization algorithm solving to functional optimization and engineering design problems. *Scientific reports*. 2024, vol. 14, issue 1. DOI: 10.1038/s41598-024-64526-2 (accessed 05.06.2025).
59. Águila-León J., Chiñas-Palacios C., Vargas-Salgado, C., Hurtado-Perez, E., García. E. X. M. Particle swarm optimization, genetic algorithm and grey wolf optimizer algorithms performance comparative for a DC-DC boost converter PID controller. *Advances in science, technology and engineering systems journal*. 2021, vol. 6, issue 1, pp. 619–625. DOI: 10.25046/aj060167 (accessed 05.06.2025).
60. Abbas I. A., Mustafa M. K. A review of adaptive tuning of PID-controller: optimization techniques and applications. *International journal of nonlinear analysis and applications*. 2024, vol. 15, issue 2, pp. 29–37. DOI: 10.22075/ijnaa.2023.21415.4024 (accessed 05.06.2025).
61. Pace F., Raftogianni A., Godio A. A comparative analysis of three computational-intelligence metaheuristic methods for the optimization of TDEM data. *Pure and applied geophysics*. 2022, vol. 179, issue 2. DOI: 10.1007/s00024-022-03166-x (accessed 05.06.2025).
62. Dhruva S. Review of grey wolf optimizer. *Neural Computing and Applications*. 2024, vol. 36, pp. 2713–2735. DOI: https://www.researchgate.net/publication/380364735_Review_of_Grey_Wolf_Optimizer (accessed 05.06.2025).
63. Dong L., Xianfeng Y., Bingshuo Y., Yong S., Qingyang X., Xiongyan Y.An improved grey wolf optimization with multi-strategy ensemble for robot path planning. *Sensors*. 2022, vol. 22, issue 18, article 6843. DOI: 10.3390/s22186843 (accessed 05.06.2025).
64. Ou Y., Yin P., Mo L. An improved grey wolf optimizer and its application in robot path planning. *Biomimetics*. 2023, vol. 8, no. 1, p. 84. DOI: 10.3390/biomimetics8010084 (accessed 05.06.2025).
65. Widians J. A., Wardoyo R., Hartati S. A hybrid ant colony and grey wolf optimization algorithm for exploitation-exploration balance. *Emerging science journal*. 2024, vol. 8, no. 4, pp. 1642–1654. DOI: 10.28991/esj-2024-08-04-023 (accessed 05.06.2025).
66. Rafi T. H., Shubair R. M., Farhan F., Hoque Md. Z., Quayyum F. M. Recent advances in computer-aided medical diagnosis using machine learning algorithms with optimization techniques. *IEEE access*. 2021, vol. 9, pp. 137847–137868. DOI: 10.1109/access.2021.3108892 (accessed 05.06.2025).
67. Nassef A. M., Abdelkareem M. A., Maghrabie H. M., Baroutaji A. Hybrid metaheuristic algorithms: a recent comprehensive review with bibliometric analysis. *International journal of electrical and computer engineering (IJECE)*. 2024, vol. 14, issue 6, article 7022. DOI: 10.11591/ijece.v14i6.pp7022-7035 (accessed 05.06.2025).
68. Ghalambaz M., Jalilzadeh Yengejeh R., Davami A. H. Building energy optimization using Grey Wolf Optimizer (GWO). *Case studies in thermal engineering*. 2021, vol. 27, article 101250. DOI: 10.1016/j.csite.2021.101250 (accessed 05.06.2025).
69. Nayak G. K., Panigrahi T. K., Sahoo A. K. A novel modified random

walk grey wolf optimisation approach for non-smooth and non-convex economic load dispatch. *International journal of innovative computing and applications*. 2022, vol. 13, no. 2, p. 59–78. DOI: 10.1504/ijica.2022.10047889 (accessed 05.06.2025).
70. Uz M. E. Optimal design of multi-storey buildings with tuned mass dampers using genetic algorithms and grey wolf optimization. *Journal of intelligent & fuzzy systems*. 2022, vol. 43, issue 1, pp. 1553–1567. DOI: 10.3233/jifs-212553 (accessed 05.06.2025).
71. Liu J., Liu Y., Ding Y. Research and optimization of task scheduling algorithm based on heterogeneous multi-core processor. *Cluster computing*. 2024, vol. 27, pp. 13435–13453 DOI: 10.1007/s10586-024-04606-0 (accessed 05.06.2025).
72. Abdullahi Y. U., Rajan J., Swaminathan J., Adedeji W. O. Coupled taguchi-pareto-box behnken design-grey wolf optimization methods for optimization decisions when boring IS 2062 E250 steel plates on CNC machine. *Engineering access.* 2022, vol. 10, no. 1, pp. 28–41. DOI: https://www.researchgate.net/publication/378469471_Coupled_Taguchi-Pareto-Box_Behnken_Design-Grey_Wolf_Optimization_Methods_for_Optimization_Decisions_when_Boring_IS_2062_E250_Steel_Plates_on_CNC_Machine (accessed 05.06.2025).
73. Peng Q., Wu H., Li N., Wang F. A dynamic task allocation method for unmanned aerial vehicle swarm based on wolf pack labor division model. *IEEE transactions on emerging topics in computational intelligence*. 2024, vol. 8, issue 6, pp. 4075–4089. DOI: 10.1109/tetci.2024.3386614 (accessed 05.06.2025).
74. Dagal I., AL-Wesabi I., Harrison A., Mbasso W. F., Hourani A. O., Zaitsev I. Hierarchical multi step Gray Wolf optimization algorithm for energy systems optimization. *Scientific reports*. 2025, vol. 15, article 8973. DOI: 10.1038/s41598-025-92983-w (accessed 05.06.2025).
75. Rybitskyi O. M., Golian V. V., Golian N. V., Dudar Z. V., Kalynychenko O. V., Nikitin D. M Using obd-2 technology for vehicle diagnostic and using it in the information system. *Bulletin of National Technical University "KhPI". Series: System analysis, control and information technologies*. Kharkiv, NTU "KhPI" Publ., 2023, no. 1 (9), pp. 97–103. DOI: 10.20998/2079-0023.2023.01.15 (accessed 05.06.2025).
76. Nikitin D. Specification formalization of state charts for complex system management. *Bulletin of National Technical University "KhPI". Series: System analysis, control and information technologies*. Kharkiv, NTU "KhPI" Publ., 2023, no. 1 (9), pp. 104–109. DOI: 10.20998/2079-0023.2023.01.16 (accessed 05.06.2025).
77. Nikulina O. M., Severyn V. P., Kondratov O. M., Rekova N. Y. Analiz informatsiinykh tekhnolohii dliadystantsiinoi identyfikatsii dynamichnykh obiektiv [Analysis of information technologies for remote identification of dynamic objects]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «KhPI». Seriia: Systemnyi analiz, upravlinnia ta informatsiini tekhnolohii* [Bulletin of National Technical University "KhPI". Series: System analysis, control and information technologies]. Kharkiv, NTU "KhPI" Publ., 2023, no. 1 (9), pp. 110–115. DOI: 10.20998/2079-0023.2023.01.17 (accessed 05.06.2025). (In Ukr.).
78. Dada E., Joseph S. B., Oyewola D., Fadele A. A. Application of grey wolf optimization algorithm: recent trends, issues, and possible horizons. *Gazi university journal of science*. 2021, vol. 35, issue 2. pp. 485–504. DOI: 10.35378/gujs.820885 (accessed 05.06.2025).
79. Hashem M. H., Abdullah H. S., Ghathwan K. I. Grey wolf optimization algorithm: a survey. *Iraqi journal of science*. 2023, Vol. 64, no. 11, pp. 5964–5984. DOI: 10.24996/ijs.2023.64.11.40 (accessed 05.06.2025).
80. Sharma I., Kumar V., Sharma S. A comprehensive survey on grey wolf optimization. *Recent advances in computer science and communications*. 2022, vol. 15, no. 3, pp. 323–333. DOI: 10.2174/2666255813999201007165454 (accessed 05.06.2025).
81. Jiang J., Sun Z., Jiang X., Jin S., Jiang Y., Fan B. VGWO: variant grey wolf optimizer with high accuracy and low time complexity. *Computers, materials & continua*. 2023, vol. 77, issue 2, pp. 1617–1644. DOI: 10.32604/cmc.2023.041973 (accessed 05.06.2025).
82. Yu X., Xu WangYing, Wu X., Wang X. Reinforced exploitation and exploration grey wolf optimizer for numerical and real-world optimization problems. *Applied intelligence*. 2021, vol. 52, issue 8, pp. 8412–8427. DOI: 10.1007/s10489-021-02795-4 (accessed 05.06.2025).
83. Qin H., Meng T., Cao Y. Fuzzy strategy grey wolf optimizer for complex multimodal optimization problems. *Sensors*. 2022, vol. 22, no. 17, article 6420. DOI: 10.3390/s22176420 (accessed 05.06.2025).
84. Widians J. A., Wardoyo R., Hartati S. A hybrid ant colony and grey wolf optimization algorithm for exploitation-exploration balance. *Emerging science journal*. 2024, vol. 8, no. 4, pp. 1642–1654. DOI: 10.28991/esj-2024-08-04-023 (accessed 05.06.2025).
85. Singh N. A modified variant of grey wolf optimizer. *Scientia iranica*. 2018, vol. 27, pp. 1450–1466. DOI: 10.24200/sci.2018.50122.1523 (accessed 05.06.2025).
86. Tu B., Wang F., Huo Y., Wang X. A hybrid algorithm of grey wolf optimizer and harris hawks optimization for solving global optimization problems with improved convergence performance. *Scientific reports*. 2023, vol. 13, no. 1, article 22909. DOI: 10.1038/s41598-023-49754-2 (accessed 05.06.2025).
87. Akbari E., Rahimnejad A., Gadsden S. A. A greedy non-hierarchical grey wolf optimizer for real-world optimization. *Electronics letters*. 2021, vol. 57, no. 13, pp. 499–501. DOI: 10.1049/ell2.12176 (accessed 05.06.2025).
88. Lei W., Jiawei W., Zezhou M. Enhancing grey wolf optimizer with levy flight for engineering applications. *IEEE access*. 2023, vol. 11, pp. 74865–74897. DOI: 10.1109/access.2023.3295242 (accessed 05.08.2025)
89. Ye Z., Huang R., Zhou W., Wang M., Cai T., He Q., Zhang P., Zhang Y. Hybrid rice optimization algorithm inspired grey wolf optimizer for high-dimensional feature selection. *Scientific reports*. 2024, vol. 14, no. 1, article 30741. DOI: 10.1038/s41598-024-80648-z (accessed 05.06.2025).
90. Keshari S. K., Kansal V., Kumar S. A cluster based intelligent method to manage load of controllers in sdn-iot networks for smart cities. *Scalable computing: practice and experience*. 2021, vol. 22, no. 2, pp. 247–257. DOI: 10.12694/scpe.v22i2.1912 (accessed 30.07.2025).
91. Liu X., Wang Y., Zhou M. Dimensional learning strategy-based grey wolf optimizer for solving the global optimization problem. *Computational Intelligence and Neuroscience*. 2022, pp. 1–31. DOI: 10.1155/2022/3603607 (accessed 30.07.2025).
92. Hu C., Zhou H., Lv S. Clustering based on gray wolf optimization algorithm for internet of things over wireless nodes. *International journal of advanced computer science and applications*. 2023, vol. 14, no. 6, pp. 334–341. DOI: 10.14569/ijacsa.2023.0140637 (accessed 30.07.2025).
93. Shaikh M. S., Wang C., Xie S., Zheng G., Dong X., Qiu S., Ahmad M. A., Raj S. Coverage and connectivity maximization for wireless sensor networks using improved chaotic grey wolf optimization. *Scientific reports*. 2025, vol. 15, no. 1, article 15706. DOI: 10.1038/s41598-025-00184-2 (accessed 30.07.2025)
94. Nadimi-Shahraki M. H., Zamani H., Varzaneh Z. A., Sadiq A. S., Mirjalili S. A systematic review of applying grey wolf optimizer, its variants, and its developments in different internet of things applications. *Internet of Things*. 2024, vol. 26, article 101135. DOI: 10.1016/j.iot.2024.101135 (accessed 30.07.2025)
95. Singh S., Nikolovski S., Chakrabarti P. GWLBC: gray wolf optimization based load balanced clustering for sustainable wsns in smart city environment. *Sensors*. 2022, vol. 22, no. 19, article 7113. DOI: 10.3390/s22197113 (accessed 30.07.2025)
96. Alsadie D., Alsulami M. Modified grey wolf optimization for energy-efficient internet of things task scheduling in fog computing. *Scientific Reports*. 2025, vol. 15, no. 1, pp. 1–16. DOI: 10.1038/s41598-025-99837-5 (accessed 30.07.2025).
97. Yakovlev S. V. The method of artificial space dilation in problems of optimal packing of geometric objects. *Cybernetics and systems analysis*. 2017, vol. 53, no. 5, pp. 725–731. DOI: 10.1007/s10559-017-9974-y (accessed 28.08.2025).
98. Stoyan Y. G., Yaskov G. N. Packing identical spheres into a cylinder. *International Transactions in Operational Research*. 2010, vol. 17, no. 1, pp. 51–70. DOI: 10.1111/j.1475-3995.2009.00733.x (accessed 28.08.2025).
99. Stoyan Y., Yaskov G. Packing equal circles into a circle with circular prohibited areas. *International journal of computer mathematics*. 2012, vol. 89, no.10, pp. 1355–1369. DOI: 10.1080/00207160.2012.685468 (accessed 28.08.2025).
100. Yaskov G., Romanova T., Litvinchev I., Yakovlev S., Cantú J. M. V. Optimized packing multidimensional hyperspheres: a unified approach. *Mathematical biosciences and engineering*. 2020, vol. 17,

no. 6, pp. 6601–6630. DOI: 10.3934/mbe.2020344 (accessed 28.08.2025).
101. Yakovlev S., Kartashov O., Pichugina O. та Korobchynskyi K. Genetic algorithms for solving combinatorial mass balancing problem. *2019 IEEE 2nd Ukraine conference on electrical and computer engineering (UKRCON)*. Lviv, Ukraine, 2019, pp. 1061–1064. DOI: 10.1109/ukrcon.2019.8879938 (accessed 28.08.2025).
102. Yakovlev S., Kartashov O., Korobchynskyi K., Skripka B. Numerical results of variable radii method in the unequal circles packing problem. *2019 IEEE 15th international conference on the experience of designing and application of CAD systems (CADSM)*. Polyana, Ukraine, 2019, pp. 1–4. DOI: 10.1109/cadsm.2019.8779288 (accessed 28.08.2025).
103. Stoyan Y., Chugay A. Packing cylinders and rectangular parallelepipeds with distances between them into a given region. *European journal of operational research*. 2009, vol. 197, no. 2, pp. 446–455. DOI: 10.1016/j.ejor.2008.07.003 (accessed 28.08.2025).
104. Stoyan Y., Pankratov A., Romanova T., Fasano G., Pintér J. D., Stoian Y. E., Chugay A. Optimized packings in space engineering applications: part I. Springer optimization and its applications. *Cham: Springer International Publishing*. 2019, pp. 395–437. DOI: 10.1007/978-3-030-10501-3_15 (accessed 28.08.2025)
105. Stoyan Y., Grebennik I., Romanova T., Kovalenko A. Opti.mized packings in space engineering applications: part II. Springer optimization and its applications. *Cham: Springer International Publishing*. 2019, pp. 439–457. DOI: 10.1007/978-3-030-10501-3_16 (accessed 28.08.2025)
106. Yakovlev S. Configuration spaces of geometric objects with their applications in packing, layout and covering problems. Advances in intelligent systems and computing. *Cham: Springer International Publishing*. 2019, pp. 122–132. DOI: 10.1007/978-3-030-26474-1_9 (accessed 28.08.2025)

Received 06.08.2025

UDC 004.75/.8/.94+519.7/.85

Б. Ю. СКРИПКА, аспірант кафедри комп'ютерної математики і аналізу даних, Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», Харків, Україна; e-mail: bohdan.skrypka@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0004-1964-5332

Д. Б. ЄЛЬЧАНІНОВ, кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерної математики і аналізу даних, Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», Харків, Україна; e-mail: dmytro.yelchaninov@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5163-9117

ПРАКТИКО-ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ОПТИМІЗАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ МУЛЬТИГРУПОВОЮ ПОВЕДІНКОЮ АГЕНТІВ РОЗПОДІЛЕНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ АЛГОРИТМУ ЗГРАЇ СІРИХ ВОВКІВ (GWO).

Дана робота зосереджена на прикладних аспектах та особливостях роботи алгоритму зграї сірих вовків (GWO) в контексті застосування в мультиагентних розподілених системах. У цій статті представлені наукові матеріали щодо запропонованих власних ідей, припущень та гіпотез для аналізу та подальшої перевірки в галузях комп'ютерних наук, методів оптимізації та розв'язання прикладних математичних та інженерних задач. **Об'єкт дослідження –** процес організації розподілених систем на основі обчислювального інтелекту. **Предмет дослідження** – організація алгоритмічної взаємодії у мультиагентних інтелектуальних системах в контексті математичного моделювання оптимізаційного процесу управління мультигруповою поведінкою. **Мета роботи** – дослідити ключові практико-теоретичні прикладні аспекти та специфіку застосування алгоритму ройового інтелекту зграї сірих вовків (GWO) і його окремих алгоритмічних модифікацій, вивчити особливості моделювання поведінки інтелектуальних агентів зграї сірих вовків під керівництвом обчислювального інтелекту. Використані **методи:** метод аналізу та синтезу, абстракції та конкретизації, порівняння та аналогій, метод математичного моделювання та метод науково-пошукового експерименту. **Отримані результати:** 1) проаналізовано грунтовні теоретичні матеріали в області прикладного застосування алгоритму зграї сірих вовків (GWO); 2) проаналізовано ключові тактико-стратегічні прийоми математичного моделювання поведінки інтелектуальних агентів; 3) сформовано загальні підходи математичного моделювання мультигрупової взаємодії самоорганізованих мультиагентних формувань; 4) розглянуто та проаналізовано проблематику координації та агентної взаємодії у мультиагентній розподіленій системі; 5) розглянуто прикладне застосування мультиагентних систем в задачах науки, інжинірингу, комп'ютерних та роботизованих систем; 6) виявлено основні обмеження застосування алгоритму зграї сірих вовків. **Отримала подальший розвиток** концепція математичного моделювання алгоритму зграї сірих вовків (GWO) на прикладі окремо виділених тактико-стратегічних прийомів організації вовчої зграї у вигляді мультигрупової мультиагентної розподіленої системи. **Наукова новизна:** запропоновано новий спосіб вирішення вже вирішених вибраних задач оптимізації (окремі задачі оптимального пакування сферичних об'єктів в обмежений контейнер), які ми перерахували в статті. Основна ідея роботи полягає в підвищенні ітераційної швидкості та точності процесу алгоритму пошуку шляхом використання евристичного алгоритму ройового інтелекту, відомого під індексом алгоритму зграї сірих вовків (GWO). Нами запропоновано застосування спеціального якісно-числового показника для визначення ефективності роботи окремих агентів вовчої зграї за допомогою оціночних параметрів в процесі оптимізації або в реальному часі. Виявлено нові тактико-стратегічні прийоми організації вовчих зграй в процесі самоорганізації. **Практичне значення:** 1) нами висувається ідея-гіпотеза, для перевірки в наступних роботах, котра грунтується на мультигруповій мультиагентній самоорганізації розподіленої системи на основі якісно-числових показників, котрі планується розраховувати виходячи із складних координаційно-характеристичних методів та евристичних динамічно-змінюваних даних. Пропонується перевірити гіпотезу про нові розрахункові оціночні параметри ефективності агентів вовчої зграї; 2) плануються майбутні роботи-дослідження задля розширення області застосування алгоритму зграї сірих вовків (GWO) у комбінації з перспективними іншими нашими ідеями в області обчислювального інтелекту задля вирішення вже відомих, але неефективно розв'язаних оптимізаційних задач; 3) в контексті процесу математичного моделювання з використанням алгоритму GWO, планується звернути увагу на проблему неприродності принципу генерації та розподілення випадкової величини у стохастичних змінних алгоритму, проблематику питання якого було недостатньо висвітлено у роботах, знайдених за посиланнями або може бути модифіковано задля підвищення ефективності роботи алгоритму у вирішенні обраних задач; 4) запропоновано, як нове рішення використання алгоритму GWO у вибраних задачах оптимального пакування сферичних об'єктів для їх більш ефективного вирішення. **Висновки** В даній роботі було розглянуто основні практико-теоретичні аспекти та багатогранність специфіки застосування оптимізаційного алгоритму зграї сірих вовків (GWO). Розглянуто прикладне застосування даного алгоритму у різних науково-практичних задачах в контексті математичного моделювання мультигрупової мультиагентної поведінки. Було проаналізовано базові принципи організації вовчої зграї, визначено окремі стратегії координації та полювання вовчою зграєю, було виявлено ключові характеристики та проблематику алгоритму зграї сірих вовків (GWO).

Ключові слова: обчислювальний інтелект; методи оптимізації; дослідження операцій; розподілені системи; оптимізатор зграї сірих вовків (GWO); ройовий інтелект; математичне моделювання; мультиагентні системи; оптимальна упаковка.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Скрипка Богдан Юрійович / Skrypka Bohdan Yuriiovych
Автор 2 / Author 2: Єльчанінов Дмитро Борисович / Yelchaninov Dmytro Borysovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.07
UDC 519.86:519.873:005.8:378.4

M. A. GRINCHENKO, Candidate of Technical Sciences (PhD), Docent, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Head of the Department of Project Management In Information Technologies, Kharkiv, Ukraine, e-mail: marina.grynchenko@khpi.edu.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8383-2675
M. I. SHAPOSHNIKOV, graduate student of the Department of Project Management In Information Technologies, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine,
e-mail: mykyta.shaposhnikov@cs.khpi.edu.ua, ORCID: https://orcid.org/0009-0007-8737-2083

MATHEMATICAL MODELING FOR UNIVERSITY RESOURCE OPTIMIZATION BASED ON QS WUR INDICATOR

The article presents a retrospective analysis of the key indicators of the QS World University Rankings for Ukrainian higher education institutions with the aim of establishing realistic development targets for NTU “KhPI.” The dynamics of ranking indicators are examined in comparison with leading Ukrainian universities, which made it possible to determine achievable growth limits for each indicator in the medium-term perspective. Based on the obtained results, a system of target values was formed, which can be used by the university to improve its position in the ranking. A mathematical model for optimizing resource allocation is proposed, aimed at minimizing the deviation between actual and target indicator values. The model is presented as a quadratic programming problem with Boolean variables and linear constraints that reflect the university’s limited resources and the set of possible measures for improving each indicator. Given the nonlinearity of interconnections and the incompleteness of initial data, the use of a genetic algorithm is justified, as it ensures an effective search for optimal resource allocation options under multicriteria conditions. It is additionally emphasized that the proposed approach enables the adaptation of the university’s development strategy to the dynamic conditions of the international educational environment and takes into account changes in the weights of individual indicators in the ranking methodology. The model can be used as a tool for scenario analysis and for generating various management decision options. The practical significance of the study lies in the possibility of integrating the obtained results into the university’s strategic planning system. The results form a foundation for creating an information system to support strategic management in higher education institutions. Further research includes experimental validation of the model using retrospective data from NTU “KhPI” and the development of a software tool aimed at enhancing the effectiveness of management decisions and improving the university’s position in international rankings.

Keywords: key performance indicators, resource allocation optimization model, decision-making, ranking, strategic management, information system

Introduction. In the modern competitive environment, improving the position of a higher education institution (HEI) in international rankings is a strategic task for university leadership. Among the most well-known rankings are ARWU (Academic Ranking of World Universities) [1], the Times Higher Education (THE) ranking [2], and the QS World University Rankings (QS WUR) [3]. The existence of these rankings intensifies competition among universities worldwide, as students, society, and governmental institutions consider ranking results to be significant. Therefore, these rankings shape perceptions and influence the decisions of the aforementioned stakeholders, creating a foundation for the development and application of requirements within the global knowledge system by which university performance is assessed. One of the most influential rankings is QS WUR, which is based on nine key indicators: academic reputation, employer reputation, faculty-to-student ratio, citations per faculty, international faculty ratio, international student ratio, international research network, employment outcomes, and sustainability [4]. To improve their ranking positions, university leadership must adapt strategic planning to the conditions of the global educational market. This requires effective allocation of available resources and identification of priority areas for development. Consequently, researchers and practitioners are paying increasing attention to studying university performance to improve ranking outcomes.

Analysis of research and publications. The authors of [5] examined the differences among major university rankings and the relationships among scientometric indicators, disciplines, and the positions of leading HEIs. The results of this study help administrators and education management specialists identify key parameters for university development and interact more effectively with stakeholders. In [6], the QS WUR ranking and its key indicators were analyzed, and their distribution and interrelationships were studied using statistical methods. The authors compared three forecasting models (linear regression, Random Forest, and XGBoost) and demonstrated that XGBoost provides the most accurate prediction of university positions, offering deeper insight into the QS ranking system.

In [7], an approach to building a ranking prediction system based on the analysis of global performance indicators was described. The researchers identified key factors influencing HEI positions and proposed a forecasting model that can help universities improve their results more effectively. In [8], a mixed-integer programming model was proposed, enabling universities to independently determine the weights of ranking criteria, thereby reducing the subjectivity of traditional methods and ensuring fairer and more flexible comparisons among institutions.

In [9], using the example of the THE ranking, the validity of performance indicators was assessed and their weights optimized using principal component analysis (PCA), while data from 200 leading universities were used to train a neural network that predicts future rankings. In [10], THE rankings were analyzed to evaluate model

performance and to identify relationships among individual indicators.

The study [11] conducted a scientometric analysis of global rankings using contrastive models. The use of 18 classifiers demonstrated that the top-100 universities in QS WUR are clearly distinguishable from others, with an average accuracy of 71 % . The proposed data visualization approach helps HEI administrators assess and form their own ranking strategies. In [12], a comprehensive analysis of the IRN indicator for 2023–2025 was conducted using big data, including statistics, scatterplots, and correlation and regression analysis. The authors highlight the need to improve this indicator to ensure transparency, consistency, and inclusiveness in assessing global research networks.

In [13], the influence of key indicators on QS WUR results and the position dynamics of the National University "Lviv Polytechnic" were studied, allowing identification of key trends and patterns for forming long-term development strategies for universities. In [14], the publication activity of Ukrainian researchers was analyzed using mathematical and statistical methods, and trend forecasting was performed using exponential smoothing (Holt's model), demonstrating high consistency with empirical data.

In [15], a comparative analysis of leading global, European, and Ukrainian rankings was conducted, identifying key differences in how HEIs' public images are formed. In [16], a system of indicators for assessing HEIs within a competency-based paradigm was justified, emphasizing the importance of international experience with modern evaluation methods. In [17–18], the strategic prospects for the development of higher education in Ukraine were examined, and key directions for reform were outlined to improve education quality, graduate competitiveness, and the sustainable development of the higher education system.

The analysis of these works demonstrates that the issue of improving HEI ranking positions is multidimensional and highly relevant. Researchers use a systematic approach to analyzing rankings and key indicators, applying statistical methods, machine learning, and optimization models to forecast university positions. At the same time, insufficient attention is given to the optimal allocation of HEI resources and decision-support tools aimed specifically at improving indicator values. Rankings influence university reputation, the ability to attract talent, and access to funding.

Aim and tasks of the study. The aim of this work is to develop an approach to improving university ranking indicators using methods and techniques applicable under the conditions of limited resources in Ukrainian universities. To achieve this aim, a thorough data analysis must be conducted to determine the target indicators for selected Ukrainian universities, which will serve as the foundation for creating resource allocation scenarios designed to improve institutional effectiveness and enhance the university's international image in the educational landscape.

Materials and model. The object of this study is the National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute" (NTU "KhPI"). The university consists of structural units that ensure the implementation of the educational process, including educational and research institutes, departments, the postgraduate studies office, and others. Their functions and authority are defined by the University Statute [19] and relevant regulatory provisions. Strategic management of the university is carried out by the rector, who is responsible for educational, research, and financial-economic activities. Each year, the rector of NTU "KhPI" presents and publishes an open report on the achievement of key performance indicators, which enables an assessment of the university's effectiveness in accordance with modern educational trends and the requirements of international rankings [20–21]. To achieve these indicators, which are related to ranking metrics, optimal allocation of the university's available resources is required.

To this end, all QS WUR indicators and the methodology for their calculation were analyzed. The ranking includes the following indicators:

- K_1 – academic reputation (AR);
- K_2 – employer reputation (ER);
- K_3 – faculty-to-student ratio (FSR);
- K_4 – citations per faculty (CPF);
- K_5 – international faculty ratio (%), IFR;
- K_6 – international student ratio (%), ISR;
- K_7 – international research network (%), IRN;
- K_8 – employment outcomes (%), EO;
- K_9 – sustainability index (%), SUS.

According to the methodology [4], all indicators are normalized. Normalization is performed using methods such as min–max normalization with logarithmic smoothing and normalization based on relative indicators. This process involves transforming the indicators to a comparable scale from 0 to 100 to ensure that universities of different sizes are evaluated equally.

The overall QS WUR score is calculated based on nine key indicators:

$$S = \sum_{i=1}^{M} w_i \cdot K_i \,, \tag{1}$$

where

- S – overall current ranking score;
- w_i – weight coefficient of the i-th indicator, $i = \overline{1, M}$;

$$\sum_{i=1}^{M} w_i = 1,\ w_i \geq 0 \,, \tag{2}$$

- K_i – normalized value of the i-th indicator, $i = \overline{1, M}$.

To increase the current value K_i of a university to $\tilde{K}_i$ (the target value of the i-th ranking indicator), it is necessary to determine the qualitative impact of each indicator (1), which will allow the formation of optimal action scenarios. These actions require university

resources. The amount of expenditure that may be used to improve ranking performance is limited by available resources.

During the implementation of improvement actions, an HEI must achieve the target indicator values. In other words, this requirement can be formulated as follows: the squared deviation of the target value from the current value of the *i*-th indicator should be minimized:

$$\left(\tilde{K}_i - K_i\right)^2 \to \min,\ i = \overline{1, M}, \tag{3}$$

Thus, to achieve the target indicator value, it is necessary to determine actions that require resources. Since these resources are limited, it is proposed to consider alternative actions for improving each indicator. We introduce the following notation:

- ΔK_{id} – the *d*-th actions option for improving the *i*-th indicator, $d = \overline{1, D}$, where *D* is the number of actions, assumed identical for all indicators;
- h_{id} – the amount of resources required to implement the *d*-th action for improving the *i*-th indicator.

As a result, we obtain the following optimization model:

$$\sum_{i=1}^{M}\sum_{d=1}^{D} w_i \left(\tilde{K}_i - \left(K_i + \Delta K_{id} u_{id}\right)\right)^2 \xrightarrow[\{u_{id}\}]{} \min, \tag{4}$$

$$\sum_{i=1}^{M}\sum_{d=1}^{D} h_{id} u_{id} \le C, \tag{5}$$

$$\sum_{i=1}^{M}\sum_{d=1}^{D} u_{id} \ge 1,\ i = \overline{1, M}, \tag{6}$$

$$u_{id} = \{0, 1\},\ d = \overline{1, D},\ i = \overline{1, M},$$

where:

- u_{id} – a Boolean variable indicating whether the *d*-th action to improve the *i*-th ranking indicator will be implemented (u_{id} =1), or not implemented (u_{id} =0);
- $U = \{u_{i1}, ..., u_{id}\}$ – the set of actions for improving the *i*-th indicator;
- *C* – total resources planned to be allocated for indicator improvement in order to increase the HEI's ranking.

Model (4)–(6) is a quadratic programming model with Boolean variables.

The proposed model identifies which actions will allow the university to come closest to the desired target indicator values. As a result of applying this model, recommendations can be generated regarding optimal allocation of university resources to best support the achievement of strategic target indicators. To accomplish this, realistic target values must be defined for each indicator.

Results and discussion. A comprehensive analysis of the dynamics of QS WUR ranking indicators was carried out for Ukrainian HEIs represented in this ranking. In the context of the Strategy for the Development of Higher Education in Ukraine for 2022–2032, a key challenge for HEIs is the implementation of key performance indicators that contribute to improving their positions in the rankings. In this work, the values of indicators for Ukrainian universities are compared in order to identify target indicators for NTU "KhPI" to improve the university's position in the ranking.

In Fig. 1, the dynamics of the academic reputation (AR) indicator for leading Ukrainian universities for 2022–2025 are presented [3].

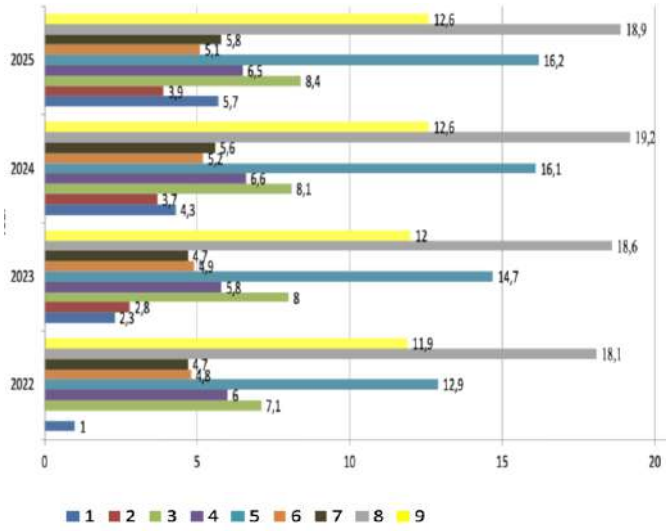

Fig. 1. Dynamics of the AR indicator

where:

- Ivan Franko National University of Lviv (1);
- Kharkiv National University of Radio Electronics (2);
- Lviv Polytechnic National University (3);
- National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute (4);
- National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute" (5);
- National University of Kyiv-Mohyla Academy (6);
- Sumy State University (7);
- Taras Shevchenko National University of Kyiv (8);
- V. N. Karazin Kharkiv National University (9).

Academic reputation (AR), which accounts for 30 % in QS WUR in 2022–2025, shows a slight but stable increase among leading Ukrainian universities. The highest growth rates are observed at Taras Shevchenko National University of Kyiv (18,1 → 18,9) and Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute (12,9 → 16,2). Lviv Polytechnic, V. N. Karazin Kharkiv National University, and others also improve their indicators, but at a slower pace.

At NTU "KhPI," AR increased from 6,0 in 2022 to 6,5 in 2025. Despite this growth, among the considered Ukrainian universities, NTU "KhPI" has the lowest AR value. This confirms the presence of potential but indicates the need to strengthen the university's academic image.

Priority development areas include expanding international presence, participating in inter-university projects, increasing the visibility of KhPI publications, and developing partnerships with EU universities.

Next, the dynamics of the Employer Reputation (ER) indicator for Ukrainian universities for 2022–2025, presented in Fig. 2, are analysed.

.

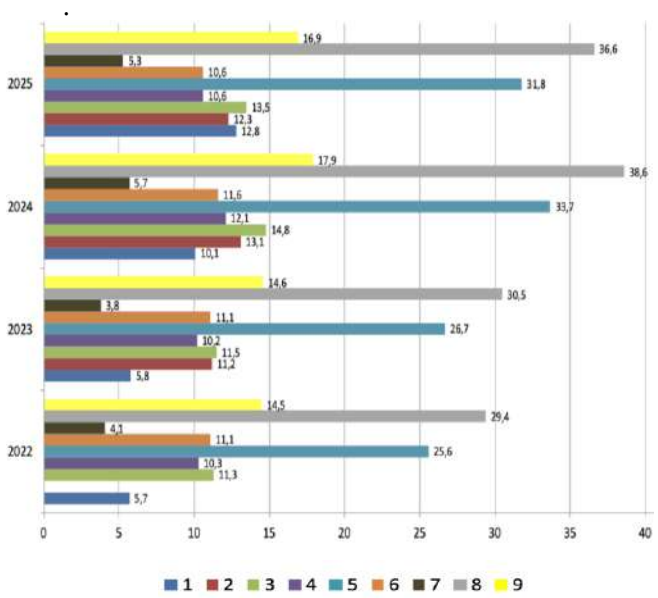

Fig. 2. Dynamics of the ER indicator

The ER indicator contributes 15 % to the QS WUR ranking and assesses the university's ability to produce competitive graduates. In 2022–2025, Ukrainian HEIs demonstrate different dynamics: Taras Shevchenko National University of Kyiv (29,4 → 36,6) and Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute (25,6 → 31,8) significantly improve their ER due to active cooperation with employers. Ivan Franko National University of Lviv also grows (5,7 → 12,8), while some universities, including Sumy State University, show lower results due to weaker ties with business and the impact of military actions.

For NTU "KhPI," ER is characterized by instability: the indicator changes from 10,3 (2022) to 10,6 (2025) after a short-term increase in 2024 (12,1). This signals weak interaction with employers and an insufficient practical orientation of educational programs. To improve ER, the university should strengthen partnerships with businesses, develop internships, dual degree programs, and career services, and involve companies in updating curricula. This will help reinforce the reputation of KhPI graduates in the labor market.

Next, the dynamics of the faculty-to-student ratio (FSR) for Ukrainian universities for 2022–2025, presented in Fig. 3, are considered.

The FSR indicator has a weight of 10 % in QS WUR and reflects the quality of the educational process and the level of individual interaction. In most Ukrainian universities in 2022–2025, it decreases due to a reduction in the student body as a result of the war. For example, at Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute FSR decreased from 47,0 to 37,4, at Taras Shevchenko National University of Kyiv from 40,3 to 27,0, and at V. N. Karazin Kharkiv National University from 66,7 to 64,6.

At NTU "KhPI," FSR fell from 68,3 (2022) to 54,3 (2025), indicating an increased teaching load and a potential deterioration in the quality of education. To improve the situation, it is necessary to balance student enrollment, strengthen personnel policies, encourage young researchers to join the faculty, and increase the attractiveness of academic careers, in particular through better remuneration and workload optimization.

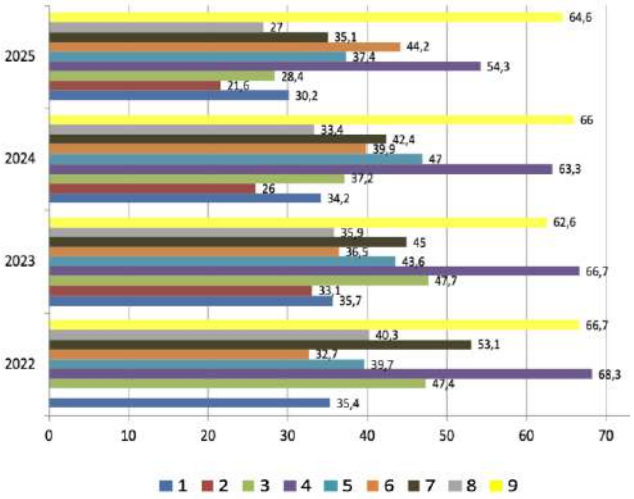

Fig. 3. Dynamics of the FSR indicator

Further, the dynamics of the QS WUR indicator related to citations per faculty (CPF) for 2022–2025, presented in Fig. 4, are examined.

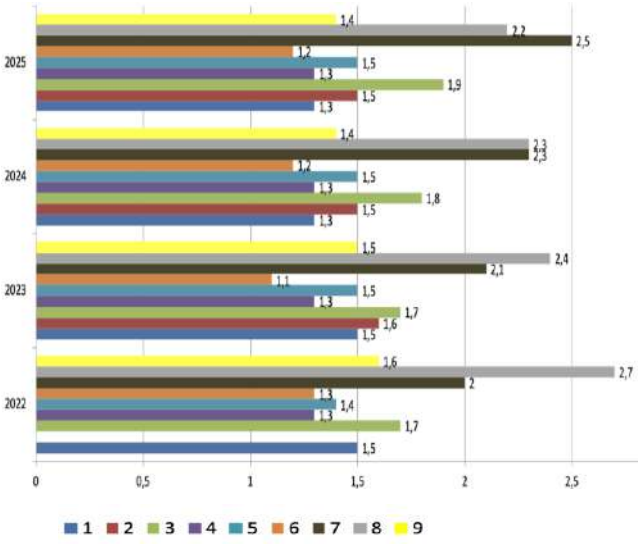

Fig. 4. Dynamics of the CPF indicator

The CPF indicator has a weight of 20 % in QS WUR and reflects the research productivity of the university. In Ukraine, it gradually increases; by 2025, Sumy State University has 2,5, Taras Shevchenko National University of Kyiv has 2,2, and Ivan Franko National University of Lviv reaches 1,3. Most HEIs have lower values due to low publication activity and limited international collaboration.

At NTU "KhPI," CPF remains stable (1,3) in 2022–2025, indicating low citation rates. To improve this, it is

necessary to encourage publications in Scopus/WoS, create expert groups for editing articles in English, expand participation in international projects, and involve young researchers.

The results on the dynamics of the international faculty ratio (IFR) for 2022–2025, presented in Fig. 5, are as follows.

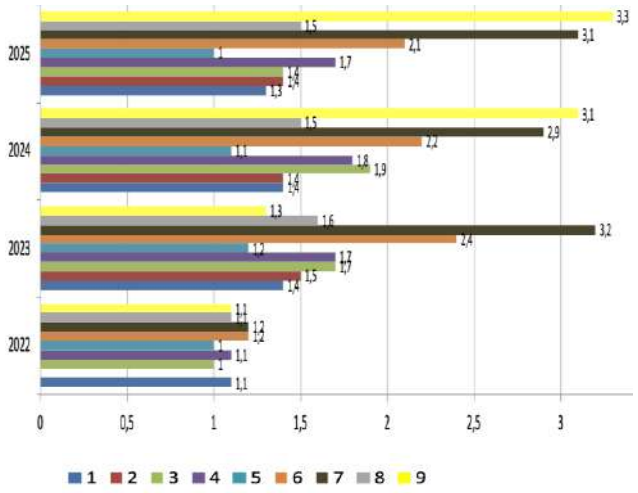

Fig. 5. Dynamics of the IFR indicator

The IFR indicator has a weight of 5 % in QS WUR and reflects the level of internationalization of the university. In Ukraine, the indicator is low; as of 2025, Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute has 1,0, Taras Shevchenko National University of Kyiv has 1,5, and V. N. Karazin Kharkiv National University has 3,3. The indicator is influenced by the war, limited mobility, and a lack of grants.

At NTU "KhPI," IFR increased from 1,1 (2022) to 1,7 (2025), but this is not sufficient for significant progress. It is recommended to develop English-taught programs, attract PhDs from the EU, conclude agreements with partner institutions, and create conditions for visiting professorships.

The dynamics of the QS WUR indicator related to the international student ratio (ISR) for 2022–2025, presented in Fig. 6, are considered next.

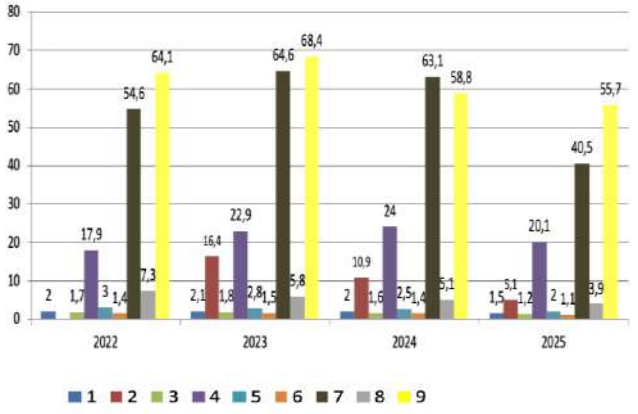

Fig. 6. Dynamics of the ISR indicator

The ISR indicator has a weight of 5 % in QS WUR and reflects the international attractiveness of the university. In Ukraine, V. N. Karazin Kharkiv National University leads with 55,7 % , Sumy State University has 40,5 % , Taras Shevchenko National University of Kyiv has 3,9 % , and other HEIs have up to 2 % .

NTU "KhPI" increased its ISR from 17,9 % (2022) to 20,1 % (2025), due to English-taught programs and international cooperation. To maintain this growth trend, it is necessary to expand English-taught programs, strengthen support services for international students, and develop the KhPI brand as a regional center of engineering education.

The next indicator is the international research network whose dynamics for 2022–2025 are presented in Fig. 7.

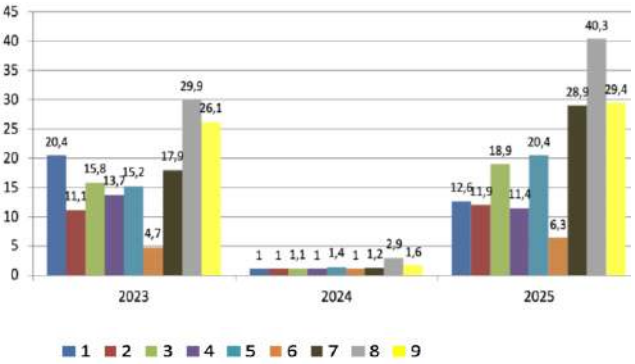

Fig. 7. Dynamics of the IRN indicator

The IRN indicator has a weight of 5 % in QS WUR and reflects the number of publications produced in collaboration with international partners. In 2025, leaders include Taras Shevchenko National University of Kyiv (40,3), V. N. Karazin Kharkiv National University (29,4), and Sumy State University (28,9); Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute has 20,4, Ivan Franko National University of Lviv reaches 18,9, and Kharkiv National University of Radio Electronics reaches 11,9.

At NTU "KhPI," IRN fluctuated: 13,7 (2023), 1,0 (2024), and 11,4 (2025) due to changes in QS methodology. In 2025, QS WUR updated the formula and normalization, eliminating some errors; as a result, the average value returned to the 2023 level, but this was accompanied by a "compression" of the scale and a loss of the indicator's discriminative power [12].

The dynamics of the QS WUR indicator related to employment outcomes (EO) for 2022–2025, presented in Fig. 8, are then considered.

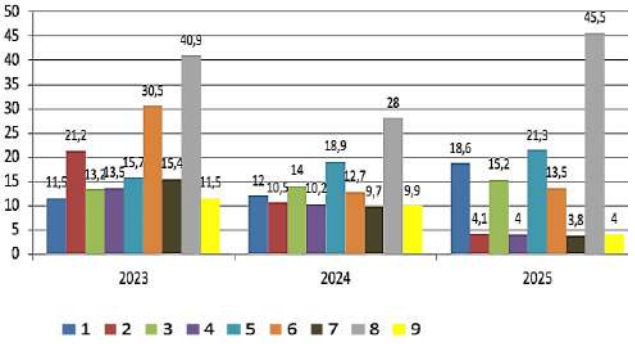

Fig. 8. Dynamics of the EO indicator

The EO indicator has a weight of 5 % in QS WUR and reflects the university's success in the labor market. In 2025, Taras Shevchenko National University of Kyiv reaches 45,5, Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute has 21,3, and Ivan Franko National University of Lviv has 15,2; low values are observed where practical training is insufficient.

At NTU "KhPI," EO remains low and equals 4 (2025), indicating the need to develop employment support, in particular career planning courses, a partner network, startup incubators, mentoring, and the involvement of alumni as ambassadors of the university brand.

The dynamics of the sustainability index (SUS) for 2022–2025, presented in Fig. 9, are as follows.

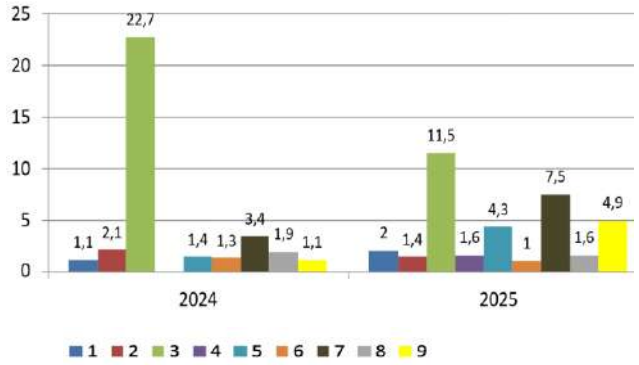

Fig. 9. Dynamics of the SUS indicator

The SUS indicator has a weight of 5 % in QS WUR and includes environmental and social impact as well as inclusion policies. In 2025, the leaders among Ukrainian HEIs are Sumy State University with 7,5, Ivan Franko National University of Lviv with 11,5, and KhPI and Taras Shevchenko National University of Kyiv with 1,6, which indicates the initial integration of sustainability principles.

At NTU "KhPI," SUS increased to 1,6 due to energy-efficient and innovative projects; however, there is no systemic ESG strategy, monitoring of social indicators, or public reporting. To improve this, it is advisable to implement inclusion policies, cooperate with local communities, and introduce sustainable infrastructure solutions.

For the analysis, Ukrainian universities officially represented in the QS World University Rankings in 2022–2025 were selected. Since NTU "KhPI" competes with these institutions within the national QS segment, their indicator values can serve as realistic benchmarks for determining its own target values. Indicators already achieved by other Ukrainian HEIs under similar economic, staffing, and organizational conditions indicate that such levels are achievable for KhPI as well. Table 1 presents characteristic values of key QS indicators for universities in different ranking clusters (1001–1200, 741–750, 701–710, etc.), which makes it possible to determine benchmarks necessary to improve KhPI's position.

Based on the comparison of the dynamics of key indicators for Ukrainian universities represented in QS WUR, realistic target benchmarks have been established for NTU "KhPI." Table 2 presents the current values of the university's indicators K_i, approximate upper limits, that reflect the maximum feasible level of indicator development in the medium term, as well as the maximum annual increment ΔK_i. The target values were determined taking into account the typical growth limits of specific indicators observed in Ukrainian HEIs under similar operating conditions, as well as the specifics of each metric–ranging from inertial reputation indicators to structural indicators of internationalization and research collaboration. The established system of constraints forms the basis for constructing an optimization model of university resource allocation.

Table 1. Ranking indicators of selected universities

Indicator value	Position of the HEI (4)	Position of the HEI (9)	Position of the HEI (8)	Position of the HEI (10)
AR	6.5	12.9	18.9	100.00
ER	10.6	16.9	36.6	100.00
FSR	54.3	64.6	27.0	100.00
CPF	1.3	1.4	2.2	100.00
IFR	1.7	3.3	1.5	99.30
ISR	20.1	55.7	3.9	86.80
IRN	11.4	29.4	40.3	96.00
EO	4.0	4.0	45.5	100.00
SUS	1.6	4.9	1.6	99.06

Table 2. Determination of target indicators

Indicator value	K_i	Max ΔK_i	ΔK_i
AR	6.5	15.0	1.0
ER	10.6	20.0	1.0
FSR	54.3	70.0	1.0
CPF	1.3	3.0	0.3
IFR	1.7	12.0	2.0
ISR	20.1	30.0	1.0
IRN	11.4	30.0	5.0
EO	4.0	15.0	2.0
SUS	1.6	10.0	1.0

A nonlinear programming problem with Boolean variables and linear constraints is solved. This type of problem can be addressed using implicit enumeration methods and nonlinear programming methods. Given the characteristics of the objective function and the defined constraints of the proposed optimization model, it is necessary to select an appropriate solution method. Due to the nonlinearity of dependencies and incomplete data, linear and nonlinear programming methods [22], deep learning, and agent-based modeling proved to be limited. The most effective approach selected is the genetic algorithm (GA), which is robust to nonlinearities and capable of integrating heterogeneous constraints [23].

To allocate resources among the activity areas of an HEI in order to improve ranking indicators, multicriteria optimization must be applied. To solve this problem, it is proposed to use a genetic algorithm and machine learning methods. This will make it possible to account for the resource constraints of the university and to propose effective options for resource allocation.

Conclusion and future work. The retrospective

analysis of indicators influencing university rankings made it possible to determine realistic target values whose achievement will contribute to improving the ranking position of NTU "KhPI." The proposed mathematical model for optimizing resource allocation is aimed at achieving these target indicators. The next step in solving this multicriteria problem is the application of a genetic algorithm, which will allow the university's resource constraints to be taken into account and will generate effective resource allocation options.

Future research will involve conducting experiments based on the university's retrospective data, which will serve as the foundation for developing an information system for allocating available resources. This will provide decision-support capabilities for strategic management of HEI development, oriented toward improving its position in international rankings.

References

1. *Academic Ranking of World Universities (ARWU).* URL: https://www.shanghairanking.com/news/arwu (дата звернення: 20.09.2025).
2. *Times Higher Education World University Rankings.* URL: https://www.timeshighereducation.com/world-university-rankings (дата звернення: 20.09.2025).
3. *QS World University Rankings*. URL: https://www.topuniversities.com/qs-world-university-rankings (дата звернення: 20.09.2025).
4. *QS Quacquarelli Symonds.* URL: https://support.qs.com/hc/en-gb/articles/4405955370898-QS-World-University-Rankings (дата звернення: 20.09.2025).
5. Szluka, P., Csajbók, E., Győrffy, B. *Relationship between bibliometric indicators and university ranking positions*. URL: https://doi.org/10.1038/s41598-023-35306-1 (дата звернення: 24.09.2025).
6. Liu X. et al. *Analysis and Prediction of QS World University Rankings based on Data Mining Technology* https://doi.org/10.1145/3551708.3556207 (дата звернення: 29.09.2025).
7. Tabassum A. et al. *University ranking prediction system by analyzing influential global performance indicators*. URL: https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/7886119/figures#figures (дата звернення: 30.09.2025).
8. Kudela J. *Mixed-Integer Programming Model for Ranking Universities:Letting Universities Choose the Weights*. URL: https://doi.org/10.13164/mendel.2021.1.041 (дата звернення: 09.10.2025).
9. Yingao G. *The Rationality Analysis and Prediction of THE World University Rankings*. URL: https://www.researchgate.net/publication/367676722_The_Rationality_Analysis_and_Prediction_of_THE_World_University_Rankings (дата звернення: 12.10.2025).
10. De Luna Pámanes A. et al. *The World University Rankings Model Validation and a Top 50 Universities Predictive Mode.* URL: https://www.sciencegate.app/document/10.1109/iccais48893.2020.9096841 (дата звернення: 12.10.2025).
11. Loyola-González O. et al. *A Contrast Pattern-Based Scientometric Study of the QS World University Ranking*, URL: https://ieeexplore.ieee.org/document/9257464/citations?tabFilter=papers#citations (дата звернення: 16.10.2025).
12. Kim T., Kim K. Systemic Analysis of the QS International Research Network Indicator Using Big Data: Regional Inequalities and Recommendations for Improved University Rankings. URL: https://ieeexplore.ieee.org/document/11050413 (дата звернення: 16.10.2025).
13. Bublyk M. et al. *World Universities Strategic Analysis Based on Data from the QS World University Rankings*. URL: https://ceur-ws.org/Vol-3373/paper23.pdf (дата звернення: 16.10.2025).
14. Акбаш К., Пасичник Н., Ріжняк Р. Прогностичний аналіз публікаційної діяльності науковців українських університетів у контексті їхнього участі у рейтингу QS World University. URL: https://doi.org/10.31767/su.4(91)2020.04.07 (дата звернення: 16.10.2025).
15. Василенко В. *Система рейтингування як складова процесу формування іміджу закладу вищої освіти*. URL: https://doi.org/10.32461/2409-9805.2.2019.175882 (дата звернення: 20.10.2025).
16. Шаблиста Л. *Формування системи показників оцінки результативності діяльності закладів вищої освіти*. URL: https://doi.org/10.31767/su.4(83)2018 04.10 (дата звернення: 30.10.2025).
17. Райчева Л., Нестерова К. Стратегічні перспективи вищої освіти України. URL: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-54-39 (дата звернення: 30.10.2025).
18. Hladchenko M. *Ukrainian universities in QS World University Rankings: when the means become ends*. URL:. https://doi.org/10.1007/s11192-024-05165-2 (дата звернення: 30.10.2025).
19. Статут НТУ "ХПІ" URL: https://public.kpi.kharkov.ua/administrativna-diyalnist/statut/ (дата звернення: 30.10.2025).
20. Grinchenko M., Shaposhnikov M. *Analysis of higher education institutions' performance indicators based on QS WORLD university rankings assessment* URL: https://doi.org/10.20998/2413-3000.2024.9.3 (дата звернення: 10.11.2025).
21. Zhang Q., Deb K. *Evolutionary Constrained Multi Objective* Optimization: A Review. Complex & Intelligent Systems. URL: https://link.springer.com/article/10.1007/s44336-024-00006-5 (дата звернення: 15.11.2025).
22. Neghină C. *A Competitive New Multi-Objective Optimization Genetic Algorithm. Engineering Applications of Artificial Intelligence.* URL: https://doi.org/10.1016/j.engappai.2024.107870 (дата звернення: 15.11.2025).
23. Li W., Zhang H., Chen F. *Evaluation of a Genetic Algorithm for Constrained Multi Objective Optimization. Computers & Structures*, URL: https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2024.118773 (дата звернення: 15.11.2025).

References (transliterated)

1. *Academic Ranking of World Universities (ARWU)*. Available at: https://www.shanghairanking.com/news/arwu (accessed: 20.09.2025).
2. *Times Higher Education World University Rankings*. Available at: https://www.timeshighereducation.com/world-university-rankings (accessed: 20.09.2025).
3. *QS World University Rankings.* Available at: https://www.topuniversities.com/qs-world-university-rankings (accessed: 20.09.2025).
4. *QS Quacquarelli Symonds.* Available at: https://support.qs.com/hc/en-gb/articles/4405955370898-QS-World-University-Rankings (accessed: 20.09.2025).
5. Szluka P., Csajbók E., Győrffy B. *Relationship between bibliometric indicators and university ranking positions*. Available at: https://doi.org/10.1038/s41598-023-35306-1 (accessed: 24.09.2025).
6. Liu X. et al. *Analysis and Prediction of QS World University Rankings based on Data Mining Technology*. Available at: https://doi.org/10.1145/3551708.3556207 (accessed: 29.09.2025).
7. Tabassum A. et al. *Abdullah and T. Musharrat. University ranking prediction system by analyzing influential global performance indicators.* Available at: https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/7886119/figures#figures (accessed: 30.09.2025).
8. Kudela J. *Mixed-Integer Programming Model for Ranking Universities:Letting Universities Choose the Weights*. Available at: https://doi.org/10.13164/mendel.2021.1.041 (accessed: 09.10.2025).
9. Yingao G. *The Rationality Analysis and Prediction of THE World University Rankings.* Available at: https://www.researchgate.net/publication/367676722_The_Rationality_Analysis_and_Prediction_of_THE_World_University_Rankings (accessed: 12.10.2025).
10. De Luna Pámanes A. et al. *The World University Rankings Model Validation and a Top 50 Universities Predictive Mode.* Available at: https://www.sciencegate.app/document/10.1109/iccais48893.2020.9096841 (accessed: 12.10.2025).
11. Loyola-González O. et al. *A Contrast Pattern-Based Scientometric Study of the QS World University Ranking*. Available at:

https://ieeexplore.ieee.org/document/9257464/citations?tabFilter=papers#citations (accessed: 16.10.2025).
12. Kim T., Kim K. *Systemic Analysis of the QS International Research Network Indicator Using Big Data: Regional Inequalities and Recommendations for Improved University Rankings*. Available at: https://ieeexplore.ieee.org/document/11050413 (accessed: 16.10.2025).
13. Bublyk M. et al. *World Universities Strategic Analysis Based on Data from the QS World University Rankings*. Available at: https://ceur-ws.org/Vol-3373/paper23.pdf (accessed: 16.10.2025).
14. Akbash K., Pasychnyk N., Rizhniak R. *Prohnostychnyi analiz publikatsiinoi diialnosti naukovtsiv ukrainskykh universytetiv u konteksti yikhnoho uchasti u reitynhu QS World University* [Predictive analysis of the publication activity of scientists from Ukrainian universities in the context of their participation in the QS World University ranking]. Available at: https://doi.org/10.31767/su.4(91)2020.04.07 (accessed: 16.10.2025).
15. Vasylenko V. *Systema reitynhuvannia yak skladova protsesu formuvannia imidzhu zakladu vyshchoi osvity* [The rating system as a component of the process of forming the image of a higher education institution]. Available at: https://doi.org/10.32461/2409-9805.2.2019.175882 (accessed: 20.10.2025).
16. Shablysta L. *Formuvannia systemy pokaznykiv otsinky rezultatyvnosti diialnosti zakladiv vyshchoi osvity* [Formation of a system of indicators for assessing the effectiveness of higher education institutions]. Available at: https://doi.org/10.31767/su.4(83)2018 04.10 (accessed: 30.10.2025).
17. Raicheva L., Nesterova K. *Stratehichni perspektyvy vyshchoi osvity Ukrainy* [Strategic prospects of higher education in Ukraine]. Available at: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-54-39 (accessed: 30.10.2025).
18. Hladchenko M. *Ukrainian universities in QS World University Rankings: when the means become ends*. Available at: https://doi.org/10.1007/s11192-024-05165-2 (accessed: 30.10.2025).
19. *Statut NTU "KhPI"* [Charter of NTU "KhPI"]. Available at: https://public.kpi.kharkov.ua/administrativna-diyalnist/statut/ accessed: 30.10.2025).
20. Grinchenko M., Shaposhnikov M. *Analysis of higher education institutions' performance indicators based on QS WORLD university rankings assessment.* Available at: https://doi.org/10.20998/2413-3000.2024.9.3 (accessed: 10.11.2025).
21. Zhang Q., Deb K. *Evolutionary Constrained Multi Objective Optimization: A Review*. *Complex & Intelligent Systems*. Available at: https://link.springer.com/article/10.1007/s44336-024-00006-5 (accessed: 15.11.2025).
22. Neghină, C. *A Competitive New Multi-Objective Optimization Genetic Algorithm. Engineering Applications of Artificial Intelligence.* Available at: https://doi.org/10.1016/j.engappai.2024.107870 (accessed: 15.11.2025).
23 Li W., Zhang H., Chen F. *Evaluation of a Genetic Algorithm for Constrained Multi Objective Optimization. Computers & Structures.* Available at: https://doi.org/10.1016/j.compstruct.2024.118773 (accessed: 15.11.2025).

Received 17.11.2025

УДК 519.86:519.873:005.8:378.4

М. А. ГРИНЧЕНКО, кандидат технічних наук (PhD), доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», завідувачка кафедри управління проєктами в інформаційних технологіях, м. Харків, Україна, e-mail: marina.grynchenko@khpi.edu.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8383-2675
М. І. ШАПОШНІКОВ, здобувач освіти PhD, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», аспірант кафедри управління проєктами в інформаційних технологіях, м. Харків, Україна, e-mail: mykyta.shaposhnikov@cs.khpi.edu.ua, ORCID: https://orcid.org/0009-0007-8737-2083

МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ УНІВЕРСИТЕТУ НА ОСНОВІ ПОКАЗНИКА QS WUR

У статті проведено ретроспективний аналіз ключових показників рейтингу QS World University Rankings для українських закладів вищої освіти з метою формування реалістичних цільових орієнтирів розвитку НТУ «ХПІ». Розглянуто динаміку показників рейтингу в порівнянні з провідними українськими університетами, що дало змогу визначити досяжні межі зростання кожного індикатора у середньостроковій перспективі. На основі отриманих результатів сформовано систему цільових значень, які можуть бути використані університетом для підвищення власної позиції у рейтингу. Запропоновано математичну модель оптимізації розподілу ресурсів, спрямовану на мінімізацію відхилення між фактичними та цільовими значеннями показників. Модель подано як задачу квадратичного програмування з булевими змінними та лінійними обмеженнями, що відображають обмеженість ресурсів університету та множину можливих заходів для покращення кожного індикатора. З огляду на нелінійність взаємозв'язків і неповноту вихідних даних обґрунтовано застосування генетичного алгоритму, який забезпечує ефективний пошук оптимальних варіантів розподілу ресурсів за умов багатокритеріальності. Додатково підкреслено, що запропонований підхід дозволяє адаптувати стратегію розвитку університету до динамічних умов міжнародного освітнього середовища та враховувати зміну ваги окремих індикаторів у методології рейтингу. Модель може бути використана як інструмент для сценарного аналізу та формування різних варіантів управлінських рішень. Практична значущість роботи полягає у можливості інтеграції отриманих результатів у систему стратегічного планування університету. Отримані результати формують підгрунтя для створення інформаційної системи підтримки стратегічного управління ЗВО. Подальші дослідження передбачають експериментальну перевірку моделі на ретроспективних даних НТУ «ХПІ» та розробку програмного інструменту, орієнтованого на підвищення ефективності управлінських рішень і покращення позицій університету в міжнародних рейтингах.

Keywords: ключові показники ефективності, модель оптимізації розподілу ресурсів, прийняття рішень, рейтинг, стратегічне управління, інформаційна система

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Гринченко Марина Анатоліївна / Grinchenko Marina Anatoliiovyvna
Автор 2 / Author 2: Шапошніков Микита Ігорович / Shaposhnikov Mykyta Igorevych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.08
UDC 004.41

D. E. DVUKHHLAVOV, Candidate of Technical Sciences (PhD), Docent, Associate Professor at the Department of Department of Software Engineering and Management Intelligent Technologies, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e mail: dmytro.dvukhhlavov@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3361-3212

O. S. PELYPETS, Master Student, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e-mail: pelipets.olga.developer@gmail.com; ORCID: https://orcid.org/0009-0005-5974-9045

A. S. DVUKHHLAVOVA, Senior Lecturer at the Department of Software Engineering and Management Intelligent Technologies, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e-mail: alona.dvukhhlavova@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0111-3010

ANDROID APPLICATION MODULARIZATION ESTIMATING MODEL

The relevance of the research, the results of which are presented, is determined by the fact that mobile applications have evolved into complex software systems with growing code bases, which complicates development, testing and support. It is shown that improving the maintainability and scalability of Android applications projects is possible by moving from a monolithic architecture to a modular architecture, based either on the list of functions that the application should perform, or on the architectural features of creating the application. To select a modularization option, a classification of approaches to modularization implementing is proposed. Regardless of which direction of modularization implementing is chosen, it is aimed at reducing the impact of changes in one module on the need to make changes to others. Such a dependence between modules can be assessed by determining the cohesion and coherence of the project and individual modules. To quantitatively assess the advantages of modularization, a mathematical model has been developed that takes into account the balance between the cohesion of modules and the integrity of the project in whole. The model proposes to take into account the number of modules into which the monolithic architecture will be divided, the level of interaction between the modules that will be selected, as well as the level of their dependence on each other. Expressions are presented for automating calculations of division options into modules. The results of the assessment of the modularization of the Android application project for e-commerce based on different approaches to modularization implementing are presented. The obtained evaluation data allowed us to demonstrate the potential of modularization in reducing project assembly time, minimizing conflicts, and increasing project flexibility, offering a scalable solution for modern mobile development.

Keywords: classification of approaches to Android application modularization implementing, modularization model, evaluation indicators for Android application modularization options, project cohesion and coherence.

Introduction. Mobile applications perform the majority of informational tasks required by people in everyday life. Over the past decade, mobile development has undergone significant evolution: from simple applications with basic functions, such as calculators or notepads, it has advanced to complex software systems, such as social networks, governmental programs, navigation systems, banking applications, and business software. As the power and functionality of mobile devices increase, so do user demands. Project sizes are continuously expanding, and their complexity is rising exponentially. Modern mobile applications often contain hundreds of thousands of lines of code and numerous integrations with external services, making their development, testing, and maintenance increasingly challenging tasks. The main typical problem faced by large projects is the complex structure of the code, which makes it difficult to detect errors. The complex structure of monolithic code complicates both manual and automated testing, makes it labor-intensive and resource-intensive, and flexibility, scalability and ease of support suffer.

Purpose of the work. The briefly described features of modern mobile application development determine the relevance of research that considers the issue of structuring the code of large-scale mobile applications, since unstructured code can lead to development delays, increased costs and reduced product quality. This article presents the results of one of the studies in this scientific and practical direction, the object of which is the process of creating mobile applications for the Android platform with a large amount of code. The subject of this study is approaches to organizing development and principles of code structuring to ensure maintainability and scalability of the mobile application project.

The purpose of the research was to reduce the time for testing and compiling a version of the mobile application.

The purpose of the article, which is presented at the discretion of specialists, is to reveal the concept of modularization of a mobile application project, present a classification of approaches to implementing modularization and a model for assessing the effectiveness of modularization, as well as present the results of assessing the effectiveness of modularization for different approaches using the example of one of the projects of a specific development company.

Research results.

1. Analysis of problem areas in the development of large-scale mobile applications projects and known approaches to solving them. Studying sources [1] and [2] allows to create a vision of the mobile application development process. The development process of a mobile application often begins with a single-module "Hello World!" project and continues by adding new code, creating function after function.

Developers divide the code mobile application into meaningful parts based on the app's features. Popular examples of such features are Authorization, Registration, Onboarding, Home Screen, Search, Product Catalog, Product Details Page, Account, Payment, Favorites, etc [3].

Developers in same time also attempt to divide the

code according to the principles of Clean Architecture and SOLID [4]. That's why every project usually contains separate packages with code for business logic (domain layer), code for retrieving data from the network, files, or database (data layer), and code for presenting the interface (UI layer). In all modern projects Dependency Injection [5] frameworks are commonly used to create instances of classes according to their scope.

Staying within a single module, classes have access to all other classes because of their internal visibility. That's why they are often misused, contrary to the principles of single responsibility, interface segregation, and the open-closed principle. As result a team create typical single-module monolithic giant projects.

A typical large project is developed and maintained by a big developer team. This means that all developers regularly encounter merge conflicts, the resolving of which is a complex technical task. These conflicts can lead to new bugs that are difficult to prevent.

Additionally, a large monolithic project on each developer's local machine has a certain compilation time. Changing any line of code triggers a long, full rebuild of the project, reducing work productivity.

Moreover, large projects use automated processes for code testing, build assembly and distribution. Typically, each merge request on a remote server is checked by lint and ktlint; the code is compiled into some build variants, and JUnit tests and integration tests are run. Also checks of code quality, code security, codebase size, and content uniqueness may also be executed [6]. Depending on the project size and the number of checks and tests, the entire process for a single merge request can take from a couple of minutes to an hour or more of expensive server machine time. Also the productivity of developers decreases while they wait for the remote verification to complete.

Over time any project grows and requires changes. Each change can introduce errors into the existing code, which either go unnoticed and turn into crashes in production or are identified by costly manual or automated regression testing.

Since the obvious cause of the listed problems is the large size of programs, the evident solution is to divide projects into smaller parts that can be developed, tested, and compiled separately. A common approach is to extract parts of the code into separate projects, which are then included in the main project as pre-compiled JAR or AAR files or as external dependencies of the code assembler that bring pre-compiled code into the project [7]. This approach is commonly used by companies that develop multiple software products built on reusable internal libraries. The main benefits of this approach are reduced code conflicts, faster compilation times, and faster testing of the main project. The effect is achieved because writing the code in a separate, small repository eliminates merge conflicts and improves code quality. Only public classes are visible externally, while the internal logic remains encapsulated. The code in such a library is covered by tests and checks that are only run when the library itself changes. Compilation occurs before the library is deployed, not in the main program.

However, the approach also has disadvantages related to architectural limitations. Not every fragment of code can be isolated and reused for a long time without modifications. If functionality undergoes frequent changes, it must be updated, tested, and published before being used in the main project. Additionally, if this functionality depends on another internal library that also requires changes, maintaining and developing such projects becomes a complex technical challenge related to versioning. Therefore, this approach is typically not applied to projects that do not require code reuse, and therefore there is a need to find other approaches to structuring the mobile application code.

2. The essence of a modularization and classification of approaches to implementing modularization a mobile application project.

2.1. The essence of modularization and basic assessment of the effectiveness of its implementation. The concept of "modularization of a mobile application project" should be understood as the distribution of project code into files to ensure ease of development, flexibility to changes in requirements, maintainability and scalability. The term is compiled based on a similar term in robotics [8].

Assuming that the compilation time of a monolith project depends on the number of files n and the complexity of dependencies between them $\mathrm{O}(f(n))$:

$$T_{\text{mono}} = \mathrm{O}(f(n)).$$

In a modular approach, where the project is divided into m independent modules, each containing *n/m* files, the compilation time becomes:

$$T_{\text{modular}} = \mathrm{O}\left(\frac{f(n)}{m}\right).$$

To build projects, the development company on which the research was conducted uses Gradle, an Android application build system that provides flexibility, automation, and support for numerous plugins. It is the standard in modern Android development due to its adaptability and efficiency [9]. Dividing a project into independent Gradle modules allows you to build and cache them separately. Gradle supports parallel and incremental builds.

Incremental building means that Gradle rebuilds only the modified files, leaving the rest of the project untouched. At the same time, separate parts are built simultaneously in parallel processes, significantly speeding up the build. The Gradle Build Cache configuration allows reuse of results from previous builds, avoiding duplicated effort.

Time of incremental compilation:

$$T_{\text{build}} = \mathrm{O}(f(\Delta n)).$$

where Δn is the number of modified files.

In a monolith project $\Delta n \approx n$, whereas in a modular project $\Delta n \approx n/m$.

Thus, even splitting a single-module project in half into two modules can approximately halve the build time if changes are made to only one module. This is highly

beneficial for large projects, where every second of saved time matters.

At the same time the number of merge conflicts depends on the number of modified files *F* and number of developers *D*:

$$C_{\text{mono}} = \mathrm{O}(F \cdot D).$$

If the code is divided into modules and developers work independently then:

$$C_{\text{mono}} = \mathrm{O}\left(\frac{F \cdot D}{m}\right).$$

This means that the more modules there are, the fewer code conflicts occur.

In the course of further research, results were obtained that allow implementing modularization and assessing the feasibility of its use.

2.2. Formal model of modularization. The first step was to create a formal model of the Android application.

Android application may be represented as a set of all its components $\boldsymbol{S}$ (e.g., classes, functions, resources, etc.) Then modularization may be considered as a division the set $\boldsymbol{S}$ into subsets (modules) that meet certain criteria (functionality, independence, reusability).

The set of all components of the application:

$$\boldsymbol{S} = \{c_1, c_2, ..., c_N\}.$$

Modularization $\boldsymbol{M}$ may be considered as a family of subsets, where each module is subset of $\boldsymbol{S}$:

$$\boldsymbol{M} = \{\boldsymbol{M}_1, \boldsymbol{M}_2, ..., \boldsymbol{M}_i, ..., \boldsymbol{M}_K\}, \boldsymbol{M}_i \subseteq \boldsymbol{S}.$$

The union of all modules covers the entire application:

$$\bigcup_{i=1}^{K} \boldsymbol{M}_i = \boldsymbol{S}.$$

In the ideal case modules do not intersect, though in reality, there may be weak dependencies:

$$\boldsymbol{M}_i \cap \boldsymbol{M}_i = \varnothing, i \neq j.$$

Thus, modularization is the portioning of the set *S* into non-overlaping (or minimally overlapping) subsets:

$$\boldsymbol{S} = \boldsymbol{M}_1 \cup \boldsymbol{M}_2 \cup ... \cup \boldsymbol{M}_k;$$
$$\boldsymbol{M}_i \cap \boldsymbol{M}_j = \varnothing, i \neq j.$$

The division of a project into modules can be done in various ways [10], which are discussed below.

2.3. Classification of approaches to implementing modularization.

2.3.1. Horizontal Modularization. The horizontal approach is based on dividing the code into layers in accordance with the principles of Clean Architecture [11], where the project is split into data, domain, and UI layers:

$$\boldsymbol{M} = \{\boldsymbol{M}_{\text{data}}, \boldsymbol{M}_{\text{domain}}, \boldsymbol{M}_{\text{UI}}\}.$$

Compilation time of monolith project is:

$$T_{\text{mono}} = T_{\text{data}} + T_{\text{domain}} + T_{\text{UI}},$$

where T_{data}, T_{domain} and T_{UI} are compilation time of code of appropriate parts.

For a modular approach where work is done in parallel:

$$T_{\text{hor.modular}} = \max(T_{\text{data}}, T_{\text{domain}}, T_{\text{UI}}).$$

It is recommended to begin the dividing by identifying business entities (in the terminology of the Kotlin language, used for Android development, these are data classes). Business entities are managed by usecases, which provide data for screen models. Usecases retrieve data from repositories, which are hidden behind interfaces. Entities, usecases and repository interfaces are extracted into a separate domain module, which has no external dependencies and does not depend on the type of software product, as it defines only business logic.

Next, the implementation of repositories and all logic for retrieving data from the network, files, and databases are moved to a separate data module. The data module operates with its own internal entities (data classes), which are serialized for storage and transmission and deserialized and transformed into domain entities for delivering data to the domain. Thus, the data module depends on the domain module and on external libraries for data handling (Retrofit, Socket, Room, Preferences, Data Storage).

The remaining main module contains the code for the UI presentation, which depends on the domain module, from where it retrieves data. The Dependency Injection framework (Hilt, Dagger) creates entities, keeping the data logic hidden from the UI presentation (look at Fig. 1).

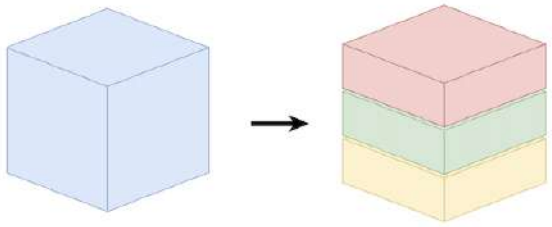

Fig. 1. Horizontal Modularization

Thus, any project can be divided into three parts, each of which is compiled and tested separately.

2.3.2. Vertical Modularization. The strategy of vertical module splitting is applicable when a project can be divided into features that are independent of one another. This, for example, works well for projects with a plain client-server architecture, where each individual screen (or a group of screens of the same feature) can be isolated. In this approach, one base module is identified, which manages navigation to the screens of other modules via interfaces. For instance, in a typical E-commerce project, these could be modules for product, cart, order, and user profile (see Fig. 2). The feature modules do not depend on each other and know nothing about one another, their logic is encapsulated. Only the base module is aware of the public interfaces of the other modules. In formal view division may be presented as

$$\boldsymbol{M} = \{\boldsymbol{M}_{\text{base}}, \boldsymbol{M}_{\text{product}}, \boldsymbol{M}_{\text{order}}, ..., \boldsymbol{M}_{\text{profile}}\}.$$

The compilation time in the vertical approach is

$$T_{\text{vert.modular}} = \sum_{i=1}^{K} \mathrm{O}(f(n_i)),$$

where n_i is the size of every feature module.

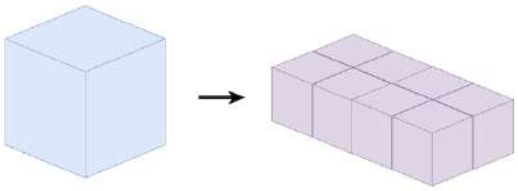

Fig. 2. Vertical Modularization

Thus, this approach resolves issues related to compilation time, code conflicts and test execution.

2.3.3. Combined Modularization. In small to medium-sized projects, applying only vertical or horizontal modularization may suffice. However, in large enterprise projects with distributed development teams, the effectiveness of modularization may remain low if only one approach is used.

In these situations, a combined approach is applied, integrating both vertical and horizontal modularization [12].

The code is split into modules both vertically and horizontally. Each functionality is isolated into separate data, domain, and UI modules (see Fig. 3).

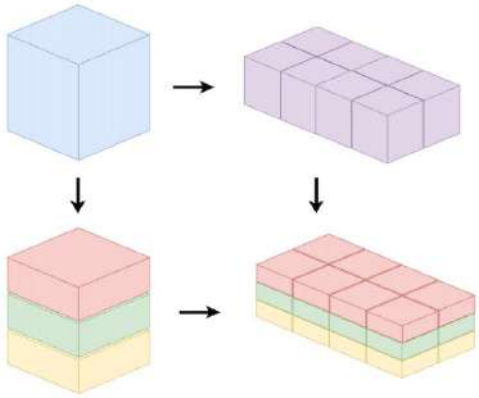

Fig. 3. Combined Modularization

Domain modules may depend only on each other. Each data module depends only on its corresponding domain module and remains hidden from other data and UI modules. The code for each feature screens is encapsulated in separate UI modules, which depend on their respective domain modules and expose only navigation interfaces externally. A single base module retrieves all entities from Dependency Injection framework, launches the mobile application and manages navigation.

In formal view division may be presented as

$$\boldsymbol{M} = \left\{ \begin{array}{c} \boldsymbol{M}_{\text{data1}}, \boldsymbol{M}_{\text{domain1}}, \boldsymbol{M}_{\text{UI1}} \\ \ldots \\ \boldsymbol{M}_{\text{dataK}}, \boldsymbol{M}_{\text{domainK}}, \boldsymbol{M}_{\text{UIK}} \end{array} \right\}.$$

The total compilation time for a fully divided project:

$$T_{\text{comb.modular}} = \max_i \mathrm{O}\left(\frac{f(n_i)}{m}\right),$$

This approach minimizes merge conflicts and significantly reduces the time required for building and testing the project, as Gradle efficiently uses caching, and tests are executed only for the modules that have been modified. The number of tests remains minimal since only small, isolated modules are tested.

A drawback of this approach is the complexity of creating the modules. Therefore, while combined modularization is the best solution for large-scale projects, determining the optimal number of modules remains an open question. To address this, a mathematical model is required to calculate the benefits of modularization.

3. Mathematical model of modularity estimating. To assess the benefits of modularizing native Android applications, a mathematical model is proposed that accounts for the internal cohesion of modules and their external dependencies.

The model is based on the following elements.

Let it created a set of modules $\boldsymbol{M}$:

$$\boldsymbol{M} = \{\boldsymbol{M}_1, \boldsymbol{M}_2, \ldots, \boldsymbol{M}_K\}.$$

where $\boldsymbol{M}_i$ is an individual module.

A directed graph of connections may be described as

$$\boldsymbol{G} = (\boldsymbol{M}, \boldsymbol{E}),$$

where $\boldsymbol{E} \subseteq \boldsymbol{M} \times \boldsymbol{M}$ represents dependencies between modules (it is the set of directed edges that describe the connections between modules).

For each edge $e_{ij} \in \boldsymbol{E}$ the communication cost between modules $\boldsymbol{M}_i$ and $\boldsymbol{M}_j$ can be defined as

$$C_{ij} = f(L_{ij}, D_{ij}),$$

where L_{ij} is the connection latency and D_{ij} is the volume of data transmitted.

The key idea lies in balancing two characteristics: the cohesion of a module $\mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_i)$ and the coherence of the system $\mathrm{Cohes}(\boldsymbol{M})$. Cohesion $\mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_i)$ measures the internal consistency of a module (in conditional units from 0 to 100), while coherence $\mathrm{Cohes}(\boldsymbol{M})$ is defined as the number of connections between different modules $|\boldsymbol{E}|$.

The objective function for the benefit of multimodularity is given as follows:

$$V(\boldsymbol{M}) = \boldsymbol{\alpha} \cdot \sum_{i=1}^{N} \mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_i) - \boldsymbol{\beta} \cdot \mathrm{Cohes}(\boldsymbol{M}),$$

where $\boldsymbol{\alpha}$ is the weight coefficient for cohesion, and $\boldsymbol{\beta}$ is the weight coefficient for coherence.

To evaluating modularization more realistically, the objective function have been extended by adding a saturation term for the intrinsic benefit of modularization and a fragmentation cost that grows with the number of modules:

$$V(\boldsymbol{M}) = \boldsymbol{\alpha} \cdot \sum_{i=1}^{N} \text{Coh}(\boldsymbol{M}_i) - \boldsymbol{\beta} \cdot \text{Cohes}_{\text{PR}} + \\ + B_{\max} \cdot (1 - e^{-kN}) - C_{\text{cpl}} N^q,$$

where Cohes_{PR} – the level project coherence between modules (to distinguish it from per-module cohesion); $B_{\max} \cdot (1 - e^{-kN})$ – the saturation benefit of having more modules; $B_{\max}$ – the maximum attainable bonus, $k > 0$ is the saturation rate; $C_{\text{cpl}} N^q$ – the fragmentation (coordination) cost that grows with the number of modules; $C_{\text{cpl}} > 0$ – the amplitude of that cost; q is a dimensionless scaling exponent that controls the nonlinearity of the fragmentation cost.

In the subsequent calculations the following empirically derived coefficient values was used: $\boldsymbol{\alpha} = 0.5$, $\boldsymbol{\beta} = 0.35$, $B_{\max} = 900$, $k = 0.06$, $C_{\text{cpl}} = 0.6$, $q = 1.8$.

The goal of the model is to maximize $V(\boldsymbol{M})$, which is achieved by increasing the internal consistency of modules while minimizing their external dependencies.

4. Practical calculations. To demonstrate the model's functionality, let's consider an example of an E-Commerce application on Android, written in Kotlin, with a total codebase of 200 000 lines. The application includes eight functional areas: authorization, product pages, product categories, search, bag, checkout, user profile (payment details, shipping address), and order history. Is was calculated $V(\boldsymbol{M})$ for three architectural variants: a single-module project, a multi-module project with 8 modules, and a multi-module project with 24 modules based on Clean Architecture principles.

4.1. Single-Module Project. In the first variant, the entire application code (200 000 lines) resides in a single module $\boldsymbol{M}_1$, encompassing all functions – from authorization to order history. The number of modules is $n = 1$ and the size $|\boldsymbol{M}_1| = 200\ 000$ significantly exceeds $S_{\max}$, which is permissible for this baseline case. Cohesion $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_1) = 50$ as the mixing of eight diverse functions (e.g., payment logic with category UI) reduces internal consistency. There are no external connections, so $\text{Cohes}_{\text{PR}} = 0$. Calculation:

$$V(\boldsymbol{M}_1) = 0.5 \cdot 50 - 0.35 \cdot 0 + \\ + 900 \cdot (1 - e^{-0.06 \cdot 1}) - 0.6 \cdot 1^{1.8} = 76.81.$$

The value $V(\boldsymbol{M}_1) = 76.81$ reflects low benefit due to weak cohesion, although the absence of inter-module dependencies eliminates any coherence penalty. This approach is typical for monolithic applications, where maintenance and scaling are challenging.

4.2. Multi-Module Project (8 Modules). In the second variant, the application is divided into 8 feature-modules, each responsible for a separate function.

The number of modules is *n=8*, and the code is distributed as follows: authorization – 15 000 lines; categories – 30 000; search – 20 000; cart – 25 000; payment – 30 000; profile – 25 000; history – 15 000.

Summa of lines in modules equals 200 000.

Module cohesion is high due to functional isolation:

- $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_1) = 90$ (authorization);
- $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_2) = 85$ (product pages);
- $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_3) = 80$ (categories);
- $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_4) = 85$ (search);
- $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_5) = 80$ (bag);
- $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_6) = 85$ (checkout);
- $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_7) = 80$ (profile);
- $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_8) = 90$ (order history).

Sum of cohesions:

$$\sum_{i=1}^{8} \text{Coh}(\boldsymbol{M}_i) = \\ = 90 + 85 + 80 + 85 + 80 + 85 + 80 + 90 = 675.$$

Connections between modules include:

- authorization → profile;
- authorization → cart;
- product pages → bag;
- categories → product pages;
- search → product pages;
- bag → checkout; checkout → order history;
- profile → checkout;
- order history → product pages.

Total $\text{Cohes}_{\text{PR}} = 9$.

Calculation:

$$V(\boldsymbol{M}_8) = 0.5 \cdot 675 - 0.35 \cdot 9 + \\ + 900 \cdot (1 - e^{-0.06 \cdot 8}) - 0.6 \cdot 8^{1.8} = 652.11.$$

The value $V(\boldsymbol{M}_8) = 652.11$ demonstrates a significant increase in benefit compared to the single-module variant $V(\boldsymbol{M}_1) = 76.81$ due to high cohesion (average $\text{Coh}(\boldsymbol{M}_i) \approx 84.4$) and moderate coherence, confirming the effectiveness of modularization for medium and large applications.

4.3. Multi-Module Project with Clean Architecture (24 Modules). In the third variant, each of the 8 feature-modules is split into three layers according to Clean Architecture principles: data layer (data handling), domain layer (business logic), and UI layer (interface). This results in $n = 8 \cdot 3 = 24$ modules. The code has been divided into several parts, the description of which is presented below.

Feature Authorization: data 4 000 lines, domain 3 000, UI 8 000 lines of code (15 000).

Feature Product page: data 10 000, domain 8 000, UI 22 000 (40 000).

Feature Categories: data 8 000, domain 6 000, UI 16 000 (30 000).

Feature Search: data 5 000, domain 4 000, UI 11 000 (20 000).

Feature Bag: data 6 000, domain 5 000, UI 14 000 (25 000).

Feature Checkout: data 8 000, domain 6 000, UI 16 000 (30 000).

Feature Profile: data 6 000, domain 5 000, UI 14 000 (25 000).

Feature Order History: data 4 000, domain 3 000, UI 8 000 (15 000).

Total: 200 000 lines of code.

Layer cohesion is high due to strict isolation: $\mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_{\mathrm{data}i}) = 90$ (data logic); $\mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_{\mathrm{domain}i}) = 95$ (use cases); $\mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_{\mathrm{UI}i}) = 80$ (because UI depends on domain).

Calculation of cohesions: $8 \cdot 90 = 720$ (data); $8 \cdot 95 = 760$ (domain); $8 \cdot 80 = 640$ (UI).

Sum of cohesions:

$$\sum_{i=1}^{24} \mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_i) = 720 + 760 + 640 = 2120.$$

Calculation:

$$V(\boldsymbol{M}_{24}) = 0.5 \cdot 2120 - 0.35 \cdot 25 + \\ + 900 \cdot (1 - e^{-0.06 \cdot 24}) \quad - 0.6 \cdot 24^{1.8} = 1554.98.$$

The value $V(\boldsymbol{M}_{24}) = 1554.98$ demonstrates maximum benefit due to high cohesion (average $\mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_i) \approx 88.3$), despite the increase in coherence.

4.4. Variants 4, 12 and 50 modules. In the same way calculations for 4 modules, 12 modules and 50 modules project were done to expand data for diagram.

4-Module Variant ($V(\boldsymbol{M}_4) = 348.36$) shows a significant improvement over the single-module variant due to better functional isolation, but its benefit is limited by lower cohesion (broader feature groups) and moderate coherence. It is a practical starting point for smaller projects or teams transitioning from a monolithic architecture.

12-Module Variant ($V(\boldsymbol{M}_{12}) = 901.06$) offers a higher benefit than the 8-module variant due to finer granularity and higher cohesion, but it is penalized by significantly higher coherence (38 edges vs. 9 in the 8-module variant) due to the addition of utility modules. This approach is suitable for medium-to-large projects where shared utilities are beneficial but not yet requiring full Clean Architecture.

50-Module Variant ($V(\boldsymbol{M}_{50}) = 1427.27$) shows a lower benefit than the 24-module optimum, indicating a smooth decline beyond the peak due to diminishing cohesion gains and increasing fragmentation/coordination costs from over-modularization.

Results are present below in table 1 and Fig. 4.

Table 1 – Results of calculation of modularity benefits

Variant	n	$\sum_{i=1}^{N} \mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_i)$	$\mathrm{Cohes}_{\mathrm{PR}}$	$V(\boldsymbol{M})$
Single-Module	1	50	0	76.81
Multi-Module 1	4	330	4	348.36
Multi-Module 2	8	675	9	652.11
Multi-Module 3	12	1010	38	901.06
Multi-Module 4	24	2120	25	1554.98
Multi-Module 5	50	2600	120	1427.23

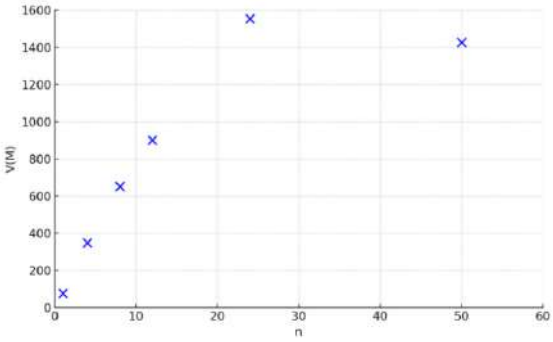

Fig. 4. Dependency of Modularization Benefit $V(\boldsymbol{M})$ on Number of Modules n

4.5. Analysis. Comparing the three variants reveals: the single-module project ($V(\boldsymbol{M}_1) = 76.81$) offers low benefit due to weak cohesion; the 8-module variant ($V(\boldsymbol{M}_8) = 652.11$) improves the result through functional isolation; the 24-module variant with Clean Architecture ($V(\boldsymbol{M}_{24}) = 1554.98$) maximizes $V(\boldsymbol{M})$ due to strict layer separation. For Android applications on Kotlin, this underscores the value of modularization, especially $\mathrm{Cohes}(\boldsymbol{M})$ with tools like Hilt to minimize dependencies. The increase in from 0 to 25 is offset by the rise in $\sum \mathrm{Coh}(\boldsymbol{M}_i)$ from 50 to 2120, making the 24-module approach optimal for large projects.

Conclusions. Presented results of the study demonstrates that modularization significantly enhances the maintainability and scalability of Android applications, addressing the limitations of monolithic architectures. By applying horizontal, vertical, and combined modularization strategies rooted in SOLID principles and Clean Architecture, developers can reduce merge conflicts, accelerate build times, and streamline testing processes.

The proposed mathematical model provides a quantitative framework to evaluate these benefits, revealing that a 24-module structure, integrating feature and layer-based separation, offers the greatest advantage for large-scale projects (benefit score: 1554.98) compared to single-module (76.81) or 8-module (652.11) designs. While the complexity of managing numerous modules poses challenges, tools like Gradle and Dependency Injection frameworks (e.g., Hilt) mitigate these drawbacks. Future research could refine the model by incorporating dynamic factors such as team size, development velocity, or real-world performance metrics, further optimizing modularization strategies for enterprise mobile applications across platforms.

References

1. *Android Developers. Guide to App Modularization.* URL: https://developer.android.com/topic/modularization (accessed 11.11.2025).
2. Gorin M. *Modular Architecture: The Key to Efficient Mobile App Development. Medium.* URL: https://maxim-gorin.medium.com/modular-architecture-the-key-to-efficient-mobile-app-development-8c0640edfff4 (accessed 11.11.2025).
3. *ACA Group. The Benefits of a Modular Architecture in Mobile Development.* URL: https://acagroup.be/en/blog/the-benefits-of-a-

modular-architecture-in-mobile-development/ (accessed 11.11.2025).
4. Martin R. C. *Clean Architecture: A Craftsman's Guide to Software Structure and Design.* Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2017. 432 p.
5. *Android Developers. Dependency injection in Android.* URL: https://developer.android.com/training/dependency-injection (accessed 11.11.2025).
6. Chow J. *Software Architecture with Kotlin: Combine various architectural styles to create sustainable and scalable software solutions.* Packt Publishing, 2024. 462 p.
7. Wangereka, H. (2024) *Mastering Kotlin for Android 14: Build powerful Android apps from scratch using Jetpack libraries and Jetpack Compose.* Packt Publishing, 2024. 370 p.
8. ISO. (2021) ISO 22166-1:2021 Robotics – Modularity for service robots – Part 1: General requirements. Edition 1. Geneva: International Organization for Standardization. 69 p.
9. *Gradle. Build Tool.* URL: https://gradle.org/ (accessed 11.11.2025).
10. Pelypets O. S., Dvukhhlavov D. E. Strategies of Modularization for Android Applications. *Інформаційні технології: наука, техніка, технологія, освіта, здоров'я. Тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції MicroCAD-2025 (14–17 травня 2025 р., м.Харків).* Харків: НТУ «ХПІ», 2025. С. 1395.
11. Aigner S., Elizarov R., Isakova S., Jemerov D. *Kotlin in Action, Second Edition.* Manning Publications, 2024. 560 p.
12. Campos, E., Kulesza U., Coelho R., Bonifácio R., Mariano L. Unveiling the Architecture and Design of Android Applications. *An Exploratory Study. Proceedings of the 17th International Conference on Enterprise Information Systems (ICEIS)*. P. 201–211. DOI: 10.5220/0005398902010211.

References (transliterated)

1. *Android Developers. Guide to App Modularization.* Available at: https://developer.android.com/topic/modularization (accessed 11.11.2025).
2. Gorin M. *Modular Architecture: The Key to Efficient Mobile App Development. Medium.* Available at: https://maxim-gorin.medium.com/modular-architecture-the-key-to-efficient-mobile-app-development-8c0640edfff4 (accessed 11.11.2025).
3. *ACA Group. The Benefits of a Modular Architecture in Mobile Development.* URL: https://acagroup.be/en/blog/the-benefits-of-a-modular-architecture-in-mobile-development/ (accessed 11.11.2025).
4. Martin R. C. *Clean Architecture: A Craftsman's Guide to Software Structure and Design.* Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2017. 432 p.
5. *Android Developers. Dependency injection in Android.* Available at: https://developer.android.com/training/dependency-injection (accessed 11.11.2025).
6. Chow J. *Software Architecture with Kotlin: Combine various architectural styles to create sustainable and scalable software solutions.* Packt Publishing, 2024. 462 p.
7. Wangereka, H. (2024) *Mastering Kotlin for Android 14: Build powerful Android apps from scratch using Jetpack libraries and Jetpack Compose.* Packt Publishing, 2024. 370 p.
8. ISO. (2021) ISO 22166-1:2021 Robotics – Modularity for service robots – Part 1: General requirements. Edition 1. Geneva: International Organization for Standardization. 6 pp.
9. *Gradle. Build Tool*. Available at: https://gradle.org/ (accessed 11.11.2025).
10. Pelypets O. S., Dvukhhlavov D. E. Strategies of Modularization for Android Applications. *Informatsiini tekhnolohii: nauka, tekhnika, tekhnolohiia, osvita, zdorovia. Tezy dopovidei mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii MicroCAD-2025 (14–17 travnia 2025 r., m.Kharkiv).* [Information Technologies: Science, Engineering, Technology, Education, Health: Proceedings of the International Sci.-Pract. Conf. MicroCAD-2025 (14–17 May 2025)]. Kharkiv: NTU "KhPI", 2025, p.1395.
11. Aigner S., Elizarov R., Isakova S., Jemerov D. *Kotlin in Action, Second Edition.* Manning Publications, 2024. 560 p.
12. Campos, E., Kulesza U., Coelho R., Bonifácio R., Mariano L. Unveiling the Architecture and Design of Android Applications. *An Exploratory Study. Proceedings of the 17th International Conference on Enterprise Information Systems (ICEIS)*, pp. 201–211. DOI: 10.5220/0005398902010211.

Received 18.11.2025

УДК 004.41

Д. Е. ДВУХГЛАВОВ, кандидат технічних наук (PhD), доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», доцент кафедри програмної інженерії та інтелектуальних технологій управління, м. Харків, Україна; e-mail: dmytro.dvukhhlavov@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3361-3212
О. С. ПЕЛИПЕЦЬ, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», магістрантка, м. Харків, Україна; e-mail: pelipets.olga.developer@gmail.com; ORCID: https://orcid.org/0009-0005-5974-9045
А. С. ДВУХГЛАВОВА, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», старша викладачка програмної інженерії та інтелектуальних технологій управління, м. Харків, Україна; e-mail: alona.dvukhhlavova@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0111-3010

МОДЕЛЬ ОЦІНЮВАННЯ МОДУЛЯРИЗАЦІЇ ANDROID-ЗАСТОСУНКІВ

Актуальність дослідження, результати якого представлені, визначається тим, що мобільні застосунки еволюціонували в складні програмні системи зі зростаючими кодовими базами, що ускладнює розробку, тестування та підтримку. Показано, що покращення супроводжуваності та масштабованості проєктів Android-застосунків можливе шляхом переходу від монолітної архітектури до модульної архітектури, виходячи або з переліку функцій, які має виконувати застосунок, або з архітектурних особливостей створення застосунку. Для вибору варіанта модуляризації запропоновано класифікацію підходів до модуляризації. Незалежно від того, який напрямок реалізації модуляризації обрано, він спрямований на зменшення впливу змін в одному модулі на необхідність внесення змін до інших. Таку залежність між модулями можна оцінити, визначивши зв'язність та узгодженість проекту та окремих модулів. Для кількісної оцінки переваг модульності розроблено математичну модель, яка враховує баланс між зв'язністю модулів та цілісністю проєкту в цілому. Модель пропонує враховувати кількість модулів, на які буде розділена монолітна архітектура, рівень взаємодії між модулями, що будуть обрані, а також рівень їх залежності один від одного. Представлено вирази для автоматизації розрахунків варіантів поділу на модулі. Представлено результати оцінки модуляризації проекту Android-застосунку для електронної комерції на основі різних підходів до реалізації модуляризації. Отримані оцінки дозволили продемонструвати потенціал модуляризації у скороченні часу збирання проекту, мінімізації конфліктів та підвищенні гнучкості проекту, пропонуючи масштабоване рішення для сучасної мобільної розробки.

Ключові слова: класифікація підходів до реалізації модуляризації Android-застосунків, модель модуляризації, показники оцінки варіантів модуляризації Android-додатків, зв'язність та узгодженість проекту.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Двухглавов Дмитро Едуардович / Dvukhhlavov Dmytro Eduardovych
Автор 2 / Author 2: Пелипець Ольга Сергіївна / Pelypets Olha Serhiivna
Автор 3 / Author 3: Двухглавова Альона Сергіївна / Dvukhhlavova Alona Serhiivna

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

INFORMATION TECHNOLOGY

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.09
УДК 004.65

І. К. БАБІЧ, аспірант, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна; e-mail: Ihor.Babich@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0003-0433-4913
Д. Л. ОРЛОВСЬКИЙ, кандидат технічних наук (PhD), доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», професор кафедри програмної інженерії та інтелектуальних технологій управління, м. Харків, Україна; e-mail: Dmytro.Orlovskyi@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8261-2988
А. М. КОПП, доктор філософії (PhD), доцент, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», завідувач кафедри програмної інженерії та інтелектуальних технологій управління, м. Харків, Україна; e-mail: Andrii.Kopp@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3189-5623

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІНТЕГРАЦІЇ ДАНИХ ПРО КЛІЄНТІВ ТА СПОЖИВАЧІВ

На прикладі книжкового підприємства, що поєднує функції видавця, дистриб'ютора та ритейлера, показано, як багатоканальна операційна діяльність призводить до накопичення у базах даних величезних масивів інформації, яка є фрагментованою, неповною, неструктурованою та містить дублікати. Такий стан унеможливлює ефективний аналіз клієнтської поведінки, зокрема точний розрахунок ключових показників ефективності. Актуальність роботи полягає у зменшенні цього критичного розриву між обсягом накопиченої інформації та здатністю бізнесу приймати на її основі ефективні управлінські рішення. Метою даної роботи є розробка методологічного підходу до створення сховища даних за архітектурою «зірка» та реалізація адаптивного ETL-ланцюга із вбудованими правилами контролю якості. Проведено аналіз сучасних методів проєктування сховищ даних, включно з переходом від моделі «сутність-відношення» до схеми «зірка». На основі структури транзакційної бази даних та бізнес-вимог до аналізу даних спроєктовано аналітичне сховище за схемою «зірка», визначено ключові факти і виміри, необхідні для підтримки всебічної клієнтської аналітики. Для перенесення даних з оперативної системи до сховища розроблено процес вилучення, перетворення та завантаження даних, описано його логіку: вибірку даних із джерел, їх очищення та трансформацію у проміжній зоні, а також завантаження у цільові таблиці сховища. Ефективність розроблених процесів оцінено на основі даних журналу реєстрації подій. Результати аналізу підтверджують надійність та високу продуктивність запропонованого рішення. Запропонований у статті підхід забезпечує автоматизоване, надійне й ефективне оновлення сховища даних, створюючи єдине джерело достовірних даних для бізнес-аналітики.

Ключові слова: база даних, сховище даних, інтеграція даних, схема «зірка», таблиці вимірів/фактів, ETL.

Вступ. Сучасні компанії накопичують величезні масиви транзакційної, поведінкової та контактної інформації про клієнтів та їх поведінку, яка може стати справжнім джерелом цінних аналітичних звітів. Проте ці дані часто неструктуровані, задубльовані, неповні, особливо коли йдеться про показники споживчої лояльності. Точність і повнота клієнтських даних безпосередньо впливають на персоналізацію пропозицій, сегментацію споживачів, оцінку життєвої цінності клієнта (Customer Lifetime Value – CLV), визначення частоти покупок, середнього чека та ймовірності повторного звернення.

Досліджувана база даних обслуговує діяльність книжкового підприємства, яке одночасно виконує функції видавця, дистриб'ютора й роздрібного продавця. Книги реалізуються через мережу офлайн-магазинів, інтернет-платформу та прямі продажі через кол-центр. Така багатоканальність ускладнює аналіз лояльності – дані про замовлення, клієнтів, товари, бонуси та канали продажу зберігаються у різних підсистемах, що унеможливлює комплексне оцінювання взаємодії з покупцем.

Таким чином, виникає розрив між величезним обсягом накопиченої інформації про клієнтів і здатністю бізнесу ефективно використовувати ці дані для прийняття рішень. Виходом із ситуації є створення окремого аналітичного шару – сховища даних, яке займатиметься очищенням, інтеграцією та збереженням історії даних, не заважаючи при цьому роботі операційних систем.

Мета цієї роботи полягає у розробці методологічного підходу до створення сховища даних за архітектурою «зірка», яке забезпечує перетворення недосконалої операційної бази книжкової компанії на повноцінний аналітичний ресурс. Такий підхід дозволяє автоматизувати оцінювання клієнтів та покращити персоналізацію програм лояльності.

Аналіз стану питання. Операційні бази даних, що збирають транзакційну й поведінкову інформацію про клієнтів, створювалися передусім для швидкої фіксації операцій, а не для глибокого аналізу. Із часом це переросло у системну проблему: записи дублюються, ключі відсутні або нечітко визначені, формати дат та валют різняться, історичних змін немає. У

Дослідницька стаття: Цю статтю опубліковано видавництвом ***НТУ «ХПІ»*** у збірнику «Вісник Національного технічного університету "ХПІ" Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології». Ця стаття поширюється за міжнародною ліцензією Creative Common Attribution (CC BY 4.0). **Конфлікт інтересів:** Автор/и заявив/или про відсутність конфлікту.

таких умовах навіть базові показники лояльності (Recency, Frequency та Monetary, CLV, імовірність відтоку) обчислюються неточно або вимагають непропорційних ресурсів. В результаті маркетинг і програми лояльності спираються на неповні чи спотворені дані, персоналізація стає нерелевантною, а витрати на утримання клієнтів зростають.

Щоб обійти обмеження OLTP-структур (Online Transaction Processing), компанії створюють окремі копії баз, але це призводить до збільшення ізольованих сховищ даних і підвищує ризики безпеки. Світові аналітичні огляди показують: більше половини часу аналітиків витрачається на очищення й підготовку даних, тоді як бізнес очікує швидких аналітичних результатів.[1] Це створює помітний розрив між обсягом клієнтської інформації та можливістю її ефективного використання.

Очевидним рішенням є виокремлення аналітичного шару – сховища даних з ретельно спроєктованим процесом перенесення, обробки та завантаження інформації, а також засобами аналітичного опрацювання.[2] Таке сховище бере на себе очищення, нормалізацію та історичну зміну даних, не втручаючись у роботу транзакційної системи. Саме існує потреба в методології побудови подібного сховища, яке здатне перетворити оперативну базу на повноцінний аналітичний ресурс.

Аналіз основних досягнень і літератури. Питанню перетворення «сирої» клієнтської інформації на аналітичний ресурс присвячено значний масив праць, який умовно складається із трьох взаємопов'язаних блоків: проєктування сховища, забезпечення якості й завантаження даних та використання отриманих аналітичних результатів у бізнес-процесах.

Одним з найперших ґрунтовних підходів до побудови сховища даних був запропонований Вільямом Інмоном. У своїй класичній праці [3] він визначив сховище даних як «тематично-орієнтоване, інтегроване, з часовою прив'язкою та незмінюване зібрання даних, призначене для підтримки прийняття управлінських рішень». Підхід Інмона відомий як методологія «зверху вниз»: спочатку проєктується централізоване корпоративне сховище даних, яке містить інтегровану модель всіх даних підприємства, а вже потім на його основі створюються залежні тематичні вітрини даних (data marts) для окремих підрозділів. Така архітектура, також звана Corporate Information Factory, включає операційне сховище даних як проміжний рівень, централізовану базу сховища та набори вітрин, забезпечуючи глобальну узгодженість даних і стратегічну інтеграцію на рівні всього підприємства. Основне завдання, яке вирішує підхід Інмона, – це забезпечення єдиного джерела правдивих даних для організації за рахунок попереднього інтегрування та очищення даних перед їхнім аналізом.

Альтернативний підхід запропонував Ральф Кімболл – це методологія «знизу вгору», орієнтована на побудову сховища через поетапне впровадження невеликих предметно-орієнтованих сховищ (вітрин даних) та їх об'єднання за допомогою єдиних вимірів. У книзі [4] описано концепцію багатовимірного сховища: проєктування починається з окремих вітрин, а закінчується формуванням цілісного сховища підприємства. Кімболл ввів поняття шинної архітектури підприємства з узгодженими вимірами, що дозволяє паралельно розробляти незалежні вітрини для різних відділів і водночас зберігати цілісність всієї системи. Підхід Кімболла вирішує проблему швидкого впровадження аналітичних рішень у конкретних бізнес-сферах, забезпечуючи гнучкість і наочність даних завдяки використанню денормалізованих моделей (зіркова схема та сніжинка). Водночас потенційним недоліком є необхідність ретельного узгодження між вітринами через відсутність єдиної централізованої моделі на початку проєкту – саме це вирішується підходом Інмона ціною більшої тривалості впровадження.

У [5] розроблено формальний підхід до визначення гранулярності факт-таблиць та ієрархій вимірів, що долає проблему надлишковості даних і забезпечує баланс між швидкістю запитів і гнучкістю моделі. Для уточнення семантики багатовимірних структур і спрощення інтеграції з існуючими інформаційними системами запропоновано об'єктно-орієнтовані моделі. У [6] представлено концептуальну алгебру для опису операцій агрегації, що подолала обмеження традиційного ER-підходу й унормувала агрегатні функції.

В літературі зустрічаються пропозиції створення гібридних та розподілених схем. Так, Томашевський і Яцишин у роботі [7] запропонували розширену гібридну архітектуру сховища даних, що враховує різнорідні джерела даних. Йдеться про поєднання централізованого сховища з розподіленими компонентами: частина даних може залишатися у локальних базах або оперативних системах, тоді як інтегроване ядро збирає ключову інформацію. Така гібридна побудова вирішує задачу інтеграції гетерогенних джерел – автори показують, що вона покращує гнучкість системи та враховує особливості різних типів даних.

Процес Extract–Transform–Load (ETL) – невід'ємна складова будь-якого сховища, адже саме ETL відповідає за інтеграцію даних із різноманітних джерел, їх очищення, трансформацію під цільову модель і завантаження до сховища. Успішність проєкту сховища значною мірою залежить від належного планування та реалізації ETL-процесів. Наприклад, Debbarma et al. [8] систематизували ключові проблеми якості та продуктивності при завантаженні до сховища даних, показавши, що дублікати, пропуски та неоптимальні перетворення можуть збільшувати час обробки на 30–50 % та викривляти результати аналітики. Автори статті [9] визначають ETL як основний механізм консолідації гетерогенних операційних даних у єдине корпоративне сховище. Виділено три етапи: витяг даних із різнорідних джерел, їхнє приведення до спільної схеми з урахуванням якості (очищення, нормалізація) та завантаження в DW, що дозволяє забезпечити повноту, узгодженість і оперативність аналітичних запитів Перевагою цього підходу названо наявність добре відпрацьованих інструментів і методик, що дають змогу централізовано управляти процесами інтеграції й забезпечувати високу продуктивність при роботі з внутрішніми даними підприємства. У моно-

графії [10] охоплені проблеми вимірювання та поліпшення якості даних у сучасних інформаційних системах, класифіковано підходи до оцінки й покращення якості даних та описані інструменти для очищення й верифікації даних.

В літературних джерелах певна увага приділяється оптимізації та продуктивності ETL. Відомо, що вузьким місцем сховища часто стають повільні завантаження або трансформації при зростанні обсягів даних. Тому з'явились роботи, присвячені підвищенню ефективності ETL-процесів. Так, Алі та Врембель представили огляд сучасних підходів до оптимізації етапу витягу в ETL-процесах [11], де узагальнили існуючі методи прискорення і вказали на відкриті проблеми у цій галузі (наприклад, автоматизований вибір оптимальних стратегій завантаження для різних сценаріїв).

Мета та задачі дослідження. Метою статті є розробка підходу до консолідації, очищення та ефективного використання даних про діяльність книжкового підприємства в аналітичних цілях, що забезпечить підвищення точності клієнтської аналітики та автоматизовану персоналізацію взаємодії з покупцями.

Для досягнення мети поставлені наступні задачі дослідження:

- спроєктувати схему сховища даних, що охоплює основні аспекти діяльності книжкового підприємства;
- розробити адаптивний ETL-ланцюг із вбудованими правилами контролю якості для автоматичного профілювання, дедуплікації й нормалізації даних.

Побудова схеми сховища даних. Згідно [12] проєктування сховища даних повинно ініціюватися та керуватися виключно потребами бізнесу. Він зацікавлений в отриманні якісних аналітичних звітів, які формуються базуючись на даних з спеціально створеного для цього сховища даних. В рамках цієї статті розглядається побудова сховища даних для аналізу замовлень клієнтів. Потрібно реалізувати можливість отримання відповідей на питання: «які клієнти робили замовлення в періоді», «що вони замовляли», «замовлення на яку суму і в якої кількості вони зробили», «який канал продажу популярний/непопулярний», «які товари були найбільш затребувані», «в які дні/тижні/місяці/квартали проявлялась активність споживачів», «які акційні пропозиції спрацювали на замовленнях». Орієнтуючись на такі вимоги, проєктується схема сховища даних.

Операційна база даних містить таблиці, інформація в яких відповідає процесам функціонування підприємства. Розглядається фрагмент структури транзакційної бази даних книговидавничого підприємства, що займається виданням та реалізацією книжкових товарів споживачам. Асортимент складається як з книжок власного видавництва, так і інших видавців. Іноді товари можуть об'єднуватися у комплекти, що включають у себе декілька книжок однієї серії (напр. про Гарі Поттера) або книжка з аксесуаром (зазвичай закладки, календарики тощо). Продукція від постачальників та друкарень збирається на центральному складі, звідти виконується її відправка до мережі магазинів та гуртовим покупцям. Оформлення замовлень відбувається на інтернет-сайті, через операторів контакт-центру або у фірмових магазинах роздрібної мережі. Клієнти, які ідентифікуються за номером мобільного телефону, складають замовлення з наявного асортименту, обирають бажаний спосіб доставки, метод оплати тим самим формуючи своє замовлення. На центральному складі замовлення запаковуються у відправлення, які обраним перевізником доставляються споживачу.

Назви та опис найбільш значущих таблиць, які використовуються для зберігання замовлень клієнтів наведені в табл. 1. Вони мають свої супутники-довідники, які зазвичай мають атрибут ідентифікатор та відповідні ньому пояснюючи атрибути, наприклад, type_name, category_name. Сутності зазвичай мають зв'язки з іншими сутностями.

Таблиця 1 – Центральні сутності фрагменту схеми бази даних

Назва сутності	Призначення
member_order	замовлення
order_contents	склад замовлення
shipment	відправлення
bonus	довідник бонусів
bonus_order	прив'язка бонусу до замовлення
member	особисті дані клієнтів
member_additional	контактні номери телефонів
member_address	адреси клієнтів
channel	довідник каналів продажу
complect	довідник комплектів товарів
product	довідник товарів
advertisement	довідник кодів реклами

На рис. 1 наведено фрагмент структури транзакційної бази даних BOOKS_DB, що зберігає дані про замовлення. Кольором згруповані сутності зі спільним смисловим навантаженням.

Для кожного клієнта в таблиці member зберігаються його особисті дані: прізвище, ім'я, стать, дата народження, дата першого замовлення, унікальний код клієнта. Крім того клієнти мають статус із таблиці member_status (активний, неактивний, заблокований, службовий) та тип з таблиці member_type (член клубу, не член клубу, співробітник, роздрібний). В окремій сутності member_additional зберігаються контактні телефони з датою їх актуалізації. Адреса проживання або бажана адреса доставки організуються у сутності member_address. Її атрибутами є повний рядок адреси, структурована адреса, тип з адреси (проживання або доставки), статус (активність адреси). Кожне замовлення містить від одного до декількох товарів різної кількості. Товари зібрані у таблицю product, де їх індивідуальні відмінності відповідають певним атрибутам: ідентифікатор продукту, каналу продажу, комплекту, тип, статус, код продукту, розміри.

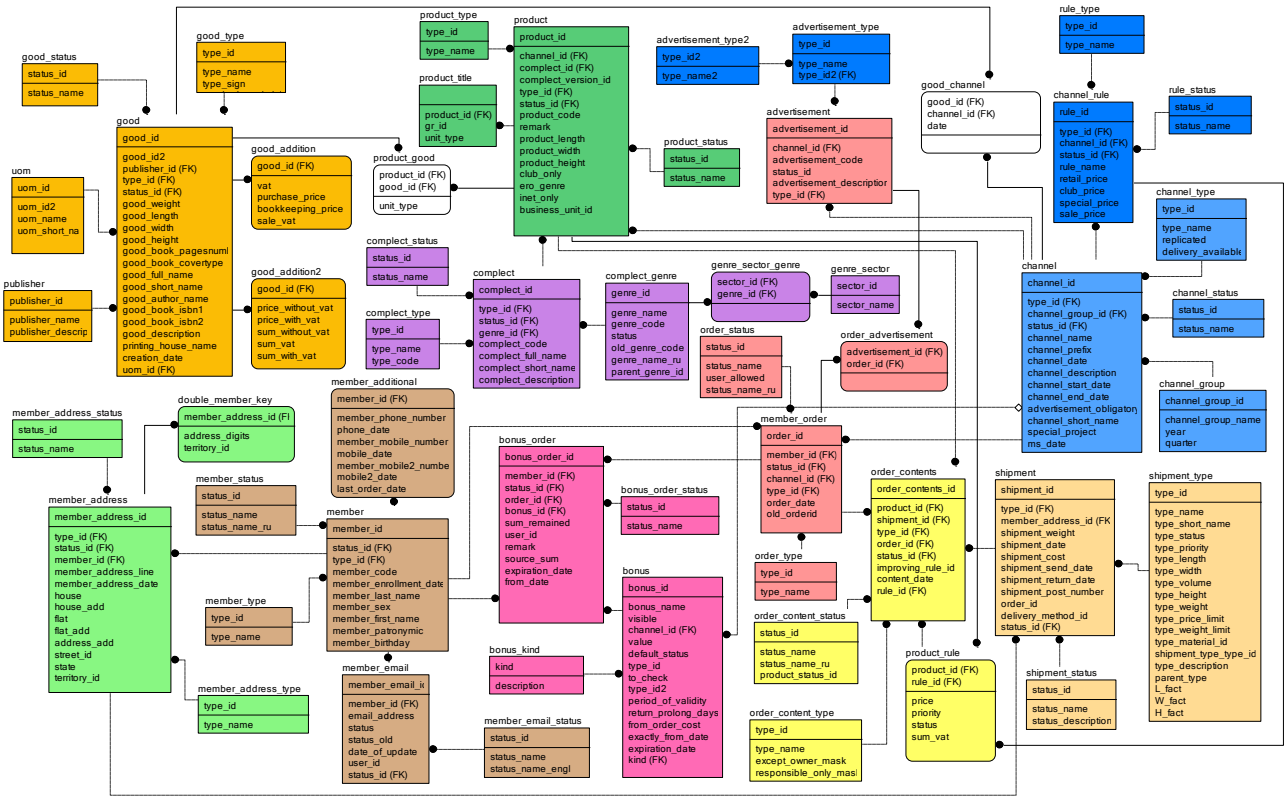

Рис. 1. Фрагмент структури бази даних BOOKS_DB (замовлення клієнтів)

Товари групуються в комплекти, які можуть складатися з одного або більшої кількості товарів. Для цього призначена таблиця complect, яка має атрибут для збереження коду комплекту, повну та коротку назву комплекту, зв'язок з довідником жанрів complect_genre, тип та статус відповідно у довідниках complect_type та complect_status. Усі товарно-матеріальні цінності, у тому числі товари для продажу, зорганізовані у глобальному довіднику good. В ньому зібрано найбільш повний перелік властивостей товарів, які продаються, та супутніх матеріалів. Ціни товарів в замовленні формуються залежно від стажу клієнта (строк перебування в якості клієнта), поточних акцій та накопичених бонусів та регулюються ціновими правилами. Цінові правила channel_rule залежать від каналу продажу і визначають роздрібну ціну, клубну ціну, спеціальну ціну та ціну розпродажу. Заголовкова таблиця замовлень member_order окрім ідентифікатору клієнта містить ідентифікатор каналу продажу, дату створення замовлення, тип, статус. Зміст замовлення міститься в таблиці order_contents з такими атрибутами: ідентифікатор замовлення, ідентифікатор продукту, час додавання продукту до замовлення, цінове правило, тип та статус. Ціна товару price у замовленні визначається через product_rule залежно від обраного товару product_id та цінового правила rule_id, яке «спрацювало» за визначеними умовами. Якщо спрацювало декілька умов, то згідно зі значенням priority обирається ціна с найменшим його значенням.

Після оформлення замовлення формуються одна або декілька відправлень (посилок). Кожне відправлення shipment має адресу доставки, обраний спосіб доставки, масу, дату формування, дату відправки, дату повернення, статус та тип. Для кожного товару в замовленні повинне визначатися відправлення shipment_id. Відправлення пакується у коробки залежно від розміру товарів. Обмежений набір коробок визначає тип відправлення shipment_type. Не виключена відправка замовлення декількома місцями в коробках відповідного розміру.

Операційна база даних, орієнтована на виконання транзакцій у реальному часі, має низку обмежень щодо застосування в задачах аналітики клієнтів та реалізації програм лояльності. Основними недоліками можна назвати відсутність історичних змін у сутностях, дублювання даних, неуніфіковану структуру довідників.

База даних не передбачає гнучкої агрегації інформації або збереження змін стану сутностей. Зокрема, зміна статусу клієнта, каналу замовлення чи типу товару не фіксується у розрізі часу, через що унеможливлюється побудова ретроспективної аналітики або аналізу життєвого циклу споживача. Деякі сутності дублюють атрибути або містять надлишкові зв'язки, що ускладнює інтеграцію в єдину аналітичну модель.

Виникає необхідність винесення аналітичного функціоналу за межі бази даних через створення окремого сховища даних із підтримкою історичності, уніфікованих вимірів та подієвої моделі.

Пропонується в якості моделі даних для сховища використати схему «зірка». Її простота й ефективність зробили її стандартом для проєктування сховищ даних, орієнтованих на аналітичні запити. Денормалізована структура «зірки» скорочує кількість необхідних операцій з'єднання між таблицями сховища. Модель даних у вигляді зірки більш інтуїтивно зрозуміла для розробників і бізнес-користувачів. Кожна таблиця фактів представляє бізнес-процес або подію, а таблиці розмірностей – контекстні довідники. Структура зі зрозумілим поділом на факти і виміри спрощує спілкування між IT-фахівцями і аналітиками, оскільки відображає природний спосіб мислення про бізнес-показники. Більшість сучасних BI-платформ (Power BI, Tableau, MicroStrategy тощо) та інструментів звітності розраховані на роботу зі сховищами у вигляді фактів і вимірів. Модель «зірка» спрощує інтеграцію з такими інструментами, оскільки забезпечує єдиний інтерфейс до даних: користувачі можуть будувати дашборди, перетягуючи поля вимірів (для фільтрів чи групування) та показники фактів (для агрегатів) без глибокого знання мови структурованих запитів. Простота також полегшує впровадження самообслуговування в аналітиці – коли бізнес-користувачі самі формують запити та звіти. Схема «зірка» ідеально підходить для OLAP-систем (On-Line Analytical Processing) та створення багатовимірних OLAP-кубів. У такій моделі дані вже організовано по вимірах, тому нарізка і обертання даних за різними розрізами виконується природно.

Структура сховища даних реалізує концепцію поділу інформаційного простору на факти та виміри. Факти у сховищі даних відображають події бізнес-процесів, які мають кількісне вимірювання. У моделі «зірка» факти утворюють центральну таблицю, що фіксує показники діяльності підприємства. Кожен запис у факт таблиці характеризує одну подію – наприклад, оформлення замовлення на придбання товару чи нарахування бонусу.

У рамках статті розглядається побудова фрагменту сховища, що слугує джерелом даних про замовлення клієнтів. У фрагменті сховища головною фактовою таблицею є fct_Order, яка відображає процеси замовлення товарів клієнтами. Її призначення – зберігати усі кількісні показники, за якими здійснюється подальший аналіз: сума замовлення (order_total_amount), кількість товарів у замовленні (order_total_items), бонус, нарахований за програмою лояльності (order_bonus_value), частка бонусу від загальної суми (order_bonus_pct), ціна одиниці товару та кількість (unit_price, quantity). Фактова таблиця fct_Order зберігає лише числові показники та зовнішні ключі на вимірні таблиці. Такий підхід мінімізує надлишковість даних і дає змогу виконувати швидке агрегування для побудови звітів за будь-якими зрізами – клієнтами, продуктами, каналами продажів або періодами часу.

Виміри описують контекст фактів – тобто, хто, що, де і коли здійснив певну дію. Вони містять текстові, категоріальні та довідкові дані, необхідні для інтерпретації числових значень фактів. Кожен вимір має унікальний ключ (surrogate key), який використовується для зв'язку з фактовою таблицею.

Вимір dim_Member описує атрибути клієнта, що є суб'єктом замовлення. До його складу входять поля ідентифікатора, коду клієнта, ПІБ, дати народження, статі, статусу, типу клієнта, контактних даних; використовується для побудови профілю клієнта, сегментації за типом і статусом. Вимір dim_Product містить описові характеристики товарів: тип продукту, назву, автора, жанр, тип обкладинки, кількість сторінок, валюту та тип виробництва. Цей вимір дозволяє аналізувати структуру продажів за видами продукції, авторами, категоріями, аналізувати структуру асортименту та популярність продуктів. Таблиця dim_Channel описує спосіб здійснення замовлення: ідентифікатор каналу, назву, тип, групу, рік, квартал і статус. Цей вимір необхідний для оцінки ефективності каналів продажу, аналіз конверсій та мультиканальної поведінки клієнтів. Вимір dim_Shipment узагальнює дані про процеси відправлення замовлень. Поля включають тип відправлення, дати формування, надсилання й повернення, метод доставки, вагу, територію. Цей вимір використовується для підтримки аналітики витрат на доставку, своєчасності виконання замовлень і географічної доступності сервісу. Календарний вимір dim_Date є обов'язковим у будь-якому сховищі даних. Він містить ключ дати (date_key), саму дату, номер дня, місяця, кварталу та року. Завдяки цьому виміру забезпечується можливість аналізу динаміки продажів у часі, побудови часових зрізів і сезонних моделей поведінки клієнтів.

Для схеми «зірка» необхідна наявність поєднань факта з вимірами за типом «багато-до-одного»: декілька записів у fct_Order можуть посилатися на один запис у певному вимірі. Це дозволяє зберігати детальність фактів і водночас уникати дублювання описової інформації у структурі сховища.

На базі вищеозначеного підходу створюється схема сховища даних, фрагмент якої представлений на рис. 2.

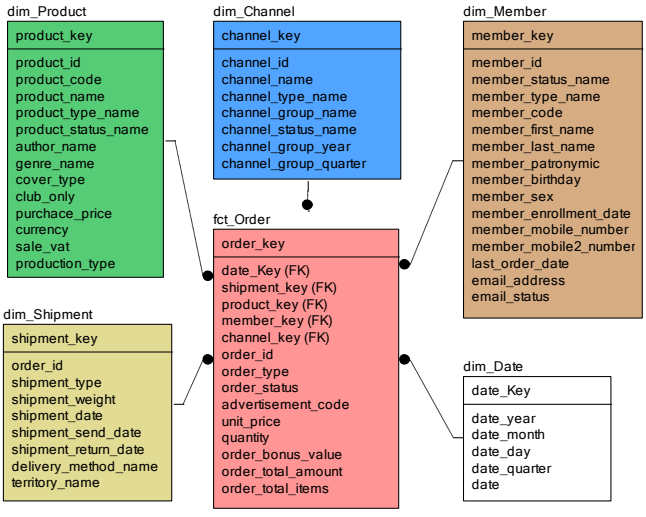

Рис. 2. Фрагмент структури сховища даних BOOKS_DWH

Таким чином, побудова схеми сховища даних у форматі «зірки» дозволила сформувати логічну модель, яка відокремлює аналітичні потреби від обмежень транзакційної структури. Визначено ключові вимірювання, факти та зв'язки, необхідні для підтримки подальшого аналізу клієнтських даних.

ETL-процес. Наступним етапом є реалізація ETL-процесу, який забезпечить перенесення даних з оперативної бази до сховища з урахуванням особливостей їх структури, якості та семантики. Для переведення сирих OLTP-даних у придатну для аналізу форму використовується трискладова процедура: витяг (Extract), перетворення (Transform) і завантаження (Load) (рис. 3).

На етапі витягу збираються необроблені дані з різних джерел даних. Ці джерела можуть бути різноманітними, починаючи від структурованих джерел, таких як бази даних (SQL, NoSQL), до напівструктурованих даних, таких як JSON, XML, або неструктурованих даних, таких як електронні листи або плоскі файли.

Основною метою вилучення є збір даних без зміни їх формату, що дозволяє їх подальшу обробку на наступному етапі. Нові та модифіковані рядки бази даних переміщуються у в окремі (або окрему) сутність (таблицю) у Staging area. На практиці це реалізується через роботу тригерів бази даних, які реагують на вставку або зміну рядків. З одного боку такий підхід мінімізує час доставки даних у сховище для оперативних даних. З іншого боку, такий підхід не придатний для початкового переміщення даних в сховище, коли його робота тільки розгортається.

На фазі перетворення дані, отримані на попередньому етапі, часто є сирими та суперечливими. Під час трансформації дані очищаються, агрегуються та форматуються відповідно до бізнес-правил. Це важливий крок, оскільки він гарантує, що дані відповідають стандартам якості, необхідним для точного аналізу. До поширених перетворень відносяться: видалення неактуальних або неправильних даних, сортування даних у необхідному порядку, узагальнення даних для надання значущої інформації (наприклад, усереднення даних про продажі). Етап трансформації також може включати більш складні операції, такі як конвертація валют, нормалізація тексту або застосування правил для конкретного домену для забезпечення відповідності даних потребам організації.

Етап завантаження передбачає перенесення перетворених даних у сховище даних, озеро даних або іншу цільову систему для зберігання. Залежно від випадку використання, існує два способи завантаження: усі дані завантажуються в цільову систему (часто використовується під час початкового заповнення сховища); завантажуються лише нові або оновлені дані (більш ефективний для поточних оновлень даних).

В рамках статті процеси ETL реалізовані за допомогою стандартних SQL-запитів та збережених процедур, що забезпечує контроль над логікою обробки даних.

Нижче надана діаграма діяльності ETL-процесу формування даних для виміру dim_Member (рис. 4). Така схема перетворень характерна саме для вимірів,

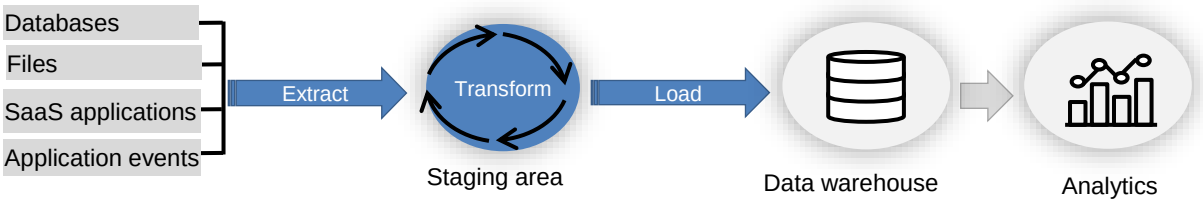

Рис. 3. Етапи та місце ETL-процесу

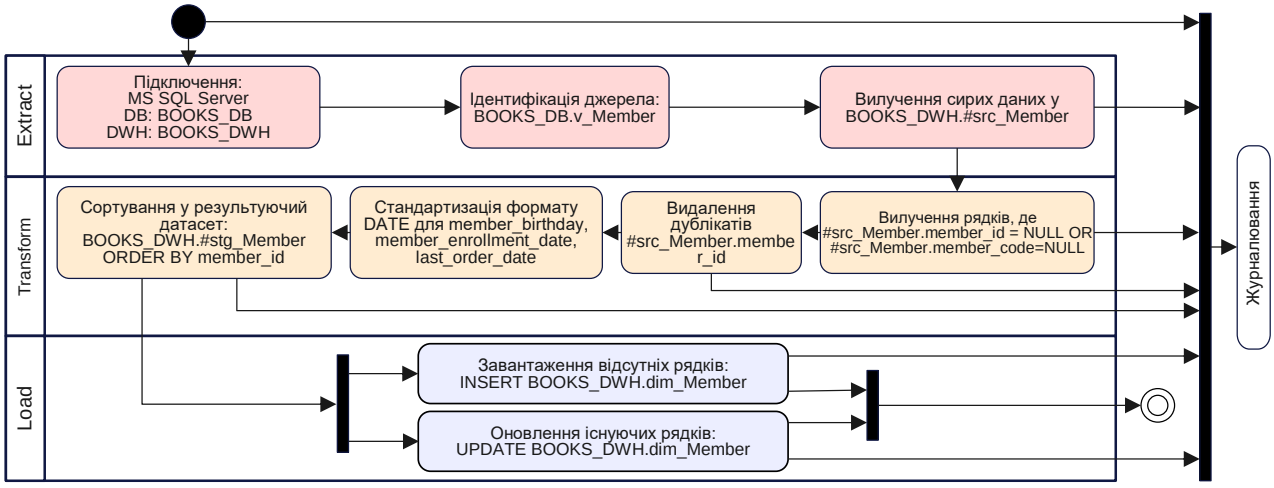

Рис. 4. Діаграма діяльності ETL-процесу формування виміру dim_Member

але для наочності наведена діаграма перетворень даних клієнтів.

Діаграма відображає логіку виконання ETL-процесу у трьох основних фазах: Extract, Transform, Load з обов'язковим елементом є ведення журналу операцій для контролю якості. Процес починається з ініціалізації – створення запису про запуск, що фіксує початок виконання, назву процесу, цільову таблицю та початковий статус RUNNING. Після цього відбувається фаза Extract, де дані витягуються з подання BOOKS_DB.dbo.v_Member, яке агрегує інформацію про клієнтів з оперативних таблиць (member, member_additional, member_email, member_status, member_type). На цьому етапі перевіряється заповненість ключових полів (member_id, member_code), видаляються записи з пропущеними значеннями, а їх кількість реєструється як метрика rows_dropped_nulls.

Далі відбувається фаза Transform, де дані очищуються та уніфікуються. Застосовується механізм усунення дублікатів за member_id, а також виконується перетворення типів даних: поля member_birthday, member_enrollment_date, last_order_date приводяться до типу DATE. Додатково виконується нормалізація текстових значень (обрізання пробілів, переведення у стандартний регістр). Результат перетворення зберігається у проміжній таблиці #stg_Member, яка використовується для подальшого завантаження у вимір.

У фазі Load відбувається синхронізація виміру з даними з джерела. Через оператор MERGE здійснюється порівняння проміжної таблиці з цільовою BOOKS_DWH.dbo.dim_Member: якщо запис уже існує – він оновлюється (UPDATE), якщо ні – додається новий (INSERT). Після завершення завантаження виконується повторна реєстрація подій з фіксацією фактичних результатів обробки – кількість рядків, швидкість обробки, наявність помилок чи попереджень.

Формування даних для таблиці фактів fct_Order реалізує повний цикл перетворення транзакційних даних про замовлення у аналітичну форму, придатну для інтеграції зі схемою «зірка» сховища даних BOOKS_DWH. На діаграмі діяльності (рис. 5) відображено послідовність операцій, що виконуються у трьох основних фазах.

На початку процесу створюється запис, який фіксує початок роботи, назву процесу (ETL_fct_Order), цільову таблицю (fct_Order) та час старту. Далі виконується етап Extract, під час якого здійснюється вибірка даних із представлень v_Order та v_Bonus. Ці джерела містять інформацію про замовлення, товари, клієнтів, канали продажу та бонусні нарахування. На цьому етапі видаляються рядки з відсутніми ключовими полями (order_id, member_id, product_id), що унеможливлює порушення цілісності зв'язків у моделі.

На фазі Transform відбувається логічна підготовка даних до завантаження. Поле order_date перетворюється з типу datetime у date для узгодження з виміром dim_Date. Далі здійснюється агрегація транзакцій до рівня замовлення: визначаються показники суми замовлення (order_total_amount), кількості товарів (order_total_items) та відсотка бонусу від загальної суми (order_bonus_pct). Після цього дані з'єднуються з вимірними таблицями dim_Member, dim_Product, dim_Channel, dim_Shipment і dim_Date, формуючи проміжну структуру #stg_Fact. Окремо перевіряється унікальність складеного ключа (order_id, product_key); при наявності дублікатів зберігається перший запис, а інформація про очищені дублікати заноситься до лог-таблиці.

Фаза Load передбачає фізичне завантаження даних у цільову таблицю BOOKS_DWH.dbo.fct_Order. Операція MERGE забезпечує синхронізацію даних: нові записи додаються (INSERT), а існуючі – оновлюються (UPDATE). У разі виникнення помилок (наприклад, через порушення унікальності або типів даних) у лог-таблиці фіксується статус FAILED і текст помилки. У випадку успішного завершення процесу оновлю-

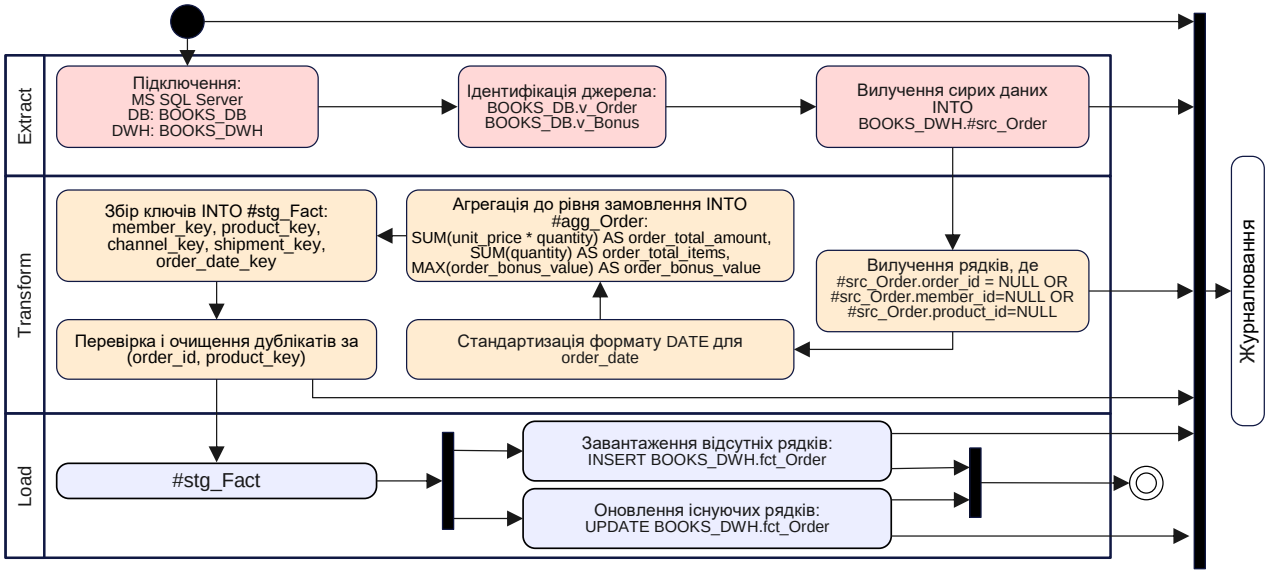

Рис. 5. Діаграма діяльності ETL-процесу формування fct_Order

ється запис у etl_metrics_log зі статусом SUCCESS та ключовими метриками – rows_extracted, rows_transformed, rows_loaded, rows_dropped, duplicates_removed, latency_sec та throughput_rps.

Аналіз ефективності ETL-процесів. З метою оцінки продуктивності та якості функціонування системи завантаження даних проведено аналіз основних показників таблиці etl_metrics_log, яка накопичує технічні метрики всіх ETL-процесів сховища BOOKS_DWH. Порівняння охоплює як фактові, так і вимірні процеси ETL_fct_Order, ETL_dim_Shipment, ETL_dim_Product, ETL_dim_Member та ETL_dim_Channel.(рис. 6)

Аналіз показників розпочато з етапу первинного завантаження, який відповідає за наповнення сховища початковими даними. Швидкодія процесів (Throughput) значно відрізняється залежно від складності обробки даних. Найвищий показник має ETL_dim_Shipment (65,8 тис. рядків/сек), що свідчить про ефективне завантаження однорідних записів. Дещо нижчий, але стабільно високий рівень демонструє ETL_dim_Product (64,9 тис. рядків/сек). У той час як процеси ETL_dim_Member (19,9 тис. рядків/сек) і особливо ETL_fct_Order (17,5 тис. рядків/сек) мають меншу пропускну здатність через складнішу логіку трансформації та багатотабличні об'єднання. Це очікувано, оскільки таблиця фактів обробляє найбільші обсяги даних і формує агреговані показники.

За тривалістю виконання (Latency) процесів спостерігається така закономірність:

- ETL_fct_Order – найдовший процес (180 сек), що зумовлено великим обсягом джерельних даних і необхідністю з'єднання з усіма вимірними таблицями;
- решта вимірних процесів виконуються швидко – від 10 сек для ETL_dim_Product до 47 сек для ETL_dim_Member;
- ETL_dim_Channel відпрацьовує практично миттєво через мінімальний обсяг даних.

Це підтверджує правильне планування ETL-ланцюга: спочатку оновлюються невеликі виміри, потім – факт.

Показник відкинутих рядків (rows_dropped) відображає якість сирих даних на вході. Найбільші втрати спостерігаються у процесах ETL_dim_Shipment (59,4 тис.) та ETL_dim_Member (57,2 тис.), що становить 3,6 % та 5,8 % відповідно. Причиною може бути наявність дублікатів первинних ключів або відсутність обов'язкових значень. Для ETL_dim_Product частка відкинутих записів становить 2,6 %, що відповідає типовим межам очищення довідникових даних. Фактовий процес ETL_fct_Order виконується без втрат, оскільки очищення і валідація виконуються на попередніх рівнях.

Порівняння показників вилучених рядків (rows_extracted) і завантажених рядків (rows_loaded) демонструє, що більшість ETL-процесів зберігають понад 94–97 % вхідних даних після очищення, що є хорошим результатом для промислової обробки. Фактовий процес ETL_fct_Order зберіг 93 % даних (3,15 млн із 3,37 млн), що підтверджує ефективність механізмів агрегації без втрати фактів.

Рис. 7 демонструє роботу інкрементального завантаження даних у таблицю фактів протягом року після початкового наповнення. Щомісячне завантаження має стабільний час виконання у межах від 48 до 66 секунд при змінюванні обсягу даних від 180 до 370 тисяч рядків. Це свідчить про ефективність реалізованої ETL-архітектури, яка масштабується без помітної деградації продуктивності.

Отримані показники свідчать про стабільність і ефективність роботи ETL-системи. Найкращі результати демонструють процеси, орієнтовані на довідники з простою структурою, тоді як складні аналітичні модулі (особливо fct_Order) потребують більшого часу на обробку, що є закономірним.

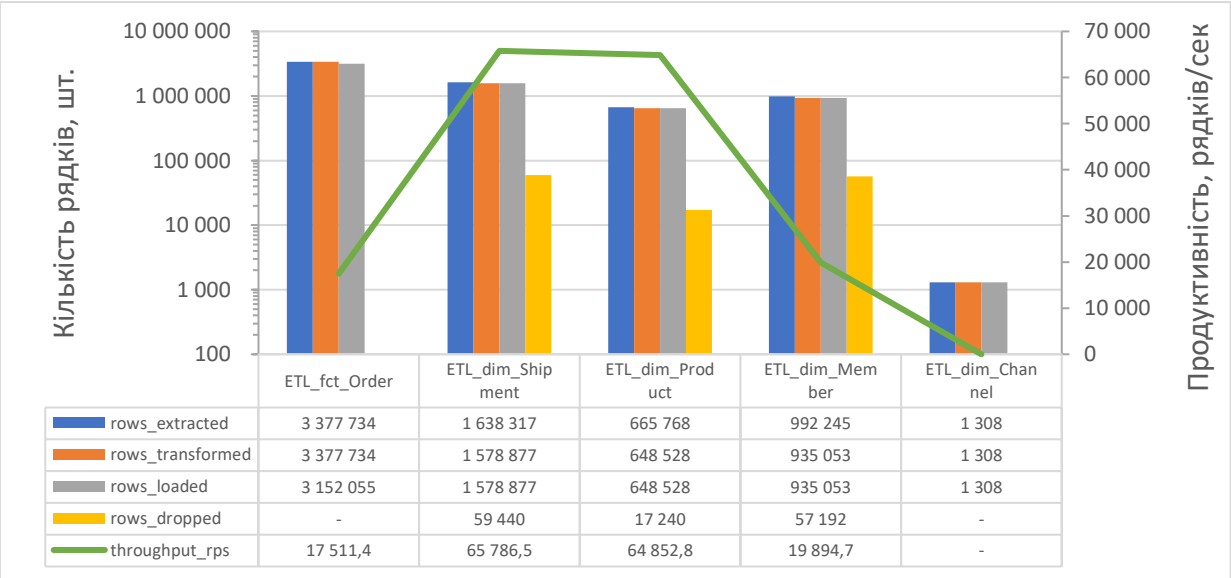

	ETL_fct_Order	ETL_dim_Shipment	ETL_dim_Product	ETL_dim_Member	ETL_dim_Channel
rows_extracted	3 377 734	1 638 317	665 768	992 245	1 308
rows_transformed	3 377 734	1 578 877	648 528	935 053	1 308
rows_loaded	3 152 055	1 578 877	648 528	935 053	1 308
rows_dropped	-	59 440	17 240	57 192	-
throughput_rps	17 511,4	65 786,5	64 852,8	19 894,7	-

Рис. 6. Первинне наповнення: обробка рядків і продуктивність

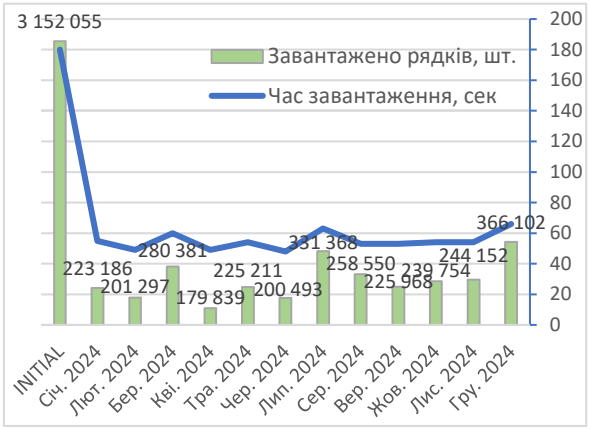

Рис. 7. Динаміка інкрементального завантаження (2024 рік)

Подальше вдосконалення ETL-ланцюга може бути спрямоване на:

- зниження кількості відкинутих записів через контроль первинних ключів у джерелі;
- паралелізацію трансформацій великих обсягів фактових даних;
- оптимізацію журналювання та розрахунку метрик.

Таким чином, результати аналізу доводять, що реалізована архітектура ETL забезпечує високу продуктивність, узгодженість даних і відтворюваність процесів, що відповідає вимогам промислового сховища даних для задач управління клієнтською лояльністю.

Висновки. Результатом роботи є побудова сховища даних з зірковою схемою в СУБД MS SQL Server, яке інтегрує різнорідні дані клієнтських замовлень у єдину аналітичну базу. Створено фактову таблицю замовлень та пов'язані з нею таблиці вимірів, що дозволило структурувати дані за основними бізнес-вимірами (продукти, клієнти, канали продажів, відвантаження) для зручного аналізу. Розроблені ETL-процеси з інкрементальним завантаженням підвищили ефективність оновлення даних, мінімізуючи обсяг обробки за рахунок вилучення лише змінених записів. Механізми виявлення дублікатів та перевірки якості даних гарантують високий рівень достовірності інформації, а ведення журналу метрик ETL забезпечує прозорість процесів та швидке виявлення можливих збоїв. Таким чином, розроблена система забезпечує узгодженість і актуальність даних, оптимізує продуктивність запитів та підвищує довіру користувачів до аналітичної звітності.

Запропоноване рішення має широкі перспективи застосування в інформаційно-аналітичних системах. Зіркова модель сховища даних полегшує інтеграцію з OLAP-інструментами і BI-системами – більшість сучасних засобів бізнес-аналітики (Power BI, Tableau тощо) оптимізовані під роботу з фактами і вимірами зіркової схеми, що спрощує побудову звітів для кінцевих користувачів. Архітектура може бути масштабована шляхом додавання нових фактів або вимірів для розширення аналітики на інші бізнес-процеси. У подальшому можливе впровадження повільно змінюваних вимірів та перехід до майже реального часу оновлення даних для ще швидшого отримання актуальної інформації. Крім того, механізм технічного журналювання ETL може бути інтегрований із системами моніторингу, що дозволить автоматично відстежувати метрики завантаження та оперативно сповіщати про відхилення. Загалом, реалізоване рішення створює гнучку й надійну основу для підтримки бізнес-аналітики на базі сховища даних, забезпечуючи якісну та своєчасну інформаційну підтримку управлінських рішень.

Список використаної літератури

1. Press G. *Data Quality: Best Practices for Accurate Insights*. URL: https://www.forbes.com/sites/gilpress/2016/03/23/data-preparation-most-time-consuming-least-enjoyable-data-science-task-survey-says (дата звернення: 15.06.2025)
2. Tsvenger D. *Leveraging data analytics to enhance customer loyalty and retention*. URL: https://paylode.com/articles/data-analytics-customer-loyalty-retention (дата звернення: 15.06.2025)
3. Inmon W. H. *Building the Data Warehouse*. URL: http://www.r-5.org/files/books/computers/databases/warehouses/W_H_Inmon-Building_the_Data_Warehouse-EN.pdf (дата звернення: 15.06.2025)
4. Kimball R., Ross M. *The Data Warehouse Toolkit: The Complete Guide to Dimensional Modeling*. URL: http://www.r-5.org/files/books/computers/databases/warehouses/Ralph_Kimball_Margy_Ross-The_Data_Warehouse_Toolkit-EN.pdf (дата звернення: 15.06.2025)
5. Golfarelli M., Rizzi S. *Data Warehouse Design: Modern Principles and Methodologies*. URL: https://cs09lects.wordpress.com/wp-content/uploads/2012/12/book-data-warehouse-design-golfarelli-_-rizzi.pdf (дата звернення: 15.06.2025)
6. Franconi E., Sattler U. *A Data Warehouse Conceptual Data Model for Multidimensional Aggregation*. URL: https://ceur-ws.org/Vol-19/paper13.pdf (дата звернення: 15.06.2025)
7. Томашевський В. М. *Особливості проектування гібридних сховищ даних з врахуванням джерел даних*. URL: https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2017/jun/3398/2369.pdf (дата звернення: 15.06.2025)
8. Debbarma N., Nath G., Das H. *Analysis of Data Quality and Performance Issues in Data Warehousing and Business Intelligence*. URL: https://ijcaonline.org/archives/volume79/number15/13818-1862/ (дата звернення: 15.06.2025)
9. Шаховська Н. Б., Виклюк Я. І. *Сховища та простори даних – інформаційний фундамент систем прийняття рішень*. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/etks_2012_8_17 (дата звернення: 15.06.2025)
10. Batini C., Scannapieco M. *Data Quality: Concepts, Methodologies and Techniques*. URL: https://link.springer.com/book/10.1007/3-540-33173-5 (дата звернення: 15.06.2025)
11. Ali S. M. F., Wrembel R. *From conceptual design to performance optimization of ETL workflows: current state of research and open problems*. URL: https://doi.org/10.1007/s00778-017-0477-2 (дата звернення: 15.06.2025)
12. *The DAMA Guide to the Data Management Body of Knowledge (DAMA-DMBOK2)*. URL: https://www.google.com.ua/books/edition/DAMA_DMBOK/YjacswEACAAJ (дата звернення: 15.06.2025)

References (transliterated)

1. Press G. *Data Quality: Best Practices for Accurate Insights*. Available at: https://www.forbes.com/sites/gilpress/2016/03/23/data-preparation-most-time-consuming-least-enjoyable-data-science-task-survey-says (accessed: 15.06.2025)
2. Tsvenger D. *Leveraging data analytics to enhance customer loyalty and retention*. Available at: https://paylode.com/articles/data-analytics-customer-loyalty-retention (accessed: 15.06.2025)
3. Inmon W. H. *Building the Data Warehouse*. Available at: http://www.r-5.org/files/books/computers/databases/warehouses/W_H_Inmon-Building_the_Data_Warehouse-EN.pdf (accessed: 15.06.2025)

4. Kimball R., Ross M. *The Data Warehouse Toolkit: The Complete Guide to Dimensional Modeling*. Available at: http://www.r-5.org/files/books/computers/databases/warehouses/Ralph_Kimball_Margy_Ross-The_Data_Warehouse_Toolkit-EN.pdf (accessed: 15.06.2025)
5. Golfarelli M., Rizzi S. *Data Warehouse Design: Modern Principles and Methodologies*. Available at: https://cs09lects.wordpress.com/wp-content/uploads/2012/12/book-data-warehouse-design-golfarelli-_-rizzi.pdf (accessed: 15.06.2025)
6. Franconi E., Sattler U. *A Data Warehouse Conceptual Data Model for Multidimensional Aggregation*. Available at: https://ceur-ws.org/Vol-19/paper13.pdf (accessed: 15.06.2025)
7. Tomashevskyi V. M. *Osoblyvosti proektuvannia hibrydnykh skhovyshch danykh z vrakhuvanniam dzherel danykh* [Features of designing hybrid data storage systems taking into account data sources]. Available at: https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2017/jun/3398/2369.pdf (accessed: 15.06.2025)
8. Debbarma N., Nath G., Das H. *Analysis of Data Quality and Performance Issues in Data Warehousing and Business Intelligence*. Available at: https://ijcaonline.org/archives/volume79/number15/13818-1862/ (accessed: 15.06.2025)
9. Shakhovska N. B., Vykliuk Y. I. *Skhovyshcha ta prostory danykh – informatsiinyi fundament system pryiniattia rishen* [Data warehouses and data spaces – the information foundation of decision-making systems]. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/etks_2012_8_17 (accessed: 15.06.2025)
10. Batini C., Scannapieco M. *Data Quality: Concepts, Methodologies and Techniques*. Available at: https://link.springer.com/book/10.1007/3-540-33173-5 (accessed: 15.06.2025)
11. Ali S. M. F., Wrembel R. *From conceptual design to performance optimization of ETL workflows: current state of research and open problems*. Available at: https://doi.org/10.1007/s00778-017-0477-2 (accessed: 15.06.2025)
12. *The DAMA Guide to the Data Management Body of Knowledge (DAMA-DMBOK2)*. Available at: https://www.google.com.ua/books/edition/DAMA_DMBOK/YjacswEACAAJ (accessed: 15.06.2025)

Надійшла (received) 15.11.2025

UDC 004.65

I. K. BABICH, Postgraduate Student, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e-mail: Ihor.Babich@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0003-0433-4913
D. L. ORLOVSKYI, Candidate of Technical Sciences (PhD), Docent, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Professor at the Department of Software Engineering and Management Intelligent Technologies, Kharkiv, Ukraine; e-mail: Dmytro.Orlovskyi@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8261-2988
A. M. KOPP, Doctor of Philosophy (PhD), Docent, National Technical University" Kharkiv Polytechnic Institute", Head of Software Engineering and Management Intelligent Technologies Department, Kharkiv, Ukraine, e-mail: Andrii.Kopp@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3189-5623

INFORMATION TECHNOLOGIES FOR THE INTEGRATION OF CUSTOMER AND CONSUMER DATA

Using the example of a book enterprise that combines the functions of a publisher, distributor, and retailer, it is shown how multi-channel operational activities lead to the accumulation of vast arrays of information in databases that are fragmented, incomplete, unstructured, and contain duplicates. This situation makes it impossible to effectively analyze customer behavior, including the accurate calculation of key performance indicators. The relevance of the work lies in reducing this critical gap between the volume of accumulated information and the business's ability to make effective management decisions based on it. The purpose of this work is to develop a methodological approach to creating a data warehouse based on the star schema architecture and to implement an adaptive ETL chain with built-in quality control rules. An analysis of modern data warehouse design methods was conducted, including the transition from the entity-relationship model to the star schema. Based on the structure of the transactional database and business requirements for data analysis, an analytical warehouse using the star schema was designed, and key facts and dimensions necessary to support comprehensive customer analytics were identified. To transfer data from the transactional system to the warehouse, an extract, transform, and load (ETL) process was developed, and its logic was described: data extraction from sources, its cleaning and transformation in a staging area, and loading into the target warehouse tables. The effectiveness of the developed processes was evaluated based on event log data. The analysis results confirm the reliability and high performance of the proposed solution. The approach proposed in the article provides automated, reliable, and efficient updating of the data warehouse, creating a single source of truth for business analytics.

Keywords: database, data warehouse, data integration, star schema, dimension/fact tables, ETL.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Бабіч Ігор Костянтинович / Babich Ihor Kostiantynovych
Автор 2 / Author 2: Орловський Дмитро Леонідович / Orlovskyi Dmytro Leonidovych
Автор 3 / Author 3: Копп Андрій Михайлович / Kopp Andrii Mykhailovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.10
УДК 004.932.2:004.93’1

А. С. КОВАЛЕНКО, аспірант, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна; e-mail: anton.kovalenko@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0009-0336-871X.
В. П. СЕВЕРИН, доктор технічних наук, професор, професор кафедри системного аналізу та інформаційно-аналітичних технологій, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна; e-mail: valerii.severyn@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2969-6780

АЛГОРИТМ АВТОМАТИЧНОГО СТВОРЕННЯ МАСКИ СЕГМЕНТАЦІЇ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ БІОЛОГІЧНИХ ОБ’ЄКТІВ

У статті представлено метод автоматичного створення масок сегментації для біомедичних зображень, що забезпечує значне зменшення трудомісткості ручної анотації та підвищення відтворюваності підготовки даних. Запропонований підхід поєднує адаптивну порогову обробку з коефіцієнтами матриці Гаусса, морфологічні операції та геометричну фільтрацію контурів за площею та коефіцієнтом округлості. Така комбінація дозволяє ефективно виділяти клітинні структури за умов нерівномірного освітлення, шуму та низького контрасту, що є типовими проблемами мікроскопічних зображень. Метод протестовано на наборі даних BBBC030v1, який містить 60 зображень клітин яєчників китайського хом’яка. Для кожного зображення автоматично створена маска порівнювалась із наданою ground truth-анотацією за допомогою коефіцієнта Дайса. Отримано середнє значення 0,8954, медіану 0,9013 та стандартне відхилення 0,0254, що свідчить про високу точність та стабільність методу. Вузький міжквартильний розмах (IQR = 0,0215) підтверджує рівномірність роботи алгоритму на більшості зразків, тоді як поодинокі викиди (0,80–0,85) пов’язані з нетиповими або низькоконтрастними зображеннями. Загальний результат демонструє, що класичний підхід сегментації без використання нейронних мереж може досягати якості, співставної з ручною розміткою експерта. Для перевірки практичної придатності згенерованих масок вони були використані для навчання нейронної мережі U-Net для задачі сегментації. Порівняння з тренуванням на реальних масках показало майже однакові результати (0,9036 проти 0,9037), що підтверджує можливість повної або часткової заміни ручної анотації автоматичним підходом. Розроблений метод може бути застосований для прискорення підготовки великих біомедичних наборів даних та інтеграції у системи підтримки прийняття рішень у цитології, гістології та інших галузях біомедицини.

Ключові слова: сегментація зображень, обробка зображень, адаптивне порогування, коефіцієнт Дайса, штучні нейронні мережі, автоматична розмітка, комп’ютерний зір, інформаційна технологія.

Вступ. У сучасній біомедицині та біоінформатиці стрімко зростає обсяг цифрових зображень, отриманих за допомогою мікроскопів різних видів. Аналіз таких даних є необхідним для виявлення, класифікації та кількісної оцінки клітинних і тканинних структур. Ключовим етапом цього процесу є сегментація зображень, тобто побудова масок біологічних об’єктів, які точно окреслюють межі клітин або інших морфологічних утворень.

Ручне створення масок є надзвичайно трудомістким, потребує високої кваліфікації фахівців і значних часових витрат. Крім того, результати ручної розмітки часто є суб’єктивними й можуть відрізнятися залежно від виконавця, що знижує відтворюваність досліджень. У зв’язку з цим виникає потреба у розробці автоматизованих методів сегментації, які б забезпечували високу точність, стабільність та швидкість обробки біологічних зображень [1].

Автоматичне створення масок має критичне значення для вирішення широкого спектра наукових і прикладних задач – від підрахунку клітин у культурах до виявлення патологічних змін у тканинах. Зокрема, точна сегментація є основою для побудови систем автоматичного аналізу зображень у цитології, гістології, онкології, генетичних дослідженнях та фармакології. Завдяки цьому дослідники отримують можливість обробляти великі обсяги даних без втрати точності та з мінімальним втручанням людини.

Таким чином, автоматичне створення масок є важливою задачею, адже дозволяє прискорити підготовку великих датасетів; забезпечити уніфікованість розмітки; зменшити витрати часу та людських ресурсів; підвищити якість подальшого навчання нейронних мереж.

Стан проблеми. Методи, що застосовуються для сегментації можна розділити на декілька груп.

Класичні алгоритми [2, 3], наприклад порогування Отсу, адаптивне порогування, кластеризація методом k -середніх, алгоритм watershed та морфологічні операції широко застосовуються для попередньої сегментації [4]. Методи порогування базуються на аналізі гістограми зображення та дозволяють відокремлювати об’єкти від фону за інтенсивністю. Алгоритм Watershed, в свою чергу, є ефективним для виявлення об’єктів, що перекриваються, але є чутливим до шуму.

Енергетичні моделі, такі як активні контури, формулюють сегментацію як мінімізацію енергетичної функції, що намагається збалансувати гладкість границі та подібність пікселів до об’єкта/фону. Вони забезпечують високоточну сегментацію, але вимагають хороших початкових умов і часто є обчислювально складними [5–8].

Глибокі нейронні мережі, що представлені моделями U-Net, Mask R-CNN та DeepLab, наразі стали стандартом сегментації у біомедичних задачах. Проте якість їх навчання значною мірою залежить від наявності точних анотованих масок [9–10].

Останні досягнення в галузі глибокого навчання суттєво підвищили ефективність методів автоматичної сегментації. Архітектури нейронних мереж, такі як U-Net, Mask R-CNN, DeepLab або універсальні моделі на основі Segment Anything Model (SAM), демонструють здатність точно відтворювати контури біологічних структур навіть у складних умовах – за наявності

шумів, перекриттів або варіацій освітлення [11]. Це відкриває можливість створення універсальних систем для автоматизованого аналізу біологічних зображень, придатних до інтеграції у діагностичні та дослідницькі комплекси.

Постановка задачі. Таким чином, задача автоматичного створення масок для знімків біологічних об'єктів є актуальною як у теоретичному, так і в прикладному аспектах. Її розв'язання сприятиме підвищенню точності, об'єктивності та швидкості аналізу біомедичних даних, що, у свою чергу, створює передумови для розвитку нових підходів до діагностики, моніторингу стану клітин і автоматизації лабораторних процесів.

Постановку задачі сегментації можна формалізувати наступним чином:

Нехай задано набір біомедичних зображень в градаціях сірого:

$$X = \{I_1, I_2, ..., I_n\}, \quad I_k : \Omega \subset \mathbb{R}^2. \tag{1}$$

Потрібно побудувати відповідний набір масок:

$$Y = \{M_1, M_2, ..., M_n\}, \quad M_k \in \{0,1\}, \tag{2}$$

де $M(x) = 1$ – піксель належить об'єкту;

$M(x) = 0$ – піксель належить фону.

Задача автоматичної сегментації формулюється як знаходження функції $f : I_k \mapsto M_k$, яка для будь-якого вхідного зображення генерує відповідну маску.

Основна частина. На основі підходу, запропонованого в [1, 2] розроблено алгоритм автоматичного створення масок сегментації з використанням комбінації класичних підходів комп'ютерного зору та евристичних критеріїв фільтрації контурів (рис. 1). Алгоритм забезпечує виділення цільових структур на вхідних зображеннях та формування бінарної маски, придатної для подальшого використання як у моделях глибокого навчання, так і в класичних процедурах аналізу зображень.

Для забезпечення стійкості алгоритму до шумів, неоднорідного освітлення та локальних контрастних артефактів, вхідне зображення спочатку переводиться у градації сірого.

Після цього застосовується Гауссове розмиття, що зменшує високочастотний шум та покращує якість подальшої сегментації.

Для виділення потенційних об'єктів використовується адаптивний метод бінаризації, який враховує локальні зміни яскравості. Це дозволяє уникнути проблем класичної глобальної бінаризації, особливо у випадках нерівномірного освітлення та слабкого контрасту, адже застосування глобального порогу (наприклад, методу Отсу) часто виявляється недостатньо ефективним у випадках нерівномірного освітлення, локального контрасту або присутності тіней (рис. 2).

Адаптивна порогова обробка ділить зображення на малі області (підвікна) заданого розміру (blockSize). Для кожного пікселя вікно формується навколо нього, після чого обчислюється локальна статистика інтенсивності. На основі цієї статистики формується локальний поріг, який застосовується для класифікації пікселя як «об'єкт» або «фон».

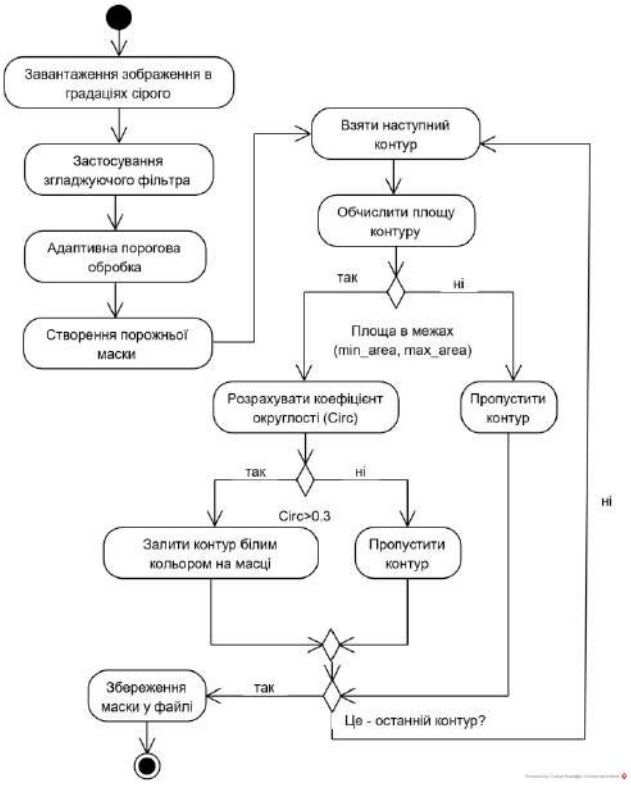

Рис. 1. Алгоритм автоматичного створення масок об'єктів

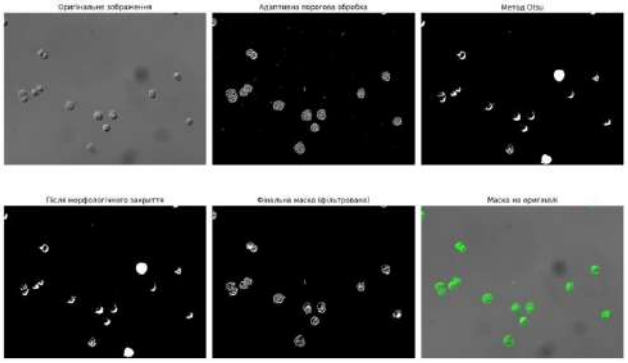

Рис. 2. Незадовільні результати використання глобальних фільтрів

Локальний поріг обчислюється як вагова сума пікселів у локальному вікні, де ваги задаються Гауссовим ядром:

$$T(x,y) = \sum_{(i,j)\in W} w(i,j) \cdot I(i,j) - C, \tag{3}$$

де $T(x,y)$ – локальний поріг у точці (x,y),

W – вікно околу розміром $blockSize \times blockSize$;

$w(i,j)$ – коефіцієнти матриці Гаусас;

$I(i,j)$ – значення яскравості пікселя;

C – коригувальна константа, що віднімається від локального порогу.

При більшому значенні C маска стає жорсткішою, при меншому значенні фільтр виявляє більше деталей і шуму.

Таким чином, вікна з різним освітленням отримують різні пороги і алгоритм залишається стабільним на складних текстурах та слабоконтрастних областях.

Також, так як у більшості мікроскопічних зображень об'єкти є темнішими за фон, то більш зручна маска буде отримана із застосуванням інверсної бінаризації, де об'єкт стає білим. Інверсна бінаризація може бути визначена наступним чином:

- якщо $I(x,y) > T(x,y)$, то значення пікселя буде дорівнювати 0 (є фоном);
- якщо $I(x,y) \le T(x,y)$, то значення пікселя буде дорівнювати 255 (є об'єктом).

Розмір локального вікна є параметром, що підлягає налаштуванню і залежить від розміру об'єктів, що виявляються:

- якщо вікно занадто мале, то адаптивний фільтр буде чутливим до шуму,
- якщо вікно занадто велике, то фільтр буде розмивати дрібні структури.

Отримана бінарна карта проходить операцію морфологічного закриття (dilation + erosion), що дозволяє усунути локальні розриви контурів об'єктів та зменшити кількість шумових компонентів.

На морфологічно обробленому зображенні здійснюється пошук контурів. Кожний контур розглядається як потенційний об'єкт сегментації. Для кожного контуру обчислюються його основні геометричні характеристики (периметр та площа).

Для усунення хибних спрацьовувань (артефактів, шумів, дуже дрібних або надто великих структур) використовується фільтрація за площею. Контури, площа яких не належить до інтервалу [*min_area, max_area*], відкидаються. Це забезпечує адаптивність алгоритму до конкретного типу об'єктів.

Також для відокремлення цільових об'єктів від структур з довільною формою застосуємо коефіцієнт округлості $Circ$, що може бути отримано із ізоперіметричної нерівності:

$$Circ = \frac{4\pi \cdot A}{P^2}, \qquad (4)$$

де A – площа контуру;

P – його периметр.

Значення $Circ$ близьке до 1 свідчить про майже круглу форму; значення менше 0,3 характерне для видовжених або нерегулярних об'єктів.

Для контурів, що задовольнили умови за площею та округлістю, на вихідну маску наноситься заповнений білим кольором силует об'єкта. Таким чином формується бінарна маска, де пікселі об'єкта мають значення 255, а фона – 0.

Робота алгоритму на різних кроках представлена на рис. 3.

Цей алгоритм було протестовано на наборі BBBC030v1 із Broad Bioimage Benchmark Collection [12], що складається із 60 зображень диференціального інтерференційного контрасту клітин яєчників китайського хом'яка за ліцензією Creative Commons Attribution 3.0 license (CC BY 3.0). Всі зображення мають 3 колірні канали та розмір (1032, 1376). Для кожного зображення є збережені контури клітин, що було створено вручну.

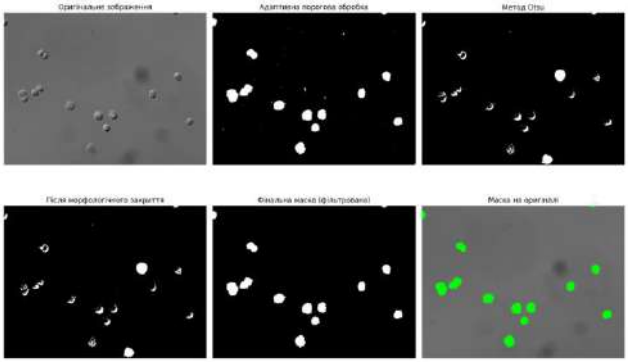

Рис. 3. Етапи автоматичного створення масок біооб'єктів

В якості параметрів, що потребують налаштування було обрано значення, які наведені в табл. 1:

Таблиця 1 – Налаштування параметрів

Параметр	Значення
C	3
blockSize	15
Circ	0,3

Застосуємо описаний вище алгоритм для всіх зображень і обчислимо значення. В якості метрики оцінки використаємо коефіцієнт Дайса, що порівнює прогнозовану маску (*mask_pred*) з реальною (*mask_true*):

$$Dice = \frac{2\left|M \cap \hat{M}\right|}{\left|M\right| + \left|\hat{M}\right|}, \qquad (5)$$

де $\hat{M}$ – це прогнозована маска (Predicted Mask), тобто всі пікселі, що було визначено як об'єкт;

M – реальна маска (Ground Truth Mask), або пікселі, які дійсно належать об'єкту;

$\left|\hat{M}\right|$ – кількість білих пікселів у прогнозованій масці;

$\left|M\right|$ – кількість білих пікселів у реальній масці;

$\left|M \cap \hat{M}\right|$ – це перетин двох множин білих пікселів, або ж кількість пікселів, де маски збігаються, тобто модель правильно передбачила об'єкт.

Чим ближче коефіцієнт Дайса до 1, тим краще модель виявляє об'єкти на зображенні. Для 60 наявних зображень було отримано маски характеристиками наведеними в табл. 2.

Для аналізу отриманих результатів є доцільним побудувати boxplot, який відображає розподіл значень Dice-коефіцієнта для набору зображень (рис. 4).

Таблиця 2 – Результати автоматичного створення масок

Параметр	Значення
Середнє значення	0,8954
Медіана	0,9013
Стандартне відхилення	0,0254
Мінімальне значення	0,8028
Максимальне значення	0,9319
Q1	0,8909
Q3	0,9124
IQR	0,0215

З цього графіка маємо таку інформацію:

1) Медіана ≈ 0,90 свідчить про високу якість сегментації.

2) Вузький міжквартильний розмах (IQR) ≈ 0,02 вказують на невелике варіювання отриманих значень і, відповідно, стабільну сегментацію.

3) Є декілька викидів, де алгоритм спрацював гірше, але їх небагато, то ж алгоритм є стійким.

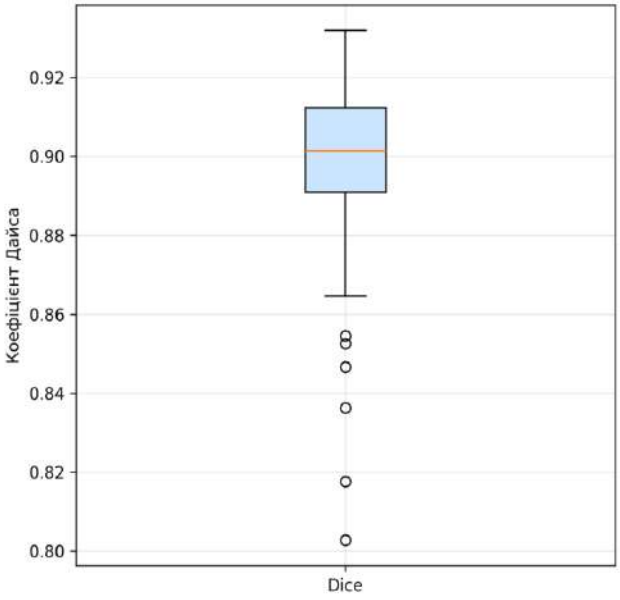

Рис. 4. Розподіл значень коефіцієнта Дайса

Застосуємо отримані маски для навчання мережі U-Net з гіперпараметрами:

- оптимізатор – adam;
- функція втрат – комбінована:

$$Loss = \alpha \cdot BCE + \beta \cdot (1 - Dice), \quad (6)$$

де BCE – функція бінарної кросентропії;

$Dice$ – функція Дайса;

α і β – коефіцієнти для балансу вкладу кожної компоненти, $\alpha + \beta = 1$.

При навчанні моделі найкращий показник було отримано з $\alpha = 0.4$, $\beta = 0.6$.

- розмір батча – 8;
- кількість епох – 100.

Для оцінки якості навчання було використано середній коефіцієнт Дайса, значення якого наведено в табл. 3:

$$Dice_{mean} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^{N} Dice_i , \quad (7)$$

де $Dice$ – коефіцієнт Дайса, що визначається за формулою (7).

Таблиця 3 – Середній коефіцієнт Дайса на тренувальному наборі

Вид навчання	Значення
Навчання з використанням реальних масок	0,9037
Навчання за автоматично створеними масками	0,9036

Аналізуючи зміну коефіцієнта Дайса для тренувального та валідаційного наборів протягом 100 епох навчання моделі сегментації кривих навчання та валідації (рис. 5), можна зробити висновок, що у перші 10–15 епох значення метрики залишаються низькими, що є очікуваним етапом, коли модель лише починає формувати базові уявлення про структуру об'єктів на зображеннях. Починаючи приблизно з 15–20 епохи спостерігається різкий приріст значення як тренувального, так і валідаційного коефіцієнта, що свідчить про перехід моделі до ефективного навчання та здатності відтворювати коректні маски.

Після 25-ї епохи обидві криві виходять на фазу стабільного зростання та поступово наближаються до плато. Коефіцієнт Дайса на тренувальному наборі досягає значень близько 0,92, тоді як на валідаційному – стабілізується на рівні приблизно 0,89. Невелика різниця між кривими (приблизно 0,02–0,03) свідчить про відсутність суттєвого перенавчання та добру здатність моделі узагальнювати інформацію на нових даних.

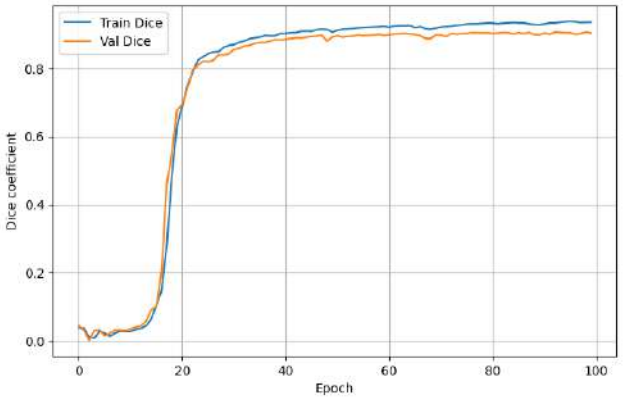

Рис. 5. Динаміка коефіцієнта Дайса під час навчання

Експеримент. У роботі досліджено актуальну проблему автоматизації процесу створення масок сегментації для цифрових біомедичних зображень, отриманих методами мікроскопії різних модальностей. Ручна розмітка біологічних об'єктів є надзвичайно трудомістким процесом, що вимагає високої кваліфікації фахівців, значних часових витрат та характе-

ризується суб'єктивністю результатів, що знижує відтворюваність наукових досліджень.

Для вирішення цієї проблеми запропоновано комплексний метод автоматичної сегментації, який інтегрує декілька класичних підходів комп'ютерного зору. В основі методу лежить адаптивна порогова обробка із застосуванням Гауссових вагових коефіцієнтів, що дозволяє ефективно враховувати локальні зміни яскравості та забезпечує стійкість до нерівномірного освітлення. Для усунення шумових артефактів та заповнення розривів у контурах об'єктів використовуються морфологічні операції закриття. Додатково реалізовано інтелектуальну систему фільтрації виявлених контурів на основі геометричних критеріїв: площі об'єкта та коефіцієнта округлості, розрахованого з використанням ізоперіметричної нерівності. Це дозволяє відокремити цільові біологічні структури від фонових артефактів та нерелевантних об'єктів.

Експериментальна перевірка розробленого алгоритму проведена на стандартизованому наборі даних BBBC030v1 з колекції Broad Bioimage Benchmark Collection, який містить 60 зображень диференціального інтерференційного контрасту клітин яєчників китайського хом'яка розміром 1376×1032 пікселів з трьома кольоровими каналами. Кожне зображення супроводжується вручну створеними експертними анотаціями контурів клітин, що дозволило провести об'єктивну оцінку якості автоматичної сегментації.

Висновки. За результатами проведеного дослідження можна зробити наступні висновки:

Розроблений алгоритм автоматичного створення масок демонструє високу ефективність для сегментації біомедичних зображень. Середнє значення коефіцієнта Дайса 0,8954 та медіана 0,9013 свідчать про точність методу, порівнянну з результатами ручної розмітки експертами.

Стабільність та відтворюваність результатів підтверджується низьким стандартним відхиленням (0,0254) та вузьким міжквартильним розмахом (0,0215). Це вказує на надійність алгоритму при обробці різних зображень з набору даних.

Комбінація адаптивного порогування з геометричною фільтрацією виявилася ефективною для виділення цільових об'єктів у складних умовах нерівномірного освітлення та низького контрасту, де глобальні методи показують незадовільні результати.

Практична придатність автоматично створених масок підтверджена результатами навчання нейронної мережі U-Net: різниця між навчанням на автоматичних (0,9036) та реальних масках (0,9037) є статистично незначущою, що свідчить про можливість повної заміни ручної розмітки.

Наявність викидів у діапазоні 0,80–0,85 вказує на необхідність подальшого вдосконалення алгоритму для випадків екстремально низького контрасту, значного шуму або атипових форм об'єктів.

Запропонований метод суттєво знижує трудомісткість підготовки датасетів для навчання моделей глибокого навчання, забезпечуючи уніфікованість розмітки та економію часу дослідників.

Процес навчання моделі U-Net на автоматично створених масках демонструє стабільну динаміку без ознак перенавчання, що підтверджує якість згенерованих анотацій та коректність вибору гіперпараметрів.

Таким чином, розроблений метод автоматичного створення масок є ефективним інструментом для автоматизації сегментації біомедичних зображень і може бути рекомендований для практичного застосування в цитології, гістології та інших галузях біомедичних досліджень, де необхідна обробка великих обсягів мікроскопічних даних.

Список використаної літератури

1. Kovalenko S. M., Kutsenko O. S., Kovalenko S. V., Kovalenko A. S. Approach to the automatic creation of an annotated dataset for the detection, localization and classification of blood cells in an image. *Radio Electronics, Computer Science, Control*. 2024. No. 1. P. 128–139. https://doi.org/10.15588/1607-3274-2024-1-12.
2. Коваленко А. С. Оптимізація процесу анотації зображень біологічних об'єктів методами комп'ютерного зору. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології*. Харків. НТУ «ХПІ», 2025. № 1 (13). С. 77–82. https://doi.org/10.20998/2079-0023.2025.01.11.
3. Грицик В. Дослідження теорії зображень множини точок і операцій над ними. *Прикладні питання математичного моделювання*, 2021. № 4(2.1). С. 102–111.
4. Грицик В. В. Дослідження методів сегментації зображень при їх застосуванні в прикладних задачах. *Прикладні питання математичного моделювання*, 2019. Т. 2, № 1. С. 38–43. https://doi.org/10.32782/2618-0340-2019-3-2.
5. Liang Z., Wang T., Zhang X., Sun J., Shen J. Tree energy loss: Towards sparsely annotated semantic segmentation. *In Proceedings of the IEEE/CVF conference on computer vision and pattern recognition*. 2022. P. 16907–16916.
6. Zhong J, Du S, Shen C, Chen Y, Gao M, Naidu M, Shi X, Fu Y. Energy based segmentation methods for images with non-Gaussian noise. *Sci Rep*. 2025. Vol. 15, is.1:25707. DOI: 10.1038/s41598-025-09211-8. PMID: 40670447; PMCID: PMC12267753.
7. Chan T. F., Vese L. A. Active Contours Without Edges. *IEEE Transactions on image processing*. 2001. Vol. 10, is. 2. P. 266–277.
8. Boucheron L. E., Valluri M., McAteer R. T. J. Segmentation of coronal holes using active contours without edges. *Solar Physics*. 2016. Vol. 291, is. 8. P. 2353–2372.
9. Ronneberger O., Fischer P., Brox T. U-Net: Convolutional Networks for Biomedical Image Segmentation. *In Medical Image Computing and Computer-Assisted Intervention (MICCAI)*. 2015. P. 234–241.
10. Haque I. R. I., Neubert J. Deep learning approaches to biomedical image segmentation. *Informatics in Medicine Unlocked*. 2020. Vol. 18. Art. 100297.
11. Wang J., Zhu H., Wang SH. et al. A Review of Deep Learning on Medical Image Analysis. *Mobile Netw Appl*. 2021. Vol. 26. P. 351–380. https://doi.org/10.1007/s11036-020-01672-7.
12. Koos K., Molnár J., Kelemen L., Tamás G., Horvath P. DIC image reconstruction using an energy minimization framework to visualize optical path length distribution. *Scientific reports*. 2016. Vol. 6. Art. 30420.

References (transliterated)

1. Kovalenko S. M., Kutsenko O. S., Kovalenko S. V., Kovalenko A. S. Approach to the automatic creation of an annotated dataset for the detection, localization and classification of blood cells in an image. *Radio Electronics, Computer Science, Control*. 2024, no. 1, pp. 128–139. https://doi.org/10.15588/1607-3274-2024-1-12.
2. Kovalenko A. Optymizatsiia protsesu anotatsii zobrazhen biolohichnykh obiektiv metodamy kompiuternoho zoru. [Optimization of the annotation process for biological object images using computer vision methods]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «KhPI». Seriia: Systemnyi analiz, upravlinnia ta informatsiini tekhnolohii.* [Bulletin of National Technical University "KhPI". Series: System Analysis, Control and Information

Technologies]. Kharkiv, NTU "KhPI" Publ., 2025, no. 1 (13), pp. 77–82. https://doi.org/10.20998/2079-0023.2025.01.11 (In Ukr.).
3. Hrytsyk V. Doslidzhennia teorii zobrazhen mnozhyny tochok i operatsii nad nymy [Research into the theory of images of sets of points and operations on them]. *Prykladni pytannia matematychnoho modeliuvannia* [Applied issues of mathematical modeling]. 2021, no. 4(2.1), pp. 102–111. (In Ukr.).
4. Hrytsyk V. V. Doslidzhennia metodiv sehmentatsii zobrazhen pry yikh zastosuvanni v prykladnykh zadachakh [Research on image segmentation methods in their application in applied problems]. *Prykladni pytannia matematychnoho modeliuvannia* [Applied issues of mathematical modeling]. 2019, vol. 2, no. 1, pp. 38–43. https://doi.org/10.32782/2618-0340-2019-3-2. (In Ukr.).
5. Liang Z., Wang T., Zhang X., Sun J., Shen J. Tree energy loss: Towards sparsely annotated semantic segmentation. *In Proceedings of the IEEE/CVF conference on computer vision and pattern recognition*. 2022, pp. 16907-16916.
6. Zhong J, Du S, Shen C, Chen Y, Gao M, Naidu M, Shi X, Fu Y. Energy based segmentation methods for images with non-Gaussian noise. *Sci Rep*. 2025, vol. 15, is.1:25707. DOI: 10.1038/s41598-025-09211-8. PMID: 40670447; PMCID: PMC12267753.
7. Chan T. F., Vese L. A. Active Contours Without Edges. *IEEE Transactions on image processing*. 2001, vol. 10, is. 2, pp. 266–277.
8. Boucheron L. E., Valluri M., McAteer R. T. J. Segmentation of coronal holes using active contours without edges. *Solar Physics*. 2016. Vol. 291, is. 8, pp. 2353–2372.
9. Ronneberger O., Fischer P., Brox T. U-Net: Convolutional Networks for Biomedical Image Segmentation. *In Medical Image Computing and Computer-Assisted Intervention (MICCAI)*. 2015, pp. 234–241.
10. Haque I. R. I., Neubert J. Deep learning approaches to biomedical image segmentation. *Informatics in Medicine Unlocked*. 2020, vol. 18, article 100297.
11. Wang J., Zhu H., Wang SH. et al. A Review of Deep Learning on Medical Image Analysis. *Mobile Netw Appl*. 2021, vol. 26, pp. 351–380. https://doi.org/10.1007/s11036-020-01672-7.
12. Koos K., Molnár J., Kelemen L., Tamás G., Horvath P. DIC image reconstruction using an energy minimization framework to visualize optical path length distribution. *Scientific reports*. 2016, vol. 6, article 30420.

Надійшла (received) 22.11.2025

UDC 004.932.2:004.93'1

A. S. KOVALENKO, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", PhD Student, Kharkiv, Ukraine; e-mail: anton.kovalenko@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0009-0336-871X.
V. P. SEVERYN, Doctor of Technical Sciences, Professor, Professor of Department System Analysis and InformationAnalytical Technologies National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e-mail: valerii.severyn@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2969-6780.

ALGORITHM FOR AUTOMATIC CREATION OF SEGMENTATION MASK FOR DETECTION OF BIOLOGICAL OBJECTS

The article presents a method for automatically creating segmentation masks for biomedical images, which significantly reduces the laboriousness of manual annotation and increases the reproducibility of data preparation. The proposed approach combines adaptive thresholding with Gaussian matrix coefficients, morphological operations, and geometric filtering of contours by area and roundness coefficient. This combination allows for effective separation of cellular structures under conditions of uneven illumination, noise, and low contrast, which are typical problems of microscopic images. The method was tested on the BBBC030v1 dataset, which contains 60 images of Chinese hamster ovary cells. For each image, the automatically created mask was compared with the provided ground truth annotation using the Dice coefficient. The average value was 0.8954, the median was 0.9013, and the standard deviation was 0.0254, which indicates high accuracy and stability of the method. The narrow interquartile range (IQR = 0.0215) confirms the uniformity of the algorithm's performance on most samples, while single outliers (0.80–0.85) are associated with atypical or low-contrast images. The overall result demonstrates that the classical segmentation approach without the use of neural networks can achieve quality comparable to manual expert labeling. To verify the practical suitability of the generated masks, they were used to train the U-Net neural network for the segmentation task. Comparison with training on real masks showed almost identical results (0.9036 vs. 0.9037), which confirms the possibility of full or partial replacement of manual annotation by an automatic approach. The developed method can be applied to accelerate the preparation of large biomedical datasets and integration into decision support systems in cytology, histology and other fields of biomedicine.

Keywords: image segmentation, image processing, adaptive thresholding, Dice coefficient, artificial neural networks, automatic labeling, computer vision, information technology.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Коваленко Антон Сергійович / Kovalenko Anton Serhiyovych
Автор 2 / Author 2: Северин Валерій Петрович / Severyn Valerii Petrovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.11
UDC 004.8:005.1:005.322

V. I. ZIUZIUN, Candidate of Technical Sciences (PhD), Docent, Associate Professor at the Department of Management Technologies, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine; e-mail: vadym.ziuziun@knu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6566-8798
N. A. PETRENKO, Student, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine; e-mail: nikita.petrenko@knu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0006-3921-8412

AI SOLUTIONS FOR OPTIMIZING SCRUM: PREDICTING TEAM PERFORMANCE

This study presents the development, training, and AWS cloud deployment of an AI-based assistant leveraging an LSTM network to enhance Scrum team velocity prediction. The research focuses on analyzing the assistant's interaction with key Scrum processes, highlighting its potential to optimize sprint planning and improve team performance forecasting. Through this analysis, specific sprint planning challenges suitable for AI-driven solutions were identified, paving the way for enhanced prediction accuracy and reduced uncertainty in project management. The proposed architecture outlines a logical sequence of integrated services that collectively contribute to improving Scrum process efficiency. Initial testing of a locally deployed LSTM network using a smaller dataset validated the suitability of the chosen model and confirmed its capability for accurate performance prediction. These findings establish a foundation for developing a scalable AI assistant capable of supporting Scrum teams in dynamic environments with evolving requirements. This research underscores the feasibility of applying AI technologies, particularly LSTM networks, to Scrum optimization. The results demonstrate significant potential for improving sprint planning, reducing uncertainty, and supporting adaptive project management strategies. The planned advancements in cloud-based deployment and performance evaluation will provide actionable insights into the economic and operational viability of integrating AI-driven prediction tools into real-world Scrum environments. Future work will focus on deploying the trained LSTM model in a production AWS environment to evaluate its practical performance, scalability, and operational costs. This stage will include detailed monitoring of computational resource usage and cost analysis to identify opportunities for optimization. By refining algorithmic components and improving model efficiency, we aim to enhance cost-effectiveness while maintaining high predictive accuracy.

Keywords: information system, IT project, Agile, Scrum, team velocity, AI, long short-term memory, sprint, AWS.

Introduction. The central concept in Scrum is «team velocity» – a metric that quantitatively measures the amount of work a team can complete within a sprint. Accurate team velocity forecasting is crucial as it aids in planning and resource allocation, increases predictability, and optimizes overall project management. Despite its importance, forecasting team performance remains a challenging task due to the dynamic nature of team interactions, varying task complexities, and fluctuating work capacities. Traditional forecasting methods often fall short, offering reactive rather than proactive management tools, and they lack the adaptability required to handle the nuances and changes observed in agile projects [1].

To address these issues, this study proposes the development of a system architecture for an assistant application using advanced machine learning methods, including long short-term memory (LSTM) networks. These networks are well-suited for modeling time series data and can effectively capture the long-term dependencies and nonlinear relationships inherent in team performance data.

Focusing on system architecture, this study aims to create a scalable, efficient, and effective tool that integrates seamlessly with existing Scrum management systems, enabling teams to achieve their goals in agile project management.

The assistant aims not just to predict team velocity but to act as an ever-watchful ally in the battlefield of Scrum. By seamlessly integrating with existing project management systems, the assistant enables managers and teams to focus on execution while the AI handles the predictive complexities. This intelligent tool will not only anticipate potential delays but also suggest adjustments, ensuring sprints remain on course and stakeholder confidence stays intact.

Additionally, the system's architecture is designed with scalability in mind, making it adaptable to teams of varying sizes and project scopes. Whether a startup with a scrappy five-person development team or a corporate behemoth managing dozens of teams, the assistant can efficiently process diverse datasets, learning from each iteration to provide more refined insights. The result is a forward-looking system that evolves with the team's performance patterns, offering managers a glimpse into the future with each sprint – a crystal ball of agile project management, if you will.

Analysis of recent research and publications. The concept of team velocity in Scrum is critical for project planning and evaluation. Schwaber notes [2] that traditionally, team velocity is forecasted using historical sprint data, relying on simple averages of past results. While these methods are useful, they often fail to account for variability in team composition, task complexity, and external factors, leading to inaccurate forecasts.

Ong and Uddin [3] suggest that the application of artificial intelligence will significantly expand with the advent of the new data era. Furthermore, other studies have identified specific areas where AI offers advantages, such as project management [4–7] and production management [8–9], as well as numerous fields highlighted by Heifner et al. [10], where AI can drive innovation within companies. Additionally, benefits have been demonstrated in project duration forecasting [11]. It is also worth noting that AI has proven valuable in assessing and measuring various IT strategies [12] and in developing strategic roadmaps supported by project management [13]. The article [14]

Research Article: This article was published by the publishing house of ***NTU "KhPI"*** in the collection "Bulletin of the National Technical University "KhPI" Series: System analysis, management and information technologies." This article is distributed under a Creative Common Creative Common Attribution (CC BY 4.0). **Conflict of Interest:** The author/s declared no conflict of interest.

highlights that active stakeholder involvement is key to aligning Scrum teams with business goals and fostering adaptability through continuous feedback.

Sima Siami-Namini et al. [15] pointed out that machine learning models, particularly those involving time series forecasting like ARIMA and LSTM networks, have shown potential in forecasting tasks that involve complex dependencies. For example, LSTM networks have been successfully used in various fields due to their ability to remember long input sequences, making them ideal for forecasting tasks where past information is crucial for future predictions. Ryabchukov [16] notes that AI methods can dynamically adapt to project changes, offering more accurate and time.

The development of a system architecture for the application of AI in project management requires a thorough analysis of data flow, processing needs, and integration capabilities. According to Zhiheng Huang [17], the architecture must support robust data acquisition mechanisms, scalable machine learning pipelines, and efficient data storage solutions. Klaus Greff et al. [18] highlight that the architecture should also facilitate continuous learning and adaptation, as the system must update its models in response to new data.lier forecasts.

Presentation of the main material. The objective of the work is to explore the potential for applying artificial intelligence to optimize Scrum methodology, focusing on the role of the AI assistant in predicting team velocity. The work aims to study how AI implementation can contribute to more efficient sprint planning, improve the accuracy of task evaluation, and optimize overall team productivity and coordination. The primary focus will be on analyzing how artificial intelligence can enhance the prediction of team potential and capabilities at various stages of project implementation.

The project goals include: (1) investigating the interaction of the AI assistant with key Scrum processes for team velocity prediction, (2) identifying sprint planning issues that AI can help address, (3) exploring AI technologies capable of optimizing Scrum process prediction and adaptation, and (4) developing the architecture of an AI assistant to improve project management efficiency within Scrum.

The application is being developed to enhance the efficiency of sprint planning and will include the following elements:

- interactivity and analytics (conversational dialogue mechanism and analytics modules allow the AI assistant to effectively collect and analyze data to optimize processes and improve team communication);
- forecasting and planning (the representative learning module and planning module use historical data and current information to accurately forecast team velocity and efficiently distribute tasks);
- resource and process optimization (the optimization module implements improvements in processes based on analytical data, helping to reduce resource and time costs for project completion);
- strategic alignment and contextualization (product vision, sprint goals, and backlog positioning provide the AI assistant with the necessary context to adapt its actions according to the strategic goals of the project).

The team velocity V, which represents the average number of completed story points per sprint, is calculated as follows:

$$V = \frac{1}{|S|} \cdot L, \tag{1}$$

where S the set of all sprints;

L the total number of story points completed across all sprints, taking into account whether each task is finished (through the σ function):

$$L = \sum_{s \in S} \sum_{t \in T_s} \text{points}(t) \cdot \sigma(\text{status}(t), c), \tag{2}$$

where T_s – set of all tasks in sprint s;

t – represents the time required to complete task;

$\text{points}(t)$ is a function representing the number of story points assigned to task t;

σ – sigmoid function;

$\text{status}(t)$ – a function that returns the status of task t (e.g., completed, in progress, blocked);

c is s an abbreviation of «completed».

Let's describe how the LSTM model can predict team velocity based on the results of previous sprints. Suppose there are $V_1, V_2, ..., V_t$, representing the historical velocities of the team for the past sprints from 1 to n, where each V_t is measured in story points completed per sprint.

Input data (X): Typically, these are sequences of historical velocities, $[V_{t-n}, V_{t-n+1}, ..., V_{t-1}]$ where n represents the number of time periods that the LSTM model needs to consider. Output data (Y) is the team velocity for the next iteration V_t, that needs to be predicted.

The LSTM model consists of three layers that regulate the flow of information: the forget gate, the input gate, and the output gate. Each of these layers uses different weights, which the model learns during training. To describe the LSTM model, it's essential to explain each of these layers in detail. Forget gate f_t:

$$f_t = \sigma(W_f \cdot [h_{t-1}, x_i] + b_f), \tag{3}$$

where W_f – weights of the forget gate matrix;

b_f – bias of the forget gate matrix;

h_{t-1} – previous input data;

x_t – input data at time t;

The input gate i_t and candidate cell state $\hat{C}_t$ are defined as:

$$i_t = \sigma(W_i \cdot [h_{t-1}, x_i + b_i]), \tag{4}$$

$$\hat{C}_t = \tanh(W_C \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_c, \tag{5}$$

where W_i та W_C – weights of the input gate matrix;

b_i та b_C – biases of the respective layers.

This layer decides which new information will be added to the cell state.

The old cell state C_t is updated to the new cell state C_t he forgets gate f_t determines what to retain from the old state, while the input gate i_t and candidate cell state $\hat{C}_t$ determine what to add:

$$C_t = f_i \cdot C_{t-1} + i_t \cdot \hat{C}_t . \quad (6)$$

The output gate determines what the next hidden stat (h_t), should be, which is a filtered version of the cell state. The hidden state h_t is passed to the output and used for prediction:

$$o_t = \tanh(W_0 \cdot [h_{t-1}, x_t + b_0], \quad (7)$$

$$h_t = o_t \cdot \tanh(C_t), \quad (8)$$

where W_0 – weights of the output gate matrix;

b_0 – number of tests graded.

The input data for the LSTM can include various features, such as the number of closed story points, changes in team size, or any other relevant metrics from past sprints. To create a scalable application and optimize deployment and model training time, AWS was chosen as the cloud platform [19]. To achieve good results, it is recommended to deepen the neural network and perform training on multiple GPUs, which AWS services easily facilitate.

The architecture of the assistant is shown in Fig. 1.

Amazon SageMaker will be used for deploying and training the neural network.

Data storage will be provided by the Amazon S3 service. The Amazon CloudWatch service is used for logging nearly all processes that occur between the user and the neural network.

Amazon QuickSight can be used for building graphs based on predictions and historical data. In the future, it would be beneficial to develop a separate module for data visualization.

User requests are processed using: (1) Amazon API Gateway and (2) Amazon Lambda. These services are designed to handle and execute user requests. Amazon Lambda preprocesses the requests, sends them to the SageMaker Endpoint for output, and processes the responses.

The following services are classic choices for use in high-load systems and are recommended to facilitate system scaling: (1) Amazon Elastic Load Balancer, (2) Amazon Identity and Access Management, (3) Amazon Virtual Private Cloud, and (4) Amazon Simple Queue Service. Amazon ELB distributes incoming requests to available Lambda functions for processing. Amazon Identity and Access Management ensures that only authorized entities can access or interact with services within the VPC. Amazon Virtual Private Cloud ensures that all services are within a single virtual network for security and performance. Lambda functions can enqueue messages

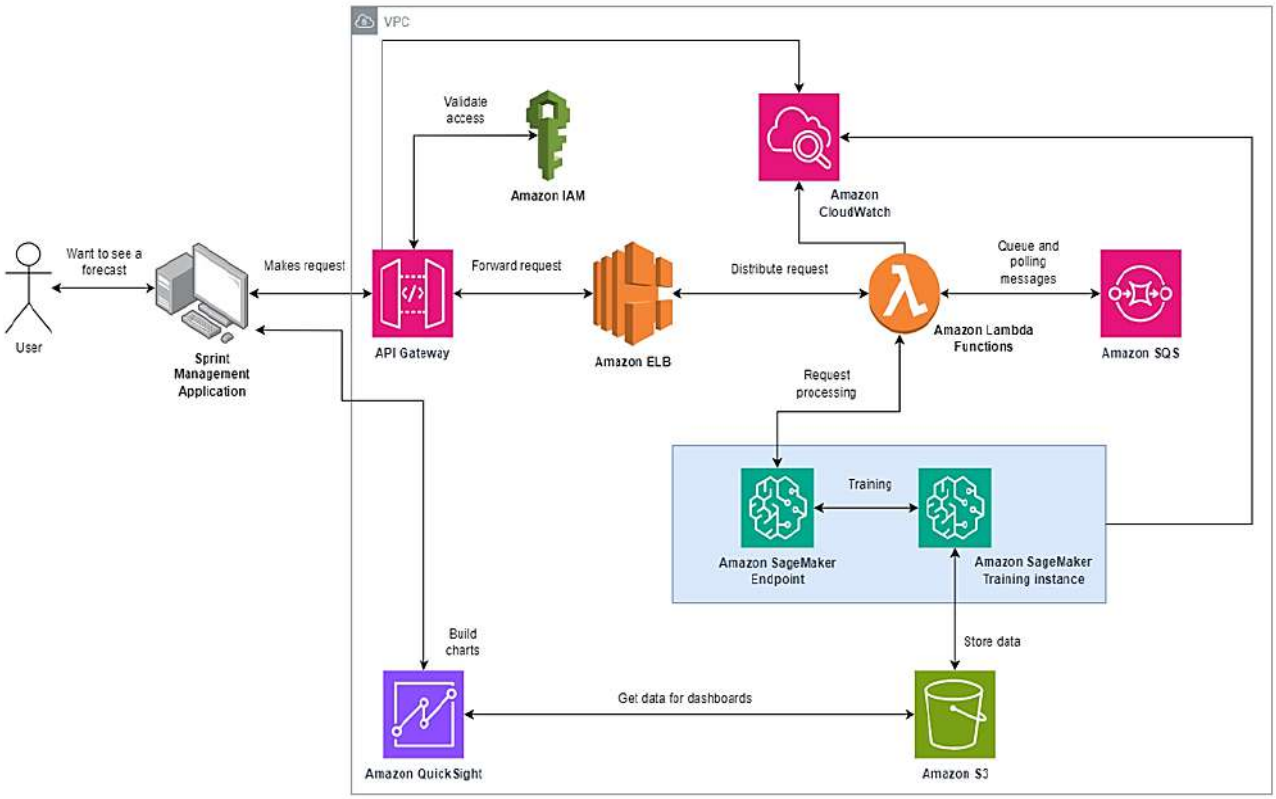

Fig. 1. Architectural diagram of the AI assistant for predicting Scrum team velocity

or data for processing and poll SQS for new messages or data to process.

To model the system's behavior, a local LSTM network was developed using the TensorFlow platform [20]. The network was trained on a dataset [21] of completed projects. This dataset contains approximately 4,200 records of project tasks, including the number of tasks, the number of story points, and the assignees for each task. Additionally, a test dataset, very similar to the Randula Koralage, of 5,000 records was generated.

Dataset contains different csv files that contains the vital information regarding tasks in sprints: Sprint ID; Status; Assignee; Current story points.

Although, Randuala's dataset contains more than 4000 records, not all of them can be used for the learning process: many records have a zero value for the current story points. For this case, we did not use those records. That is one of a reason to generate our dataset with syntactic data.

The training results of the model were as follows: (1) Precision: 93 %, (2) Recall: 10 %, (3) F-score: 84 %.

Conclusions. The architecture of the AI-based assistant, specifically using an LSTM network, has been developed, trained, and deployed in the AWS cloud to improve Scrum team velocity prediction. In the process of investigating the interaction between the assistant and key Scrum processes, the model's potential for optimizing sprint planning and predicting team performance was analyzed. Specific sprint planning issues were identified that can be addressed with AI, opening possibilities for improving prediction accuracy and reducing uncertainty in project management. AI technologies capable of enhancing the efficiency of Scrum process prediction and adaptation were explored, particularly in scenarios involving changing requirements.

The developed architecture of the AI assistant demonstrates the logical sequence of core services and their role in improving project management. A locally deployed test LSTM network with a similar architecture showed promising results on a small dataset, confirming the correctness of the model choice. Based on these outcomes, the development of a flexible and scalable AI assistant for predicting Scrum team velocity can now commence.

As a continuation of this work, the next phase will involve deploying the trained LSTM model to the AWS cloud to evaluate its performance in a production environment. This deployment will allow us to assess the computational costs associated with running the LSTM on cloud infrastructure and explore potential areas for optimization. By analyzing the resource consumption and cost dynamics, we aim to identify algorithmic adjustments or model optimizations that could improve cost efficiency without compromising predictive accuracy.

This future work will address critical aspects of scalability and operational viability, providing insights into the economic feasibility of using LSTM network for real-world SCRUM optimization.

References

1. Downey S., Sutherland J. *Scrum Metrics for Hyperproductive Teams: How They Fly like Fighter Aircraft*. URL: https://doi.org/10.1109/HICSS.2013.471 (access date: 03.07.2025).
2. Schwaber K. *Agile Project Management with Scrum*. URL: https://www.agileleanhouse.com/lib/lib/People/KenSchwaber/Agile%20Project%20Management%20With%20Scrum%20-www.itworkss.com.pdf (дата звернення: 04.07.2025).
3. Ong S., Uddin S. *Data science and artificial intelligence in project management: the past, present and future*. URL: https://doi.org/10.19255/JMPM02202 (дата звернення: 05.07.2025).
4. Ziuziun V., Kulkovets V., Parasiuk L. *Development of a Decision Support Information System for Managing Large Agile Teams in IT Project*s. URL: https://doi.org/10.15589/znp2024.4(497).23 (дата звернення: 06.07.2025).
5. García J.A.L., Peña A.B., Pérez P.Y.P. et al. *Project Control and Computational Intelligence: Trends and Challenges*. URL: https://doi.org/10.2991/ijcis.2017.10.1.22 (дата звернення: 06.07.2025).
6. Ziuziun V. *Analysis of the impact of information technologies for making management decisions, including project ones*. URL: https://www.researchgate.net/publication/371492759_Analysis_of_Aspects_of_Increasing_the_Efficiency_of_IT_Project_Management (дата звернення: 07.07.2025).
7. Ziuziun V. Substantiation of the importance of the role of using information technologies in business process reengineering. URL: https://doi.org/10.46299/ISG.2023.1.32 (дата звернення: 07.07.2025).
8. Durana P. et al. *Artificial Intelligence Data-driven Internet of Things Systems, Real-Time Advanced Analytics, and Cyber-Physical Production Networks in Sustainable Smart Manufacturing*. URL: https://doi.org/ 10.22381/emfm16120212 (дата звернення: 07.07.2025).
9. Ziuziun V., Starodubets V. Application of set theory for the mathematical justification of developing an IoT system for automated soil moisture monitoring. URL: https://doi.org/10.32782/tnv-tech.2024.6.4 (дата звернення: 07.07.2025).
10. Haefner N., Wincent J. et al. *Artificial intelligence and innovation management: a review, framework, and research agenda*. URL: https://doi.org/10.1016/j.techfore.2020.120392 (дата звернення: 07.07.2025).
11. Wauters M., Vanhoucke M. *A comparative study of artificial intelligence methods for project duration forecasting*. URL: https://doi.org/10.1016/j.eswa.2015.10.008 (дата звернення: 07.07.2025).
12. Loh Y.W., Mortara L. *How to measure technology intelligence?* URL: https://doi.org/10.1504/IJTIP.2017.10006429 (дата звернення: 07.07.2025).
13. Kerr C., Phaal R. *An exploration into the visual aspects of roadmaps: the views from a panel of experts*. URL: https://scispace.com/pdf/an-exploration-into-the-visual-aspects-of-roadmaps-the-views-xbtp16ssqf.pdf (дата звернення: 10.07.2025).
14. Kubiavka L., Zaremba V., Ziuziun V. *Application of Game Theory Methods to Optimize the Stakeholder Management Process*. URL: https://doi.org/10.1109/SIST61555.2024.10629255 (дата звернення: 10.07.2025).
15. Siami-Namini S., Tavakoli N., Siami-Namin A. *A Comparison of ARIMA and LSTM in Forecasting Time Series*. URL: https://doi.org/10.1109/ICMLA.2018.00227 (дата звернення: 11.07.2025).
16. Ryabchykov O. *Using artificial intelligence for risk management in projects with the scrum methodology*. URL: https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/ 2935 (дата звернення: 11.07.2025) .
17. Huang Zhiheng, Xu Wei and Yu Kai *Bidirectional LSTM-CRF Models for Sequence Tagging*. URL: https://doi.org/10.48550/arXiv.1508.01991 (дата звернення: 12.07.2025).
18. Gref K., Srivastava R. et al. *LSTM: A search space odyssey. IEEE transactions on neural networks and learning systems*. URL: https://arxiv.org/pdf/1503.04069 (дата звернення: 12.07.2025)
19. *AWS: Amazon EC2*. URL: https://aws.amazon.com/ru/ec2/ (дата звернення: 13.07.2025).
20. *TensorFlow.An end-to-end platform for machine learning*. URL: https://www.tensorflow.org/ (дата звернення: 13.07.2025).
21. *Agile Scrum Sprint Velocity DataSet*. URL: https://github.com/RandulaKoralage/AgileScrumSprintVelocityDataSet (дата звернення: 13.07.2025).

References (transliterated)

1. Downey S., Sutherland J. *Scrum Metrics for Hyperproductive Teams: How They Fly like Fighter Aircraft*. Available at: https://doi.org/10.1109/HICSS.2013.471 (accessed: 03.07.2025).
2. Schwaber K. *Agile Project Management with Scrum*. Available at: https://www.agileleanhouse.com/lib/lib/People/KenSchwaber/Agile%20Project%20Management%20With%20Scrum%20-www.itworkss.com.pdf (accessed: 04.07.2025).
3. Ong S., Uddin S. *Data science and artificial intelligence in project management: the past, present and future*. Available at: https://doi.org/10.19255/JMPM02202 (accessed: 05.07.2025).
4. Ziuziun V., Kulkovets V., Parasiuk L. *Development of a Decision Support Information System for Managing Large Agile Teams in IT Project*s. Available at: https://doi.org/10.15589/znp2024.4(497).23 (accessed: 06.07.2025).
5. García J.A.L., Peña A.B., Pérez P.Y.P. et al. *Project Control and Computational Intelligence: Trends and Challenges*. Available at: https://doi.org/10.2991/ijcis.2017.10.1.22 (accessed: 06.07.2025).
6. Ziuziun V. *Analysis of the impact of information technologies for making management decisions, including project ones*. Available at: https://www.researchgate.net/publication/371492759_Analysis_of_Aspects_of_Increasing_the_Efficiency_of_IT_Project_Management (accessed: 07.07.2025).
7. Ziuziun V. *Substantiation of the importance of the role of using information technologies in business process reengineering*. Available at: https://doi.org/10.46299/ISG.2023.1.32 (accessed: 07.07.2025).
8. Durana P. et al. *Artificial Intelligence Data-driven Internet of Things Systems, Real-Time Advanced Analytics, and Cyber-Physical Production Networks in Sustainable Smart Manufacturing*. Available at: https://doi.org/ 10.22381/emfm16120212 (accessed: 07.07.2025).
9. Ziuziun V., Starodubets V. *Application of set theory for the mathematical justification of developing an IoT system for automated soil moisture monitoring*. Available at: https://doi.org/10.32782/tnv-tech.2024.6.4 (accessed: 07.07.2025).
10. Haefner N., Wincent J. et al. *Artificial intelligence and innovation management: a review, framework, and research agenda*. Available at: https://doi.org/10.1016/j.techfore.2020.120392 (accessed: 07.07.2025).
11. Wauters M., Vanhoucke M. *A comparative study of artificial intelligence methods for project duration forecasting*. Available at: https://doi.org/10.1016/j.eswa.2015.10.008 (accessed: 07.07.2025).
12. Loh Y.W., Mortara L. *How to measure technology intelligence?* Available at: https://doi.org/10.1504/IJTIP.2017.10006429 (accessed: 07.07.2025).
13. Kerr C., Phaal R. *An exploration into the visual aspects of roadmaps: the views from a panel of experts*. Available at: https://scispace.com/pdf/an-exploration-into-the-visual-aspects-of-roadmaps-the-views-xbtp16ssqf.pdf (accessed: 10.07.2025)
14. Kubiavka L., Zaremba V., Ziuziun V. *Application of Game Theory Methods to Optimize the Stakeholder Management Process*. Available at: https://doi.org/10.1109/SIST61555.2024.10629255 (accessed: 10.07.2025)
15. Siami-Namini S., Tavakoli N., Siami-Namin A. *A Comparison of ARIMA and LSTM in Forecasting Time Series*. Available at: https://doi.org/10.1109/ICMLA.2018.00227 (accessed: 11.07.2025)
16. Ryabchykov O. *Using artificial intelligence for risk management in projects with the scrum methodology*. Available at: https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/ 2935 (accessed: 11.07.2025)
17. Huang Zhiheng, Xu Wei and Yu Kai *Bidirectional LSTM-CRF Models for Sequence Tagging*. Available at: https://doi.org/10.48550/arXiv.1508.01991 (accessed: 12.07.2025).
18. Gref K., Srivastava R. et al. *LSTM: A search space odyssey. IEEE transactions on neural networks and learning systems*. Available at: https://arxiv.org/pdf/1503.04069 (accessed: 12.07.2025)
19. *AWS: Amazon EC2*. Available at: https://aws.amazon.com/ru/ec2/ (accessed: 13.07.2025).
20. *TensorFlow.An end-to-end platform for machine learning*. Available at: https://www.tensorflow.org/ (accessed: 13.07.2025).
21. *Agile Scrum Sprint Velocity DataSet*. Available at: https://github.com/RandulaKoralage/AgileScrumSprintVelocityDataSet (accessed: 13.07.2025).

Received 29.07.2025

УДК 004.8:005.1:005.322

В. І. ЗЮЗЮН кандидат технічних наук (PhD), доцент, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, доцент кафедри технологій управління, м. Київ, Україна; e-mail: vadym.ziuziun@knu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6566-8798

Н. А. ПЕТРЕНКО, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, студент, м. Київ, Україна; e-mail: nikita.petrenko@knu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0006-3921-8412

AI-РІШЕННЯ ДЛЯ ОПТИМІЗАЦІЇ SCRUM: ПРОГНОЗУВАННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ КОМАНДИ

Дослідження представляє розробку, навчання та розгортання в хмарному середовищі AWS AI-асистента, що використовує мережу LSTM для підвищення точності прогнозування швидкості (velocity) команди Scrum. У роботі зосереджено увагу на аналізі взаємодії асистента з ключовими процесами Scrum, підкреслюючи його потенціал для оптимізації планування спринтів та покращення прогнозування продуктивності команди. У ході дослідження було виявлено конкретні проблеми планування спринтів, які можна вирішити за допомогою AI-рішень, що відкриває можливості для підвищення точності прогнозів і зниження рівня невизначеності в управлінні проєктами. Запропонована архітектура відображає логічну послідовність інтегрованих сервісів, які спільно сприяють підвищенню ефективності процесів Scrum. Початкове тестування локально розгорнутої мережі LSTM на невеликому наборі даних підтвердило доцільність обраної моделі та її здатність забезпечувати точне прогнозування продуктивності. Ці результати створюють основу для подальшої розробки масштабованого AI-асистента, здатного підтримувати Scrum-команди в динамічних умовах зі змінними вимогами. Це дослідження підкреслює доцільність застосування AI-технологій, зокрема мереж LSTM, для оптимізації Scrum. Результати демонструють значний потенціал у вдосконаленні планування спринтів, зменшенні невизначеності та підтримці адаптивних стратегій управління проєктами. Заплановані кроки щодо хмарного розгортання та оцінки продуктивності нададуть практичні висновки щодо економічної та операційної доцільності інтеграції інструментів AI-прогнозування в реальні Scrum-середовища. Подальші дослідження будуть зосереджені на розгортанні навченої моделі LSTM у промисловому середовищі AWS для оцінки її практичної продуктивності, масштабованості та операційних витрат. На цьому етапі планується детальний моніторинг використання обчислювальних ресурсів і аналіз витрат для виявлення можливостей оптимізації. Удосконалення алгоритмічних компонентів і підвищення ефективності моделі спрямовані на зниження витрат при збереженні високої точності прогнозування.

Ключові слова: інформаційна система, IT-проєкт, Agile, Scrum, швидкість команди, штучний інтелект, довга короткочасна пам’ять, спринт, AWS.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Зюзюн Вадим Ігорович / Ziuziun Vadym Ihorovych
Автор 2 / Author 2: Петренко Нікіта Андрійович / Petrenko Nikita Andriiovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.12
UDC 004.62

O. V. ZHEREBETSKYI, PhD student at the Department of Artificial Intelligence Systems, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine; e-mail: oleh.v.zherebetskyi@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org / 0009-0004-6259-7065
O. A. BASYSTIUK, Candidate of Technical Sciences (PhD), Senior Lecturer at the Department of Artificial Intelligence Systems, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine; e-mail: oleh.a.basystiuk@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org /0000-0003-0064-6584

INTEGRATION OF HETEROGENEOUS DATA USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE METHODS

Modern AI development and multimodal data analysis methods are gaining critical importance due to their ability to integrate information from diverse sources, including text, audio, sensor signals, and images. Such integration enables systems to form a richer and more context-aware understanding of complex environments, which is essential for domains such as healthcare diagnostics, adaptive education technologies, intelligent security systems, autonomous robotics, and various forms of human-computer interaction. Multimodal approaches also enable AI models to compensate for the limitations inherent in individual modalities, thereby enhancing robustness and resilience to noise or incomplete data. The study employs theoretical analysis of scientific literature, comparative classification of multimodal architectures, systematization of fusion techniques, and formal generalization of model design principles. Additionally, attention is given to evaluating emerging paradigms powered by large-scale foundation models and transformer-based architectures. The primary methods and models for processing multimodal data are summarized, covering both classical and state-of-the-art approaches. Architectures of early (feature-level), late (decision-level), and hybrid (intermediate) fusion are described and compared in terms of flexibility, computational complexity, interpretability, and accuracy. Emerging solutions based on large multimodal transformer models, contrastive learning, and unified embedding spaces are also analyzed. Special attention is paid to cross-modal attention mechanisms that enable dynamic weighting of modalities depending on task context. The study determines that multimodal systems achieve significantly higher accuracy, stability, and semantic coherence in classification, detection, and interpretation tasks when modalities are properly synchronized and fused using adaptive strategies. These findings underscore the promise of further research toward scalable architectures capable of real-time multimodal reasoning, improved cross-modal transfer, and context-aware attention mechanisms.

Keywords: multimodality, artificial intelligence, emotion classification, fusion architectures, audio-video-text processing, transformers, cross-modal attention.

Introduction. In today's IT environment, there has been a sharp increase in the volume of different types of data–text messages, audio, and video streams–coming from web services, sensors, and social media. Multimodal approaches, inspired by the human ability to perceive different channels of information simultaneously, allow us to build models with a deeper understanding of context [1]. The fusion of information from multiple modalities. It enables the creation of more robust and informative systems: in particular, recent studies have demonstrated that multimodal models significantly outperform single-channel approaches in various tasks, ranging from question answering to medical diagnosis [2]. For example, in the field of cybersecurity and information reliability, it has been demonstrated that fake news often incorporates combined media elements to manipulate readers' perceptions [3]. This fact underscores the need for tools that can simultaneously analyze text descriptions and accompanying visual/audio materials.

The availability of heterogeneous multimodal data plays a key role in the development of IT and AI. On the one hand, modern machine learning architectures can flexibly process different data formats, and in theory, this opens up new opportunities for intelligent applications. On the other hand, this approach enables artificial intelligence systems to approximate the human way of perceiving reality–a person simultaneously analyzes visual images, sound signals, and verbal information. As the researchers emphasize, integrating information from multiple modalities is sometimes the only way to solve the problem of object recognition or semantic interpretation fully.

As researchers point out, integrating information from multiple modalities is sometimes the only way to fully solve the task of object recognition or semantic interpretation of scenes [4, 5]. For example, when detecting false information, matching the text content with the image is critically important – discrepancies between modalities alone can be a sign of manipulation [6]. Thus, the processing and combination of text, sound, and images are integral parts of modern AI research, significantly improving the quality of analytical and diagnostic systems.

Current challenges and trends. Recent global events have significantly increased the need for multimodal solutions. First, the COVID-19 pandemic has accelerated the transition to remote work and learning, with video conferencing and online platforms becoming the primary channels of communication. Interactive environments require systems that can simultaneously process video, audio, and text streams. As observers note, interaction in distance learning is inextricably linked to multimodal interfaces. Secondly, large-scale crises are accompanied by an avalanche of information from social networks and the media. In such conditions, disinformation is often spread using synchronized multimedia content [7, 8]. On the other hand, the development of autonomous systems–from driverless cars to robots–involves combining different types of sensor data (such as cameras, LiDAR, radar, and microphones) to achieve a comprehensive understanding of the environment. Reviews in the field of auto-recognition emphasize that a multimodal sensor fusion system–the merging of data from cameras, LiDAR, and radars–significantly increases the reliability of detecting moving objects [9].

Traditional and modern multimodal processing methods. We should not forget about the rapid growth of multimedia content on social networks, where a combined analysis of images, audio, and text plays a crucial role, making multimodal technologies particularly in demand across all areas of information technology. Degree of research. Due to these requirements, numerous scientific reviews have been devoted to multimodal machine learning in recent years. For example, article [10] provides a thorough overview of modern methods of multimodal learning, their architectures, and key areas of application. In the field of biomedicine [11], there is a growing interest in combining visual images (such as CT and MRI) with clinical information to enhance diagnostic systems [12, 13]. New multimodal fusion algorithms are being intensively developed, particularly based on transformers with cross-attention mechanisms–they exhibit high accuracy but face scalability issues when combining more than two modalities. Recognition and classification tasks are being actively researched [14]: for example, detecting fake news using multimodal methods and recognizing emotions from facial images and speech intonations.

A review [15] shows a sharp increase in the number of publications in the field of multimodal disinformation since spring 2020. However, it also notes serious gaps, including the lack of a single agreed-upon terminology and methodology, as well as the absence of interdisciplinary research and international communities working at the intersection of computer science, linguistics, and political science. Technical problems include the synchronization of heterogeneous data and the high computational costs of deep learning algorithms. In general, it can be stated that the field of multimodal analysis is in a phase of active growth: some areas, such as visual-text models and large language-vision transformers, are currently in the spotlight, while others, such as the simultaneous analysis of more than three modalities and real-time processing of short videos, still require new solutions.

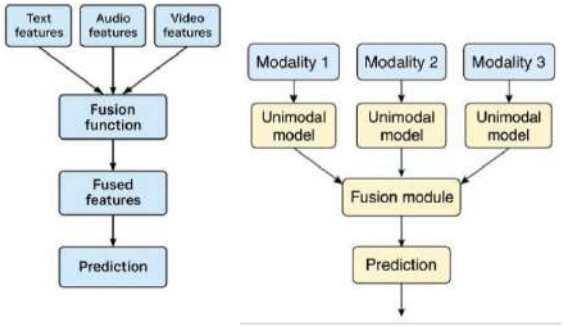

Fig. 1. Diagram of early, late fusion

For a clearer understanding of the principles of multimodal system construction, it is helpful to consider typical diagrams of the two main approaches to data fusion: early and late fusion. Above are structured illustrations of each option for integrating features.

Fig. 1 presents the key architectural differences between the approaches, including the point of feature merging, the level of interaction between modalities, and the location of decision-making. The choice of fusion strategy determines both the accuracy of the model and its resistance to the loss or distortion of individual modalities.

First, there is a fundamental difference in structure, scale, and temporal nature between different types of data: text, audio, and visual. This complicates the construction of a unified representation that would preserve the significant features of each modality without losing semantics. Formally, the process of combining modalities can be represented as a function:

$$h = f(x_{\text{text}}, x_{\text{audio}}, x_{\text{video}}) \quad (1)$$

where x_{text}, x_{audio}, x_{video} – are the feature vectors of the corresponding modalities, and f is the fusion function.

The choice of this function determines the system's architecture, but there is currently no universal approach suitable for all tasks.

Second, most modern models are limited to two modalities, while real data is often more complex [16]. Merging more than two sources of information leads to an exponential increase in computational costs, which creates significant technical difficulties when deploying such systems in practical conditions.

Third, the research community still lacks agreed-upon standards for selecting test sets, evaluation methods, and architectural design. This complicates the comparison of results and hinders progress in the development of generalized solutions [17]. The purpose of this article is to systematize scientific results related to methods of processing and integrating multimodal data using artificial intelligence. Such a review enables us to identify key architectural solutions, assess the effectiveness of fundamental approaches, and suggest directions for future research in this dynamic field.

The material is structured according to the principle of gradual detailing: first, the basic methods of representation and fusion of modalities are analyzed; then, modern software frameworks and application systems are considered; and finally, generalizations, limitations, and prospects for the development of a multimodal approach are formulated.

Main problems of multimodal systems:

- Noise and data interference. In real recordings, individual modalities can be significantly noisy. Background sounds, artifacts in images, and other factors complicate the accurate integration of data.
- Lack of synchronization. Different modalities often have their own time scales and frequencies, so their temporal alignment is non-trivial.
- Incomplete data. In many cases, some modalities are missing from the data, which worsens the results of typical models.
- Heterogeneity and incompatibility of modalities. Data from different sources have fundamentally different formats and dimensions, which requires special integration mechanisms.
- Scaling complexity. As the number of modalities increases, the complexity of the model and the amount of

necessary computations grow exponentially, complicating training and inference.

- Lack of open datasets. There is a shortage of high-quality multimodal datasets, particularly those containing authentic emotional and medical data. This limits the possibilities for researchers. As noted in the K-EmoPhone study, there is still a lack of open datasets collected in real-world conditions with labels for emotions and cognitive states.

Shortcomings of current approaches. Reviews and experimental results indicate several systemic shortcomings in current multimodal approaches. First, the large number of modalities complicates the construction of a generalized representation. As noted in the study [18], multimodal systems present unique challenges due to the heterogeneity of data sources and the interrelationships between modalities.

Criteria for comparison. This results in a significant increase in the number of model parameters and the training data requirements.

Second, most modern models are difficult to adapt to incomplete or missing modalities: in the absence of one of the channels, performance suffers significantly.

Third, the results of multimodal models are often difficult to interpret. As noted in article [19], the use of NLP and ML enables the extraction of additional information from different modalities. However, in real-world conditions, the task remains far from trivial, requiring significant data preprocessing, and the results should be interpreted with caution.

Finally, due to the high complexity of multimodal model systems, a vast number of training examples and computing resources are required. As the same researchers point out, further research is needed before these methods can be implemented at scale, indicating a dependence on large datasets and lengthy training.

Summary of disadvantages:

- Complexity of models in the presence of multiple modalities. Exponential growth of parameters.
- Vulnerability to missing or noisy data.
- Decreased accuracy with incomplete modalities.
- Low interpretability of results. Opacity of multimodal models.
- High demand for large training samples and computing resources.
- Complexity of coordinating and synchronizing heterogeneous data.
- Insufficiency of open multimodal datasets, especially with real-world scenarios.

A typical pipeline for multimodal emotion analysis:

1. Data collection. Create or utilize existing multimodal emotion datasets (audio, video, and text). For example, the RAVDESS dataset contains simultaneous audio and video recordings of actors expressing different emotions.

Data can be collected in a studio equipped with specialized equipment to ensure signal quality; for example, sound is recorded in a soundproof booth with background noise eliminated. Transcripts are usually obtained using automatic speech recognition (ASR) or manually.

2. Modality-specific preprocessing. At this stage, signals in each channel are cleaned up. Audio files are noise-cancelled, and inactive sections are cut out; the volume is then normalized.

Video frames are adjusted for lighting, face and/or gesture detection is performed, and irrelevant areas are cropped. The text is cleaned of punctuation, dialects, and redundant stop words, and then tokenized. For example, the RAVDESS dataset mentioned above was recorded in a professional studio to minimize noise.

3. Feature extraction. Numerical vectors are extracted from the prepared signals. For audio, these can include spectral features such as MFCC and energy coefficients in frequency bands.

For facial images, convolutional neural networks (CNNs) are commonly used: each frame is passed through a network (e.g., ResNet) and high-level output features are extracted. Body gestures are described by sets of joint coordinates, known as posture features. Text data is converted into word vectors: contextual embeddings (e.g., BERT/GPT) are used, or features are extracted using sequential models.

4. Alignment and synchronization. Since the temporal structure of features is different, they need to be aligned in terms of temporal context. Alignment methods are used, for example, such as joint framing of audio and video streams or aligning audio with text along lexical boundaries.

As an example, in their research, the authors divide the audio into segments based on the time of appearance of each word and linguistic boundaries, resulting in an aligned audio-text pair. This ensures that features from different modalities correspond to the same semantic segment.

5. Fusion module. After synchronization, features from all modalities are combined for further training. There are two types of fusion: early (feature-level) and late (decision-level). In early fusion, feature vectors are concatenated into a single, common vector; however, direct concatenation may not account for differences in size and framing.

In late fusion, each channel is processed separately, and then its predictions are combined. There are also hybrid architectures, such as partial fusion at an intermediate stage in deep networks.

6. Classifier. The fused features are fed into a classifier, such as a multilayer perceptron with a softmax shift at the output.

In training, the loss function is minimized, for example, by reducing the cross-entropy between the predicted and actual labels. Sometimes recurrent networks (LSTM) or SVM/Random Forest are used for final classification, depending on the approach.

7. Output. The final result is an emotion prediction. This is usually either a categorical label (e.g., “happiness,” “sadness,” “anger”) or a probability distribution across several emotional categories (softmax state).

The final label is selected as the one with the maximum probability.

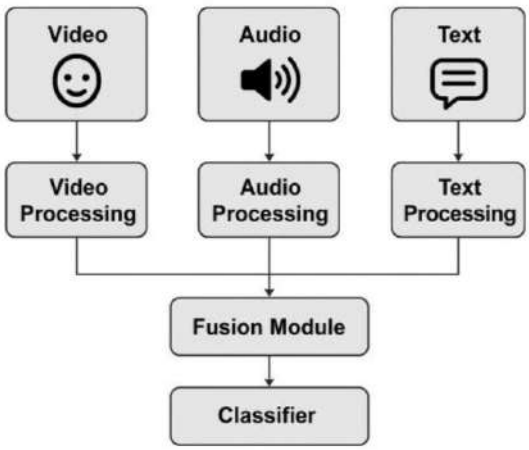

Fig. 2. Typical block diagram of the architecture of a multimodal emotion recognition system

Fig. 2 schematically illustrates a typical pipeline of a multimodal system: three input modalities pass through separate processing blocks, their features are then merged, and finally, the classifier outputs an emotion prediction.

Practical implementation considerations. Emotional classification based on multimodal data involves integrating information from different modalities–text, audio, and video [20]. The proposed approaches differ in their fusion strategies (early, late, or hybrid) and their ability to process certain types of data.

Table 1 presents a comparative overview of leading transformer-based multimodal models focused on emotion analysis or related tasks. For each model, the modalities involved, the type of feature fusion, the achieved accuracy values (F1 or Accuracy based on available data), key architectural features, and limitations are indicated.

Table 1 – Key features and performance of modern multimodal models for emotional classification tasks

Model Name	Modal	Fusion	Accuracy
Adapted Multimod BERT (AMB)	Text + Audio / Video	Hybrid (Layer-wise)	84.2 %
Flamingo	Image / Video + Text	Hybrid (attention)	78.3 %
SpeechT5	Text + Audio	Hybrid (encod)	76.5 % WER
MMBT	Text + Image	Early	92.4 %
Video BERT	Text + Video	Mixed	52.1 %

The Accuracy column lists the Accuracy results according to the best available data; Features and Limitations describe the architectural approaches and limitations of the models.

Analysis shows that hybrid architectures, which combine modality-specific processing and joint training, such as MultimodalBERT or SpeechT5, yield the most balanced results in terms of accuracy and flexibility. In contrast, high-accuracy models such as MMBT are less versatile and require separate processing of input features. This highlights the typical trade-off between efficiency, scalability, and versatility in multimodal approaches.

To visually compare the effectiveness of different multimodal architectures, an accuracy chart was constructed based on publicly available model test results on relevant tasks.

As shown in Fig. 3, the MMBT model, which employs projective fusion of visual and textual features, achieves the highest accuracy, yielding a result of 91.2 % on the meme classification task. The AMB model with a Hybrid architecture also demonstrates high performance in multimodal emotion classification, achieving an accuracy of 84.2 % on the CMU-MOSEI dataset.

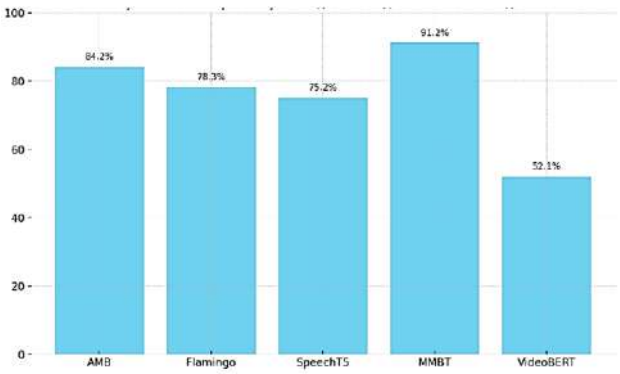

Fig. 3. Accuracy of different multimodal models on test tasks

In contrast, general-purpose architectures such as VideoBERT, Flamingo, and SpeechT5 are less accurate, partly because they are designed for general multimodal tasks rather than specialized emotional scenarios. The results obtained emphasize the importance of adapting fusion mechanisms to the nature of the input data and the target task.

Conclusions. This article provides a systematic review of methods for processing and integrating audio, video, and text data using artificial intelligence. It has been established that multimodal systems demonstrate a significant increase in the accuracy of classification and information interpretation compared to single-channel approaches, provided that the modalities are properly synchronized and relevant features are identified.

The main integration architectures (early, late, and hybrid fusion) are described, and a comparative analysis of their properties is performed. The scientific novelty of the work lies in its comprehensive systematization of architectures. It employs multimodal analysis, which considers current trends in large-scale pre-trained transformer models with cross-modal attention mechanisms. Conceptual schemes for adaptive data fusion are proposed, which highlight registers of modality-specific features and combine them, taking into account cross-modal relevance.

The practical value lies in the formulation of recommendations for designing robust multimodal systems across various application domains, taking into account their accuracy and adaptability.

The limitations of the current analysis include its focus on three primary modalities (audio, video, and text), as well as the requirement for substantial amounts of annotated data and computational resources for model training. The asynchrony and heterogeneity of input signals

complicate the direct combination of features, requiring specific preprocessing and synchronization methods. Further research should focus on developing hybrid multimodal models with dynamic adaptation of fusion schemes and cross-modal attention mechanisms, as well as on experimentally testing their effectiveness in real-world tasks.

References

1. Yuan Y., Li Z., Zhao B. A Survey of Multimodal Learning: Methods, Applications, and Future. *ACM Computing Surveys*. 2025. Vol. 57, no. 7. P. 1–34. DOI: 10.1145/3713070.
2. Golovanevsky M., Schiller E., Nair A., Han E., Singh R., Eickhoff C. One-Versus-Others Attention: Scalable Multimodal Integration for Biomedical Data. *Pacific Symposium on Biocomputing 2025: Biocomputing 2025*. Kohala Coast, Hawaii, USA: WORLD SCIENTIFIC, 2024. P. 580–593. DOI: 10.1142/9789819807024_0041.
3. Xue J., Wang Y., Tian Y., Li Y., Shi L., Wei L. Detecting fake news by exploring the consistency of multimodal data. *Information Processing & Management*. 2021. Vol. 58, no. 5. P. 102610-102624. DOI: 10.1016/j.ipm.2021.102610.
4. Xie Y., Yang L., Zhang M., Chen S., Li J. A Review of Multimodal Interaction in Remote Education: Technologies, Applications, and Challenges. *Applied Sciences*. 2025. Vol. 15, no. 7. P. 3937–3964. DOI: 10.3390/app15073937.
5. Wilson A., Wilkes S., Teramoto Y., Hale S. Multimodal analysis of disinformation and misinformation. *Royal Society Open Science*. 2023. Vol. 10, no. 12. P. 230964–230989. DOI: 10.1098/rsos.230964.
6. Alaba S. Y., Gurbuz A. C., Ball J. E. Emerging Trends in Autonomous Vehicle Perception: Multimodal Fusion for 3D Object Detection. *World Electric Vehicle Journal*. 2024. Vol. 15, no. 1. P. 20–30. DOI: 10.3390/wevj15010020.
7. Warner E., Lee J., Hsu W., Syeda-Mahmood T., Kahn C. E., Gevaert O., Rao A. Multimodal Machine Learning in Image-Based and Clinical Biomedicine: Survey and Prospects // *International Journal of Computer Vision*. 2024. Vol. 132, no. 9. P. 3753–3769. DOI: 10.1007/s11263-024-02032-8.
8. Lian H., Lu C., Li S., Zhao Y., Tang C., Zong Y. A Survey of Deep Learning-Based Multimodal Emotion Recognition: Speech, Text, and Face. *Entropy*. 2023. Vol. 25, no. 10. P. 1440–1473. DOI: 10.3390/e25101440.
9. Khan M., Tran P.-N., Pham N. T., El Saddik A., Othmani A. MemoCMT: multimodal emotion recognition using cross-modal transformer-based feature fusion. *Scientific Reports*. 2025. Vol. 15, no. 1. P. 5473–5486. DOI: 10.1038/s41598-025-89202-x.
10. Udahemuka G., Djouani K., Kurien A. M. Multimodal Emotion Recognition Using Visual, Vocal and Physiological Signals: A Review. *Applied Sciences*. 2024. Vol. 14, no. 17. P. 8071–8115. DOI: 10.3390/app14178071.
11. Caschera M. C., Grifoni P., Ferri F. Emotion Classification from Speech and Text in Videos Using a Multimodal Approach. *Multimodal Technologies and Interaction*. 2022. Vol. 6, no. 4. P. 28–54. DOI: 10.3390/mti6040028.
12. Tsai Y. H., Bai S., Liang P. P., Kolter J. Z., Morency L. P., Salakhutdinov R. Multimodal Transformer for Unaligned Multimodal Language Sequences. *Proceedings of the 57th Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics*. Florence, Italy: Association for Computational Linguistics, 2019. P. 6558–6569. DOI: 10.18653/v1/P19-1656.
13. Farhadizadeh M., Weymann M., Blaß M., Kraus J., Gundler C., Walter S., Hempen N., Binder H., Binder N. A Systematic Review of Challenges and Proposed Solutions in Modeling Multimodal Data. *arXiv*. 2025. DOI: 10.48550/ARXIV.2505.06945.
14. Wu Y., Zhang S., Li P. Multi-modal emotion recognition in conversation based on prompt learning with text-audio fusion features. *Scientific Reports*. 2025. Vol. 15, no. 1. P. 8855–8888. DOI: 10.1038/s41598-025-89758-8.
15. Das A., Sarma M. S., Hoque M. M., Siddique N., Dewan M. A. A. AVaTER: Fusing Audio, Visual, and Textual Modalities Using Cross-Modal Attention for Emotion Recognition. *Sensors*. 2024. Vol. 24, no. 18. P. 5862–5886. DOI: 10.3390/s24185862.
16. Xu P., Zhu X., Clifton D. A. Multimodal Learning with Transformers: A Survey. *arXiv*. 2023. DOI: 10.48550/arXiv.2206.06488.
17. Alayrac J. B., Donahue J., Luc P., Miech A., Barr I. та ін. A Visual Language Model for Few-Shot Learning. *arXiv*. 2022. DOI: 10.48550/ARXIV.2204.14198.
18. Sun C., Myers A., Vondrick C., Murphy K., Schmid C. VideoBERT: A Joint Model for Video and Language Representation Learning. *arXiv*. 2019. DOI: 10.48550/ARXIV.1904.01766.
19. Sun Z., Lin M., Zhu Q., Xie Q., Wang F., Lu Z., Peng Y. A scoping review on multimodal deep learning in biomedical images and texts. *Journal of Biomedical Informatics*. 2023. Vol. 146. P. 104482–104502. DOI: 10.1016/j.jbi.2023.104482.
20. Kaczmarczyk R., Wilhelm T. I., Martin R., Roos J. Evaluating multimodal AI in medical diagnostics. *Digital Medicine*. 2024. Vol. 7, no. 1. P. 205–210. DOI: 10.1038/s41746-024-01208-3.

References (transliterated)

1. Yuan Y., Li Z., Zhao B. A Survey of Multimodal Learning: Methods, Applications, and Future. *ACM Computing Surveys*. 2025. Vol. 57, no. 7, pp. 1–34. DOI: 10.1145/3713070.
2. Golovanevsky M., Schiller E., Nair A., Han E., Singh R., Eickhoff C. One-Versus-Others Attention: Scalable Multimodal Integration for Biomedical Data. *Pacific Symposium on Biocomputing 2025: Biocomputing 2025*. Kohala Coast, Hawaii, USA: WORLD SCIENTIFIC, 2024, pp. 580–593. DOI: 10.1142/9789819807024_0041.
3. Xue J., Wang Y., Tian Y., Li Y., Shi L., Wei L. Detecting fake news by exploring the consistency of multimodal data. *Information Processing & Management*. 2021, vol. 58, no. 5, pp. 102610-102624. DOI: 10.1016/j.ipm.2021.102610.
4. Xie Y., Yang L., Zhang M., Chen S., Li J. A Review of Multimodal Interaction in Remote Education: Technologies, Applications, and Challenges. *Applied Sciences*. 2025, vol. 15, no. 7, pp. 3937–3964. DOI: 10.3390/app15073937.
5. Wilson A., Wilkes S., Teramoto Y., Hale S. Multimodal analysis of disinformation and misinformation. *Royal Society Open Science*. 2023, vol. 10, no. 12, pp. 230964–230989. DOI: 10.1098/rsos.230964.
6. Alaba S. Y., Gurbuz A. C., Ball J. E. Emerging Trends in Autonomous Vehicle Perception: Multimodal Fusion for 3D Object Detection. *World Electric Vehicle Journal*. 2024, vol. 15, no. 1, pp. 20–30. DOI: 10.3390/wevj15010020.
7. Warner E., Lee J., Hsu W., Syeda-Mahmood T., Kahn C. E., Gevaert O., Rao A. Multimodal Machine Learning in Image-Based and Clinical Biomedicine: Survey and Prospects. *International Journal of Computer Vision*. 2024, vol. 132, no. 9, pp. 3753–3769. DOI: 10.1007/s11263-024-02032-8.
8. Lian H., Lu C., Li S., Zhao Y., Tang C., Zong Y. A Survey of Deep Learning-Based Multimodal Emotion Recognition: Speech, Text, and Face. *Entropy*. 2023, vol. 25, no. 10, pp. 1440–1473. DOI: 10.3390/e25101440.
9. Khan M., Tran P.-N., Pham N. T., El Saddik A., Othmani A. MemoCMT: multimodal emotion recognition using cross-modal transformer-based feature fusion. *Scientific Reports*. 2025, vol. 15, no. 1, pp. 5473–5486. DOI: 10.1038/s41598-025-89202-x.
10 Udahemuka G., Djouani K., Kurien A. M. Multimodal Emotion Recognition Using Visual, Vocal and Physiological Signals: A Review. *Applied Sciences*. 2024, vol. 14, no. 17, pp. 8071–8115. DOI: 10.3390/app14178071.
11/ Caschera M. C., Grifoni P., Ferri F. Emotion Classification from Speech and Text in Videos Using a Multimodal Approach. *Multimodal Technologies and Interaction*. 2022, vol. 6, no. 4, pp. 28–54. DOI: 10.3390/mti6040028.
12. Tsai Y. H., Bai S., Liang P. P., Kolter J. Z., Morency L. P., Salakhutdinov R. Multimodal Transformer for Unaligned Multimodal Language Sequences. *Proceedings of the 57th Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics*. Florence, Italy: Association for Computational Linguistics, 2019, pp. 6558–6569. DOI: 10.18653/v1/P19-1656.
13. Farhadizadeh M., Weymann M., Blaß M., Kraus J., Gundler C., Walter S., Hempen N., Binder H., Binder N. A Systematic Review of Challenges and Proposed Solutions in Modeling Multimodal Data. *arXiv*. 2025. DOI: 10.48550/ARXIV.2505.06945.
14. Wu Y., Zhang S., Li P. Multi-modal emotion recognition in conversation based on prompt learning with text-audio fusion features. *Scientific Reports*. 2025, vol. 15, no. 1, pp. 8855–8888. DOI: 10.1038/s41598-025-89758-8.

15. Das A., Sarma M. S., Hoque M. M., Siddique N., Dewan M. A. A. AVaTER: Fusing Audio, Visual, and Textual Modalities Using Cross-Modal Attention for Emotion Recognition. *Sensors*. 2024, vol. 24, no. 18, pp. 5862–5886. DOI: 10.3390/s24185862.
16. Xu P., Zhu X., Clifton D. A. Multimodal Learning with Transformers: A Survey. *arXiv*. 2023. DOI: 10.48550/arXiv.2206.06488.
17. Alayrac J. B., Donahue J., Luc P., Miech A., Barr I. та ін. A Visual Language Model for Few-Shot Learning. *arXiv*. 2022. DOI: 10.48550/ARXIV.2204.14198.
18. Sun C., Myers A., Vondrick C., Murphy K., Schmid C. VideoBERT: A Joint Model for Video and Language Representation Learning. *arXiv*. 2019. DOI: 10.48550/ARXIV.1904.01766.
19. Sun Z., Lin M., Zhu Q., Xie Q., Wang F., Lu Z., Peng Y. A scoping review on multimodal deep learning in biomedical images and texts. *Journal of Biomedical Informatics*. 2023, vol. 146, pp. 104482–104502. DOI: 10.1016/j.jbi.2023.104482.
20. Kaczmarczyk R., Wilhelm T. I., Martin R., Roos J. Evaluating multimodal AI in medical diagnostics. *Digital Medicine*. 2024, vol. 7, no. 1, pp. 205–210. DOI: 10.1038/s41746-024-01208-3.

Received 15.11.2025

УДК 004.62

О. В. ЖЕРЕБЕЦЬКИЙ, аспірант кафедри Систем штучного інтелекту, Національного університету «Львівська політехніка», м. Львів, Україна; e-mail: oleh.v.zherebetskyi@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org / 0009-0004-6259-7065
О. А. БАСИСТЮК, кандидат технічних наук (PhD), старший викладач кафедри Систем штучного інтелекту, Національного університету «Львівська політехніка», м. Львів, Україна; e-mail: oleh.a.basystiuk@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org /0000-0003-0064-6584

КОМПЛЕКСУВАННЯ РІЗНОТИПОВИХ ДАНИХ ЗАСОБАМИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ

У сучасній розробці штучного інтелекту методи мультимодального аналізу даних набувають критичного значення завдяки своїй здатності інтегрувати інформацію з різних джерел, включаючи текст, аудіо, сигнали датчиків та зображення. Така інтеграція дозволяє системам формувати багатше та контекстно-залежне розуміння складних середовищ, що є важливим для таких галузей, як діагностика охорони здоров'я, адаптивні освітні технології, інтелектуальні системи безпеки, автономна робототехніка та різні форми взаємодії людини з комп'ютером. Мультимодальні підходи також дозволяють моделям ШІ компенсувати обмеження, властиві окремим модальностям, тим самим підвищуючи стійкість та стійкість до шуму або неповних даних. У дослідженні використовується теоретичний аналіз наукової літератури, порівняльна класифікація мультимодальних архітектур, систематизація методів об'єднання та формальне узагальнення принципів проектування моделей. Крім того, увага приділяється оцінці нових парадигм, що базуються на великомасштабних фундаментальних моделях та архітектурах на основі трансформаторів. Узагальнено основні методи та моделі обробки мультимодальних даних, що охоплюють як класичні, так і найсучасніші підходи. Архітектури раннього (на рівні ознак), пізнього (на рівні рішень) та гібридного (проміжного) об'єднання описані та порівняні з точки зору гнучкості, обчислювальної складності, інтерпретованості та точності. Також аналізуються нові рішення, засновані на великих мультимодальних трансформаторних моделях, контрастному навчанні та уніфікованих просторах вбудовування. Особлива увага приділяється механізмам крос-модальної уваги, які дозволяють динамічне зважування модальностей залежно від контексту завдання. Дослідження визначає, що мультимодальні системи досягають значно вищої точності, стабільності та семантичної узгодженості в завданнях класифікації, виявлення та інтерпретації, коли модальності належним чином синхронізовані та об'єднані за допомогою адаптивних стратегій. Ці результати підкреслюють перспективність подальших досліджень у напрямку масштабованих архітектур, здатних до мультимодального мислення в реальному часі, покращеного крос-модального перенесення та контекстно-залежних механізмів уваги.

Ключові слова: мультимодальність, штучний інтелект, емоційна класифікація, ф'южн-архітектури, обробка аудіо-відео-тексту, трансформери, крос-модальна увага.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Жеребецький Олег В'ячеславович / Zherebetskyi Oleh Vyacheslavovych
Автор 2 / Author 2: Басистюк Олег Андрійович / Basystiuk Oleh Andriyovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.13
УДК 004.43

Д. О. САПОЖНИК, аспірант кафедри інженерії програмного забезпечення, Державний університет «Житомирська політехніка», Житомир, Україна; e-mail: phd121221_sdo@student.ztu.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1357-2422

РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧІ МАКСИМАЛЬНОГО РОЗРІЗУ ГРАФА ЗА ДОПОМОГОЮ КВАНТОВО-ГІБРИДНОГО АМПЛІТУДНО-СТОХАСТИЧНОГО АЛГОРИТМУ

Запропоновано новий квантовий алгоритм під назвою «квантово-гібридний амплітудно-стохастичний алгоритм» (QASPA), призначений для наближеного розв'язання задачі максимального розрізу графа. Задача максимального розрізу полягає у поділі множини вершин на дві підмножини таким чином, щоб сумарна вага ребер, що з'єднують вершини різних підмножин, була максимальною. Дана задача є NP-складною комбінаторною проблемою. Класичні алгоритми розв'язання займають надто багато часу виконання, в наслідок чого не є ефективними на середніх та великих графах. Наближені алгоритми розв'язання, забезпечують лише гарантоване наближення, не долаючи обмежень точності та швидкодії на великих графах. Запропонований алгоритм вирізняється простою схемою та мінімальною кількістю оптимізованих параметрів. Вхідний граф подається у вигляді матриці суміжності, після чого ваги ребер лінійно нормалізуються до фіксованих фазових кутів. Квантова схема починається з ініціалізації кожного кубіта перетворенням Адамара, що формує рівномірну суперпозицію всіх можливих розбиттів. Далі для кожної пари суміжних вершин послідовно застосовуються контрольований логічний NOT, однокубітний поворот навколо осі Y на кут, пропорційний вазі ребра, і повторний контрольований логічний NOT. У такий спосіб фазова інформація про ваги ребер кодується у квантовий стан системи. Після виконання схеми кубіти вимірюються у стандартному обчислювальному базисі, а отриманий розподіл ймовірностей дозволяє вибрати найімовірніше розбиття як наближений розв'язок задачі. Експериментальні дослідження на програмних симуляторах квантових процесорів показали, що запропонований алгоритм демонструє точність, порівнянну з варіаційним підходом квантового алгоритму наближеної оптимізації (QAOA), та забезпечує суттєво менший час обчислень завдяки відсутності ітеративної оптимізації параметрів. Крім того, зі збільшенням розміру графа час виконання алгоритму зростає значно повільніше, ніж у класичного повного перебору та QAOA, що підтверджує його перспективність для розв'язання середніх за розміром задач максимального розрізу.

Ключові слова: задача максимального розрізу графа, квантові алгоритми, QASPA, суперпозиція, фазові зсуви, QAOA, квантове програмування.

Вступ. Задача максимального розрізу графа (Max-Cut) – це задача розбиття вершин графа на дві множини таким чином, щоб максимізувати сумарну вагу ребер між цими множинами, що є NP-складною комбінаторною оптимізаційною проблемою [1]. Для задачі Max-Cut (рис. 1) не існує відомих поліноміальних алгоритмів розв'язання, а кількість необхідних операцій для їх вирішення, у найгіршому випадку зростає, експоненційно зі збільшенням розміру графа. Задача максимального розрізу графа має важливі застосування у таких областях як теорія мереж, розподілені обчислення, проєктування мікросхем, кластеризація даних, машинне навчання та фінансові моделі, де оптимальні або майже оптимальні рішення можуть значно вплинути на ефективність процесів [2].

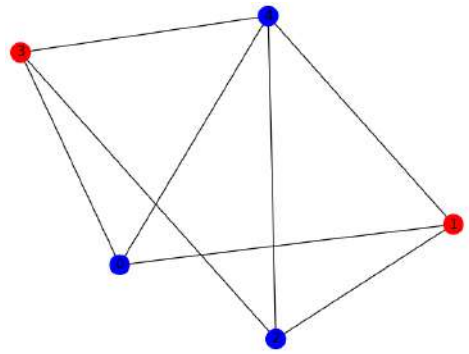

Рис. 1. Зображення розв'язаної задачі Max-Cut

Наразі найвідомішим класичним алгоритмом, що наближено знаходить рішення даної задачі, є алгоритм Мішеля Гоеманса та Девіда Вільямсона (GW), який використовує методи напівдефінітного програмування та забезпечує гарантоване наближення до оптимального рішення на рівні щонайменше 87.8 % (коефіцієнт наближення 0.878) [2]. Хоча складність алгоритму є поліноміальною, проте отримане рішення залишається наближеним і часто недостатньо точним для багатьох практичних завдань. Інші класичні методи, такі як евристичні та метаевристичні алгоритми (наприклад, генетичні алгоритми, алгоритми імітації відпалу чи алгоритми рою частинок), також активно застосовуються, але вони не гарантують досягнення оптимального розв'язку і часто мають значні обмеження за точністю.

Тому важливими є дослідження нових методів вирішення задачі Max-Cut, особливо з використанням квантових обчислень. Задача максимального розрізу графа еквівалентна знаходженню основного стану спінової моделі Ізінга, що відкриває перспективні можливості для застосування квантових алгоритмів, таких як квантовий алгоритм наближеної оптимізації. Квантові алгоритми мають потенціал значно покращити точність і ефективність наближеного розв'язання таких складних комбінаторних задач завдяки здатності ефективно досліджувати великі простори розв'язків, які є недосяжними для класичних алгоритмів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Одним із перспективних підходів до розв'язання NP-складних задач на квантовому комп'ютері є квантові варіаційні алгоритми. Найвідомішим серед них є квантовий алгоритм наближеної оптимізації (QAOA), який було запропоновано авторами у 2014 році [3] як гібридний квантово-класичний метод для наближеного розв'я-

зання задач комбінаторної оптимізації, що виконує на квантовому процесорі параметризований чергований ланцюг унітарних перетворень, а підбір параметрів здійснюється класичним оптимізатором . Збільшення кількості шарів (глибини) в QAOA теоретично підвищує якість розв'язку, вже при глибині 1 для 3-регулярних графів алгоритм гарантовано досягає приблизно 0.6924 від оптимального розрізу [3]. Подальші дослідження показали, що при збільшенні кількості шарів QAOA може перевершувати цей поріг і наближатися до відомої межі GW для більшої глибини, проте отримання суттєво кращих результатів потребує глибших квантових кіл та більшої кількості кубітів. Дослідження Сапожника Дмитра про реалізацію квантового алгоритму наближеної оптимізації на мові програмування JavaScript для задачі максимального розрізу графа показало доступність квантово-гібридних алгоритмів на різних платформах програмування [4], що вливає на розповсюдженість квантових технологій у широкому колі людей, шляхом високорівневої абстракції над квантовими технологіями.

Практичні випробування QAOA на сучасних квантових процесорах продемонстрували можливість знаходити розрізи, кращі за випадкові, однак зі зростанням розміру задачі якість рішення погіршується через обмеження апаратури [5]. Аналітичні оцінки також вказують, що для досягнення квантової переваги на задачі Max-Cut за допомогою QAOA може знадобитися масштабування до сотень кубітів.

Альтернативою варіаційним алгоритмам є квантовий відпал або адіабатичні квантові обчислення. Ідея адіабатичного підходу була вперше продемонстрована Едвардом Фарі зі співавторами у 2001 році [6], основна задача якого у трансформації системи від простого гамільтоніана до гамільтоніана задачі (наприклад, Ізінга для задача максимального розрізу графа), залишаючись в основному стані згідно з адіабатичною теоремою. Якщо процес досить повільний, на виході отримується розв'язок оптимізаційної задачі. Квантовий відпал реалізований в апаратних платформах (таких як D-Wave) вже застосовувався до графових задач: задача Max-Cut легко кодується у вигляді Quadratic Unconstrained Binary Optimization (QUBO), що еквівалентно гамільтоніану Ізінга [6]. Практичні експерименти з квантовими відпалювачами на невеликих графах показали коректність знаходження максимального розрізу, хоча масштабування на великі задачі обмежене кількістю кубітів та шумами в апаратурі. Огляд стану адіабатичних алгоритмів наведено в роботі Таміма Альбаша та Даніеля А. Лідара (2018) [7], де обговорено перспективи та виклики квантового відпалу для NP-складних задач.

У дослідженні Єрнея Руді Фінжгара та співавторів запропоновано сімейство квантово-інформованих рекурсивних алгоритмів оптимізації (QIRO) для комбінаторних задач оптимізації [8]. Ці алгоритми використовують квантові ресурси для отримання інформації, яка застосовується в специфічних для задачі класичних редукційних кроках, що рекурсивно спрощують задачу. Цей підхід дозволяє подолати обмеження квантових компонентів і забезпечує досяжність рішень у задачах з обмеженнями. Зокрема, автори демонструють ефективність QIRO на прикладі задачі Max-Cut, використовуючи кореляції з класичних симуляцій неглибоких схем QAOA для вирішення задач з сотнями змінних. Це свідчить про потенціал QIRO як шаблону для розробки ширшого класу гібридних квантово-класичних алгоритмів для комбінаторної оптимізації.

У дослідженні Аньєлла Еспозіти та Тамуза Данцига представлено метод QAOA-in-QAOA (QAOA²), який використовує евристику «розділяй і володарюй» для вирішення задачі Max-Cut великого масштабу [9]. Цей підхід передбачає розбиття великої задачі на підзадачі, які можуть бути вирішені паралельно, що дозволяє масштабувати рішення задачі Max-Cut. Реалізація QAOA² базується на платформі Classiq і виконується на суперкомп'ютері HPE-Cray EX з використанням MPI та SLURM. Результати великих симуляцій до 33 кубітів демонструють переваги QAOA в певних випадках та ефективність реалізації, а також придатність робочого процесу для підготовки до реальних квантових пристроїв.

Ще один напрям – квантові стохастичні алгоритми на основі квантових випадкових блукань та стохастичних схем. Наприклад, розглядалися алгоритми пошуку на графах з використанням квантових прогулянок і квантового підсилення амплітуди. Такі підходи застосовувалися до задачі найкоротшого шляху в графі [10] та інших комбінаційних задач, однак їхнє впровадження для задачі максимального розрізу графа поки обмежене дослідженнями на рівні теорії. Зокрема, квантові прогулянки можуть прискорювати деякі пошукові завдання на графах, але для задачі Max-Cut прямих квантових переваг поки не досягнуто. Таким чином, нині домінують два квантових підходи: варіаційний (QAOA) та адіабатичний (квантовий відпал), кожен з яких має свої переваги та обмеження.

Формулювання мети дослідження. Мета дослідження полягає у розробці та експериментальній перевірці ефективності нового квантово-гібридного амплітудно-стохастичного алгоритму (QASPA) для розв'язання задачі максимального розрізу графа, порівнянні отриманих результатів з класичними методами та відомим квантовим алгоритмом QAOA, а також обґрунтуванні переваг та обмежень запропонованого підходу.

Викладення основного матеріалу дослідження. Запропоновано квантово-гібридний алгоритм, що використовує квантові фазові зсуви та квантове заплутування для вирішення задачі максимального розрізу графа. Алгоритм ґрунтується на можливостях квантових комп'ютерів ефективно оперувати великими просторами рішень завдяки використанню суперпозиції та фазових зсувів. На рис. 2 зображені кроки роботи алгоритму.

Крок 1. На початковому етапі вхідний граф представлений у вигляді матриці суміжності, що відображає ваги ребер між вершинами. Такий спосіб представлення дозволяє зручно виконувати квантові операції, безпосередньо враховуючи структуру та характеристики початкової задачі.

Крок 2. Наступним важливим кроком є побудова графа кутів. На цьому етапі ваги ребер графа нормалізуються до фазових кутів, які будуть використовуватися в подальших квантових операціях. Цей процес забезпечує єдину шкалу для застосування фазових операцій, що спрощує реалізацію алгоритму та покращує його продуктивність.

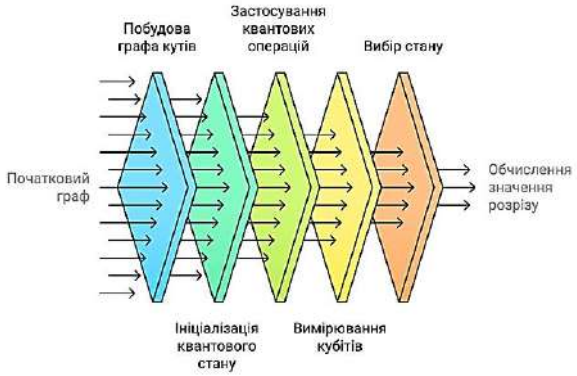

Рис. 2. Кроки алгоритму QASPA

Крок 3. Після побудови матриці кутів проводиться підготовка квантової схеми, яка є центральною складовою квантового підходу. Початковий стан системи ініціалізується за допомогою гейтів Адамара, що переводить кубіти у стан суперпозиції. Така ініціалізація дозволяє одночасно досліджувати велику кількість потенційних рішень, значно збільшуючи швидкість і точність пошуку оптимального розв'язку порівняно з класичними методами.

Крок 4. Для кожної пари вершин, що з'єднані ребром, у схемі застосовується серія квантових операцій: контрольований вентиль NOT (CNOT), гейт обертання навколо осі Y (RY) з відповідним фазовим кутом з графа кутів, а потім ще один CNOT. Це дає можливість враховувати фазові зсуви, що залежать від взаємодії кубітів, і таким чином ефективно розмежовувати множини вершин, які належать до різних частин розрізу.

Крок 5. Завершальним етапом алгоритму є вимірювання стану системи в обчислювальному базисі. Це вимірювання дозволяє отримати статистичний розподіл результатів, що відповідає ймовірності різних рішень задачі. З отриманих результатів обирається стан з найбільшою ймовірністю, що ідентифікується як оптимальний або близький до оптимального розв'язок задачі Max-Cut. Далі проводиться розрахунок значення розрізу за цим станом, що дозволяє об'єктивно оцінити якість знайденого рішення.

Як приклад використання та реалізації алгоритму шляхом програмування було взято граф з п'ятьма вершинами, оголошення змінної для якого зображено на рис. 3 мовою програмування Python (крок 1).

```
G = nx.Graph()
G.add_edges_from([(0, 1), (1, 2), (2, 3), (3, 0),
                  (0, 4), (1, 4), (2, 4), (3, 4)])
```

Рис. 3. Оголошення змінної графа для з п'ятьма вершинами

Для реалізації алгоритму було обрано один із найпопулярніших фреймворків для квантового програмування Qiskit від провідного розробника квантових технологій IBM [11]. Створено функцію qaspa_maxcut на мові програмування Python (рис. 4), першим кроком у функції та другим у загальному алгоритмі є побудова матриці кутів, для задачі максимального розрізу з ребрами без ваг, тобто вага всіх ребер графа дорівнює 1, було обрано кут фазового зсуву у 45º, цей кут може варіаційно змінюватись та розраховуватись на базі ваги ребра у графах з різними вагами ребер для задачі максимального розрізу.

```
graph = nx.to_numpy_array(G, dtype=int)
num_nodes = len(graph)
angle_graph = build_angle_graph(graph)
qc = QuantumCircuit(num_nodes, num_nodes)
```

Рис. 4. Формування матриці кутів, ініціалізація квантової схеми

Алгоритм QASPA встановлює лінійну залежність між кількістю вершин графа та кількістю квантових бітів для реалізації квантової схеми. Шляхом накладання гейта Адамара на кожен кубіт схеми, що можна побачити на рис. 5, використовується основна перевага квантового комп'ютера над класичним – суперпозиція. За допомогою властивістю суперпозиції квантові технології дозволяють перевірити всі можливі комбінації розрізу графа.

```
for i in range(num_nodes):
    qc.h(i)
```

Рис. 5. Ініціалізація суперпозиції для всіх кубітів схеми

Через проходження графа та накладання парних CNOT гейтів реалізується зв'язок вершин графа, що дозволяє побудувати квантову схему для задоволення задачі максимального розрізу (рис. 6). Особливу роль відіграє проміжний гейт RY, який дозволяє підсилити амплітуду коливання та, у свою чергу, підсилити ймовірності, заплутати квантові біти таким чином, що в результаті вимірювання квантовий комп'ютер поверне максимально наближений розв'язок задачі Max-Cut.

```
for i in range(num_nodes):
    for j in range(i, num_nodes):
        if graph[i][j] > 0:
            angle = angle_graph[i][j]
            qc.cx(i, j)
            qc.ry(angle, j)
            qc.cx(i, j)
```

Рис. 6. Крок 4 алгоритму QASPA

Для передачі інформації з квантових бітів у класичні (вимірювання) було використано функцію mesure фреймворка Qiskit, що дозволяє отримати масив ймовірностей результату кодування квантових бітів, після чого, проведено запуск на симуляторі квантових обчислень (рис. 7).

```
qc.measure(range(num_nodes), range(num_nodes))

simulator = AerSimulator()
compiled = transpile(qc, simulator)
result = simulator.run(compiled, shots=1024).result()
counts = result.get_counts()
```

Рис. 7. Вимірювання та запуск квантової частини алгоритму

Варто зазначити, що кількість квантових запусків схеми вказана як стале значення але може бути змінена для квантових схем з числом кубітів (вершин графа) більшим ніж 19 для підвищення точності алгоритму. В кінцевому результаті квантову схему для наявного графа можна побачити на рис. 8.

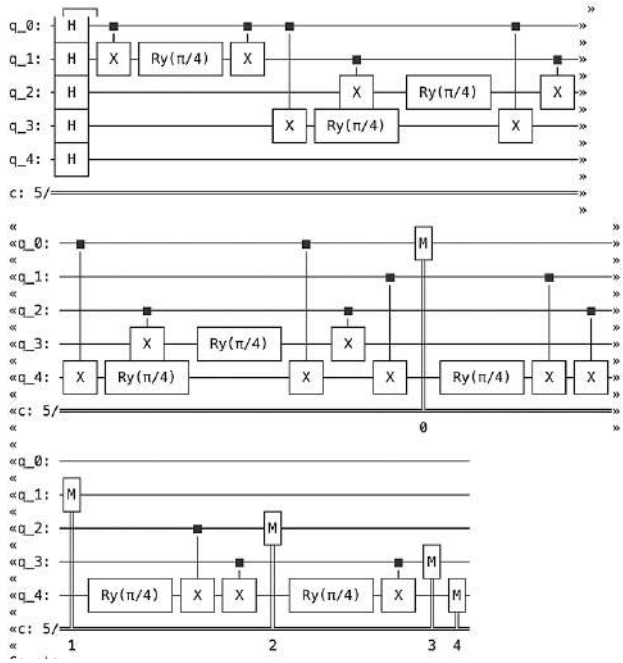

Рис. 8. Квантова схема зв'язку

Під час 1024-кратного запуску симуляції квантової схеми було отримано розподіл результатів вимірювання (рис. 9), у якому чітко виділилися чотири бітові рядки з найбільшими частотами: 10101, 00101, 11110 та 01010. Рядки 10101 (205 спостережень, 20,0 %) і 01010 (155 спостережень, 15,1 %) взаємно доповнюють один одного: кожен біт одного дорівнює оберненому біту другого, а тому обидва описують один і той самий розріз із переставленими частинами. Аналогічну комплементарну пару утворюють 00101 (179 спостережень, 17,5 %) і 11110 (178 спостережень, 17,4 %). Оскільки у задачі максимального розрізу перестановка підмножин вершин не змінює сумарної ваги ребер, зазначені чотири рядки є еквівалентними оптимальними розв'язками.

```
Counts:
 {'10101': 205, '00101': 179, '11010': 178, '01010': 155, '01110': 39, '10
100': 36, '10001': 35, '01011': 33, '11001': 25, '01100': 23, '10110': 20,
 '11100': 18, '00011': 17, '00110': 14, '10011': 14, '11000': 11, '01001':
 11, '00111': 11}
Best solution: 10101
Best solution count: 205
Best cut value: 6
```

Рис. 9. Результат виконання квантової схеми

Разом обидві комплементарні пари акумулюють 717 вимірювань, що становить 70,0 % усієї вибірки, тоді як кожен з решти 28 рядків отримав не більш як 3,9 % (найближчий конкурент 01101 зафіксовано 39 разів). Таким чином, амплітудна «вага» оптимального розрізу більш ніж удвічі перевищує внесок будь-якої окремої субоптимальної конфігурації, що свідчить про цілеспрямоване підсилення саме глобального максимуму цільової функції.

Розрахунок ваги розрізу за матрицею суміжності графа показує, що для всіх чотирьох домінантних рядків значення цільової функції дорівнює 6, що точно збігається з оптимумом, знайденим класичним повним перебором. Отже, без жодної ітеративної оптимізації параметрів квантова схема змогла: коректно закодувати ваги ребер у фази кубітів; сформувати суперпозицію, у якій 70 % сумарної ймовірності сконцентровано на двох еквівалентних парах оптимальних станів; приглушити амплітуди решти 28 конфігурацій, відвівши їм лише 30 % ймовірності.

Такий розподіл (рис. 10, нульові ймовірності не показані на гістограмі) підтверджує ефективність фіксованого фазового кодування: алгоритм «відчув» симетрію задачі, однаково підсилив усі комплементарні оптимальні стани й уникнув зміщення амплітуди у бік субоптимальних розрізів. Отримані дані демонструють здатність методу масштабовано виділяти глобальний максимум цільової функції при помірній квантовій глибині.

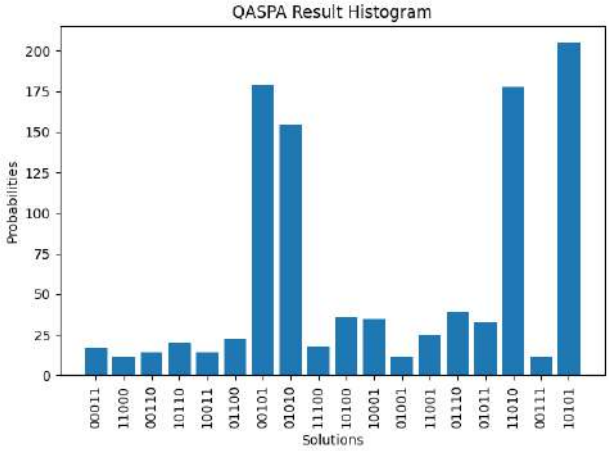

Рис. 10. Гістограма розподілу ймовірностей

Результати роботи, а саме найкращий результат було декодовано та прораховано (рис. 11) максимальний розріз, де 1 та 0 відносять вершини графу у різні множини, що і реалізує останній п'ятий крок алгоритму. Варто зауважити, що результат вимірювання для фреймворку Qiskit являється оберненим, тому доводиться інвертувати порядок бітового рядка.

```
best_solution = max(counts, key=counts.get)[::-1]
best_cut = compute_cut_value(best_solution, graph)
```

Рис. 11. Декодування та обробка квантових результатів вимірювання

Для перевірки правильності результатів виконання алгоритму було написано в ручному режимі 17 тестів з графами різної складності, де результати роботи алгоритму QASPA порівнювались з повним перебором класичним комп'ютером та виконанням QAOA у фреймворку Qrisp [12]. Для наданих тестів QASPA давав більш точні результати ніж Qrisp QAOA з трьома рівнями оптимізації.

Для перевірки швидкості роботи алгоритму було проведене тестування з вищевказаними варіаціями

розв'язку задачі Max-Cut на автоматично генерованих графах з кількістю вершиш від 10 до 19 (рис. 12), де QASPA показав абсолютну точність та практично лінійки час виконання (рис. 13).

```
def cycleTest(index):
    G = nx.complete_graph(index)

    qaspa_maxcut_start_time = time.time()
    (best_cut, best_solution) = qaspa_maxcut(G, debug=False)
    qaspa_maxcut_time = time.time() - qaspa_maxcut_start_time
    print("---qaspa_maxcut  %s seconds ---" % qaspa_maxcut_time)

    qaoa_qrisp_start_time = time.time()
    (qaoa_best_cut, best_solution) = qaoa_qrisp(G, debug=False)
    qaoa_qrisp_time = time.time() - qaoa_qrisp_start_time
    print("---qaoa_qrisp  %s seconds ---" % qaoa_qrisp_time)

    brute_force_start_time = time.time()
    (brute_force_best_cut, best_solution) = brute_force(G)
    brute_force_time = time.time() - brute_force_start_time
    print("---brute_force  %s seconds ---" % brute_force_time)

    assertEqual('Test ' + str(index), best_cut, brute_force_best_cut)

    return index, qaspa_maxcut_time, qaoa_qrisp_time, brute_force_time
```

Рис. 12. Тестування швидкості виконання

Таким чином, проведені дослідження підтверджують, що запропонований квантовий підхід має потенціал суттєво покращити ефективність та якість розв'язків складних комбінаторних задач, таких як Max-Cut, порівняно з існуючими класичними та квантовими алгоритмами. Це відкриває перспективи для подальших досліджень і розробок у сфері квантових обчислень.

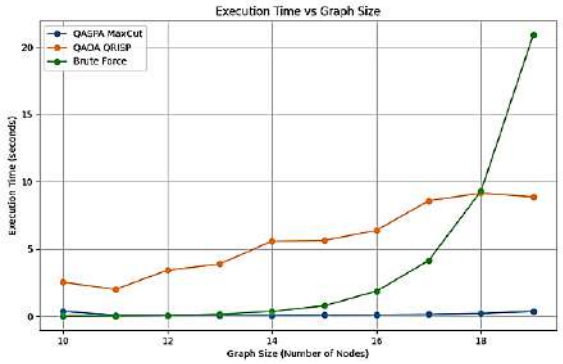

Рис. 13. Результат замірів швидкості виконання до кількості вершин графа

Висновки. Задача максимального розрізу графа, що полягає у знаходженні такого поділу множини вершин на дві підмножини, аби сумарна вага ребер між ними була максимальною, належить до класу NP-складних комбінаторних проблем і традиційно використовується як тест для оцінювання можливостей нових обчислювальних парадигм. Класичні методи, зокрема алгоритм Мішеля Гоеманса та Девіда Вільямсона, гарантують наближення на рівні 0,878 від оптимуму, однак зі збільшенням розміру графа стикаються з істотними обмеженнями як за часом виконання, так і за точністю. Поточний етап розвитку квантових технологій, представлений пристроями з обмеженою кількістю кубітів і підвищеним рівнем шуму, стимулює пошук алгоритмів, здатних демонструвати квантову перевагу як без глибоких кіл так і оптимізації з багатьма параметрами.

Запропонований у цій роботі квантово-гібридний амплітудно-стохастичний алгоритм (QASPA), орієнтований саме на таке обмежене середовище. Його відмінною рисою є пряме кодування ваг ребер у фіксовані фазові зсуви однокубітних поворотів, що суттєво скорочує кількість змінних і знижує глибину ланцюга. Ініціалізація рівномірної суперпозиції всіх бітових розбиттів здійснюється гейтами Адамара, а подальше дворазове застосування контрольованого NOT із поворотом навколо осі Y інтегрує інформацію про ваги у фазу квантового стану. Завдяки такій конструкції амплітуди конфігурацій, яким відповідають більші розрізи, зростають без необхідності класичної оптимізації.

Результати числового експерименту, що охопив тисячу двадцять чотири вимірювання, засвідчили зосередження сімдесяти відсотків сумарної ймовірності на двох комплементарних парах бітових рядків 10101-01010 та 00101-11110. Кожен із цих рядків задає той самий оптимальний розріз із вагою шість, причому найчастіший стан 10101 було зафіксовано двісті п'ять разів. Така концентрація ймовірностей вказує на ефективне амплітудне підсилення глобального максимуму й пригнічення субоптимальних конфігурацій: жоден з решти двадцяти восьми рядків не перевищив чотирьох відсотків частки у вибірці. Отриманий ефект досягнуто без циклів варіаційного налаштування, що виразно демонструє перевагу підходу за швидкодією порівняно з алгоритмом QAOA, який потребує пошуку оптимальних параметрів.

Таким чином, запропонований алгоритм підтверджує свою спроможність забезпечувати коректне наближене розв'язання задачі максимального розрізу в умовах обмеженого квантового ресурсу, поєднуючи високу стабільність результатів із помірними апаратними вимогами. Подальший розвиток дослідження передбачає адаптацію фазового кодування до графів зі змінними вагами, розширення набору кутів для підвищення контрасту амплітуд, а також випробування схеми на реальних процесорах IBM Quantum чи Rigetti Computing. Окрему увагу доцільно приділити порівнянню з варіантами QAOA, що використовують warm-start техніки [13] для ініціалізації параметрів на основі класичних евристик.

Список використаної літератури

1. Lucas A. Ising formulations of many NP problems. Frontiers in Physics 2, 5. 2014. DOI: 10.3389/fphy.2014.00005.
2. Goemans M. X., Williamson D. P. Improved approximation algorithms for maximum cut and satisfiability problems using semidefinite programming. Journal of the ACM, volume 42, issue 6. 1995. pp. 1115–1145. DOI: 10.1145/227683.227684.
3. Farhi E., Goldstone J., Gutmann S. A. Quantum Approximate Optimization Algorithm. 2014. arXiv preprint. DOI: 10.48550/arXiv.1411.4028.
4. Sapozhnyk D. Quantum Approximate Optimization Algorithm for the Max-Cut Problem: JavaScript Programming Language Implementation. Proceedings of International Conference on Applied Innovation in IT, volume 12, issue 2. 2024. pp. 27–34. DOI: 10.25673/118110.

5. Harrigan M. P., Sung K. J., Neeley M., та ін. Quantum Approximate Optimization of Non-Planar Graph Problems on a Planar Superconducting Processor. Nature Physics 17. 2021. pp. 332–336. DOI: 10.1038/s41567-020-01105-y.
6. Farhi E., Goldstone J., Gutmann S., та ін. A Quantum Adiabatic Evolution Algorithm Applied to Random Instances of an NP-Complete Problem. Science, vol 292, issue 5516. 2001. pp. 472–475. DOI: 10.1126/science.1057726.
7. Albash T., Lidar D. A. Lidar. Adiabatic Quantum Computing. Rev. Mod. Phys. 90, 015002. 2018. DOI: 10.1103/RevModPhys.90.015002.
8. Finžgar J. R., Kerschbaumer A., Schuetz M. J. A., та ін. Quantum-Informed Recursive Optimization Algorithms. 2023. PRX Quantum 5, 020327. DOI: 10.48550/arXiv.2308.13607.
9. Esposito A., Danzig T. Hybrid Classical-Quantum Simulation of MaxCut using QAOA-in-QAOA. 2024 IEEE International Parallel and Distributed Processing Symposium Workshops (IPDPSW), San Francisco, CA, USA. 2024. pp. 1088–1094. DOI: 10.1109/IPDPSW63119.2024.00180.
10. Sahil M., Jain S. Quantum pathfinders: navigate the shortest route. International Journal of Engineering Applied Sciences and Technology, vol. 7, issue 12. 2022. pp. 116–121. DOI: 10.33564/IJEAST.2023.v07i12.020.
11. IBM Quantum Documentation. URL: https://quantum.cloud.ibm.com/docs/en/guides (дата звернення: 18.04.2025).
12. Max-Cut QAOA Implementation. URL: https://qrisp.eu/general/tutorial/Quantum%20Alternating%20Operator%20Ansatz/index.html (дата звернення: 18.04.2025).
13. Egger D. J., Marecek J., Woerner S. Warm-starting quantum optimization. Quantum 5, 479. 2021. DOI: 10.22331/q-2021-06-17-479.

References (transliterated)

1. Lucas A. Ising formulations of many NP problems. Frontiers in Physics. 2014, vol. 2, article 5. DOI: 10.3389/fphy.2014.00005.
2. Goemans M. X., Williamson D. P. Improved approximation algorithms for maximum cut and satisfiability problems using semidefinite programming. Journal of the ACM. 1995, vol. 42, no. 6, pp. 1115–1145. DOI: 10.1145/227683.227684.
3. Farhi E., Goldstone J., Gutmann S. A quantum approximate optimization algorithm. arXiv preprint. 2014. DOI: 10.48550/arXiv.1411.4028.
4. Sapozhnyk D. Quantum approximate optimization algorithm for the Max-Cut problem: JavaScript programming language implementation. Proceedings of International Conference on Applied Innovation in IT. 2024, vol. 12, no. 2, pp. 27–34. DOI: 10.25673/118110.
5. Harrigan M. P., Sung K. J., Neeley M., et al. Quantum approximate optimization of non-planar graph problems on a planar superconducting processor. Nature Physics. 2021, vol. 17, pp. 332–336. DOI: 10.1038/s41567-020-01105-y.
6. Farhi E., Goldstone J., Gutmann S., et al. A quantum adiabatic evolution algorithm applied to random instances of an NP-complete problem. Science. 2001, vol. 292, no. 5516, pp. 472–475. DOI: 10.1126/science.1057726.
7. Albash T., Lidar D. A. Adiabatic quantum computing. Reviews of Modern Physics. 2018, vol. 90, article 015002. DOI: 10.1103/RevModPhys.90.015002.
8. Finžgar J. R., Kerschbaumer A., Schuetz M. J. A., et al. Quantum-informed recursive optimization algorithms. PRX Quantum. 2023, vol. 5, article 020327. DOI: 10.48550/arXiv.2308.13607.
9. Esposito A., Danzig T. Hybrid classical-quantum simulation of MaxCut using QAOA-in-QAOA. Proceedings of 2024 IEEE International Parallel and Distributed Processing Symposium Workshops (IPDPSW), San Francisco, CA, USA. 2024, pp. 1088–1094. DOI: 10.1109/IPDPSW63119.2024.00180.
10. Sahil M., Jain S Quantum pathfinders: navigate the shortest route. International Journal of Engineering Applied Sciences and Technology. 2022, vol. 7, no. 12, pp. 116–121. DOI: 10.33564/IJEAST.2023.v07i12.020.
11. IBM Quantum Documentation. Available at: https://quantum.cloud.ibm.com/docs/en/guides (accessed 18.04.2025).
12. Max-Cut QAOA Implementation. Available at: https://qrisp.eu/general/tutorial/Quantum%20Alternating%20Operator%20Ansatz/index.html (accessed 18.04.2025).
13. Egger D. J., Marecek J., Woerner S. Warm-starting quantum optimization. Quantum. 2021, vol. 5, article 479. DOI: 10.22331/q-2021-06-17-479.

Надійшла (received) 05.02.2025

UDC 004.43

D. O. SAPOZHNYK, PhD student at the Department of Software Engineering, State University "Zhytomyr Polytechnic", Zhytomyr, Ukraine; e-mail: phd121221_sdo@student.ztu.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1357-2422

SOLVING THE MAX-CUT PROBLEM USING THE QASPA ALGORITHM

A novel quantum algorithm named the Quantum Approximate Shift-Phase Algorithm (QASPA) is proposed for the approximate solution of the Max-Cut problem. The Max-Cut problem consists in partitioning the set of vertices into two subsets in such a way that the total weight of the edges connecting vertices from different subsets is maximized. This problem is known to be NP-complete and represents a combinatorial challenge. Classical solution algorithms require excessive computational time, rendering them inefficient for medium and large graphs. Approximate solution methods offer guaranteed approximation ratios but still face significant limitations in terms of accuracy and performance on larger graphs. The proposed algorithm features a simple scheme and a minimal number of optimized parameters. The input graph is represented by an adjacency matrix, after which the edge weights are linearly normalized to fixed phase angles. The quantum circuit begins by applying a Hadamard transform to each qubit, thereby creating an equal superposition of all possible partitions. Subsequently, for each pair of adjacent vertices, a sequence comprising a controlled NOT gate, a single-qubit rotation around the Y-axis by an angle proportional to the edge weight, and a second controlled NOT gate is applied. This encodes the phase information about the edge weights into the quantum state of the system. After circuit execution, the qubits are measured in the standard computational basis, and the resulting probability distribution allows the selection of the most probable partition as an approximate solution to the problem. Experimental studies conducted on quantum processor simulators have demonstrated that the proposed algorithm achieves accuracy comparable to the Variational Quantum Approximate Optimization Algorithm (QAOA) while significantly reducing computation time due to the absence of iterative parameter optimization. Moreover, as the graph size increases, the algorithm's runtime grows considerably slower compared to classical brute-force approaches and QAOA, confirming its potential for solving medium-sized Max-Cut problems.

Keywords: Max-Cut, quantum algorithms, QASPA, superposition, phase shifts, QAOA, quantum programming.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Сапожник Дмитро Олегович / Sapozhnyk Dmytro Olegovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.14
УДК 004.8

Д. В. ЯКОВЛЕВ, студент, Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, м. Харків, Україна; e-mail: yakovlevdv31@gmail.com; ORCID: https://orcid.org/0009-0005-4785-6361
М. С. ГОЛІКОВ, аспірант, Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, м. Харків, Україна; e-mail: maksym.holikov@karazin.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4842-7823
В. Є. СТРІЛЕЦЬ, кандидат технічних наук (PhD), доцент кафедри комп'ютерних систем та робототехніки, Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, м. Харків, Україна; e-mail: viktoria.strilets@karazin.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2475-1496

АНАЛІЗ ВПЛИВУ ПОПЕРЕДНЬОГО ВІДНОВЛЕННЯ ЗАШУМЛЕНИХ ЗОБРАЖЕНЬ АВТОЕНКОДЕРОМ НА ТОЧНІСТЬ КЛАСИФІКАЦІЇ CNN

У роботі досліджено вплив попереднього відновлення зображень за допомогою денойзингового автоенкодера (DAE) на точність класифікації згортковою нейронною мережею (CNN) при різних типах шумів. Актуальність теми зумовлена тим, що в реальних умовах оптичні зображення часто містять спотворення, спричинені зміною освітлення, вібраціями, рухом камер та іншими факторами, що істотно ускладнює завдання розпізнавання об'єктів. Традиційні фільтри не завжди забезпечують достатню якість очищення та можуть призводити до втрати важливих структурних ознак. У зв'язку з цим використання глибоких нейронних мереж, зокрема автоенкодерів, постає перспективним напрямом підвищення стійкості алгоритмів комп'ютерного зору до шумів різної природи. У дослідженні використано датасет CIFAR-10 та реалізовано двокомпонентну модель: автоенкодер для попереднього очищення та CNN для класифікації. Навчений автоенкодер відновлює структуру зображення після впливу гауссівського, імпульсного, пуассонівського або спекл шумів. Було проведено три серії експериментів: класифікація чистих зображень, класифікація зашумлених даних без очищення та класифікація після попереднього відновлення автоенкодером. Результати показали, що на чистих даних CNN демонструє точність 70,37%, проте при внесенні шумів точність знижується до 30–59% залежно від типу спотворення. Після застосування автоенкодера точність класифікації зросла до 56–60% на всіх видах шумів, а найбільше покращення відзначено для гауссівського шуму з високою дисперсією. Отримані результати підтверджують, що використання автоенкодера як етапу попереднього відновлення є ефективним методом підвищення точності класифікації та зменшення вразливості CNN до шумів. Такий підхід забезпечує краще узагальнення та стабільність роботи системи, що особливо важливо для застосувань у реальному часі – зокрема в динамічних системах, робототехніці, автономному транспорті та навігаційних комплексах, де якість оптичних даних часто є нестабільною.

Ключові слова: автоенкодер, згорткова нейронна мережа, шум, класифікація, комп'ютерний зір, інтелектуальний аналіз зображень.

Вступ.

У сучасному світі цифрові зображення є невід'ємною частиною практично всіх сфер людської діяльності – від медицини й транспорту до промисловості, освіти та розваг. З розвитком технологій комп'ютерного зору та машинного навчання зображення стали не лише засобом передачі інформації, але й ключовим джерелом даних для інтелектуальних систем. Завдяки нейронним мережам комп'ютерні системи сьогодні здатні ідентифікувати об'єкти, визначати їхні межі, розпізнавати сцени, виявляти аномалії та генерувати нові візуальні дані.

Проте на практиці зображення часто містять спотворення: шум, артефакти, розмитість тощо. Оптичні зображення, отримані під час управління рухомими динамічними системами (дрони, роботизовані платформи, автономні транспортні засоби), часто містять шум, спричинений рухом, коливанням камери, зміною освітлення та зовнішніми завадами, що ускладнює розпізнавання об'єктів у режимі реального часу. Ці спотворення можуть бути виявлені, наприклад, у процесі зйомки, передавання або обробки фото та відео, через що вони зазнають спотворень. Однією з ключових проблем є шум, що ускладнює автоматичне розпізнавання об'єктів на цих зображеннях. Тому створення моделей, здатних ефективно працювати у зашумлених умовах, є важливою задачею сучасного машинного навчання.

Завдання з обробки таких зображень має особливе значення у сфері машинного навчання, адже якість вхідних даних безпосередньо впливає на точність моделі. Традиційні фільтри, такі як медіанний або гауссівський, мають обмежену ефективність і часто призводять до втрати важливих деталей. Саме тому сучасні дослідження зосереджуються на використанні глибоких нейронних мереж, здатних самостійно навчатися виділяти ознаки й відновлювати структуру зображення навіть при значному рівні шуму.

Отже, проблема покращення обробки зашумлених зображень є актуальною як з теоретичної, так і з практичної точки зору. Вона охоплює питання фільтрації, реконструкції, сегментації та класифікації даних у складних умовах

Теоретичні основи та постановка задачі.

До моделей розпізнавання зображень висуваються вимоги не тільки виявити об'єкт, але й відокремити його від шуму. Умовно цю задачу можна розділити на два етапи: очищення зображення (denoising) та його класифікацію/сегментацію.

У залежності від типу шуму можна визначити характер спотворення, а також складність подальшої обробки. Шуми розподіляються на:

- гауссівський шум (gaussian noise) містить нормальний розподіл та додає до кожного пікселя випадкове значення, через що зображення стає менш чітким. Він часто виникає через електронні перешкоди або слабке освітлення;
- імпульсний шум (salt-and-pepper) проявляється у вигляді поодиноких чорних і білих пікселів, зазви-

чай спричинених втратою даних під час передавання або пошкодженням сенсорів;

- спекл-шум (speckle) з'являється при роботі з когерентним випромінюванням (лазерна зйомка, ультразвукова, радарна) і має мультиплікативний характер, що ускладнює його видалення;
- пуассонівський шум (poisson noise) характерний для низького рівня освітленості або коротких експозицій, коли інтенсивність світла має стохастичний розподіл [1–4].

У рухомих динамічних системах оптична інформація з камери надходить у реальному часі, що призводить до появи шумів різної природи: гауссівський шуму від низького освітлення, імпульсного шуму через втрати кадрів, спекл-шуму під дією вібрацій та мультиплікативних впливів. Тому моделі обробки зображень, які забезпечують стійкість до шуму, є критично важливими для систем навігації, стабілізації, розпізнавання перешкод і цілей.

Кожен із цих типів шумів потребує конкретного індивідуального підходу до обробки, а універсальні методи на основі глибоких нейронних мереж дозволяють досягати стабільних результатів навіть без попереднього знання природи шуму.

Згорткові нейронні мережі (Convolutional Neural Network, CNN) – один з основних інструментів для класифікації та розпізнавання зображень, який працює завдяки механізму згорток і дозволяє виділяти локальні ознаки. CNN працюють на основі ієрархічного виділення ознак. Спочатку виявляються низькорівневі ознаки або характеристики, наприклад грані, потім, просуваючись глибше у мережу розпізнаються особливості вищого рівня, такі як форми та об'єкти. Перевагою CNN є висока точність класифікації, особливо при роботі з великими наборами даних. Проте при значному рівні шуму моделі можуть плутати текстурні артефакти з ознаками об'єкта, що призводить до зниження точності.

Таким чином, задача дослідження полягає у визначенні впливу попередньої обробки зображення, а саме очищення від шумів, на точність моделей класифікації на основі згорткової нейронної мережі.

Глибокі нейромережеві моделі для обробки зображень із шумом.

Для боротьби з шумом часто використовують попередню фільтрацію або поєднання CNN з автоенкодерами, які виконують очищення вхідних даних [5].

Автоенкодер – це тип нейронної мережі, що навчається стискати вхідні дані у компактне представлення (encoding) і потім відновлювати їх назад (decoding). Такий підхід дозволяє мережі вчитися витягати найважливіші ознаки. Окремий тип – denoising autoencoder (автоенкодер для видалення шуму) – спеціально навчається на парах "зашумлене – чисте" зображення, щоб відновлювати початкову структуру [6].

Перевага використання автоенкодерів полягає у здатності ефективно зменшувати вплив шуму без втрати дрібних деталей. Недоліком є те, що сам по собі автоенкодер не виконує класифікацію, тому часто використовується як попередній етап з CNN або іншими моделями.

Мережі U-Net використовуються для сегментації зображень і можуть точно локалізувати об'єкти, навіть при наявності шуму. Завдяки симетричній структурі та механізмам збереження деталей (skip connections), U-Net ефективно відновлює структуру об'єкта і чудово працює навіть на невеликих наборах даних і відзначається високою точністю локалізації об'єктів.

Варто відзначити, що завдяки здатності відновлювати структуру навіть із пошкоджених зображень, U-Net часто використовується для сегментації та очищення зашумлених медичних зображень, проте є певний недолік, а саме значна обчислювальна складність та потреба у великих ресурсах для навчання, особливо при роботі з великими зображеннями [7].

Архітектура моделі глибокого навчання Vision Transformer (ViT) переносить ідеї трансформерів, успішних в обробці текстів, у галузь комп'ютерного зору. Замість згорток, ViT використовує механізм самоуваги (self-attention), який дозволяє враховувати глобальні залежності між частинами зображення. Ця архітектура показує високу точність на великих наборах даних, проте, так само як і для U-Net, для навчання потрібні значні ресурси. При обмежених даних ViT може поступатися CNN через недостатню локалізацію ознак [8].

Також не можна обійти стороною той факт, що протягом останніх років значного поширення набули моделі дифузії (Denoising Diffusion Models). Вони працюють за принципом поступового додавання шуму до зображення, а потім навчаються відновлювати його у зворотному напрямку. Цей процес дозволяє моделі "навчитися" очищати будь-які типи спотворень. Моделі дифузії демонструють надзвичайно високу якість реконструкції та сьогодні використовуються не лише для очищення, а й для генерації нових зображень (наприклад, у системах Stable Diffusion), однак через високу обчислювальну складність може бути обмеженою у використанні в реальному часі [9].

Реалізація процесу очищення та класифікації зображень.

Для проведення дослідження була використана мова програмування Python [10] та бібліотеки для роботи з зображеннями і нейронними мережами:

- TensorFlow – для побудови та навчання нейронної мережі;
- NumPy – для обробки даних;
- Mathplotlib – для візуалізації результатів;
- Scikit-image – для генерації шуму на зображеннях [11, 12].

Для навчання і тестування моделей було використано датасет CIFAR-10, який містить 60.000 зображень розміром 32x32 пікселі, розділених на 10 класів за типами об'єктів на зображеннях.

Було побудовано двокомпонентну модель обробки зображень, яка складається з денойзингового автоенкодера (denoising autoencoder, DAE) для попереднього очищення оптичних даних та згорткової нейронної мережі (CNN) для подальшої класифікації.

Автоенкодер використовує оптимізатор Adam і функцію втрат MSE (через завдання реконструкції).

Його архітектура – симетрична згорткова структура, що складається з двох частин: енкодеру та декодеру. Енкодер перетворює вхідне зображення 32×32×3 у компактне представлення 8×8×64, щоб витягнути компактне та стійке до шуму латентне представлення. А декодер у свою чергу реконструює очищене зображення з латентного представлення.

CNN використовується як класифікатор після очищення зображень автоенкодером. Архітектура згорткової нейронної мережі складається з двох згорткових блоків (Conv2D → MaxPooling), які формують багаторівневе представлення зображення, та двох повнозв'язних шарів для класифікації. Модель має 32 та 64 фільтри в згорткових шарах відповідно, використовує функцію активації ReLU, а на завершальному етапі застосовує softmax для розподілу ймовірностей між 10 класами. Додавання шару Dropout зі значенням 0.3 дозволило суттєво зменшити ризик перенавчання.

Експериментальні результати та їх аналіз. На першому етапі було проведено базове навчання згорткової нейронної мережі без жодного шуму у вхідних даних. Мета цього етапу – визначити базову точність класифікації для подальшого порівняння з результатами на зашумлених даних.

Результати показали, що модель досягає точності 0.7037 (70.37%) на тестовій вибірці без шуму. Це є типовим значенням для базової CNN, натренованої на CIFAR-10 без спеціальної оптимізації. Дане значення в рамках дослідження було вибране як еталонна точка для подальших експериментів.

На другому етапі було проведено серію експериментів для визначення, як різні типи шуму впливають на точність класифікації. Для цього до тестових зображень CIFAR-10 було штучно додано кілька типів шумів:

- Gaussian noise – випадкові коливання яскравості пікселів (σ = 0.1, 0.2);
- Salt-and-Pepper noise – поодинокі чорні та білі пікселі;
- Speckle noise – мультиплікативний шум, який додає зернистість;
- Poisson noise – стохастичні флуктуації інтенсивності, характерні для слабкого освітлення.

Після додавання шумів модель CNN тестувалася без жодного попереднього очищення. Отримані результати наведено нижче в табл. 1:

Таблиця 1 – Показники точності для різних типів шумів

Тип шуму	Точність
Gaussian (σ=0.1)	0.5295
Gaussian (σ=0.2)	0.2968
Salt & Pepper	0.4993
Speckle	0.5942
Poisson	0.5890

Як видно з табл. 1, усі типи шуму призвели до зниження точності, причому найбільший негативний вплив мав гауссівський шум із високою дисперсією (σ=0.2), де точність впала майже удвічі. Найменше погіршення відбулося при пуассонівському та спекл шумі, оскільки їхній вплив менш руйнівний для локальних контурів і текстур.

Отримані результати свідчать про те, що згорткові мережі, незважаючи на здатність виділяти локальні ознаки, залишаються вразливими до спотворень даних, якщо попередньо не проводиться фільтрація або нормалізація вхідного зображення.

На третьому етапі було проведено дослідження з використанням DAE – нейронної мережі, здатної навчатися відновлювати чисте зображення із зашумленого.

Автоенкодер було навчено на парах "зашумлене – чисте" зображення з гауссівським шумом (σ=0.1). Після навчання модель використовувалася для очищення тестових зображень з різними типами шуму перед подачею їх до CNN, що залишалася незмінною. Результати тестування CNN показані на рис. 1.

Порівняно з другим етапом дослідження, видно суттєве покращення точності у всіх випадках. Наприклад, для гауссівського шуму з σ=0.2 точність зросла з 0.2968 до 0.5635, тобто майже вдвічі. Це

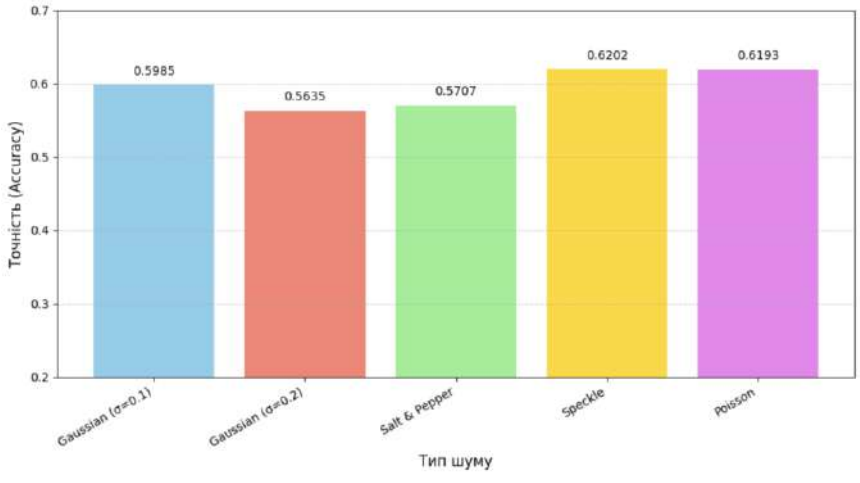

Рис. 1. Порівняння точності CNN після очищення для різних видів шумів

підтверджує, що попереднє використання автоенкодера може ефективно зменшувати вплив шуму, покращуючи роботу згорткової мережі.

Загалом результати після очищення стабілізувалися в межах 0.56–0.62, як показано на рис. 2. Це свідчить про зменшення розкиду точності між різними типами шумів і підвищення узагальнюючої здатності моделей.

структури зображення, необхідної для коректної роботи CNN. Таким чином, проведений аналіз підтверджує, що попереднє відновлення зображень автоенкодером є дієвим механізмом підвищення точності класифікації в умовах шумів різної природи.

Отримані результати показують, що комбінація автоенкодера та CNN може бути використана для підвищення стійкості систем комп'ютерного зору, які

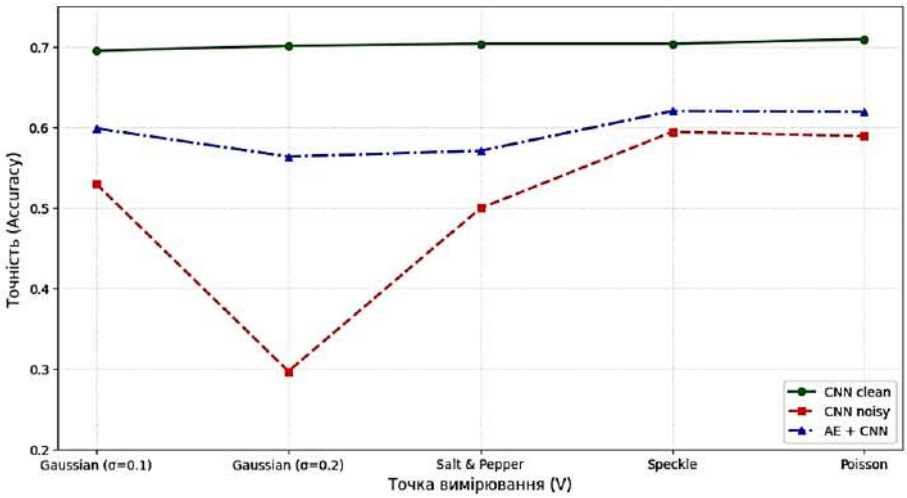

Рис. 2. Порівняння точності моделей

З огляду на отримані результати, інтеграція автокодувальника як етапу попередньої обробки є ефективною для побудови надійних систем класифікації зображень, зокрема у реальних умовах, де якість даних не може бути гарантована. Такий підхід забезпечує баланс між високою точністю (наближеною до чистої моделі) та необхідною стійкістю до різноманітних шумів.

Висновки. У дослідженні було проведено три експерименти, спрямовані на аналіз впливу попереднього відновлення зображень автоенкодером на точність класифікації згортковою нейронною мережею (CNN) при різних типах шумів.

Перший експеримент визначив базову точність роботи CNN на чистих даних CIFAR-10, що становила 70,37%. Це значення було використано як еталон для подальшого порівняння результатів на зашумлених зображеннях.

Другий експеримент показав, що додавання шуму суттєво знижує точність класифікації: залежно від типу шуму вона коливалася у межах 30–68%. Таке падіння демонструє високу вразливість CNN до спотворень у візуальних даних та підтверджує необхідність підсилення стійкості моделей комп'ютерного зору в умовах деградованої інформації.

У третьому експерименті зображення перед класифікацією проходили попереднє відновлення за допомогою денойзингового автоенкодера. Отримані результати показали суттєве підвищення точності – до 56–60% на всіх типах шумів. Це свідчить про те, що автоенкодер здатен ефективно компенсувати негативний вплив спотворень та відновити частину початкової

працюють у складі динамічних систем. Це дозволить покращити якість ідентифікації об'єктів у реальному часі навіть за умови значних спотворень оптичних сигналів, що є важливим для задач навігації, керування рухом, супроводу об'єктів та уникнення зіткнень.

Список використаної літератури

1. Cui Z.-X., Fan Q. A "Nonconvex+Nonconvex" approach for image restoration with impulse noise removal. *Applied Mathematical Modelling*. 2018. Vol. 62. P. 254–271. DOI: 10.1016/j.apm.2018.05.035.
2. Dong W., Paz-Silva G. A., Viola L. Resource-efficient digital characterization and control of classical non-Gaussian noise. *Applied Physics Letters*. 2023. Vol. 122. Art. 244001. DOI: 10.1063/5.0153530.
3. Liu J., Ni A., Ni G. A nonconvex $l_1(l_1-l_2)$ model for image restoration with impulse noise. *Journal of Computational Applied Mathematics*. 2020. Vol. 378. Art. 112934. DOI: 10.1016/j.cam.2020.112934.
4. Hernandez-Hernandez D., Ricalde-Guerrero J. H. Conditional McKean-Vlasov Differential Equations with Common Poissonian Noise: Propagation of Chaos. *arXiv, Mathematics*. 2023. DOI: 10.48550/arXiv.2308.11564.
5. Purwono P., Ma'arif A., Rahmaniar W., Fathurrahman H. I. K., Frisky A. Z K., Haq Q. M. U. Understanding of convolutional Neural Network (CNN): A Review. *International Journal of Robotics and Control Systems*. 2022. Vol. 2. No. 4. P. 739–748. DOI: 10.31763/ijrcs.v2i4.888.
6. Michelucci U. An introduction to autoencoders. *arXiv, Computer Science*. 2022. DOI: 10.48550/arXiv.2201.03898.
7. Schonfeld E., Schiele B., Khoreva A. A U-Net Based Discriminator for Generative Adversarial Networks. *Proceedings of the 2020 IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition* (*13–19 June 2020, Seattle, WA, USA*). 2020. P. 8207–8216. DOI: 10.1109/CVPR42600.2020.00823.
8. Dosovitskiy A, Beyer L, Kolesnikov A, Weissenborn D, Zhai X, Unterthiner T, Dehghani M, Minderer M, Heigold G, Gelly S. An image is worth 16x16 words: Transformers for image recognition at scale. *arXiv, Computer Science*. 2020. DOI: 10.48550/arXiv.2010.11929.

9. Ho J., Jain A., Abbeel P. Denoising diffusion probabilistic models. *Advances in Neural Information Processing Systems*. 2020. Vol. 33. P. 6840–6851. DOI: 10.48550/arXiv.2006.11239.
10. Sharma V. K., Kumar V., Sharma S., Pathak S. *Python Programming: A Practical Approach*. CRC Press, 2021. 310 p. DOI: 10.1201/9781003185505.
11. Ramchandani M., Khandare H., Singh P., Rajak P., Suryawanshi N., Jangde A. S., Sahu M. Survey: Tensorflow in Machine Learning. *Journal of Physics: Conference Series*. 2022. Vol. 2273. Art. 012008. DOI: 10.1088/1742-6596/2273/1/012008.
12. Harris J. R., Millman K. J., van der Walt S. J., Gommers R., Virtanen P., Cournapeau D., Wieser E., Taylor J., Berg S., Smith N. J., Kern R., Picus M., Hoyer S., van Kerkwijk M. H., Haldane A., Fernández del Río J., Wiebe M., Peterson P., Gérard-Marchant P., Sheppard K., Reddy T., Weckesser W., Abbasi H., Gohlke C., Oliphant T. E. Array programming with NumPy. *Nature*. 2020. Vol. 585. P. 357-362. DOI: 10.1038/s41586-020-2649-2.

References (transliterated)

1. Cui Z.-X., Fan Q. A “Nonconvex+Nonconvex” approach for image restoration with impulse noise removal. *Applied Mathematical Modelling*. 2018, vol. 62, pp. 254–271. DOI: 10.1016/j.apm.2018.05.035.
2. Dong W., Paz-Silva G. A., Viola L. Resource-efficient digital characterization and control of classical non-Gaussian noise. *Applied Physics Letters*. 2023, vol. 122, article 244001. DOI: 10.1063/5.0153530.
3. Liu J., Ni A., Ni G. A nonconvex $l_1(l_1-l_2)$ model for image restoration with impulse noise. *Journal of Computational Applied Mathematics*. 2020, vol. 378, article 112934. DOI: 10.1016/j.cam.2020.112934.
4. Hernandez-Hernandez D., Ricalde-Guerrero J. H. Conditional McKean-Vlasov Differential Equations with Common Poissonian Noise: Propagation of Chaos. *arXiv, Mathematics*. 2023. DOI: 10.48550/arXiv.2308.11564.
5. Purwono P., Ma’arif A., Rahmaniar W., Fathurrahman H. I. K., Frisky A. Z K., Haq Q. M. U. Understanding of convolutional Neural Network (CNN): A Review. *International Journal of Robotics and Control Systems*. 2022, vol. 2, no. 4, pp. 739–748. DOI: 10.31763/ijrcs.v2i4.888.
6. Michelucci U. An introduction to autoencoders. *arXiv, Computer Science*. 2022. DOI: 10.48550/arXiv.2201.03898.
7. Schonfeld E., Schiele B., Khoreva A. A U-Net Based Discriminator for Generative Adversarial Networks. *Proceedings of the 2020 IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition* (*13–19 June 2020, Seattle, WA, USA*). 2020, pp. 8207–8216. DOI: 10.1109/CVPR42600.2020.00823.
8. Dosovitskiy A, Beyer L, Kolesnikov A, Weissenborn D, Zhai X, Unterthiner T, Dehghani M, Minderer M, Heigold G, Gelly S. An image is worth 16x16 words: Transformers for image recognition at scale. *arXiv, Computer Science*. 2020. DOI: 10.48550/arXiv.2010.11929.
9. Ho J., Jain A., Abbeel P. Denoising diffusion probabilistic models. *Advances in Neural Information Processing Systems*. 2020, vol. 33, pp. 6840–6851. DOI: 10.48550/arXiv.2006.11239.
10. Sharma V. K., Kumar V., Sharma S., Pathak S. *Python Programming: A Practical Approach*. CRC Press, 2021. 310 p. DOI: 10.1201/9781003185505.
11. Ramchandani M., Khandare H., Singh P., Rajak P., Suryawanshi N., Jangde A. S., Sahu M. Survey: Tensorflow in Machine Learning. *Journal of Physics: Conference Series*. 2022, vol. 2273, article 012008. DOI: 10.1088/1742-6596/2273/1/012008.
12. Harris J. R., Millman K. J., van der Walt S. J., Gommers R., Virtanen P., Cournapeau D., Wieser E., Taylor J., Berg S., Smith N. J., Kern R., Picus M., Hoyer S., van Kerkwijk M. H., Haldane A., Fernández del Río J., Wiebe M., Peterson P., Gérard-Marchant P., Sheppard K., Reddy T., Weckesser W., Abbasi H., Gohlke C., Oliphant T. E. Array programming with NumPy. *Nature*. 2020, vol. 585, pp. 357-362. DOI: 10.1038/s41586-020-2649-2.

Надійшла (received) 29.11.2025

UDC 004.8

D. V. YAKOVLEV, Student, V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine; e-mail: yakovlevdv31@gmail.com; ORCID: https://orcid.org/0009-0005-4785-6361
M. S. HOLIKOV, Postgraduate student, V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv, Ukraine; e-mail: maksym.holikov@karazin.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4842-7823
V. Y. STRILETS, Candidate of Technical Sciences (PhD), V. N. Karazin Kharkiv National University, Associate Professor at the Department of Computer Systems and Robotics, Kharkiv, Ukraine; e mail: viktoria.strilets@karazin.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2475-1496

ANALYSIS OF THE IMPACT OF PRELIMINARY NOISY IMAGE RESTORATION BY AUTOCODER ON THE ACCURACY OF CNN CLASSIFICATION

The paper investigates the impact of preliminary image restoration using a denoising autoencoder (DAE) on the classification accuracy of a convolutional neural network (CNN) under various types of noise. The relevance of the topic is due to the fact that in real conditions, optical images often contain distortions caused by changes in lighting, vibrations, camera movement, and other factors, which significantly complicates the task of object recognition. Traditional filters do not always provide sufficient cleaning quality and can lead to the loss of important structural features. In this regard, the use of deep neural networks, in particular autoencoders, is a promising direction for improving the robustness of computer vision algorithms to noise of various nature. The study uses the CIFAR-10 dataset and implements a two-component model: an autoencoder for preliminary cleaning and a CNN for classification. The trained autoencoder restores the image structure after exposure to Gaussian, impulse, Poisson, and speckle noise. Three series of experiments were conducted: classification of clean images, classification of noisy data without cleaning, and classification after preliminary restoration by the autoencoder. The results showed that CNN demonstrates an accuracy of 70.37% on clean data, but when noise is introduced, the accuracy drops to 30–59% depending on the type of distortion. After applying the autoencoder, classification accuracy increased to 56–60% for all types of noise, with the greatest improvement observed for Gaussian noise with high dispersion. The results confirm that using an autoencoder as a preliminary restoration step is an effective method for improving classification accuracy and reducing CNN vulnerability to noise. This approach provides better generalization and stability of the system, which is especially important for real-time applications—in particular, in dynamic systems, robotics, autonomous transport, and navigation systems, where the quality of optical data is often unstable. The study demonstrates the promise of integrating restoration and classification models into a single structure to improve the performance of computer vision systems in challenging conditions.

Keywords: autoencoder, convolutional neural network, noise, classification, computer vision, intelligent image analysis.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Яковлев Данило В’ячеславович / Yakovlev Danylo Viacheslavovych
Автор 2 / Author 2: Голіков Максим Сергійович / Holikov Maksym Serhiiovych
Автор 3 / Author 3: Стрілець Вікторія Євгенівна / Strilets Viktoriia Yevhenivna

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.15
УДК 655.3.066.12+004.942

А. В. КУДРЯШОВА, доктор технічних наук, доцент, доцент кафедри систем віртуальної реальності, Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна; e-mail: alona.v.kudriashova@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0496-1381
Ю. Б. СЛІПЕЦЬКИЙ, аспірант кафедри комп'ютерних технологій у видавничо-поліграфічних процесах, Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна; e-mail: yurii.b.slipetskyi@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0003-6931-6767

ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ ВИБОРУ ОПТИМАЛЬНОГО ВАРІАНТУ ДОДРУКАРСЬКОГО ОПРАЦЮВАННЯ ГАЗЕТНИХ ВИДАНЬ

Проаналізовано особливості додрукарського опрацювання газетних видань, як важливого етапу виготовлення періодичної друкованої продукції. Визначено Парето-оптимальні фактори з високим рівнем пріоритетності впливу на якість досліджуваного процесу: розмірні параметри, макетування, композиційно-графічне оформлення, верстання. Здійснено попарне порівняння факторів на основі шкали відносної важливості. Внаслідок нормалізації компонент головного власного вектора матриці попарних порівнянь одержано вагові значення факторів. Здійснено перевірку коректності розв'язання задачі за критеріями нормалізації. Запроєктовано три альтернативи додрукарського опрацювання газетних видань. Ступінь впливу кожного фактора в межах виокремлених альтернатив подано у відсотках. Здійснено порівняння імовірних альтернативних варіантів додрукарського опрацювання газетних видань на основі нечітких відношень переваги за кожним фактором. Сформовано матриці відношень альтернатив, в яких одиниця вказує на наявність переваги або тотожність, а нуль – на її відсутність. Проведено згортання відношень факторів. Одержано першу підмножину недомінованих альтернатив. Наступне згортання здійснено з врахуванням ваг факторів. Одержано значення функцій належності та другу множину недомінованих альтернатив. Реалізовано перетин двох недомінованих множин та отримано функцію належності об'єднаної множини. Значення цієї функції відображають вагомість запроєктованих альтернатив, тобто рівень їхньої оптимальності. Найкращому варіанту додрукарського опрацювання газетних видань належить максимальне значення функції належності. Визначено, що оптимальним варіантом додрукарського опрацювання газетних видань є третій з запроєктованих. На основі запропонованої методики розроблено інформаційну систему для вибору оптимальних альтернатив додрукарського опрацювання газетних видань. Практична цінність дослідження полягає у забезпеченні обгрунтованого вибору ефективного способу додрукарського опрацювання газетних видань та, відповідно, підвищення продуктивності виробничого процесу. Перспективи подальшого розвитку пов'язані з розширенням множини вхідних параметрів за рахунок включення часових і ресурсних обмежень, адаптацією розробленої моделі до умов цифрового видавничого середовища, а також інтеграцією методів нечіткої логіки із сучасними інструментами машинного навчання.

Ключові слова: додрукарське опрацювання, газетне видання, багатофакторна оптимізація, нечітке відношення переваги, розмірні параметри, макетування, композиційно-графічне оформлення, верстання, альтернатива.

Вступ. Газета – це різновид періодичного друкованого видання, що призначене для оперативного інформування широкої читацької аудиторії про події у різних сферах суспільного життя. Тобто, газети виконують функції трансляції новинного контенту, формування громадської думки та культурного збагачення, що зумовлює актуальність дослідження технологічних процесів виготовлення, зокрема додрукарського опрацювання [1]. Протягом останніх років швидкий розвиток медіа, особливо інтернет-сервісів, суттєво змінив ситуацію на ринку друкованих газет. Компанії, які тривалий час працювали за сталими схемами, сьогодні змушені адаптуватися до нових умов: вони шукають сучасні підходи, впроваджують нові технології та змінюють внутрішні процеси, прагнучи не лише зберегти свою аудиторію, а й збільшити ефективність. Технологію газетного виробництва формує складна система процесів, первинним з яких є додрукарське опрацювання [2]. Сучасне підприємство вимагає прийняття швидких рішень в умовах невизначеності. При цьому важливим є врахування базових факторів, що впливають на якість реалізації аналізованого технологічного процесу [3]. Ступінь впливу факторів на процес також може варіюватися залежно від обраного варіанту його виконання. Саме тому потрібно сформувати теоретично виважений підхід до вибору альтернативних варіантів [4]. Багатокритеріальна оптимізація є базовою концепцією в сучасних підходах до прийняття рішень. Застосування даного методу є доцільним при необхідності обрати найкращий варіант серед кількох альтернатив. Суть багатокритеріальної оптимізації полягає в тому, що альтернативи оцінюються не загалом, а з урахуванням кількох окремих характеристик (факторів). Таким чином, багатокритеріальна оптимізація виконує роль не лише інструменту математичного аналізу, а й методологічної основи для комплексного порівняння альтернатив [5, 6].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Сучасні підходи до додрукарського опрацювання газетних видань орієнтовані на активне впровадження цифрових технологій та інноваційних рішень для покращення якості друкованої продукції [7]. У роботі [8] досліджено застосування інформаційних технологій у видавничому процесі. Виокремлено основні етапи розвитку комп'ютерних видавничих систем. Акцентовано увагу на автоматизації операцій, пов'язаних зі створенням, редагуванням та публікацією текстових і графічних матеріалів. Описано значення настільних видавничих систем як інструменту підвищення ефективності технологічних рішень. У [9] розглянуто особливості застосування штучного інтелекту в поліграфії. Окреслено основні переваги, зокрема щодо додрукарського опрацювання: ефективне керування файлами, комплексна перевірка готовності матеріалів до

друку, розширені можливості редагування PDF-документів, а також автоматизація рутинних і трудомістких операцій, таких як конвертація форматів, коригування макетів, кольорокорекція. Загалом дослідження спрямоване на інтеграцію елементів штучного інтелекту в додрукарські процеси та надання всебічного огляду переваг, труднощів і перспектив подальшого розвитку в цій сфері. Натомість у [10] зазначено, що сучасні рішення мають як позитивний, так і негативний вплив на підготовку друкованої продукції. Вказано на тенденцію відмови від коректорів, пробних відбитків та кольоропроби, а також на часткову заміну авторських текстів на матеріали, згенеровані штучним інтелектом. Все це, на думку авторів, сприяє погіршенню якості кінцевого результату.

Публікації також присвячені аналізу основних компонентів додрукарського опрацювання. Наприклад, значна увага приділена формуванню високоякісного візуального контенту газетних видань. У [11] представлено результати контент-аналізу чотирьох сучасних українських друкованих газет із фокусом на візуальні елементи оформлення. За результатами аналізу сформовано перелік чинників, що впливають на якість фотоілюстрацій, які визначають візуальний контент періодичних видань. Ці чинники систематизовані та покладені в основу побудови моделі вагових коефіцієнтів. У результаті розроблено багаторівневу графічну модель, що структурно відображає місце кожного чинника та візуалізує взаємозв'язки між ними. Також досліджено ключовий етап додрукарської підготовки газетних видань – верстання. Робота [12] присвячена виокремленню чинників, що впливають на якість верстання та розробленні моделі їх пріоритетного впливу.

Однак, основна увага дослідників здебільшого присвячена деталізації окремих процесів додрукарської підготовки. Натомість проблема прийняття рішень при виборі оптимального варіанту додрукарського опрацювання газетних видань досі залишається невирішеною.

Мета та завдання дослідження. Метою дослідження є розроблення інформаційної системи для вибору оптимального варіанту додрукарського опрацювання газетних видань на основі нечіткого відношення переваги.

Для досягнення поставленої мети необхідно розв'язати такі завдання:

– визначити оптимальний варіант додрукарського опрацювання газетних видань на основі нечіткого відношення переваги;

– розробити інформаційну систему для визначення оптимального варіанту додрукарського опрацювання газетних видань.

Визначення оптимального варіанту додрукарського опрацювання газетних видань на основі нечіткого відношення переваги. У попередньому дослідженні визначено вагові значення факторів додрукарського опрацювання газетних видань [13]. Вага фактора X_1 (розмірні параметри) становить 200 у. о., X_2 (шрифтове оформлення) – 40 у. о., X_3 (ілюстративне оформлення) – 5 у. о., X_4 (композиційно-графічне оформлення) – 120 у. о., X_5 (верстання) – 80 у. о., X_6 (макетування) – 160 у. о. Представимо співвідношення ваг факторів у вигляді діаграми (рис. 1).

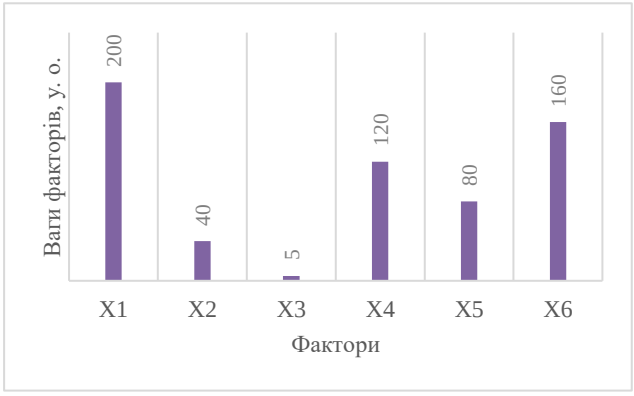

Рис. 1. Співставлення вагових значень факторів

Відповідно до принципу Парето для аналізу достатньо використовувати найдомінантніші фактори. Згідно з рис. 1. Парето-оптимальна множина має вид: $X_P = \{X_1, X_4, X_5, X_6\}$. Решта факторів мають незначний вплив на досліджуваний процес.

Нехай запроєктовано три альтернативні варіанти додрукарського опрацювання газетних видань: A_1, A_2, A_3. Тоді наступним етапом є формування нечітких відношень переваг між альтернативами за виокремленими Парето-оптимальними факторами: X_1 – $A_1 < A_2$, $A_2 = A_3$; X_4 – $A_1 > A_2$, $A_2 > A_3$; X_5 – $A_1 > A_2$, $A_2 > A_3$; X_6 – $A_1 = A_2$, $A_2 < A_3$ [14].

Визначено ваги факторів Парето-оптимальної множини за методом попарного порівняння та на основі шкали за Сааті (табл. 1) [14].

Таблиця 1 – Попарні порівняння факторів

Фактори	X_1	X_2	X_3	X_4
X_1	1	3	5	7
X_2	1/3	1	3	5
X_3	1/5	1/3	1	3
X_4	1/7	1/5	1/3	1

Обчисливши значення нормалізованого головного власного вектора матриці одержано такі уточнені ваги: $w_1 = 0,563$; $w_2 = 0,263$; $w_3 = 0,117$; $w_4 = 0,055$.

Критерії нормалізації знаходяться в допустимих межах, тож ваги факторів є коректними та не потребують додаткових експертних оцінок.

Для визначення множини недомінованих альтернатив $M_1 = \bigcap_{j=1}^{n} X_j$ за нечіткими відношеннями переваги необхідно обчислити значення функцій належності при умові:

$$\mu_j\left(A_i,A_j\right)=\begin{cases}1,\text{if } x_j\left(A_i\right)\geq x_j\left(A_j\right),\text{then}\left(A_i,A_j\right)\in X_j\\0,\text{ if }\left(A_i,A_j\right)\notin X\end{cases}. \quad (1)$$

Сформовано матриці відношення стосовно виокремлених альтернатив (табл. 2).

Таблиця 2 – Матриці відношення для X_j

$\mu_{X_j}\left(A_i,A_j\right)$	A_i/A_j	A_1	A_2	A_3
$\mu_{X_1}\left(A_i,A_j\right)$	A_1	1	0	0
	A_2	1	1	1
	A_3	1	1	1
$\mu_{X_4}\left(A_i,A_j\right)$	A_1	1	1	1
	A_2	0	1	1
	A_3	0	0	1
$\mu_{X_5}\left(A_i,A_j\right)$	A_1	1	1	1
	A_2	0	1	1
	A_3	0	0	1
$\mu_{X_6}\left(A_i,A_j\right)$	A_1	1	1	0
	A_2	1	1	0
	A_3	1	1	1

Тоді функція належності для згортки M_1 визначається згідно виразу:

$$\mu_{M_1}\left(A_i,A_j\right)=\min\left\{\mu_1\left(A_i,A_j\right),...,\mu_n\left(A_i,A_j\right)\right\} \quad (2)$$

Відповідно, матриця відношень для згортки M_1 має вид (табл. 3):

Таблиця 3 – Матриця відношення для M_1

$\mu_{M_i}\left(A_i,A_j\right)$	A_i/A_j	A_1	A_2	A_3
$\mu_{M_1}\left(A_i,A_j\right)$	A_1	1	0	0
	A_2	0	1	0
	A_3	0	0	1

Підмножина недомінованих альтернатив обчислюється за формулою:

$$\mu_{M_1}^{nd}\left(A\right)=1-\sup\left\{\mu_{M_1}\left(A_i,A_i\right)-\mu_{M_1}\left(A_i,A_j\right)\right\} \quad (3)$$

Внаслідок підставлення значень з табл. 3. у вираз (3) отримано:

$$\mu_{M_1}^{nd}\left(A_1\right)=1-\sup\left\{0-0;0-0\right\}=1;$$

$$\mu_{M_1}^{nd}\left(A_2\right)=1-\sup\left\{0-0;0-0\right\}=1;$$

$$\mu_{M_1}^{nd}\left(A_3\right)=1-\sup\left\{0-0;0-0\right\}=1.$$

$$\mu_{M_1}^{nd}\left(A\right)=\left[1;1;1\right]$$

Визначено значення функцій належності для згортки M_2 з врахуванням ваг факторів за формулою:

$$\mu_{M_2}\left(A_i,A_j\right)=\sum_{j=1}^{4}w_j\mu_j\left(A_i,A_i\right) \quad (4)$$

Одержано значення функцій належності:

$$\mu_{M_2}\left(A_1,A_2\right)=0,435;$$

$$\mu_{M_2}\left(A_1,A_3\right)=0,380;$$

$$\mu_{M_2}\left(A_2,A_1\right)=0,618;$$

$$\mu_{M_2}\left(A_2,A_3\right)=0,943;$$

$$\mu_{M_2}\left(A_3,A_1\right)=0,618;$$

$$\mu_{M_2}\left(A_3,A_2\right)=0,618.$$

Матриця відношення для згортки M_2 подана у табличному вигляді (табл. 4).

Таблиця 4 – Матриця відношення для M_2

$\mu_{M_i}\left(A_i,A_j\right)$	A_i/A_j	A_1	A_2	A_3
$\mu_{M_2}\left(A_i,A_j\right)$	A_1	1	0,435	0,380
	A_2	0,618	1	0,943
	A_3	0,618	0,618	1

Для визначення множини недомінованих альтернатив використано вираз:

$$\mu_{M_2}^{nd}\left(A\right)=1-\sup\left\{\sum_{j=1}^{4}\mu_{M_1}\left(A_i,A_i\right)-\mu_{M_1}\left(A_i,A_j\right)\right\} \quad (5)$$

У результаті обчислень отримано такі множини:

$$\mu_{M_2}^{nd}\left(A_1\right)=1-\sup\begin{Bmatrix}(0,618-0,435);\\(0,618-0,380)\end{Bmatrix}=0,762$$

$$\mu_{M_2}^{nd}\left(A_2\right)=1-\sup\begin{Bmatrix}(0,435-0,618);\\(0,618-0,943)\end{Bmatrix}=1$$

$$\mu_{M_2}^{nd}\left(A_3\right)=1-\sup\begin{Bmatrix}(0,380-0,618);\\(0,943-0,618)\end{Bmatrix}=0,675$$

$$\mu_{M_2}^{nd}\left(A\right)=\left[0,762;1;0,675\right]$$

Для визначення оптимальної альтернати необхідно здійснити перетин $M_{nd}=M_1^{nd}\cap M_2^{nd}$. Остаточна функція належності є такою: $\mu_M^{nd}\left(A\right)=\left[0,762;1;0,675\right]$. Найкращий варіант додрукарського опрацювання газетних видань обирається за найвищим значенням функції належності, тобто альтернатива A_2 є оптимальною.

Розроблення інформаційної системи. Розроблено інформаційну систему для порівняльного аналізу трьох технологічних альтернатив з метою визначення найбільш раціонального варіанту додрукарського опрацювання газетних видань.

Програма реалізує методологію багатокритеріального прийняття рішень на основі теорії нечітких множин та парного порівняння альтернатив. Основна функція системи полягає в опрацюванні експертних оцінок за чотирма ключовими критеріями: розмірні параметри видання, композиційно-графічне оформлення, верстання та макетування. Інтерфейс програми та приклад обчислень представлено на рис. 2.

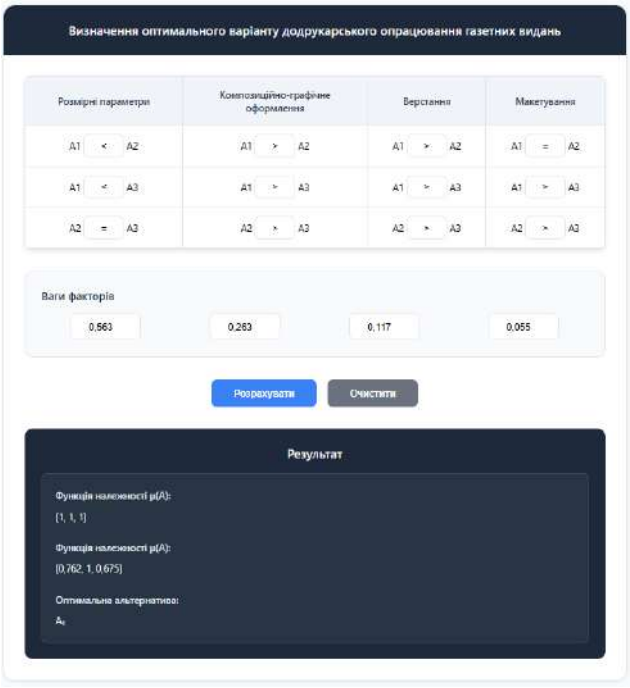

Рис. 2. Інтерфейс розробленої інформаційної системи

Інформаційна система побудована на базі сучасних веб-технологій. Основу архітектури складають три фундаментальні компоненти: HTML5, CSS3, JavaScript.

Користувачам надається можливість введення експертних оцінок у вигляді символьних позначень відношень переваги між альтернативами. Для кожного з чотирьох критеріїв оцінювання система дозволяє встановити відносини «більше», «менше» або «дорівнює» між парами альтернатив.

Додатково забезпечується можливість введення вагових коефіцієнтів для кожного критерію. Сума вагових коефіцієнтів повинна дорівнювати одиниці для забезпечення математичної коректності розрахунків.

Висновки. У дослідженні запропоновано методику визначення оптимального варіанту додрукарського опрацювання газетних видань з кількох можливих. Вона базується на виокремленні нечітких відношень переваги альтернатив за Парето-оптимальними факторами досліджуваного процесу. Виявлено, що з трьох запроєктованих альтернативних варіантів оптимальним є A_2 з функцією належності $\mu_M^{nd}(A_2) = [1]$.

На основі багатокритеріальної оптимізації за нечіткими відношеннями переваги розроблено інформаційну систему для визначення оптимального варіанту додрукарського опрацювання газетних видань. Користувач має змогу самостійно проєктувати альтернативи, вводячи відношення між ними та вказувати важливість зазначених факторів. Основним обмеженням є неможливість розширення переліку факторів, що обумовлено особливостями обчислень.

Розроблена система має практичне значення для фахівців поліграфічної галузі та редакційно-видавничих підприємств, які займаються виробництвом газетної продукції. Використання програми особливо доцільне при плануванні нових видавничих проєктів, модернізації існуючих технологічних ліній та прийнятті стратегічних рішень щодо розвитку виробничих потужностей. Математично обґрунтований підхід до вибору альтернатив зменшує суб'єктивність прийняття рішень та підвищує ефективність використання ресурсів підприємства.

Список використаної літератури

1. Гавенко С. Ф., Сельменська З. М., Кулік Л. Й., Назар І. М. *Технологія газетно-журнального виробництва*. Львів: УАД, 2009. 304 с.
2. Alvarez Casanova C. C. *A study of production workflows, technology and hybrid printing models in small newspaper companies.* Rochester Institute of Technology, 2008. 98 p.
3. Takemura K. *Behavioral decision theory.* Springer Singapore, 2021. 394 p.
4. Pikh I., Senkivskyy V., Sikora L., Lysa N., Kudriashova A. Automated system for evaluating alternatives for developing innovative IT project. *Applied Sciences.* 2025. Vol. 15 (3). 1167.
5. Negrin I., Kripka M., Yepes V. Multi-criteria optimization for sustainability-based design of reinforced concrete frame buildings. *Journal of Cleaner Production.* 2023. Vol. 425. 139115.
6. Elkadeem M. R., Younes A., Sharshir S. W., Campana P. E., Wang S. Sustainable siting and design optimization of hybrid renewable energy system: A geospatial multi-criteria analysis. *Applied Energy.* 2021. Vol. 295. 117071.
7. Snyder M. Digital Prepress: Issues and solutions for the preparation of print. *Computer graphics and multimedia: Applications, problems and solutions.* 2004. P. 24–39.
8. Manzura M. Using modern information technologies in publishing. *Web of Scientists and Scholars: Journal of Multidisciplinary Research.* Vol. 3 (5). P. 260–264.
9. Pavlović Ž., Zeljković Ž., Dumnić B., Anđelković A., Premčevski V. Reshaping the future of prepress with artificial intelligence. *The First International Conference FUTURE-BME.* 2024. P. 926–933.
10. Shpak V., Grigorenko M. Publishing business: peculiarities of the interaction of publishing houses and printing houses. *Modern science: multidisciplinary discourses.* 2024. P. 101–113.
11. Kovalskyi B., Dubnevych M., Holubnyk T., Mayik L., Selmenska Z. The information technology for the formation of high-quality visual content of newspaper publications. *IntelITSIS*. 2024. P. 52–71.
12. Selmenska Z., Plakhtyna Z., Dubnevych M., Khamula O. Model of the hierarchy of quality factor criteria layout processes. *IntelITSIS.* 2025. P. 88–98.
13. Піскозуб Й. З., Кудряшова А. В., Сліпецький Ю. Б. Ранжування критеріїв додрукарського опрацювання газетних видань. *Поліграфія і видавнича справа.* 2024. № 1 (87). С. 53–60.
14. Кудряшова А. В., Сліпецький Ю. Б. Багатофакторний вибір альтернатив додрукарського опрацювання газетних видань. *Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах.* 2025. № 2. С. 18–22.

References (transliterated)

1. Havenko S. F., Selmenska Z. M., Kulik L. Y., Nazar I. M. *Tekhnolohiia hazetno-zhurnalnoho vyrobnytstva* [Technology of

newspaper and magazine production]. Lviv, UAD Publ., 2009. 304 p. (In Ukr.).
2. Alvarez Casanova C. C. *A study of production workflows, technology and hybrid printing models in small newspaper companies.* Thesis. Rochester Institute of Technology, 2008. 98 p.
3. Takemura K. *Behavioral decision theory.* Singapore, Springer, 2021. 394 p.
4. Pikh I., Senkivskyy V., Sikora L., Lysa N., Kudriashova A. Automated system for evaluating alternatives for developing innovative IT project. *Applied Sciences.* 2025, vol. 15, no. 3, article 1167.
5. Negrin I., Kripka M., Yepes V. Multi-criteria optimization for sustainability-based design of reinforced concrete frame buildings. *Journal of Cleaner Production.* 2023, vol. 425, article 139115.
6. Elkadeem M. R., Younes A., Sharshir S. W., Campana P. E., Wang S. Sustainable siting and design optimization of hybrid renewable energy system: A geospatial multi-criteria analysis. *Applied Energy.* 2021, vol. 295, article 117071.
7. Snyder M. Digital prepress: Issues and solutions for the preparation of print. *Computer Graphics and Multimedia: Applications, Problems and Solutions.* 2004, pp. 24–39.
8. Manzura M. Using modern information technologies in publishing. *Web of Scientists and Scholars: Journal of Multidisciplinary Research.* vol. 3, no. 5, pp. 260–264.
9. Pavlović Ž., Zeljković Ž., Dumnić B., Anđelković A., Premčevski V. Reshaping the future of prepress with artificial intelligence. *The First International Conference FUTURE-BME.* 2024, pp. 926–933.
10. Shpak V., Grigorenko M. Publishing business: peculiarities of the interaction of publishing houses and printing houses. *Modern Science: Multidisciplinary Discourses.* 2024, pp. 101–113.
11. Kovalskyi B., Dubnevych M., Holubnyk T., Mayik L., Selmenska Z. The information technology for the formation of high-quality visual content of newspaper publications. *IntelITSIS.* 2024, pp. 52–71.
12. Selmenska Z., Plakhtyna Z., Dubnevych M., Khamula O. Model of the hierarchy of quality factor criteria layout processes. *IntelITSIS.* 2025, pp. 88–98.
13. Piskozub Y. Z., Kudriashova A. V., Slipetskyi Yu. B. Ranzhuvannia kryteriiv dodrukarskoho opratsuvannia hazetnykh vydan [Ranking of criteria for prepress processing of newspaper editions]. *Polihrafiia i vydavnycha sprava* [Printing and Publishing]. 2024, no. 1 (87), pp. 53–60. (In Ukr.).
14. Kudriashova A. V., Slipetskyi Yu. B. Bahatofaktornyi vybir alternativ dodrukarskoho opratsuvannia hazetnykh vydan [Multifactor selection of alternatives for prepress processing of newspaper editions]. *Vymiriuvalna ta obchysliuvalna tekhnika v tekhnolohichnykh protsesakh* [Measuring and Computer Equipment in Technological Processes]. 2025, no. 2, pp. 18–22. (In Ukr.).

Надійшла (received) 07.07.2025

UDC 655.3.066.12+004.942

A. V. KUDRIASHOVA, Doctor of Technical Sciences, Docent, Lviv Polytechnic National University, Associate Professor at the Department of Virtual Reality Systems, Lviv, Ukraine; e-mail: alona.v.kudriashova@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0496-1381

YU. B. SLIPETSKYI, Postgraduate, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine; e mail: yurii.b.slipetskyi@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0003-6931-6767

INFORMATION SYSTEM FOR SELECTING THE OPTIMAL PREPRESS PROCESSING OPTION FOR NEWSPAPER PUBLICATIONS

The paper analyzes the specific features of prepress processing of newspaper publications as a crucial stage in the production of periodical print media. Pareto-optimal factors with a high level of priority in influencing the quality of the studied process are identified: dimensional parameters, layout design, compositional and graphical formatting, and typesetting. Pairwise comparison of the factors is performed using a relative importance scale. As a result of the normalization of the principal eigenvector components of the pairwise comparison matrix, the weight coefficients of the factors are determined. The correctness of the solution is verified according to normalization criteria. Three alternatives for prepress processing of newspaper publications are designed. The influence level of each factor within the defined alternatives is presented as percentages. A comparison of the probable alternative options for prepress processing is carried out using fuzzy preference relations for each factor. Relation matrices of the alternatives are constructed, where a value of one indicates the presence of a preference or equivalence, and zero indicates its absence. Aggregation of factor relations is conducted, resulting in the first subset of non-dominated alternatives. Further aggregation takes into account the factor weights, leading to the calculation of membership functions and the derivation of a second subset of non-dominated alternatives. The intersection of the two non-dominated subsets is implemented, and a membership function of the combined set is obtained. The values of this function reflect the significance of the designed alternatives, that is, their level of optimality. The optimal prepress processing option for newspaper publications is identified as the third among the proposed alternatives. Based on the proposed methodology, an information system has been developed to support the selection of optimal alternatives for prepress processing of newspaper publications. The practical value of the study lies in providing a reasoned approach to selecting an effective prepress processing method for newspapers, thereby enhancing production efficiency. Future research prospects include expanding the set of input parameters by incorporating time and resource constraints, adapting the proposed model to a digital publishing environment, and integrating fuzzy logic methods with modern machine learning tools.

Keywords: prepress processing, newspaper publication, multi-factor optimization, fuzzy preference relation, dimensional parameters, layout design, compositional and graphical formatting, typesetting, alternative.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Кудряшова Альона Вадимівна / Kudriashova Alona Vadymivna
Автор 2 / Author 2: Сліпецький Юрій Богданович / Slipetskyi Yurii Bohdanovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.16
UDC 004.94+655

A. V. KUDRIASHOVA, Doctor of Technical Sciences, Docent, Lviv Polytechnic National University, Associate Professor at the Department of Virtual Reality Systems, Lviv, Ukraine; e-mail: alona.v.kudriashova@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0496-1381
T. I. OLIYARNYK, Postgraduate, Lviv Polytechnic National University, Lviv, Ukraine; e mail: taras.i.oliiarnyk@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0005-0873-6674

DETERMINATION OF THE PRIORITY OF RASTER IMAGE QUALITY FACTORS USING THE RANKING METHOD

Theoretical principles regarding the quality of raster images are provided. A wide range of application areas of raster graphic information is defined, including education, medicine, and printing. An analysis of recent studies and publications is conducted. The aim and main objectives of the research are formulated. A methodological approach to identifying the priority levels of factors influencing raster image quality based on ranking is demonstrated. A set of influencing factors is distinguished, including resolution, color depth, color model, file format, file size, image dimensions, compression level, brightness, saturation, and sharpness. To structure the interrelationships among these parameters, predicate logic constructions are applied. It is established that certain factors may exert both direct and indirect influence on other elements. Tables are developed to represent the connections for each factor. Hierarchical trees of direct and indirect influences and dependencies are constructed. An example of hierarchical trees for one of the selected factors is presented. Based on the analysis of the structure of interconnections, the ranking of quality factors is carried out. For this purpose, the number of each type of connection is counted, and corresponding weight coefficients are introduced. Positive weight values are assigned to influences, while negative ones are assigned to dependencies. The importance scores of the factors are calculated. A normalization of the values is performed to transform the scale into a positive domain. A final evaluation is conducted, taking into account the normalization coefficient. Factor ranks and the corresponding levels of priority are determined. Input data and ranking results are presented in tabular form. A model that reflects the priority levels of influencing factors on raster image quality is developed. The obtained results can be applied for image quality assessment based on fuzzy logic and machine learning methods, followed by the development of a corresponding fuzzy system.

Keywords: ranking, factor, priority, raster image, quality assessment, priority influence model, interrelation between factors, direct influence, indirect influence.

Introduction. A raster image is defined as a digital representation of visual information in the form of a regular matrix of pixels. Each pixel is assigned numerical values of color and brightness. However, the quality of the image is influenced by technical parameters such as color model, resolution, color depth, and others. It is noted that all parameters have different degrees of influence on quality [1].

The application of raster images covers numerous domains, including education, medicine, and printing. In educational e-textbooks and instructional visualizations, clarity and color accuracy are considered essential for conveying information. In medicine, raster formats are used to ensure precise rendering of CT, ultrasound, and X-ray results, where each pixel may contain critically important diagnostic data. In the printing industry, image quality determines the clarity and color accuracy of advertising, newspaper, magazine, or book products [2].

In this context, the need for formalizing the priority of quality-influencing factors is recognized. One of the modern and reliable methods for determining their significance is represented by ranking.

Literature review. Recent scientific studies indicate the active development of methods for image assessment, restoration, and optimization. Significant attention is paid to identifying and describing the key parameters of image quality.

In [3], a model for image restoration based on the Swin Transformer is proposed. This study addresses image quality issues related to resolution, noise, and artifacts. In [4], an image reconstruction algorithm for medical purposes is developed, which combines noise reduction and resolution enhancement functions based on a neural network model. According to clinical test results, the model provides significantly higher diagnostic performance compared to classical reconstruction methods. Study [5] focuses on scanned documents at three resolution levels – 75, 150, and 300 dpi. The results show that structural detail in images is significantly improved at 300 dpi. Thus, studies [3–5] confirm the importance of high resolution for accurate reproduction of fine details.

A separate category of research is devoted to the specifics of image rendering in virtual and augmented reality. In particular, [6] introduces a model for evaluating image quality in the high-dynamic environment of AR/VR displays. The authors note that classical metrics fail to consider the distortions characteristic of this type of visualization, such as geometric deformation effects and focal depth changes.

In [7], image quality is studied through psychophysical tests. Subjective perception of quality varies depending on contrast, colorfulness, and sharpness. The authors systematically modify these parameters and obtain data that allow the construction of an image quality model. The findings in [8] demonstrate that the use of lossy compression algorithms (JPEG, JPEG 2000, JPEG XL) leads to the appearance of artifacts that negatively affect quality. In [9], a method is presented that analyzes gradient and texture distortions. The results indicate that traditional IQA metrics often fail to detect subtle compression defects. This study emphasizes the need to consider compression as a key quality factor.

Several studies also focus on file format comparison [10, 11]. For example, comparisons of AVIF, JPEG XL,

and WebP reveal that AVIF achieves minimal file size without loss of sharpness, color depth, or saturation. JPEG XL offers flexible options for preserving original images and supports a wide color gamut (XYB), while AVIF preserves gradients better. Study [12] highlights the importance of converting from RGB to CIELab to enhance the perception of brightness and saturation in specific environments. This underlines the importance of file format and color model for overall quality.

Study [13] also emphasizes that various factors, including contrast, saturation, and sharpness, exert different effects on perception by both human users and machines.

An important research direction is associated with the development of combined quality metrics. Study [14] proposes a new generalized metric that integrates FSIM, SSIM, and VIF. Validation is conducted on the TID2013 and PIPAL datasets. These findings support the relevance of constructing composite quality assessments as alternatives to individual criteria.

All mentioned works confirm that raster image quality is determined by a set of interrelated factors. However, insufficient attention is paid to the development of comprehensive models for parameter significance. This highlights the relevance of research aimed at ranking quality parameters and determining their priority.

The aim and objectives of the study. The aim of the study has been defined as the determination of ranks and priority levels of factors that influence the quality of raster images using the ranking method.

To achieve this aim, the following tasks have been set:

– hierarchical trees of interrelations among raster image quality factors have been developed;

– priority levels of raster image quality factors have been identified, and a model of priority influence of these factors has been constructed.

Development of hierarchical trees of interrelations between factors. In a previous study, a set of factors influencing raster image quality is distinguished [1]: $I=\{I_1, I_2, I_3, I_4, I_5, I_6, I_7, I_8, I_9, I_{10}\}$, where I_1 – resolution, I_2 – color depth, I_3 – color model, I_4 – file format, I_5 – file size, I_6 – image dimensions, I_7 – compression, I_8 – brightness, I_9 – saturation, I_{10} – sharpness. These factors represent the main parameters and characteristics of images. Undoubtedly, some factors are dependent on each other; that is, a factor I_i can influence factor I_j. It is evident that under such conditions, I_j depends on I_i. Factor I_i exerts an indirect influence on I_k if I_i directly influences I_j, and I_j in turn influences I_k. If I_i directly influences both I_j and I_k, and I_j also directly influences I_k, then I_i is considered to exert both direct and indirect influence on I_k. To formalize these statements, predicate logic constructions are used: $\xrightarrow{(1)}$ – direct influence (first-order influence); $\xrightarrow{(2)}$ – indirect influence (second-order influence); $\xleftarrow{(1)}$ – direct dependence (first-order dependence); $\xleftarrow{(2)}$ – indirect dependence (second-order dependence); $\wedge$ – logical conjunction (logical "and"); $\exists$ – existential quantifier ("there exists such $I_j \in I$, that..."); $\Leftrightarrow$ – logical equivalence [15]. Expressions reflecting the principles of forming connections between factors for $I_i, I_j, I_k \in I$ are formulated as follows:

$$\begin{gathered} I_i \xrightarrow{(1)} I_j;\ I_j \xleftarrow{(1)} I_i; \\ I_i \xrightarrow{(2)} I_k \Leftrightarrow \exists I_j \in I : I_i \xrightarrow{(1)} I_j \wedge I_j \xrightarrow{(1)} I_k; \\ I_k \xleftarrow{(2)} I_i \Leftrightarrow \exists I_j \in I : I_k \xleftarrow{(1)} I_j \wedge I_j \xleftarrow{(1)} I_i. \end{gathered} \quad (1)$$

The interrelations of raster image quality factors are presented in Table 1. Experts from the subject area are involved in determining the sets of dependent factors [16]. The absence of a connection is indicated by the symbol ∅.

Table 1 – Direct influences of factors

Analyzed Factor	Set of Dependent Factors
I_1	$\{I_5, I_6, I_{10}\}$
I_2	$\{I_5, I_8, I_9\}$
I_3	$\{I_2, I_4, I_9\}$
I_4	$\{I_5, I_7, I_8, I_{10}\}$
I_5	∅
I_6	$\{I_5\}$
I_7	$\{I_5, I_{10}\}$
I_8	∅
I_9	∅
I_{10}	∅

Taking into account second-order transitive relationships based on the data from Table 1, sets of indirect dependencies are formed (Table 2).

Table 2 – Indirect Influences of the Factors

Analyzed Factor	Set of Dependent Factors
I_1	$\{I_5\}$
I_2	∅
I_3	$\{I_5, I_7, I_8, I_9, I_{10}\}$
I_4	$\{I_5, I_{10}\}$
I_5	∅
I_6	∅
I_7	∅
I_8	∅
I_9	∅
I_{10}	∅

Based on the data from Table 1 and Table 2, hierarchical connection trees are developed, which

visualize first- and second-level influences and dependencies.

These trees serve as a convenient tool for calculating the number of relationships.

The tree diagrams for the selected factor are presented in Fig. 1, as it is the most illustrative in terms of the number and diversity of established connections.

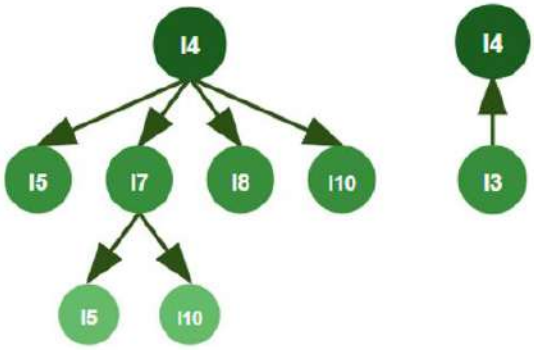

Fig. 1. Hierarchical trees of direct and indirect connections for factor I_4

Similar visualizations are constructed for the remaining factors. These hierarchical trees serve as the foundation for subsequent ranking.

Determination of Priority Levels of Factors. The determination of the ranks of factors affecting raster image quality is carried out based on the weight coefficients $W = \{w_1, w_2, ..., w_n\}$, where n is defined as the number of factors. A weight coefficient w_{ij} is interpreted as the share of a factor's influence on the overall result. At least one factor is identified for which the weight value w_{ij} is the maximum.

Initial ranks are assigned based on the number of incoming and outgoing arcs in the graph. The types of relationships (influence/dependence) and their order (direct or indirect) are also recorded. Each factor is characterized by a different level of influence; a situation of full equivalence (i. e. $w_{ij} = w_{ik}$) is considered impossible. This condition ensures the determinacy of the hierarchy and allows the avoidance of multiple interpretation scenarios.

To account for both direct and indirect influences and dependencies, an extended weighting system is introduced. Let x_{ij} denote the number of connections of a certain type for the j-th factor, where $i = 1$ corresponds to direct influences, $i = 2$ to indirect influences, $i = 3$ to direct dependencies, and $i = 4$ to indirect dependencies. In this context, the weights of influences always take positive values $(w_1 > 0, w_2 > 0, w_2 = w_1/2)$, while the weights of dependencies are assigned negative values $(w_3 < 0, w_4 = w_3/2)$. It is considered reasonable to define that $|w_1| = |w_2|$ and $|w_3| = |w_4|$, since influences and dependencies differ in direction but are assumed to possess equal importance in absolute terms. Based on the above theoretical assumptions, the following values are adopted: $w_1 = 10$, $w_2 = 5$, $w_3 = -10$, $w_4 = -5$. The final weight of a factor is calculated by taking into account all types of connections using the following formula:

$$I_{ij} = \sum_{i=1}^{4} \sum_{j=1}^{n} x_{ij} w_i. \quad (2)$$

The main input data and the results of calculations according to the proposed methodology are presented in Table 3.

Since the weights w_1 and w_2 are positive, while w_3 and w_4 are negative, the following inequalities are logically observed: $I_{1j} > 0$, $I_{2j} > 0$, $I_{3j} < 0$ and $I_{4j} < 0$. To normalize and shift the scale into the positive domain, the following expression is used:

$$\triangle_j = \max |I_{3j}| + \max |I_{4j}|, (j = 1, 2, ..., n). \quad (3)$$

The final normalized weight values are calculated as follows:

$$I_{Fj} = \sum_{i=1}^{4} \sum_{j=1}^{10} (x_{ij} w_i + \triangle_j). \quad (4)$$

The highest total weight of a factor I_{Fj} corresponds to the highest rank value R_j. The priority level of a factor P_j is defined as the reciprocal of its rank R_j, meaning that the most influential factor is the one with the maximum rank [15].

Based on the factor priorities presented in Table 3, a hierarchical model of factor importance is constructed (Fig. 2).

Table 3 – Ranking of raster image quality factors

Factor j	x_{1j}	x_{2j}	x_{3j}	x_{4j}	I_{1j}	I_{2j}	I_{3j}	I_{4j}	I_{Fj}	Rank R_j	Priority P_j
1	3	1	0	0	30	5	0	0	105	8	3
2	3	0	1	0	30	0	-10	0	90	7	4
3	3	7	0	0	30	35	0	0	135	10	1
4	4	2	1	0	40	10	-10	0	110	9	2
5	0	0	5	4	0	0	-50	-20	0	1	10
6	1	0	1	0	10	0	-10	0	70	5	6
7	2	0	1	1	20	0	-10	-5	75	6	5
8	0	0	2	2	0	0	-20	-10	40	3	8
9	0	0	2	1	0	0	-20	-5	45	4	7
10	0	0	3	2	0	0	-30	-10	30	2	9

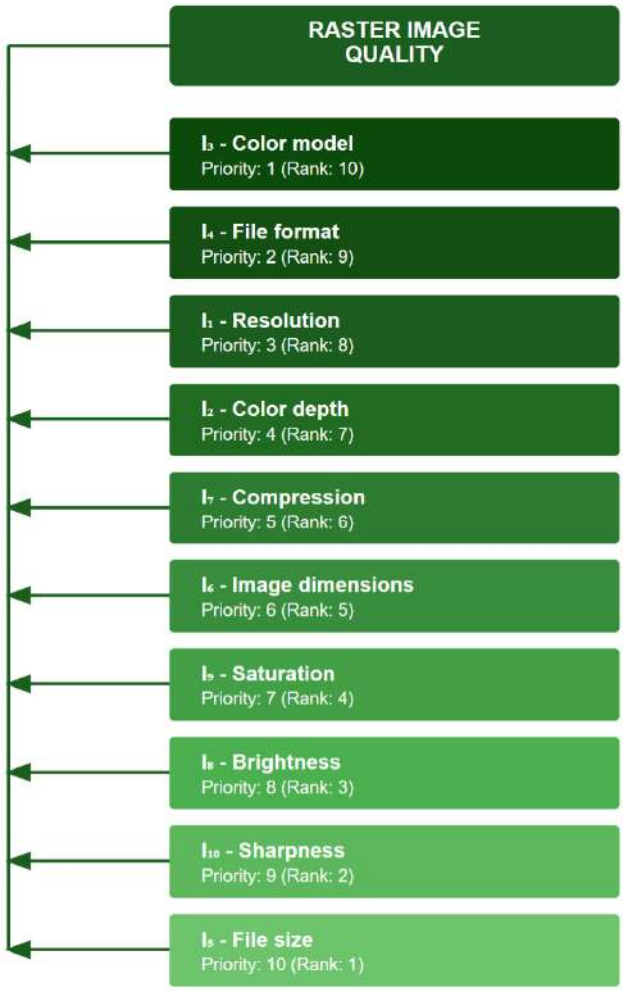

Fig. 2. Priority model of raster image quality factors

For the analyzed process, the most significant influence is exerted by factor I_3. The next in priority are considered to be I_4 (priority 2, rank 9) and I_1 (priority 3, rank 8). These factors are recognized as playing a crucial role in maintaining the technical parameters of the image and ensuring cross-platform compatibility. Medium-level importance is assigned to I_2, I_7 and I_6, which receive intermediate priority values (from 4 to 6), reflecting their relevance both to hardware rendering of color components and to the efficiency of graphic data storage and transmission. The lowest priorities are attributed to I_9, I_8, I_{10} and I_5 (ranks from 4 to 1). The reduced importance of these factors within the overall set is explained by their modifiability during post-processing without significant degradation of general image quality.

Conclusions. The ranking of ten key factors affecting raster image quality is carried out. In order to formalize the interrelation system among resolution, color depth, color model, file format and size, image dimensions, compression level, brightness, saturation, and sharpness, hierarchical trees of influences and dependencies are constructed. Based on the ranking results, it is found that the most influential factor on image quality is the color model $\left(R_j = 10, P_j = 1\right)$, while the least influential one is the file size $\left(R_j = 1, P_j = 10\right)$. A clear hierarchy of raster image quality factors is obtained and is presented through a priority-based factor model.

The main limitation of the study is associated with the potential subjectivity of experts when defining the set of major factors influencing raster image quality.

Future research directions include the incorporation of linguistic descriptions of relationship types by introducing additional coefficients, as well as the refinement of factor weights through multi-criteria optimization. The practical value of this work is seen in providing a theoretical foundation for the development of an interactive system for determining the significance of image quality factors.

References

1. Піскозуб Й. З., Кудряшова А. В., Оліярник Т. І. Модель факторів впливу на якість цифрових зображень. *Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах.* 2024. № 2. С. 107–111.
2. Kudriashova A., Pikh I., Senkivskyy V., Oliyarnyk T., Bilyk O. *Designing an intelligent system for digital image classification. 6th International Workshop on Intelligent Information Technologies & Systems of Information Security*. 2025. Vol. 3963. P. 208–218.
3. Liang J., Cao J., Sun G., Zhang K., Van Gool L., Timofte R. Swinir: Image restoration using swin transformer. *IEEE/CVF International Conference on Computer Vision.* 2021. P. 1833–1844.
4. Park J., Hwang D., Kim K. Y., Kang S. K., Kim Y. K., Lee J. S. Computed tomography super-resolution using deep convolutional neural network. *Physics in Medicine & Biology*. 2018. Vol. 63 (14). 145011.
5. Negrin I., Kripka M., Yepes V. Multi-criteria optimization for sustainability-based design of reinforced concrete frame buildings. *Journal of Cleaner Production.* 2023. Vol. 425. 139115.
6. Eybposh M. H., Cai C., Moossavi A. et al. ConIQA: A deep learning method for perceptual image quality assessment with limited data. *Sci Rep.* 2024. Vol. 14. 20066.
7. Tian D., Khan M. U., Luo M. R. The Development of three image quality evaluation metrics based on a comprehensive dataset. *Color and Imaging Conference.* 2021. Vol. 29. P. 77–82.
8. Jamil S. Review of image quality assessment methods for compressed images. *Journal of Imaging.* 2024. Vol. 10 (5). 113.
9. Zhang Z., Wu W., Cheng Y., Min X., Zhai G. Perceptual quality assessment for fine-grained compressed images. *Journal of Visual Communication and Image Representation.* 2023. Vol. 90. 103696.
10. Testolina M., Upenik E., Sneyer J., Ebrahimi T. Towards JPEG AIC part 3: visual quality assessment of high to visually lossless image coding. *Applications of Digital Image Processing XLV.* 2022. Vol. 12226. P. 90–98.
11. Dornauer B., Felderer M. Web image formats: Assessment of their real-world-usage and performance across popular web browsers. *International Conference on Product-Focused Software Process Improvement.* 2023. P. 132–147.
12. Chen T., Yang X., Li N. et al. Underwater image quality assessment method based on color space multi-feature fusion. *Sci Rep.* 2023. Vol. 13. 16838.
13. Li C., Tian Y., Ling X., Zhang Z., Duan H., Wu H., Jia Z., Liu X., Min X., Lu G., Lin W., Zhai G. Image quality assessment: From human to machine preference. *Computer Vision and Pattern Recognition Conference.* 2025. P. 7570–7581.
14. Frackiewicz M, Machalica Ł, Palus H. New combined metric for full-reference image quality assessment. *Symmetry.* 2024. Vol. 16 (12).1622.
15. Сеньківський В. М., Кудряшова А. В. *Моделі інформаційної технології проєктування післядрукарських процесів* : монографія. Львів, УАД, 2022. 204 с.
16. Кудряшова А. В., Сельменський Р. А. Роль онтології в оцінюванні компетентності експертів. Методика опрацювання експертних висновків щодо факторів впливу на якість післядрукарського опрацювання книжкових видань. *Поліграфія і видавнича справа.* 2022. № 2 (84). С. 36–43.

References (transliterated)

1. Piskozub Y. Z., Kudriashova A. V., Oliyarnyk T. I. Model faktoriv vplyvu na yakist tsyfrovykh zobrazhen [Model of factors affecting digital image quality]. *Vymiriuvalna ta obchysliuvalna tekhnika v tekhnolohichnykh protsesakh* [Measuring and Computer Equipment in Technological Processes]. 2024, vol. 2, pp. 107–111. (In Ukr.).
2. Kudriashova A., Pikh I., Senkivskyy V., Oliyarnyk T., Bilyk O. Designing an intelligent system for digital image classification. *6th International Workshop on Intelligent Information Technologies & Systems of Information Security.* 2025, vol. 3963, pp. 208–218.
3. Liang J., Cao J., Sun G., Zhang K., Van Gool L., Timofte R. Swinir: Image restoration using swin transformer. *IEEE/CVF International Conference on Computer Vision*. 2021, pp. 1833–1844.
4. Park J., Hwang D., Kim K. Y., Kang S. K., Kim Y. K., Lee J. S. Computed tomography super-resolution using deep convolutional neural network. *Physics in Medicine & Biology*. 2018, vol. 63, no. 14, article 145011.
5. Negrin I., Kripka M., Yepes V. Multi-criteria optimization for sustainability-based design of reinforced concrete frame buildings. *Journal of Cleaner Production.* 2023, vol. 425, article 139115.
6. Eybposh M. H., Cai C., Moossavi A. et al. ConIQA: A deep learning method for perceptual image quality assessment with limited data. *Sci Rep.* 2024, vol. 14, article 20066.
7. Tian D., Khan M. U., Luo M. R. The Development of three image quality evaluation metrics based on a comprehensive dataset. *Color and Imaging Conference.* 2021, vol. 29, pp. 77–82.
8. Jamil S. Review of image quality assessment methods for compressed images. *Journal of Imaging.* 2024, vol. 10, no. 5, article 113.
9. Zhang Z., Wu W., Cheng Y., Min X., Zhai G. Perceptual quality assessment for fine-grained compressed images. *Journal of Visual Communication and Image Representation.* 2023, vol. 90, article 103696.
10. Testolina M., Upenik E., Sneyer J., Ebrahimi T. Towards JPEG AIC part 3: visual quality assessment of high to visually lossless image coding. *Applications of Digital Image Processing XLV.* 2022, vol. 12226, pp. 90–98.
11. Dornauer B., Felderer M. Web image formats: Assessment of their real-world-usage and performance across popular web browsers. *International Conference on Product-Focused Software Process Improvement.* 2023, pp. 132–147.
12. Chen T., Yang X., Li N. et al. Underwater image quality assessment method based on color space multi-feature fusion. *Sci Rep*. 2023, vol. 13, article 16838.
13. Li C., Tian Y., Ling X., Zhang Z., Duan H., Wu H., Jia Z., Liu X., Min X., Lu G., Lin W., Zhai G. Image quality assessment: From human to machine preference. *Computer Vision and Pattern Recognition Conference.* 2025, pp. 7570–7581.
14. Frackiewicz M, Machalica Ł, Palus H. New combined metric for full-reference image quality assessment. *Symmetry.* 2024, vol. 16, no. 12, article 1622.
15. Senkivskyi V. M., Kudriashova A. V. *Modeli informatsiinoi tekhnolohii proektuvannia pisliadrukarskykh protsesiv*: monohrafiia [Models of information technology for postpress process design: monograph]. Lviv, UAD, 2022. 204 p. (In Ukr.).
16. Kudriashova A. V., Selmenskyi R. A. Rol ontolohii v otsiniuvanni kompetentnosti ekspertiv. Metodyka opratsiuvannia ekspertnykh vysnovkiv shchodo faktoriv vplyvu na yakist pisliadrukarskoho opratsiuvannia knyzhkovykh vydan [The role of ontology in assessing expert competence. Methodology for processing expert opinions on factors affecting the quality of postpress book processing]. *Polihrafiia i vydavnycha sprava* [Printing and Publishing]. 2022, vol. 2, no. 84, pp. 36–43. (In Ukr.).

Received 22.07.2025

УДК 004.94+655

А. В. КУДРЯШОВА, доктор технічних наук, доцент, доцент кафедри систем віртуальної реальності, Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна; e-mail: alona.v.kudriashova@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0496-1381

Т. І. ОЛІЯРНИК, аспірант кафедри комп'ютерних технологій у видавничо-поліграфічних процесах, Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна; e-mail: taras.i.oliiarnyk@lpnu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0005-0873-6674

ВИЗНАЧЕННЯ ПРІОРИТЕТНОСТІ ФАКТОРІВ ЯКОСТІ РАСТРОВИХ ЗОБРАЖЕНЬ ЗА МЕТОДОМ РАНЖУВАННЯ

Наведено теоретичні положення щодо якості растрових зображень. Означено широкий перелік галузей використання растрової графічної інформації: в освіті, медицині, поліграфії тощо. Проведено аналіз останніх досліджень та публікацій. Сформовано мету та основні завдання дослідження. Продемонстровано методологічний підхід до визначення рівнів пріоритетності факторів впливу на якість растрових зображень на основі ранжування. Виокремлено множину факторів, серед яких: роздільна здатність, глибина кольору, колірна модель, формат файлу, розмір файлу, розмір зображення, рівень компресії, яскравість, насиченість і різкість. Для структурування взаємозв'язків між зазначеними параметрами використано конструкції логіки предикатів. Встановлено, що окремі фактори можуть здійснювати як прямий, так і опосередкований вплив на інші елементи. Сформовано таблиці для представлення зв'язків за кожним фактором. Побудовано ієрархічні дерева безпосередніх і опосередкованих впливів та залежностей. Наведено приклад ієрархічних дерев для одного з факторів виокремленої множини. На основі аналізу структури зв'язків здійснено ранжування факторів якості. Для цього пораховано кількість зв'язків кожного типу, введено відповідні вагові коефіцієнти. При цьому позитивні значення ваг відповідають впливам, а від'ємні – залежностям. Обчислено оцінки важливості факторів. Проведено нормалізацію значень для перенесення шкали у позитивну область. Здійснено підсумкове оцінювання з врахуван-ням коефіцієнта нормалізації значень. Визначено ранги факторів та відповідні рівні пріоритетності. Вхідні дані та результати ранжування представлено у табличному вигляді. Розроблено модель, що відображає рівні пріоритетів факторів впливу на якість растрових зображень. Отримані результати можуть бути використані для оцінювання якості зображень на основі методів нечіткої логіки та машинного навчання з подальшим розробленням відповідної нечіткої системи.

Ключові слова: ранжування, фактор, пріоритет, растрове зображення, оцінювання якості, модель пріоритетного впливу, зв'язок між факторами, прямий вплив, опосередкований вплив.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Кудряшова Альона Вадимівна / Kudriashova Alona Vadymivna
Автор 2 / Author 2: Оліярник Тарас Ігорович / Oliyarnyk Taras Ihorovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.17
UDC 004.4:37.018.43:004.738.5

V. Ye. SOKOL, Doctor of Philosophy, Associate Professor, Scientific Researcher – The Learning Technologies Research Group RWTH Aachen University; e-mail: sokol@cs.rwth-aachen.de; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4689-3356
P. Yu. SAPRONOV, Postgraduate student, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Kharkiv, Ukraine; e-mail: Pavlo.Sapronov@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9090-6206

BRIDGING COMPUTER SCIENCE EDUCATION AND INDUSTRY: A COMPETENCY-BASED ARCHITECTURE USING E-CF

The rapid growth of the information technology (IT) sector has made the existing gap between university training and industry requirements even more noticeable. As a result, many graduates feel the need to pursue additional qualifications to stay competitive in the job market. This paper suggests a recommendation system that connects academic results with professional expectations by using competency-based learning principles and the European e-Competence Framework (e-CF). Competency-based learning shifts the focus from traditional knowledge assessments to skills and real-world outcomes. The e-CF offers a standardized and internationally recognized way to describe IT roles, skills, and proficiency levels. Based on previous research in personalized learning and curriculum changes, the proposed system identifies gaps between competencies gained in a student's university program and those needed for specific IT roles. Using course similarity measures, the system maps both academic disciplines and job profiles, finds missing competencies, and calculates a personalized learning path that includes the minimum number of extra courses needed to fill these gaps. The architecture uses the IDEF0 functional modeling method, which clearly shows key processes such as analyzing competency gaps, and optimizing course paths. Preliminary evaluations suggest that this approach can reduce the time and effort needed for aligning competencies while improving the accuracy of skill gap detection. The findings are useful for universities looking to update their curricula, individuals aiming to develop specific skills, and employers wanting clearer and more comparable candidate profiles. By combining competency-based learning with a standardized European framework, this system provides a flexible and scalable solution for enhancing the connection between higher education and the changing demands of the IT job market. It can also be applied to other fields with established competency models.

Keywords: competency-based learning, recommendation system, knowledge gap, European e-Competence Framework, personalized learning paths, education labor market alignment.

Introduction. The information technology sector has a long history and is very developed. Its rapid growth is clear in the overall industry expansion and the increased demand for skilled professionals [1]. At the same time, the tools and technologies that support IT practices are evolving quickly.

This fast pace of change has created gaps between what universities teach and what employers need. Academic programs can't always be updated quickly or thoroughly because of limited resources. As a result, candidates often need additional coursework to fill these gaps.

Therefore, we need a recommendation system that matches a graduate's knowledge from their university studies with the skill requirements of specific roles in the job market. By identifying these gaps, the system could suggest courses or modules, possibly from different institutions, that could effectively close those gaps.

Literature review. Traditional education often struggles to keep pace with the fast-changing demands of the technology sector, leaving many graduates requiring additional training or certifications. This gap raises concerns about the relevance of academic curricula to industry needs. Especially in software engineering researchers stress the value of interactive learning environments for applying theoretical knowledge in real-world contexts [2]. Regular curriculum updates and project-based learning further promote hands-on experience and help close knowledge gaps, aligning education with labor market expectations [3].

Incorporating open-source software projects into coursework strengthens this alignment by exposing students to collaborative workflows and industry tools [4]. However, barriers such as outdated materials, limited access to technology, and a lack of industry-experienced instructors persist. Addressing these resource gaps is crucial for preparing graduates to meet the demands of today's tech-driven work-place [5].

Another area of research highlights the importance of personalized learning paths for professional development. These strategies effectively address individual needs by supporting psychological factors such as competence, autonomy, and connectedness are key drivers of intrinsic motivation, engagement, and sustained learning. Personalized learning fosters self-regulation by allowing students to set goals and progress at their own pace, strengthening autonomy and responsibility for academic outcomes [6–7].

Tailored instruction also improves performance and knowledge retention by offering feedback and appropriately challenging tasks, minimizing both overload and disengagement [8]. By adapting content to varying competency levels, personalized systems reduce cognitive load and promote equity. Aligning instruction with individual preferences increases satisfaction and supports a more inclusive, learner-centered environment [9]. Building on these findings, the proposed framework aims to reduce the need for extra training by recommending the fewest disciplines necessary to bridge competency gaps.

Framework basis. Competency-based learning focuses on measurable, real-world outcomes rather than traditional academic metrics. It is increasingly adopted in U.S. universities to align graduate skills with labor market needs [10–11].

Research Article: This article was published by the publishing house of ***NTU "KhPI"*** in the collection "Bulletin of the National Technical University "KhPI" Series: System analysis, management and information technologies." This article is distributed under a Creative Common Creative Common Attribution (CC BY 4.0). **Conflict of Interest:** The author/s declared no conflict of interest.

The European e-Competence Framework (e-CF), developed by the CEN ICT Skills Workshop, standardizes IT competences across Europe, ensuring consistent interpretation among educators and employers. It supports initiatives like the Grand Coalition for Digital Jobs [12–13].

Structured into four dimensions, the e-CF's competences and proficiency levels as core elements are central to curriculum mapping [14]. Fig. 1 shows how the e-CF Explorer maps the Developer role to relevant competences and levels in the "Build" and "Run" domains, facilitating curriculum alignment.

Fig. 1. e-CF competency mapping for the Developer profile, showing relevant competencies across the Build and Run domains, along with their corresponding proficiency levels (e-1 to e-5)

The e-CF fosters unified competence development and supports workforce planning and career growth [15]. However, implementation remains challenging due to limited resources and unfamiliarity with its concepts, requiring adaptable program design and supportive digital tools [12, 14].

In summary, the e-CF provides a solid foundation for IT competence development and mobility across Europe.

Proposed architecture. The proposed architecture in Fig. 2 is built using the IDEF0 functional modeling methodology. It allows to describe the architecture in the most complete way by representing it in the form of processes. The architecture describes the main components of the system: similarities of courses, identify gaps in student knowledge, find the minimum number of courses to fill the gaps.

The main inputs come from three sources. Program syllabuses provide the academic component. Diploma supplements show evidence of what learners have achieved. Job descriptions outline what the labor market expects. Above these inputs, the top control band sets limits and common language. Higher education standards outline what constitutes an outcome in a curricular context. The e-Competence Framework (e-CF) offers a broad classification of digital skills. A set of processing rules guides how activities operate, like the detail level at which skills are recognized or the criteria that trigger a "match". At the bottom of the diagram, AI processing methods are the main mechanism, indicating that techniques such as natural language processing, ontology engineering, and similarity search implement the transformations described in the boxes. The single output on the right is a curated list of courses. Its singular focus shows that the model aims to help decide which minimal set of courses a learner should take to be job-ready.

The upper stream of activities converts academic content into a meaning that supports comparison and reasoning. The first transformation, "Map courses into competencies" takes program syllabuses and translates their learning objectives and results into a shared skills space defined by the standards and e-CF. This process has two roles. It aligns the diverse language of course documents with an external skills vocabulary. It also creates a reusable layer of "competencies" that serves as a common language for the next steps. The presence of control arrows from higher education standards, e-CF, and processing rules to this box highlights the need to harmonize differences in wording, scope, and detail across institutions and decide how detailed the mapping should be for future optimization.

From this common skills layer, the system moves to "Build ontologies of courses". Here, the mapped competencies are enhanced with structured knowledge taken from courses' metadata and stated learning objectives and results. The ontology creates a graph-like representation where courses, competencies, prerequisites, and topic relationships are clearly shown. By making these relationships machine-readable, the model does more than just identify keyword similarities. It supports inferential tasks such as subsumption (when one course's outcomes include another's) and partial coverage (when two courses together cover a competency that neither covers fully). This activity is controlled by the same set of standards and rules that guide decisions about what entities to model, which relationships to allow, and how to manage ambiguous outcomes.

The next activity, "Comparing syllabuses" uses program syllabuses to align and contrast different courses or curricula. Its output, "comparison results" measures overlaps, gaps, and unique focuses across offerings. The model sets up this comparison as a precursor to "Find similarities between courses" where it distills the rich comparison into similarity assertions that can be applied across the course set. These similarities are essential constraints for the optimization step. Highly similar courses can be seen as substitutes, while complementary courses may be bundled for efficient competence coverage. Control arrows indicate that the standards govern the thresholds for declaring similarity and the weighting of various factors topic closeness, competency coverage, or mastery levels.

Parallel to this curricular stream is the learner- and job-centered stream at the bottom of the diagram. The activity "Identify student competencies" analyzes the diploma supplement to pull out verified outcomes and translate them into the same skills space. This ensures that the learner's profile can be compared with course representations and job expectations. The corresponding activity "Convert job description into competencies" translates labor-market language into competency terms, resulting in "job competencies". Together, these two processes allow "Identify gaps in student knowledge"

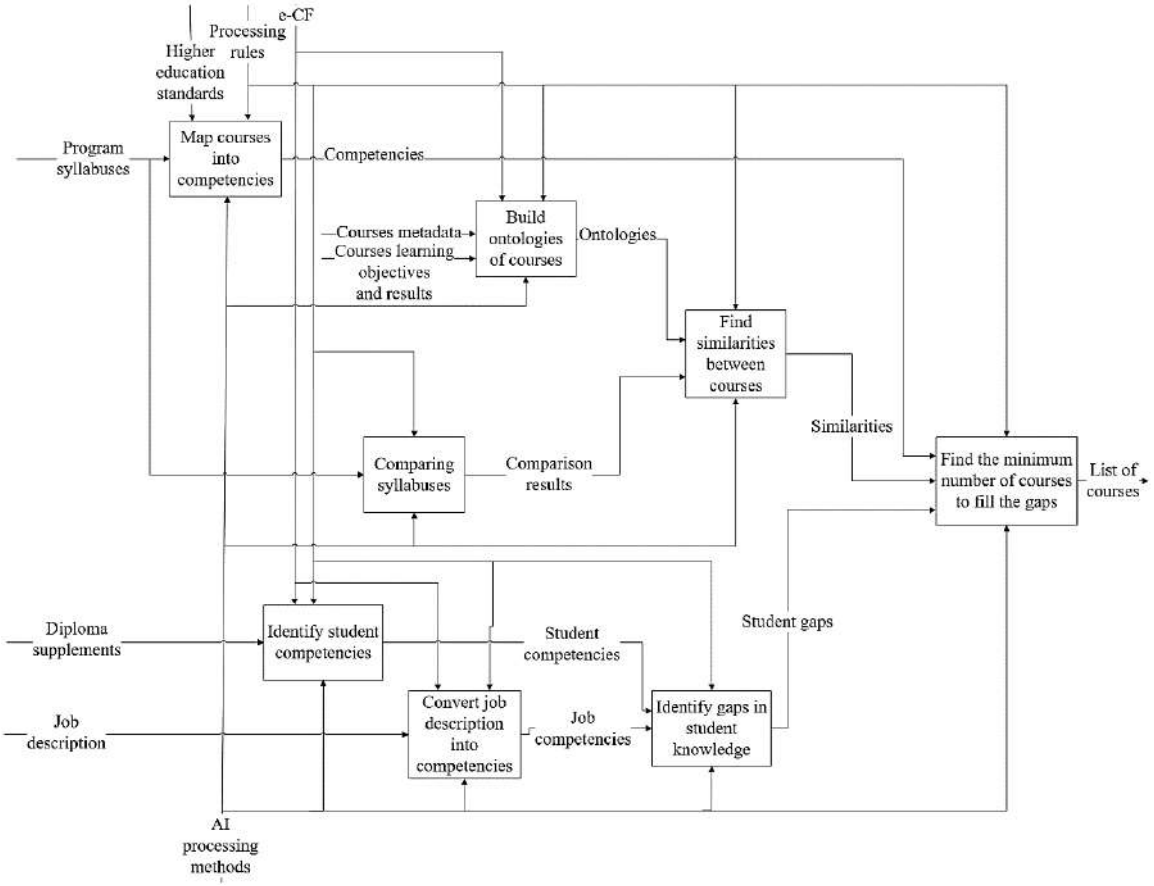

Fig. 2. IDEF0 Diagram of the Recommendation System

which calculates the difference between job requirements and what the student has shown. The output, "student gaps" is crucial for the final recommendation: fill this gap with as few courses as possible while considering the constraints related to similarity and equivalence.

These two streams connect in the activity "Find the minimum number of courses to fill the gaps". This stage conceptually addresses a constrained covering problem. The universe is the set of required competencies, each course covers a subset, and similarities and comparisons provide additional information that allows for substitutions, reduces redundancy, or imposes prerequisite structures shaped by the ontology. While the diagram does not specify an exact algorithm, it suggests that the system uses a form of combinatorial optimization aiming to balance complete coverage against efficiency. Control inputs play a significant role here. Processing rules may impose limits on course loads, place weights on required versus optional competencies, or set precedence constraints. The standards and e-CF ensure coverage is evaluated against an accepted classification rather than random descriptors, making the recommendations justifiable to academic and industry stakeholders.

The meaning of the arrows clarifies the logic of the architecture. The competency stream from "Map courses into competencies" feeds both the ontology builder and the comparison engine, showing that all higher-level reasoning relies on a normalized competency view rather than raw text. The "comparison results" and "ontologies" together inform similarity detection, which then influences the minimization activity alongside "student gaps". The bottom stream directs "student competencies" into gap identification and also contributes to the overall system's landscape by preventing recommendations for courses that mainly cover already achieved competencies. The translation from job requirements to competencies is equally important: without this, the model would not be able to identify gaps or justify specific course selections. Finally, the arrows from AI processing methods to nearly all activities indicate that these transformations are automated and repeatable rather than based on individual human assessments.

Choosing e-CF and higher education standards as controls rather than inputs is methodologically important. As controls, they do not get transformed, they shape how other changes occur. This design choice makes it so updates to standards directly readjust mappings, ontologies, and similarity judgments without altering the system's logic. It also fosters interoperability: curricula from various institutions and job descriptions from different employers become comparable when projected into the same skills ontology. Mentioning "processing rules" alongside the standards highlights that operational details like tokenization methods, similarity measures, or acceptance thresholds need to be adjustable and documented, which is vital for reproducibility and auditing in critical advising situations.

The diagram's final output, a "List of courses". It solves a formally structured problem framed by recognized competency frameworks and shaped by a series of semantic transformations. Because earlier activities capture course similarities and potential equivalences, the final list can focus on non-overlapping coverage, reducing unnecessary repetition and offering justified alternatives when institutional constraints or scheduling issues occur. The inclusion of ontological knowledge allows for more informed choices. For example, if a single advanced course covers two intermediate ones, the minimization stage can acknowledge this and suggest a more efficient option, assuming the student's prior skills meet the prerequisites.

Conclusions. This study highlights the pressing need to bridge the gap between university education and the dynamic demands of the IT sector. By leveraging competency-based learning principles and the European Competence Framework (e-CF), the proposed recommendation system architecture provides a systematic and efficient approach to aligning educational outcomes with industry requirements.

The architecture identifies individual skill gaps by analyzing the competencies gained through formal education and the demands of specific IT roles. It then recommends a tailored learning path comprising the minimum number of additional courses needed to address these gaps. Preliminary results demonstrate significant time and effort savings in competency alignment, as well as enhanced accuracy in identifying skill discrepancies.

The broader implications of this research are profound. For educational institutions, the system enables better alignment of curricula with market trends, fostering more relevant and effective learning experiences. For individuals, it facilitates targeted upskilling, empowering them to meet job requirements more efficiently. For employers, it provides a mechanism to identify and develop talent with near-complete skill sets.

By promoting competency-based learning and aligning educational practices with international standards, this research offers a scalable and adaptable framework with the potential to transform how educational systems and labor markets interact. Future work may explore the application of this architecture in other fields beyond IT, further solidifying its utility in addressing the pervasive issue of knowledge gaps in professional development.

References

1. Janco Associates Inc. IT job market and employment data. *e-Janco.* 2024. URL: https://e-janco.com/career/employmentdata.html (accessed: 20.02.2025)
2. Sahin Y. G., Celikkan U. Information technology asymmetry and gaps between higher education institutions and industry. *Journal of Information Technology Education: Research.* 2020, vol. 19, pp. 339–365. DOI: doi.org/10.28945/4553.
3. Garousi V., Giray G., Tuzun E., Catal C., Felderer M. Closing the gap between software engineering education and industrial needs. *IEEE Software.* 2020, vol. 37, no. 2, pp. 68–77. DOI: doi.org/10.1109/MS.2018.2880823.
4. Conde J., López-Pernas S., Pozo A., Munoz-Arcentales A., Huecas G., Alonso Á. Bridging the Gap between Academia and Industry through Students' Contributions to the FIWARE European Open-Source Initiative: A Pilot Study. *Electronics.* 2021, vol. 10, no. 13, article 1523. DOI: doi.org/10.3390/electronics10131523.
5. Valstar S., Krause-Levy S., Macedo A., Griswold W. G., Porter L. Faculty views on the goals of an undergraduate CS education and the academia-industry gap. In: *Proceedings of the 51st ACM Technical Symposium on Computer Science Education (SIGCSE '20).* ACM, 2020, pp. 1–7. DOI: doi.org/10.1145/3328778.3366834.
6. Alamri H., Lowell V., Watson W., Watson S. L. Using personalized learning as an instructional approach to motivate learners in online higher education: Learner self-determination and intrinsic motivation. *Journal of Research on Technology in Education.* 2020, vol. 52, no. 3, pp. 322–352. DOI: doi.org/10.1080/15391523.2020.1728449.
7. Lokareva G. V., Bazhmina E. A. PERSONALIZATION IN EDUCATION: STUDENTS MANAGING THEIR LEARNING BY MEANS OF DIGITAL TECHNOLOGIES. *Information Technologies and Learning Tools.* 2021, vol. 86, no. 6, pp. 187–207. DOI: doi.org/10.33407/itlt.v86i6.4103.
8. Donevska-Todorova A., Dziergwa K., Simbeck K. Individualizing Learning Pathways with Adaptive Learning Strategies: Design, Implementation and Scale. In: *Proceedings of the 14th International Conference on Computer Supported Education.* Vol. 2. SciTePress, 2022, pp. 575–585. DOI: doi.org/10.5220/0010995100003182.
9. Chang Y.-C., Li J.-W., Huang D.-Y. A Personalized Learning Service Compatible with Moodle E-Learning Management System. *Applied Sciences.* 2022, vol. 12, no. 7, article 3562. DOI: doi.org/10.3390/app12073562.
10. Oroszi T. Competency-based education. *Creative Education.* 2020, vol. 11, no. 11, pp. 2467–2476. DOI: doi.org/10.4236/ce.2020.1111181.
11. Pluff M. C., Weiss V. Competency-Based Education: The Future of Higher Education. In: Brower A., Specht-Boardman R. (eds.) *New Models of Higher Education: Unbundled, Rebundled, Customized, and DIY.* IGI Global, 2022, pp. 200–218. DOI: doi.org/10.4018/978-1-6684-3809-1.ch010.
12. Plessius H., Ravesteyn P. Mapping the European e-Competence Framework on the domain of information technology: A comparative study. In: *BLED 2016 Proceedings.* 2016, article 15. URL: https://aisel.aisnet.org/bled2016/15 (accessed: 11.02.2025)
13. CEN European Committee for Standardization. EN 16234-1:2019. *e-Competence Framework (e-CF) – A common European Framework for ICT Professionals in all industry sectors – Part 1: Framework.* 2019.
14. CEN European Committee for Standardization. *Case studies for the application of the European e-Competence Framework 3.0 (CWA).* CEN, 2014, pp. 1–63.
15. Wilson D., Leahy D. The European e-Competence Framework: Past, present and future. *IADIS International Journal on Computer Science and Information Systems.* 2015, vol. 10, no. 1, pp. 1–13. URL: https://www.iadisportal.org/ijcsis/papers/2015180101.pdf (accessed 14.02.2025).

References (transliterated)

1. Janco Associates Inc. IT job market and employment data. *e-Janco.* 2024. Available at: https://e-janco.com/career/employmentdata.html (accessed: 20.02.2025)
2. Sahin Y. G., Celikkan U. Information technology asymmetry and gaps between higher education institutions and industry. *Journal of Information Technology Education: Research.* 2020, vol. 19, pp. 339–365. DOI: doi.org/10.28945/4553.
3. Garousi V., Giray G., Tuzun E., Catal C., Felderer M. Closing the gap between software engineering education and industrial needs. *IEEE Software.* 2020, vol. 37, no. 2, pp. 68–77. DOI: doi.org/10.1109/MS.2018.2880823.
4. Conde J., López-Pernas S., Pozo A., Munoz-Arcentales A., Huecas G., Alonso Á. Bridging the Gap between Academia and Industry through Students' Contributions to the FIWARE European Open-Source Initiative: A Pilot Study. *Electronics.* 2021, vol. 10, no. 13, article 1523. DOI: doi.org/10.3390/electronics10131523.
5. Valstar S., Krause-Levy S., Macedo A., Griswold W. G., Porter L. Faculty views on the goals of an undergraduate CS education and the academia-industry gap. In: *Proceedings of the 51st ACM Technical Symposium on Computer Science Education (SIGCSE '20).* ACM, 2020, pp. 1–7. DOI: doi.org/10.1145/3328778.3366834.
6. Alamri H., Lowell V., Watson W., Watson S. L. Using personalized learning as an instructional approach to motivate learners in online higher education: Learner self-determination and intrinsic motivation.

Journal of Research on Technology in Education. 2020, vol. 52, no. 3, pp. 322–352. DOI: doi.org/10.1080/15391523.2020.1728449.
7. Lokareva G. V., Bazhmina E. A. PERSONALIZATION IN EDUCATION: STUDENTS MANAGING THEIR LEARNING BY MEANS OF DIGITAL TECHNOLOGIES. *Information Technologies and Learning Tools.* 2021, vol. 86, no. 6, pp. 187–207. DOI: doi.org/10.33407/itlt.v86i6.4103.
8. Donevska-Todorova A., Dziergwa K., Simbeck K. Individualizing Learning Pathways with Adaptive Learning Strategies: Design, Implementation and Scale. In: *Proceedings of the 14th International Conference on Computer Supported Education.* Vol. 2. SciTePress, 2022, pp. 575–585. DOI: doi.org/10.5220/0010995100003182.
9. Chang Y.-C., Li J.-W., Huang D.-Y. A Personalized Learning Service Compatible with Moodle E-Learning Management System. *Applied Sciences.* 2022, vol. 12, no. 7, article 3562. DOI: doi.org/10.3390/app12073562.
10. Oroszi T. Competency-based education. *Creative Education.* 2020, vol. 11, no. 11, pp. 2467–2476. DOI: doi.org/10.4236/ce.2020.1111181.
11. Pluff M. C., Weiss V. Competency-Based Education: The Future of Higher Education. In: Brower A., Specht-Boardman R. (eds.) *New Models of Higher Education: Unbundled, Rebundled, Customized, and DIY.* IGI Global, 2022, pp. 200–218. DOI: doi.org/10.4018/978-1-6684-3809-1.ch010.
12. Plessius H., Ravesteyn P. Mapping the European e-Competence Framework on the domain of information technology: A comparative study. In: *BLED 2016 Proceedings.* 2016, article 15. Available at: https://aisel.aisnet.org/bled2016/15 (accessed: 11.02.2025)
13. CEN European Committee for Standardization. EN 16234-1:2019. *e-Competence Framework (e-CF) – A common European Framework for ICT Professionals in all industry sectors – Part 1: Framework.* 2019.
14. CEN European Committee for Standardization. *Case studies for the application of the European e-Competence Framework 3.0 (CWA).* CEN, 2014, pp. 1–63.
15. Wilson D., Leahy D. The European e-Competence Framework: Past, present and future. *IADIS International Journal on Computer Science and Information Systems.* 2015, vol. 10, no. 1, pp. 1–13. Available at: https://www.iadisportal.org/ijcsis/papers/2015180101.pdf (accessed 14.02.2025).

Received 18.11.2025

УДК 004.4:37.018.43:004.738.5

В. Є. СОКОЛ, кандидат технічних наук, доцент, науковий співробітник – дослідницька група з технологій навчання Рейнсько-Вестфальського технічного університету, м. Ахен; e-mail: sokol@cs.rwth-aachen.de; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4689-3356
П. Ю. САПРОНОВ, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», аспірант, м. Харків, Україна; e-mail: Pavlo.Sapronov@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9090-6206

ПОЄДНАННЯ ОСВІТИ З КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА ІНДУСТРІЇ: КОМПЕТЕНТІСТНО ОРІЄНТОВАНА АРХІТЕКТУРА З ВИКОРИСТАННЯМ E-CF

Швидке зростання сектору інформаційних технологій (IT) ще більше посилило існуючий розрив між університетською підготовкою та вимогами галузі. Як наслідок, багато випускників відчувають потребу в отриманні додаткової кваліфікації, щоб залишатися конкурентоспроможними на ринку праці. У цій статті пропонується система рекомендацій, яка пов'язує академічні результати з професійними очікуваннями, використовуючи принципи навчання на основі компетенцій та Європейську рамку е-компетенцій (e-CF). Навчання на основі компетенцій зміщує фокус з традиційних оцінок знань на навички та реальні результати. e-CF пропонує стандартизований та міжнародно визнаний спосіб опису IT-ролей, навичок та рівнів володіння. На основі попередніх досліджень персоналізованого навчання та змін у навчальних програмах запропонована система визначає розриви між компетенціями, отриманими студентом в університетській програмі, та тими, що необхідні для конкретних IT-ролей. Використовуючи онтології та показники подібності курсів, система відображає як академічні дисципліни, так і профілі посад, знаходить відсутні компетенції та розраховує персоналізований шлях навчання, який включає мінімальну кількість додаткових курсів, необхідних для заповнення цих прогалин. Архітектура використовує метод функціонального моделювання IDEF0, який чітко показує ключові процеси, такі як побудова онтологій, аналіз прогалин у компетенціях та оптимізація шляхів навчання. Попередні оцінки показують, що цей підхід може скоротити час і зусилля, необхідні для узгодження компетенцій, одночасно підвищуючи точність виявлення прогалин у навичках. Результати дослідження корисні для університетів, які прагнуть оновити свої навчальні програми, для осіб, які прагнуть розвинути певні навички, та для роботодавців, які бажають мати чіткіші та більш порівнянні профілі кандидатів. Поєднуючи навчання на основі компетенцій зі стандартизованою Європейською рамкою, ця система забезпечує гнучке та масштабоване рішення для посилення зв'язку між вищою освітою та мінливими вимогами ринку праці в галузі IT. Її також можна застосовувати до інших галузей з усталеними моделями компетенцій.

Ключові слова: компетентнісне навчання, система рекомендацій, прогалини в знаннях, Європейська рамка е-компетенцій, персоналізований навчальний шлях, узгодження освіти та ринку праці.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Сокол Володимир Євгенович / Sokol Volodymyr Yevgenovych
Автор 2 / Author 2: Сапронов Павло Юрійович / Sapronov Pavlo Yuriyovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.18
УДК 004.4: 519.816

В. Є. СОКОЛ, доктор філософії (PhD), доцент, Рейнсько-Вестфальський Технічний Університет, науковий дослідник дослідницької групи з навчальних технологій; м. Ахен, Німеччина; e-mail: sokol@cs.rwth-aachen.de; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4689-3356
М. Д. ГОДЛЕВСЬКИЙ, доктор технічних наук, професор, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», директор інституту комп'ютерних наук та інформаційних технологій; м. Харків, Україна; e-mail: Mykhailo.Hodlevskyi@khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2872-0598
Д. К. МАЛЕЦЬ, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», аспірант, м. Харків, Україна; e-mail: dmytro.malets@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1980-1401
К. О. АФАНАСЬЄВ, Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», аспірант, м. Харків, Україна; e-mail: Kostiantyn.Afanasiev@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0004-6665-7459

СИНТЕЗ КІЛЬКІСНИХ ШКАЛ МОДЕЛЕЙ ЗРІЛОСТІ ДЛЯ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ПРОЦЕСУ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У роботі поняття якості визначається як один з найбільш важливих показників оцінки продукції та послуг. Розглянуті основні етапи еволюції цього поняття. На четвертому етапі, який характеризується тотальним менеджментом якості (Total Quality Management – TQM) з'являється серія стандартів ISO-9000 на системи якості. Етап TQM та ці стандарти характеризуються початком використання їх для програмного забезпечення (ПЗ) та процесу розробки (ПР) ПЗ. У роботі розглядаються стандарти, які відносяться до наступних моделей зрілості оцінки ПР ПЗ: Capability Maturity Model Integration (CMMI) та Software Process Improvement and Capability dEtermination (SPICE). Модель CMMI має два варіанти використання: безперервний та дискретний, а модель SPICE тільки безперервний. У безперервному варіанті моделі зрілості оцінюються на основі їхніх наступних складових: фокусні області для моделі CMMI; процеси для моделі SPICE. Дискретний варіант моделі CMMI оцінює якість всього ПР ПЗ. У всіх трьох випадках якість визначається на основі бальних якісних шкал. Подальші дослідження показали, що бальні шкали не в повній мірі можуть бути використані для планування підвищення якості ПР ПЗ. Тому метою дослідження була розробка технології перетворення бальних якісних шкал у кількісні за допомогою функції корисності, що дозволило підвищити адекватність розроблених моделей до реального ПР ПЗ. Виходячи з цього запропонована технологія перетворення бальної якісної шкали у кількісну на основі функції корисності. Суть технології полягає в тому, що кожен рівень можливості розглядається як альтернативний варіант рівня корисності фокусної області або процесу. Далі використовується методологія колективного експертного оцінювання та в її межах метод парних порівнянь Сааті, де команда експертів оцінює корисність рівнів можливості по відношенню одного до іншого. В результаті на шкалі від нуля до одиниці отримуємо конкретні значення корисності кожного рівня можливості. Для планування підвищення якості окремих фокусних областей та процесів необхідні відповідні ресурси. Тому у подальшому стоїть задача оптимізації витрат з метою максимізації функції корисності. Наведена технологія формування збалансованих кількісних шкал, яка базується на отриманих кількісних шкалах моделей зрілості. Суть збалансованої шкали полягає в тому, що проміжки між окремими оцінками корисності фокусної області або процесу залежно від наданих ресурсів не повинні сильно відрізнятися. Одним з вагомих напрямків подальших досліджень є розробка алгоритму оптимізації моделі планування підвищення рівня зрілості ПР ПЗ на основі методу послідовного аналізу варіантів.

Ключові слова: процес розробки програмного забезпечення, якість, шкали моделей зрілості, оптимізація витрат, модель оптимізації планування, експертні методи, метод послідовного аналізу варіантів.

Вступ. Поняття якості є одним з найбільш важливих показників оцінки продукції та послуг. Якість це комплексне інтегральне поняття, яке всебічно характеризує діяльність складної системи. Технології оцінки якості продукції та послуг з часом притерпіли еволюції і на теперішній час можна виділити ряд етапів розвитку як самого поняття якості, так і підходів до її оцінки. Стисло розглянемо окремі етапи еволюції цього поняття.

До першого етапу відноситься система Тейлора, яка установлювала вимоги до якості окремих виробів у вигляді допусків різного типу. Цим питанням почали займатися інспектори – професіонали в області оцінки якості. Вимоги до якості встановлювались у технічних умовах до виготовлення продукції. Таким чином здійснювалось керування якістю окремих виробів. Другий етап характеризується процесним підходом до керування якістю. На цьому етапі група Р. Л. Джонса заклала основи керування якістю на основі статистики. Подальший розвиток такого підходу реалізовано В. Шухартом, Х. Доджем та Х. Ромінгом. З'явилася спеціальність – інженер з якості. Основний акцент спрямовано на виявлення причин дефектів і їхнього усунення на основі вивчення процесів розробки продукції. На третьому етапі була висунута концепція тотального керування якістю (Total Quality Control – TQC). Її автором та розробником є видатний американський вчений А. Фейгенбаум. Цей етап характеризується документами по системі якості, які визначають відповідальність за якість не тільки фахівців з якості, а і всіх керівників окремих підрозділів підприємства. Велика увага приділяється підвищенню їхньої кваліфікації в області забезпечення якості. Однією з особливостей цього етапу є реєстрація та сертифікація систем якості незалежною стороною. Підвищилась відповідальність і гарантії до якості продукції та послуг. Четвертий етап характеризується тотальним менеджментом якості (Total Quality Management – TQM). Різниця між TQM та TQC у тому, що TQC забезпечує керування якістю з метою виконання вимог, які заздалегідь встановлені, а TQM керує цілями, на основі яких сформовані вимоги. На основі TQM з'являється нова серія стандартів на системи якості типу ISO-9000. Недоліком перших стандартів цієї серії була слабка

спрямованість на економічну ефективність і відсутність спрямованості на своєчасне постачання.

Цей етап характеризується початком використання стандартів якості для програмного забезпечення (ПЗ) та процесу розробки (ПР) ПЗ. Одним з перших був ISO/IEC 9126, який містить модель якості ПЗ [1]. Стандарт ISO/IEC 25010 є розвитком ISO/IEC 9126 і містить модернізований набір атрибутів якості [2]. Модель Software Process Improvement and Capability dEtermination (SPICE), яка описується стандартом ISO/IEC 15504, відноситься до моделей зрілості, які оцінюють якість ПР ПЗ [3]. Моделлю зрілості ПР ПЗ є Capability Maturity Model Integration (CMMI) [4].

Постановка та мета задачі дослідження. Для оцінки показників якості ПР ПЗ використовуються різні шкали, які поділяються на два типи: якісні та кількісні. На відміну від кількісних оцінок, які відповідають об'єктивним вимірам показників якості, експертні оцінки характеризуються суб'єктивними думками фахівців і доволі часто визначаються у бальних шкалах. Бальні шкали бувають двох типів і відносяться до якісних шкал. Перший характеризується об'єктивним критерієм. Кожній градації такої шкали відповідає вербальний опис еталонів і індивідуальні оцінки є флуктуаціями реальних значень.

З наведених вище моделей оцінки якості ПР ПЗ найбільшу популярність набули моделі CMMI та SPICE. Перша має два виміри оцінки якості ПР ПЗ: безперервний та дискретний. На рівні безперервного варіанта проводиться оцінка якості окремих складових ПР ПЗ, які називаються фокусними областями з використанням бальних шкал першого типу. Кожен бал в межах від 0 до 3 відповідає рівню можливості фокусної області. Дискретний варіант моделі CMMI також завдяки бальній шкалі першого типу оцінює весь ПР ПЗ і має п'ять рівнів зрілості від 1 до 5. Модель SPICE має тільки безперервний варіант оцінки якості її процесів – складових оцінки якості всього ПР ПЗ. Кожний процес має п'ять рівнів можливості (оцінка якості) від 1 до 5.

Вербальний опис наведених вище моделей було формалізовано і використано у роботах [5–7] для синтезу моделей оптимізації планування підвищення якості як окремих множин фокусних областей і процесів, відповідно моделей CMMI та SPICE, так і всього ПР ПЗ на основі моделі CMMI.

Подальші дослідження показали, що бальні шкали не в повній мірі можуть бути використані для розробки моделей оптимізації планування підвищення якості ПР ПЗ. Це пов'язано з тим, що запропоновані бальні якісні шкали не дозволяють оцінити на скільки підвищується якість ПР ПЗ з кожним балом з погляду корисності ПР ПЗ. Крім цього, кожен бал відповідає різному розміру підвищення корисності всього ПР ПЗ та його окремих складових і не можна сформувати залежності підвищення якості ПР ПЗ завдяки використаних ресурсів.

Метою дослідження є розробка технології перетворення бальних якісних шкал у збалансовані кількісні, що дозволить підвищити адекватність розроблених моделей до реального ПР ПЗ.

Технологія перетворення бальних якісних шкал у кількісні на основі функції корисності. Формування бальних шкал фокусних областей та процесів, відповідно моделей CMMI та SPICE, наведено у роботі [8].

На цій основі введемо наступні позначення для змінних, які визначають їхній рівень можливості (рівень якості): C^{ik} – рівень можливості i-ї фокусної області k-ї категорії, $C^{ik} \in \{0,1,2,3\}$, де $i \in \bar{I}^k$, $k \in \bar{K}$; $\bar{K}$ – множина категорій фокусних областей моделі CMMI, а $\bar{I}^k$ – множина фокусних областей k-ї категорії; S^{pk} – рівень можливості p-го процесу k-ї категорії, $S^{pk} \in \{1,2,3,4,5\}$, де $p \in I^k$, $k \in K$; K – множина категорій процесів моделі SPICE, а I^k – множина процесів k-ї категорії.

Для забезпечення якості окремих фокусних областей та процесів на відповідних рівнях можливості необхідно витрачати певні фінансові ресурси. Будемо вважати, що при підвищенні рівня можливості для кожної фокусної області і процесу визначені фінансові ресурси, які представлені у вигляді трикутних матриць (табл. 1, 2). $\bar{R}_{lj}^{ik}$, R_{lj}^{pk} – фінансові ресурси, необхідні для підвищення l-го рівня можливості до j-го i-ї фокусної області моделі CMMI та p-го процесу моделі SPICE для k-ї категорії. Вважається, що для кожної фокусної області початковий стан рівня можливості як мінімум дорівнює нулю, а початковий стан рівня можливості процесів як мінімум дорівнює одиниці. $\bar{R}_c^{ik}$, R_s^{pk} – фінансові ресурси, необхідні для досягнення початкового нульового рівня фокусної області моделі CMMI і, відповідно, одиниці для процесу моделі SPICE.

Таблиця 1 – Фінансові ресурси, необхідні для підвищення рівня можливості фокусної області моделі CMMI

C^{ik}	0	1	2	3
0	0	$\bar{R}_{01}^{ik}$	$\bar{R}_{02}^{ik}$	$\bar{R}_{03}^{ik}$
1	0	0	$\bar{R}_{12}^{ik}$	$\bar{R}_{13}^{ik}$
2	0	0	0	$\bar{R}_{23}^{ik}$
3	0	0	0	0

Таблиця 2 – Фінансові ресурси, необхідні для підвищення рівня можливості процесу моделі SPICE

S^{pk}	1	2	3	4	5
1	0	R_{12}^{pk}	R_{13}^{pk}	R_{14}^{pk}	R_{15}^{pk}
2	0	0	R_{23}^{pk}	R_{24}^{pk}	R_{25}^{pk}
3	0	0	0	R_{34}^{pk}	R_{35}^{pk}
4	0	0	0	0	R_{45}^{pk}
5	0	0	0	0	0

Як для кожної фокусної області так і для процесу можуть бути різні варіанти послідовності підвищення рівня можливості. Наприклад, на рис. 1 наведено чотири таких варіанти для фокусної області. Будемо вважати, що необхідні фінансові ресурси для підвищення

рівня можливості за один крок від 0 до 3 (вар. 4) менші ніж ті, що необхідні при покращенні якості фокусної області покроковим шляхом. Це відноситься і до варіантів 2, 3.

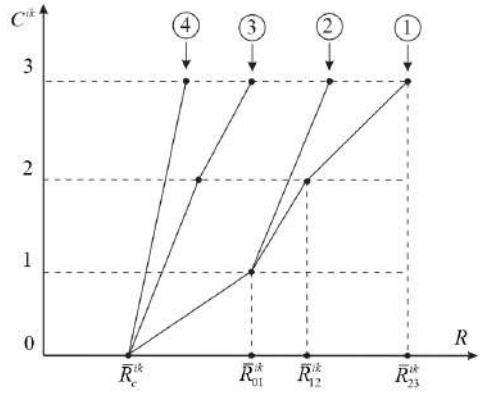

Рис. 1. Варіанти підвищення рівня можливості фокусної області моделі CMMI

Варіант 1: $\bar{R}_{01}^{ik}$, $\bar{R}_{12}^{ik}$, $\bar{R}_{23}^{ik}$.

Варіант 2: $\bar{R}_{01}^{ik}$, $\bar{R}_{13}^{ik}$.

Варіант 3: $\bar{R}_{02}^{ik}$, $\bar{R}_{23}^{ik}$.

Варіант 4: $\bar{R}_{03}^{ik}$.

На рис. 2 наведено графік варіантів зміни рівнів можливості окремих процесів моделі SPICE

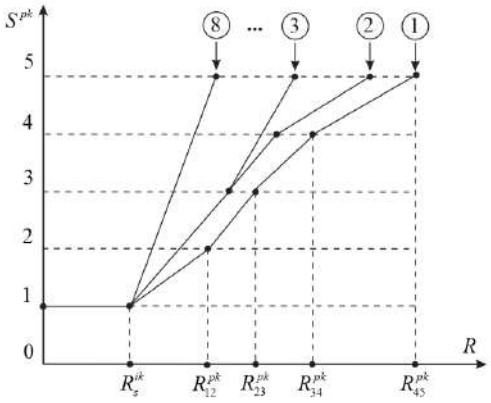

Рис. 2. Варіанти підвищення рівня можливості процесу моделі SPICE

Варіант 1: R_{12}^{pk}, R_{23}^{pk}, R_{34}^{pk}, R_{45}^{pk}.

Варіант 2: R_{13}^{pk}, R_{34}^{pk}, R_{45}^{pk}.

Варіант 3: R_{13}^{pk}, R_{35}^{pk}.

…

Варіант 8: R_{15}^{pk}.

На основі вище наведеної інформації пропонується використання функції корисності для оцінок якості фокусних областей та процесів моделей зрілості на інтервалі $[0,1]$, де одиниці відповідає максимальна корисність. Природно вважати, що рівню можливості, який дорівнює трьом для фокусних областей відповідає максимальна корисність, яка дорівнює одиниці. Щодо процесів моделі SPICE, п'ятому рівню можливості відповідає значення функції корисності, яка дорівнює одиниці. У подальшому стоїть задача оптимізації фінансових витрат з метою максимізації функції корисності.

Розглянемо кожен рівень можливості фокусних областей та процесів як деякий варіант (альтернативу) оцінки їхньої корисності з погляду всього ПР ПЗ. Тоді можна використати методологію колективного експертного оцінювання (МКЕО) [9] та в її межах метод парних порівнянь Сааті [10] для визначення вагових коефіцієнтів кожного рівня можливості з погляду функції корисності.

Більш детально як приклад розглянемо перетворення бальної якісної шкали в кількісну для фокусних областей моделі CMMI. На основі змінної C^{ik} визначимо чотири альтернативи $C_j^{ik}(l)$, $l=\overline{0,3}$ для кожної i-ї фокусної області k-ї категорії, які оцінюються n експертами, $j=\overline{1,n}$. Кожна з чотирьох альтернатив визначає відповідний рівень можливості від 0 до 3. Далі на основі методу парних порівнянь Сааті формується матриця парних порівнянь $A^{ik}(j)=\left\{\alpha_{ls}^{ik}(j)\right\}$, де $\alpha_{ls}^{ik}(j)$ – її елементи для i-ї фокусної області k-ї категорії, які визначаються j-м експертом на основі збалансованої шкали похідної від дев'ятибальної шкали Сааті [11, 12].

Вектор вагових коефіцієнтів $\rho^{ik}(j)=\left\{\rho_l^{ik}(j),\ l=\overline{0,3}\right\}$ знаходиться на основі розв'язання наступного рівняння

$$A^{ik}(j)\cdot\rho^{ik}(j)=\lambda_{\max}^{ik}(j)\cdot\rho^{ik}(j),\ j=\overline{1,n}, \quad (1)$$

де $\lambda_{\max}^{ik}(j)$ – максимальне власне значення матриці $A^{ik}(j)$ за умови

$$\sum_{s=1}^{4}\lambda_s^{ik}(j)=4,\ j=\overline{1,n},$$

де $\lambda_s^{ik}(j)$, $s=\overline{1,4}$ – окремі власні значення матриці $A^{ik}(j)$. Для знаходження $\lambda_{\max}^{ik}(j)$ необхідно розглянути рівняння

$$A^{ik}(j)\cdot\rho^{ik}(j)=\lambda^{ik}(j)\cdot\rho^{ik}(j),$$

яке може бути представлене у вигляді

$$\left(A^{ik}(j)-\lambda^{ik}(j)\cdot I\right)\rho^{ik}(j)=0,$$

де I – одинична матриця.

Необхідною і достатньою умовою існування нетривіального рішення цієї системи рівнянь є те, що її детермінант дорівнює нулю. Тому записуємо вираз детермінанта, прирівнюємо його до нуля і отримуємо рішення $\lambda_s^{ik}(j)$, $s=\overline{1,4}$, з яких знаходимо максимальне значення $\lambda_{\max}^{ik}(j)$, яке використовується у (1). З урахуванням нормування

$$\sum_{l=0}^{3}\rho_l^{ik}(j)=1,\ j=\overline{1,n}.$$

отримуємо конкретні значення вагових коефіцієнтів рівнів можливості

$$\rho_l^{ik}(j)=\tilde{\rho}_l^{ik}(j),\ l=\overline{0,3},\ j=\overline{1,n}.$$

Необхідно підкреслити, що знаходження власних векторів матриці $A^{ik}(j)$, особливо для великої розмірності, це дуже трудомістка процедура. Тому на практиці доволі часто використовуються наближені обчислення такі, як

$$\rho_l^{ik}(j)=\sqrt[4]{\prod_{s=0}^{3}\alpha_{ls}^{ik}(j)}\Bigg/\sum_{l=0}^{3}\left(\sqrt[4]{\prod_{s=0}^{3}\alpha_{ls}^{ik}(j)}\right),\ l=\overline{0,3},$$

$$\rho_l^{ik}(j)=\frac{1}{4}\sum_{s=0}^{3}\left(\alpha_{ls}^{ik}(j)\Big/\sum_{l=0}^{3}\alpha_{ls}^{ik}(j)\right),\ l=\overline{0,3}.$$

Перед вирішенням задачі інтеграції оцінок n експертів проводиться перевірка ступеня узгодженості елементів кожної матриці $A^{ik}(j),\ j=\overline{1,n}$ і далі визначається величина достатності ступеня узгодженості щодо рекомендацій Т. Сааті [10].

Наступним етапом визначення вагових коефіцієнтів рівнів можливості фокусної області є інтеграція думок n експертів. Пропонується розв'язання цієї проблеми за допомогою вектора $\{\gamma_j,\ j=\overline{1,n}\}$ вагових коефіцієнтів компетентності окремих експертів, які входять у визначену команду.

Будемо вважати, що

$$\gamma_j>0,\ j=\overline{1,n},\ \sum_{j=1}^{n}\gamma_j=1.$$

Тоді вектор вагових коефіцієнтів інтегрованої оцінки рівнів можливості фокусної області визначається наступним чином

$$\bar{\rho}^{ik}=\left\{\bar{\rho}_l^{ik}=\sum_{j=1}^{n}\gamma_j\tilde{\rho}_l^{ik}(j),\ l=\overline{0,3}\right\}.$$

При необхідності перевіряється узгодженість думок експертів, а також визначається величина достатності ступеня узгодженості.

Перейдемо безпосередньо до перетворення бальної шкали фокусної області у кількісну на основі визначених вагових коефіцієнтів рівнів можливості фокусної області, а також поняття функції корисності та необхідних фінансових ресурсів при підвищенні рівнів можливості фокусної області (табл. 1, рис. 1). Будемо вважати, що кожному рівню можливості фокусної області відповідає деяка корисність і максимальному рівню можливості відповідає максимальне значення функції корисності, яке дорівнює одиниці.

Введемо наступне позначення $P_l^{ik},\ l=\overline{0,3}$, яке відповідає корисності i-ї фокусної області k-ї категорії на l-му рівні можливості. Отже, кожному рівню можливості відповідає значення функції корисності, яке може бути знайдено при використанні наступного підходу.

Як було підкреслено вище, P_3^{ik} відповідає третьому рівню можливості з ваговим коефіцієнтом $\bar{\rho}_3^{ik}$. В якості ремарки будемо вважати, що вагові коефіцієнти кожного рівня можливості i-ї фокусної області не залежать від підперіоду планування. Тоді враховуючи те, що $P_3^{ik}=1$, значення функції корисності, які відповідають іншим рівням можливості фокусної області, можуть визначатись наступним чином

$$P_l^{ik}=\frac{\bar{\rho}_l^{ik}\cdot P_3^{ik}}{\bar{\rho}_3^{ik}}=\bar{\rho}_l^{ik}\Big/\bar{\rho}_3^{ik},\ l=\overline{0,2}.$$

В результаті, якщо доповнити рис. 1 за умови розгляду першого варіанта фінансування, то отримаємо наступний графік (рис. 3)

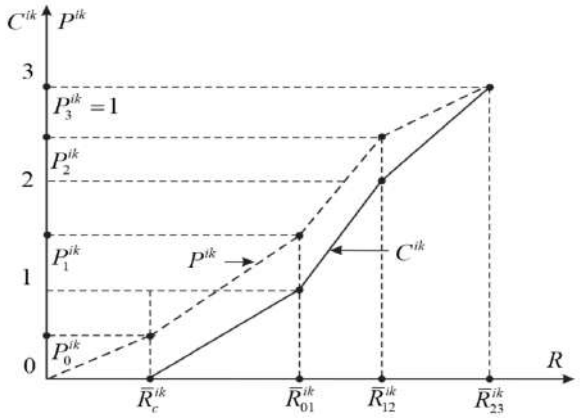

Рис 2. Наочна інтерпретація перетворення бальної якісної шкали у кількісну

Отже, на осі P^{ik} ми отримали конкретні чисельні значення $P_l^{ik},\ l=\overline{0,3}$ функції корисності фокусної області. Наступний етап пов'язаний з аналізом величин: $\Delta P_0^{ik}=P_0^{ik},\ \Delta P_l^{ik}=\left(P_l^{ik}-P_{l-1}^{ik}\right),\ l=\overline{1,3}$ з метою формування збалансованої шкали.

Технологія формування збалансованих кількісних шкал моделей зрілості. У роботах [11, 12] наведено поняття збалансованих шкал двох типів: для парних порівнянь та безпосередньої оцінки об'єкта дослідження. Останні характеризуються поділками, які знаходяться приблизно на одній відстані одна від наступної. Відповідно до цих визначень пропонується наступна технологія формування збалансованої шкали другого типу за умови, що функція $P^{ik}(R)$ (рис. 3) є кусково лінійною з вузловими точками $0, P_l^{ik}, l=\overline{0,3}$. В якості обмеження припустимо, що кількість градацій на інтервалі $[0,1]$ функції корисності не повинна перевищувати дванадцять. Це в межах досліджень вчених, які використовують дев'ятибальну шкалу Сааті, а та-

кож різні похідні від неї, у тому числі і збалансовані шкали.

На першому етапі ми маємо чотири градації, які відповідають значенням P_l^{ik}, $l=\overline{0,3}$ функції корисності. Інтервали між цими значеннями відповідають умові

$$\sum_{l=0}^{3}\Delta P_l^{ik}=1,\ \forall i,k. \qquad (2)$$

Тоді можна стверджувати, що величина

$$\Delta P_j^{ik}=\min_{l=1,3}\left\{\Delta P_l^{ik}\right\},\ \forall i,k$$

не перевищує 0,25. Далі розглянемо спочатку ΔP_j^{ik} на інтервалі $[0{,}1;0{,}25]$, де будемо використовувати наступний підхід. Якщо для деякого n виконується умова

$$n+0{,}5\le \Delta P_l^{ik}/\Delta P_j^{ik}<n+1{,}5,\ l\in\{0,3\},\ l\ne j, \qquad (3)$$

де $n\in\{1,2,3...\}$ – ціле число, то відповідний l-й інтервал поділяється на $n+1$ частини. Наприклад, $\Delta P_j^{ik}=0{,}25$. Тоді, враховуючи умову (2), всі інші ΔP_l^{ik}, $l\in\{0,3\}$, $l\ne j$ дорівнюють 0,25 і шкала є збалансованою з чотирма градаціями. Кожен з інтервалів такої шкали може бути поділеним на два і ми при необхідності отримаємо збалансовану шкалу з вісьмома градаціями. З іншої сторони, якщо $\Delta P_j^{ik}=0{,}1$, то максимальна кількість градацій буде в тому випадку, коли два інші інтервали дорівнюють 0,1, а останній – 0,7. Тоді умова (3) виконується при $n=6$ і отримаємо збалансовану шкалу з десятьма градаціями і інтервалами між градаціями 0,1. Отже, якщо $\Delta P_j^{ik}\in[0{,}1;0{,}25]$, будемо отримувати шкалу з градаціями від чотирьох до десяти з приблизно однаковими інтервалами між градаціями. Такі шкали наближаються до визначення «збалансована шкала».

Перейдемо до ситуації, коли $\Delta P_j^{ik}\in(0;0{,}1)$. Такий інтервал фіксується і розглядаються три інші інтервали, з яких знаходиться найменший

$$\Delta P_\alpha^{ik}=\min_{l=0,3/l\ne j}\left\{\Delta P_l^{ik}\right\},\ \forall i,k.$$

За аналогією з (3) будемо використовувати наступну умову

$$n+0{,}5\le \Delta P_l^{ik}/\Delta P_\alpha^{ik}<n+1{,}5,\ l\in\left\{\overline{0,3};l\ne j,\alpha\right\}. \qquad (4)$$

Якщо (4) виконується для деякого n, то відповідний l-й інтервал $(l\ne j,\alpha)$ поділяється на $n+1$ частину. Розглянемо ситуацію, коли $\Delta P_\alpha^{ik}\in[0{,}1;0{,}3]$. Як варіант припустимо $\Delta P_\alpha^{ik}=0{,}1$. Тоді, якщо один з двох інтервалів дорівнює 0,1, за умови (4) кількість інтервалів буде 9 або 10 залежно від значення ΔP_j^{ik} в межах інтервалу (0; 0,1).

Розглянемо варіант, коли $\Delta P_j^{ik}=0{,}3$, а $P_j^{ik}\to 0{,}1$. У результаті отримаємо чотири градації, три з яких можна поділити на три. В результаті синтезовано збалансовану шкалу з десятьма градаціями та інтервалами, які наближаються до 0,1.

У тому випадку, коли $\Delta P_\alpha^{ik}\in(0;0{,}1)$, інтервали ΔP_j^{ik} та ΔP_α^{ik} виключаються з розгляду і до решти інтервалів використовується процедура аналогічна вище наведеній. Отже, на кожній ітерації, якщо мінімальний інтервал у межах (0; 0,1), він фіксується і виключається з подальшого розгляду, а до всіх інших, які більші або дорівнюють 0,1, використовується процедура, яка, за необхідністю, поділяє їх на декілька наближених до 0,1. У результаті ми отримуємо збалансовану шкалу в межах дванадцяти градацій, не порушуючи градації, отримані в результаті перетворення якісної бальної шкали у кількісну за допомогою функції корисності.

За аналогією з бальною якісною шкалою фокусних областей моделі CMMI може бути використана технологія перетворення бальної якісної шкали процесів моделі SPICE в кількісні шкали на основі МКЕО та теорії корисності.

Висновки, шляхи подальших досліджень. У роботі поняття якості ПР ПЗ розглядається з погляду його розвитку в часі. Визначено, що це комплексне поняття, яке складається з багатьох складових. Основну увагу приділено оцінці якості ПР ПЗ на основі моделей зрілості. Визначено, що відповідно до цих моделей оцінка якості окремих фокусних областей та процесів розглядається на основі якісних бальних шкал. Тому виникає ряд труднощів при синтезі та використанні моделей планування підвищення рівня зрілості (якості) ПР ПЗ. Тому у роботі запропоновано метод перетворення бальних якісних шкал у кількісні з подальшою їх трансформацією у збалансовані кількісні шкали.

Подальші дослідження будуть присвячені вирішенню наступних проблем:

- розробка методу трансформації якісної бальної шкали оцінки зрілості всього ПР ПЗ на основі дискретної моделі CMMI;
- розробка моделей оптимізації планування підвищення рівня можливості множин фокусних областей та процесів, відповідно моделей CMMI та SPICE;
- розробка моделі оптимізації планування підвищення рівня зрілості всього ПР ПЗ на основі збалансованої кількісної шкали дискретної моделі CMMI;
- розробка алгоритму оптимізації моделі планування підвищення рівня зрілості ПР ПЗ на основі методу послідовного аналізу варіантів.

Список використаної літератури

1. Rafa Al-Qutaish. Quality Models in Software Engineering Literature: An Analytical and Comparative Study. *Journal of American Science*. 2010. Vol. 6. P. 166–175.
2. Estdale J., Georgiadou E., Applying the ISO/IEC 25010 Quality Models to Software Product. Systems, Software and Services Process Improvement. EuroSPI 2018. *Communications in Computer and Information Science*. 2018. Vol. 896. P. 492–503.
3. Mesquida Antoni, Ma Antònia, Alcover Amengual, Calvo-Manzano Jose. IT Service Management Process Improvement based on

ISO/IEC 15504: A systematic review. *Information & Software Technology*. 2012. Vol. 5. P. 239–247.
4. Mutafelija B., Stromberg *Process improvement with CMMI v1.2 and ISO standards*. Boca Raton: Auerbach Pubs, 2009. 406 p.
5. Годлевский М. Д., Брагинский И. Л. Динамическая модель и алгоритм управления качеством процесса разработки программных систем на основе модели зрелости. *Проблемы информационных технологий*. Херсон: ОЛДИ-Плюс, 2012. С. 6–13.
6 Годлевский М. Д., Голоскокова А. А. Синтез статических моделей планирования улучшения качества процесса разработки программного обеспечения. *Східно–Європейський журнал передових технологій*. Харків, 2015. № 3/2 (75). С. 23–29.
7. Годлевський М. Д., Голоскокова А. О., Бурлаков Г. О. Динамічна модель планування розвитку підмножини процесів еталонної моделі зрілості SPICE. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології*. Харків: НТУ «ХПІ», 2020. № 2 (4). С. 10–16.
8. Сокол В. Є., Годлевский М. Д., Малець Д. К. Оцінка якості процесу розробки програмного забезпечення ІТ-компанії на основі використання функції корисності. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Системний аналіз, управління та інформаційні технології*. Харків: НТУ «ХПІ», 2024. № 1 (11). С. 9–17.
9. Крючковский В. В., Петров Э. Г., Соколова Н. А., Ходаков В. Е. *Интроспективный анализ. Методы и средства экспертного оценивания*. Херсон: Гринь Д. С., 2011. 168 с.
10. Saaty T. L. *Decision Making with Dependence and Feedback: The Analytic Network Process*. Pittsburgh: RWS Publ., 1996. 370 p.
11. Salo A. A. On the measurement of preferences in the analytic hierarchy process. *Journal of Multi-Criteria Decision Analysis*. 1997. Vol. 6. P. 309–319.
12. Lootsдoma F. A. Conflict resolution via pairwise comparison of concessions. *European Journal of Operational Research*. 1989. Vol. 40. P. 109–116.

References (transliterated)

1. Rafa Al-Qutaish. Quality Models in Software Engineering Literature: An Analytical and Comparative Study. *Journal of American Science*. 2010, vol. 6, pp. 166–175.
2. Estdale J., Georgiadou E. Applying the ISO/IEC 25010 Quality Models to Software Product. Systems, Software and Services Process Improvement. EuroSPI 2018. *Communications in Computer and Information Science*. 2018, vol 896, pp. 492–503
3. Mesquida Antoni, Ma Antònia, Alcover Amengual, Calvo-Manzano Jose. IT Service Management Process Improvement based on ISO/IEC 15504: A systematic review. *Information & Software Technology*. 2012, vol. 5, pp. 239–247.
4. Mutafelija B., Stromberg *Process improvement with CMMI v1.2 and ISO standards*. Boca Raton, Auerbach Pubs, 2009, 406 p.
5. Hodlevs′kyy M. D., Brahyns′kyy Y. L. Dynamichna model′ i alhorytm upravlinnya yakistyu protsesu rozrobky prohramnykh system na osnovi modeli zrelosti [A dynamic model and algorithm for quality control of the development process of software systems based on the maturity model]. *Problemy ynformatsyonnykh tekhnolohyy* [Information Technology Issues]. Kherson, OLDY-Plyus Publ., 2012, pp. 6–13.
6 Hodlevs′kyy M. D., Holoskokova A. A. Syntez statychnykh modeley planuvannya polipshennya yakosti protsesu rozrobky prohramnoho zabezpechennya [Synthesis of static planning models for improving the quality of the software development process]. *Skhidno–Yevropeys'kyy zhurnal peredovykh tekhnolohiy* [Eastern-European Journal of Enterprise Technologies]. Kharkiv, 2015, no. 3/2 (75), pp. 23–29.
7. Hodlevs′kyy M. D., Holoskokova A. O., Burlakov H. O. Dynamichna model′ planuvannya rozvytku pidmnozhyny protsesiv etalonnoyi modeli zrilosti SPICE [A dynamic development planning model for a subset of processes of the SPICE Maturity Reference Model]. *Visnyk NTU "KhPI": zb. nauk. pr. Seriya: Sy'stemny'j analiz, upravlinnya ta informacijni texnologiyi.* [Bulletin of NTU "KhPI". Series: System analysis, control and information technology]. Kharkiv, NTU "KhPI" Publ., 2020, no. 2 (4), pp. 10–16.
8. Sokol V. Ye., Hodlevs′kyy M. D., Malets D. K. Otsinka yakosti protsesu rozrobky prohramnoho zabezpechennia IT-kompanii na osnovi vykorystannia funktsii korysnosti. [Quality assessment of the software development process of an IT company based on the use of the utility function]. *Visnyk NTU "KhPI": zb. nauk. pr. Seriya: Sy'stemny'j analiz, upravlinnya ta informacijni texnologiyi.* [Bulletin of NTU "KhPI". Series: System analysis, control and information technology]. Kharkiv, NTU "KhPI" Publ., 2024, no. 1 (11), pp. 9–17.
9. Kryuchkovskiy V. V., Petrov E. G., Sokolova N. A., Khodakov V. Ye. *Introspektivnyy analiz. Metody i sredstva ekspertnogo otsenivaniya*. [Introspective analysis. Methods and means of expert assessment]. Kherson, Grin D. S. Publ., 2011, 168 p. (In Russ.).
10. Saaty T. L. *Decision Making with Dependence and Feedback: The Analytic Network Process*. Pittsburgh, RWS Publ., 1996, 370 p.
11. Salo A. A. On the measurement of preferences in the analytic hierarchy process. *Journal of Multi-Criteria Decision Analysis*. 1997, vol. 6, pp. 309–319.
12. Lootsдoma F. A. Conflict resolution via pairwise comparison of concessions. *European Journal of Operational Research*. 1989, vol. 40, pp. 109–116.

Надійшла (received) 10.11.2025

UDC 004.4: 519.816

V. Ye. SOKOL, Doctor of Philosophy (PhD), Associate Professor, Scientific Researcher - The Learning Technologies Research Group RWTH Aachen University; e mail: sokol@cs.rwth-aachen.de; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4689-3356
M. D. GODLEVSKYI, Doctor of Technical Sciences, Full Professor, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Director of the Institute of Computer Science and Information Technology, Kharkiv, Ukraine; e-mail: god_asu@kpi.kharkov.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2872-0598
D. K. MALETS, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Graduate Student, e-mail: dmytro.malets@cs.khpi.edu.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1980-1401
K. O. AFANASIEV, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", Graduate Student, e-mail: Kostiantyn.Afanasiev@cs.khpi.edu.ua; ORCID: https://orcid.org/0009-0004-6665-7459

SYNTHESIS OF QUANTITATIVE MATURITY MODEL SCALES FOR ASSESSING THE QUALITY OF THE SOFTWARE DEVELOPMENT PROCESS

In this work, the concept of quality is defined as one of the most important indicators for evaluating products and services. The main stages of the evolution of this concept are examined. At the fourth stage, characterized by Total Quality Management (TQM), the ISO 9000 series of quality system standards emerges. The TQM stage and these standards are marked by the beginning of their application to software (SW) and the software development (SD) process. The paper reviews standards related to the following maturity models for assessing the SD process: Capability Maturity Model Integration (CMMI) and Software Process Improvement and Capability dEtermination (SPICE). The CMMI model has two usage options: continuous and staged, while the SPICE model is only continuous. In the continuous model, maturity is assessed based on the following components: focus areas for CMMI and processes for SPICE. The staged CMMI model evaluates the quality of the entire software development process. In all three cases, quality is determined using score-based qualitative scales. Further research showed that score-based scales are not fully suitable for planning quality improvement in the SD process. Therefore, the goal of the study was to develop a technology for converting score-based qualitative scales into quantitative ones using

a utility function, which made the developed models more adequate to real-world SD processes. Based on this, a technology for transforming a score-based qualitative scale into a quantitative scale using a utility function is proposed. The essence of the technology is that each capability level is treated as an alternative utility value for a focus area or process. Then the methodology of collective expert evaluation is applied, specifically the Analytic Hierarchy Process (AHP) pairwise comparison method by Saaty, in which a team of experts assesses the utility of capability levels relative to one another. As a result, specific utility values for each capability level are obtained on a scale from zero to one. Appropriate resources are required for planning the quality improvement of individual focus areas and processes. Therefore, the next task is cost optimization aimed at maximizing the utility function. A technology for constructing balanced quantitative scales based on the obtained quantitative maturity model scales is presented. The essence of a balanced scale is that the intervals between individual utility estimates for a focus area or process, depending on the resources provided, should not differ significantly. One of the most significant directions for further research is the development of an optimization algorithm for planning the improvement of SD process maturity levels based on the method of sequential option analysis.

Keywords: software development process, quality, maturity model scales, cost optimization, optimization planning model, expert methods, sequential option analysis method.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Сокол Володимир Євгенович / Sokol Volodymyr Yevgenovych
Автор 2 / Author 2: Годлевський Михайло Дмитрович / Godlevskyi Mykhaylo Dmytrovych
Автор 3 / Author 3: Малець Дмитро Костянтинович / Malets Dmytro Kostyantynovych
Автор 4 / Author 4: Афанасьєв Костянтин Олексійович / Afanasiev Kostiantyn Oleksiyovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.19
УДК 004.8:004.9

С. Ф. ЧАЛИЙ, доктор технічних наук, професор, Харківський національний університет радіоелектроніки, професор кафедри інформаційних управляючих систем, м. Харків, Україна; e mail: serhii.chalyi@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9982-9091

Р. В. КРАВЧЕНКО, Харківський національний університет радіоелектроніки, аспірант кафедри інформаційних управляючих систем, м. Харків, Україна; e mail: rostyslav.kravchenko1@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0009-0009-0324-3597

МЕТОД АДАПТИВНОГО ВИБОРУ ІНТЕРВАЛІВ ЧАСУ ДЛЯ ПОБУДОВИ ГРАФІВ ТЕМПОРАЛЬНИХ ГРАФОВИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ

Предметом дослідження є процес формування графових структур для темпоральних графових нейронних мереж з адаптивним вибором рівня деталізації часових інтервалів. Мета роботи полягає у розробці підходу до формування графових структур з адаптивною деталізацією для темпоральних графових нейронних мереж. Задачі дослідження включають: структуризацію підходів до вибору рівня деталізації часових інтервалів при формуванні графів темпоральних графових нейронних мереж з урахуванням змін структури цих графів; розробку методу адаптивного вибору інтервалів часу на основі метрик редагування графів і спектрального аналізу структури графа. Розроблений метод включає п’ять етапів: формування графа на основі частоти спільної появи сутностей; обчислення швидкості редагування між послідовними графами; спектральне вбудовування графів через нормалізований симетричний Лапласіан; розрахунок дивергенції Кульбака – Лейблера між спектральними щільностями для виявлення структурного дрейфу; адаптивне коригування тривалості часового інтервалу з урахуванням критеріїв швидкості редагування та величини дивергенції. Метод комбінує локальну метрику редагування графа та глобальні метрики спектральної щільності, дивергенції Кульбака – Лейблера для виявлення не лише кількості змін у графі, а й їхнього впливу на топологію графа. Це дозволяє відділити шум від суттєвих змін структури графу. Метод забезпечує автоматизований вибір деталізації часу без використання експертних знань про порогові значення щодо зміни структури графу; зниження обчислювальних витрат на формування графів у періоди стабільності структури; задану точність виявлення часових залежностей у періоди різких змін структури графа. Практична значущість отриманих результатів полягає можливості представлення та подальшого аналізу динамічних процесів у інтелектуальних системах, які оперативно адаптуються до змін у структурі взаємозв’язків, для задач побудови пояснень, рекомендацій, моніторингу, аналізу та прогнозування в системах електронної комерції, соціальних мережах, фінансовому аналізі, транспортному моніторингу.

Ключові слова: темпоральні графи, адаптивна деталізація часу, спектральний аналіз, структурний дрейф, динамічні графи, графові нейронні мережі, власні значення Лапласіана, темпоральні залежності.

Вступ. Темпоральні графові нейронні мережі моделюють об’єкти і процеси як у просторі, так і у часі, використовуючи послідовність графів, що описують зв’язки між сутностями предметної області на визначених інтервалах часу [1], [2]. Завдяки такій властивості вони знаходять широке застосування в інтелектуальних системах підтримки прийняття рішень для аналізу змінних взаємозв’язків між сутностями, включаючи прогнозування продажів в системах електронної комерції, виявлення аномалій у фінансових транзакціях, зміни зв’язків у соціальних мережах, при побудові пояснень тощо [3]. Формування графових структур при вирішенні цих задач виконується циклічно і передбачає розбиття періоду часу, що аналізується, на послідовність інтервалів та подальшу побудову окремого графа для кожного з виділених інтервалів. Така циклічна побудова дає можливість оперативно адаптувати граф до змін у структурі взаємозв’язків між сутностями предметної області, що є актуальним у рекомендаційних системах, системах моніторингу, інформаційних управляючих системах, при побудові темпоральних баз знань тощо [4]. Багаторазове формування графів для темпоральної графової нейронної мережі орієнтовано на досягнення заданого рівня точності виявлення часових залежностей при обмеженнях на обчислювальні ресурси. Вимоги до обчислювальних ресурсів пов’язані із кількістю графів, що формуються на заданому часовому проміжку. Формування графів для нейронної мережі зазвичай виконується на основі фіксованої деталізації часового інтервалу для даних, що використовуються при побудові цих графів. Такий підхід призводить до надмірних обчислювальних витрат у періоди, коли граф має незмінну структуру, або недостатньої деталізації у періоди різких змін структури (структурного дрейфу). Тому реалізація багаторазового формування графу в умовах динамічних змін його структури потребує додаткового вирішення задачі виявлення структурного дрейфу й уточнення деталізації часу відповідно до швидкості зміни структури графу. Остання може бути визначена з використанням метрики відстані редагування. Адаптація деталізації часу дозволяє знизити обчислювальні витрати при збереженні точності виявлення темпоральних залежностей за умов складного розподілу структурних змін у часі.

Таким чином, задача формування графів для графових нейронних мереж потребує розробки підходу до адаптивної деталізації темпоральних інтервалів з урахуванням зміни у даних з часом, що свідчить про актуальність теми даного дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Методи глибокого навчання на динамічних графах, розроблені у [1], призначені для ефективного моделювання темпоральних залежностей, що дає можливість оперативно реагувати на зміни у структурі взаємозв’язків між сутностями.

Основи графових нейронних мереж (ГНН) представлені у [2], де проаналізовано архітектури ГНН для

графів різних типів. На основі цього аналізу розроблено евристичні та адаптивні підходи до формування графів для темпоральних мереж [5, 6]. Динамічні графи, що еволюціонують з часом, потребують адаптивного підходу до деталізації часу, оскільки використання фіксованих інтервалів часу призводить до надмірних обчислювальних витрат у періоди незмінності вхідних даних та недостатньої точності у періоди різких змін цих даних [7]. Методи порівняння графів з використанням відстані редагування використовуються для оцінки структурних змін [8]. Формування графів для темпоральних графових нейронних мереж потребує врахування концепції постійної зміни графової структури, тобто структурного дрейфу. Огляд методів адаптації до дрейфу, в тому числі з використанням індуктивного навчання, представлено в роботах [9], [10].

Проте при адаптації структури графів потрібно враховувати обчислювальну складність методів аналізу даних [11]. Виявлення структурного дрейфу у графах базується на використанні методів спектрального аналізу [12], [13]. Для моделювання залежностей між вершинами та їх змін з часом з високою точністю використовується механізм уваги [14]. Можливості представлення темпоральних знань з урахуванням порядку подій у часі представлено у [4], [15]. Таке представлення у поєднанні з графовими нейронними мережами дає можливість побудувати моделі процесів обробки даних на основі записів у журналах подій. Можливості використання темпоральних знань для побудови пояснень представлено у [3], [16], [17]. Поєднання графових нейронних мереж із запропонованими в цих роботах методами забезпечить інтеграцію темпорального й каузального аспектів пояснення.

Актуальний підхід до досліджень щодо побудови графів для темпоральних графових нейронних мереж пов’язаний аналізом власних значень матриці Лапласіана для знаходження моментів часу, коли відбулись суттєві зміни у структурі графа [18]. Даний підхід демонструє високу чутливість до структурного дрейфу та відділяє шуми у даних.

Таким чином, сучасні підходи до формування графових структур для темпоральних ГНН використовують відстань редагування або спектральний аналіз для виявлення структурного дрейфу і подальшої адаптації графу на новому інтервалі часу. Проте розробці підходу, який би виконував комплексний вибір інтервалу часу для побудови адаптованого графа не приділяється достатньо уваги. Проте такий підхід дає можливість врахувати актуальні зміни у вхідних даних ГНН, знизити обчислювальні витрати для незмінних даних та оперативно врахувати дані, що змінюються з часом.

Мета та задачі дослідження.

Метою роботи є розробка підходу до формування графових структур з адаптивною деталізацією для темпоральних графових нейронних мереж.

Використання адаптивної деталізації створює умови для зниження обчислювальних витрат на побудову ГНН при збереженні точності опису темпоральних залежностей за умов структурного дрейфу.

Для досягнення мети дослідження вирішуються задачі: структуризація підходів до вибору рівня деталізації інтервалів часу при формуванні графів темпоральних графових нейронних мереж з урахуванням змін їх структури з часом; розробка методу адаптивного вибору інтервалів часу для побудови графів темпоральних графових нейронних мереж.

Структуризація підходів до деталізації часу при формуванні графів темпоральних графових нейронних мереж.

Даний підрозділ присвячено обґрунтуванню вибору підходу до побудови графових нейронних мереж зі змінною деталізацією часу з урахуванням темпоральних змін їх структури. Запропонована структуризація підходів до формування графів базується на порівнянні можливостей побудови графових мереж з використанням фіксованих інтервалів часу, евристичних правил динамічного вибору деталізації часу та адаптивного підходу на основі швидкості редагування графа.

Перший підхід передбачає розбиття періоду часу, для якого виконується аналіз, на однакові інтервали . Для кожного інтервалу формується окремий граф. Такий підхід забезпечує незалежність отриманих графів від історії змін вхідних даних, є простим в реалізації та створює умови для паралельної обробки інтервалів часу. Обчислювальні витрати в даному випадку не залежать від властивостей вхідних даних.

Однак даний підхід не враховує динаміку вхідних даних. Тому формується надлишкова кількість графів для інтервалів часу, коли вхідні дані не змінюються. Альтернативно, можуть бути пропущені важливі структурні зміни графу у періоди структурного дрейфу. Відповідно, підхід з фіксованими інтервалами часу приводить до надлишкових обчислювальних витрат у періоди, коли структура графа змінюється повільно, та до пропусків в обробці даних у періоди різких змін графу внаслідок структурного дрейфу.

Другий підхід використовує евристичні правила «якщо – то» для вибору рівня деталізації часу [6]. Ці правила базуються на експертних знаннях щодо порогових значень змін у структурі графу. В рамках даного підходу послідовно виконується моніторинг структурних змін графу та подальше уточнення довжини темпоральних інтервалів. На етапі моніторингу виконується порівняння структури поточного та попереднього графів та оцінка змін структури графа з урахуванням відмінностей щодо кількості дуг, середньої ваги дуг та кількості вершин. На етапі уточнення інтервалів часу виконується порівняння отриманих оцінок змін у графі із експертно визначеними порогами, після чого деталізація інтервалів часу змінюється.

Помилкові спрацювання правил адаптації внаслідок шуму у даних усуваються шляхом використання ковзного середнього для декількох інтервалів щодо отриманих на етапі моніторингу оцінок зміни структури. Проте евристичні правила базуються на ретроспективному аналізі попередніх інтервалів, що обмежує повноцінне застосування даного підходу при виникненні структурного дрейфу.

Запропонований адаптивний підхід до побудови темпоральних інтервалів на основі визначення швидко-

сті редагування графа зі спектральним вбудовуванням використовує порівняння графів з використанням відстані Левенштейна, запропоноване в [14]. При реалізації даного методу замість традиційного порівняння відстані редагування графів виконується перетворення графів у рядки з подальшим застосуванням відстані редагування для рядків (відстані Левенштейна). Відстані редагування графів та рядків визначаються як мінімальна кількість операцій редагування з перетворення одного графа (відповідно, одного рядка) в інший. Тобто дана відстань відображає кількісну оцінку відмінностей між двома графами або двома рядками. Удосконалення методу виконується на основі результатів дослідження [18], в яких запропоновано виявляти моменти суттєвих змін структури графу за допомогою власних значень матриці Лапласіана графа. Останні є фундаментальними характеристиками графа, які відображають його геометричні й топологічні властивості. Наприклад, для графа соціальної мережі ці значення можуть відображати швидкість поширення інформації між вузлами мережі, для графа електромережі – сумарну електричну провідність між кластерами мережі. Тобто власні значення матриці Лапласіана відображають такі характеристики графа, як кількість зв'язних компонент, зв'язність, наявність вузьких місць тощо.

Метод адаптивного вибору інтервалів часу для побудови графів для темпоральних графових нейронних мереж.

На основі розглянутого адаптивного підходу розроблено метод побудови темпоральних інтервалів. Метод включає наступні етапи.

Етап 1. Формування графу $G_l = (V_l, E_l, W_l)$, що містить вершини V_l, дуги E_l та ваги дуг W_l для інтервалу $I_l = [t_l, t_{l+1}]$ на основі частоти спільної появи опису сутностей у вхідних даних.

Сутності у вхідних даних відображають об'єкти предметної області, з якими оперує інтелектуальна система, наприклад, товари в системі електронної комерції, користувачі в соціальній мережі тощо. При реалізації даного етапу розглядаються сутності, що фіксуються у вхідних даних на інтервалі часу I_l. Умовою спільної появи сутностей a та b є їх одночасна присутність у межах однієї транзакції. Наприклад, якщо покупка товарів a та b зафіксована в одному чеку. Частота спільної появи $fr(a,b,I_l)$ обчислюється як кількість транзакцій з обома сутностями a та b на інтервалі I_l.

Вершини V_l графа G_l містять унікальні сутності із вхідних даних на інтервалі I_l. Дуги E_l графа зв'язують вершини, для яких $fr(a,b,I_l)$ перевищу мінімальний поріг ω. Наприклад, значення порогу $\omega = 2$ означає, що дуга додається лише в тому випадку, якщо обидві представлені вершинами графу сутності з'являються спільно щонайменше у двох транзакціях. Вага $w_{l,k}^{a,b}$ $k-$дуги в матриці ваг W_l визначається через нормалізовану частоту спільної появи відповідних сутностей (a_k, b_k) для цієї дуги на інтервалі I_l:

$$w_{l,k}^{a,b} = \frac{fr(a_k, b_k, I_l)}{\sum_k fr(a_k, b_k, I_l)}. \quad (1)$$

Згідно (1), сила зв'язку між сутностями визначається частотою їх спільної появи у даних.

Етап 2. Обчислення швидкості редагування на інтервалі I_l для графу G_l поточного інтервалу I_l і графу G_{l-1} з попереднього інтервалу I_{l-1}.

Швидкість редагування GV_l обчислюється як відношення відстані редагування $GE_l(G_l, G_{l-1})$ між графами G_l та G_{l-1} до найбільшої кількості вершин графа $\max(|V_l|, |V_{l-1}|)$:

$$GV_l = \frac{GE_l(G_l, G_{l-1})}{\max(|V_l|, |V_{l-1}|)}. \quad (2)$$

Відстань редагування $GE_l(G_l, G_{l-1})$ визначається як мінімальна кількість операцій редагування, необхідних для перетворення першого графа у другий. Ці операції включають: додавання, видалення й заміну вершин, а також додавання, видалення й редагування дуг. Заміна вершини передбачає заміну атрибутів сутності. Редагування дуг включає зміну ваг. Значення $\max(|V_l|, |V_{l-1}|)$ використовується для нормалізації, що дає можливість порівнювати графи з різною кількістю вершин.

Проте слід зазначити, що висока швидкість редагування у виразі (2) не завжди відображає суттєві структурні зміни графа. Так, велика кількість локальних змін, наприклад, пов'язаних із додаванням дуг між існуючими вершинами, може не впливати суттєво на глобальну топологію графа. Альтернативно, мала кількість суттєвих змін, наприклад додавання лише однієї дуги, що зв'язує два раніше ізольовані кластери, може призводити до суттєвої реорганізації структури графа. Для вирішення цієї проблеми на подальших етапах використовується спектральний аналіз структури графа. Спектральний аналіз дає можливість виділити глобальні структурні характеристики графа та виявити структурний дрейф шляхом порівняння спектральних щільностей графів для двох послідовних інтервалів часу.

Етап 3. Спектральне вбудовування графів G_l та G_{l-1}.

Вбудовування виконується традиційно, шляхом обчислення власних значень нормалізованого симетричного Лапласіана:

$$\boldsymbol{L} = \mathbf{I} - \boldsymbol{D}_l^{-1/2} \boldsymbol{A}_l \boldsymbol{D}_l^{-1/2}, \quad (3)$$

де $\boldsymbol{A}_l$ – матриця суміжності графа; $\boldsymbol{D}_l$ – діагональна матриця ступенів вершин; $\mathbf{I}$ – одинична матриця розміру $|V_l|$.

Матриця суміжності відображає топологічну структуру графа. Ненульові елементи матриці вказують на наявність ребер між вершинами графа. Значення (ваги) цих елементів відображають силу зв'язків.

Діагональна матриця ступенів містить на головній діагоналі суми ваг дуг, інцидентних кожній вершині графа. Тобто ця матриця відображає «популярність» вершини у графі. Високий ступінь вершини означає, що сутність має багато зв'язків з іншими сутностями (наприклад, певний товар достатньо часто продається разом з іншими товарами). Нормалізація через $D_l^{-1/2}$ знижує вплив зв'язків між вершинами з високими ступенями на спектр порівняно з незваженим Лапласіаном і тому використовується для графів, де розмір та розподіл степенів можуть змінюватися у часі. Без нормалізації спектральні характеристики графа будуть залежати не лише від його структури, а й від абсолютних значень ступенів, що не дає можливість порівняти графи для різних інтервалів часу.

Спектральне розкладання нормалізованого Лапласіана дає набір власних значень λ_k та відповідних власних векторів, які кодують структуру графа, наприклад відображають зв'язність графа, наявність «вузьких місць» у його структурі. Тому спектр Лапласіана можна використати для виявлення структурних змін між графами G_{l-1} та G_l. Зміни у розподілі власних значень свідчать про реорганізацію топології графа, наприклад про появу нових кластерів, зміну зв'язності для існуючих кластерів, зміни у структурі.

Етап 4. Розрахунок дивергенції Кульбака – Лейблера $KL(P \| Q)$ між спектральною щільністю поточного графа G_l та попереднього графа G_{l-1}.

Спектральна щільність інваріантна щодо перестановки вершин графа, тобто не залежить від способу нумерації вершин. Тому дана характеристика може бути використана для порівняння графів G_l та G_{l-1} без визначення відповідності між їх вершинами. Розподіл спектральної щільності містить інформацію про структурні властивості графа – високу зв'язність, кластерну структуру тощо. Зміщення або поява нових піків щільності свідчать про трансформацію структури графа. Значення дивергенції Кульбака – Лейблера дає можливість порівняти поточний та очікуваний розподіл спектральної щільності. Суттєві відмінності між поточною та очікуваною щільностями свідчать про суттєві зміни в структурі графа. У випадку стабільної структури графа дивергенція Кульбака – Лейблера є нульовою.

Етап 5. Уточнення інтервалу часу для формування графу темпоральної графової нейронної мережі.

У випадку зменшення швидкості редагування GV_l та зменшення дивергенції інтервал Δt_{l+1} збільшується у два рази за умови не перевищення максимального можливої протяжності інтервалу $\Delta t_{\max}$:

$$\Delta t_{l+1} = \min\left(2\left|t_{l+1} - t_l\right|, \Delta t_{\max}\right). \quad (4)$$

Якщо збільшується швидкість редагування або збільшується дивергенція, то відбувається зменшення інтервалу в 2 рази за умови, що ще не досягнуто мінімальне значення довжини інтервалу $\Delta t_{\min}$:

$$\Delta t_{l+1} = \min\left(0,5\left|t_{l+1} - t_l\right|, \Delta t_{\min}\right). \quad (5)$$

Наприклад, в сфері електронної комерції деталізація інтервалів дає можливість відображати детальні зміни в структурі графа при проведенні рекламних акцій, під час свят, продажів нових категорій товарів.

Реалізація метода формування графових структур з адаптивною деталізацією.

Розглянемо приклад реалізації метода для системи електронної комерції. Фрагмент вхідних даних наведено в табл. 1.

Таблиця 1 – Фрагмент вхідних даних

ID транзакції	Дата	Товари (сутності)
T1	15.03	Ноутбук, Миша, Клавіатура
T2	16.03	Ноутбук, SSD-диск
T3	17.03	Миша, Килимок для миші
T4	18.03	Ноутбук, Миша, SSD-диск, RAM
T5	19.03	Клавіатура, Килимок для миші
T6	20.03	Ноутбук, RAM

Ця таблиця містить такий набір сутностей (вершин графа): {Ноутбук, Миша, Клавіатура, SSD-диск, RAM, Килимок для миші}. Аналіз транзакцій показує, що сутності Ноутбук та Миша з'являються разом у двох транзакціях (T1, T4). Тому за умов одиничного порогового значення граф включає 10 дуг:

$$E_l = \left\{ \begin{array}{l} (\text{Ноутбук, Миша}), \\ (\text{Ноутбук, Клавіатура}), \\ (\text{Ноутбук, SSD}), (\text{Ноутбук, RAM}), \\ (\text{Миша, Клавіатура}), (\text{Миша, SSD}), \\ (\text{Миша, RAM}), (\text{Миша, Килимок}), \\ (\text{Клавіатура, Килимок}), (\text{SSD, RAM}). \end{array} \right\}. \quad (6)$$

Результуючий граф має 6 вершин та 10 дуг.

Загальна кількість спільних появ сутностей становить 14. Вагові коефіцієнти мають наступні значення:

$$w_{l,k}^{\text{Ноутбук, Миша}} = \frac{2}{14} = 0{,}143, \qquad w_{l,k}^{\text{Ноутбук, SSD}} = \frac{2}{14} = 0{,}143,$$

$$w_{l,k}^{\text{Клавіатура, Килимок}} = \frac{1}{14} = 0{,}071.$$

Граф за минулий тиждень має наступні вершини:

$$V_{l-1} = \left\{ \begin{array}{l} \text{Ноутбук, Миша, Клавіатура,} \\ \text{SSD, RAM.} \end{array} \right\}. \quad (7)$$

Дуги графа E_{l-1} мають вигляд:

$$E_{l-1} = \left\{ \begin{array}{l} \{(\text{Ноутбук, Миша}), \\ (\text{Ноутбук, SSD}), (\text{Ноутбук, RAM}), \\ (\text{Миша, Клавіатура}), (\text{SSD, RAM}). \end{array} \right\}. \quad (8)$$

Відповідно, для переходу від графа G_{l-1} до графа G_l необхідно додати вершину Килимок та 5 дуг:

(Ноутбук, Клавіатура), (Миша, SSD), (Миша, RAM),
(Миша, Килимок), (Клавіатура, Килимок),

тобто $GE_l(G_l, G_{l-1}) = 6$.

Оскільки $\max(|V_l|, |V_{l-1}|) = 6$, то без урахування вартості операцій редагування графа $GV_l = 1$. Запропонований метод дає можливість врахувати вагу дуг та вершин при розрахунку GE_l. З урахуванням ваг вершин та дуг для системи електронної комерції $GE_l(G_l, G_{l-1}) = 3,6,\ \ GV_l = 0,6$.

Результатами етапу 3 є власні значення для G_l: $\lambda_1 = 0$ (зв'язний граф), $\lambda_2 = 0,39$ (ступінь зв'язності), $\lambda_3 = 1,27$, $\lambda_4 = 1,85$. Для графу G_{l-1} на попередньому інтервалі отримано такі значення: $\lambda_1 = 0$, $\lambda_2 = 0,52$, $\lambda_3 = 1,15$, $\lambda_4 = 1,83$.

Зменшення λ_2 означає зменшення зв'язності графу, зазвичай внаслідок появи нових груп товарів, а зростання λ_3 – збільшення кластерів товарів.

За результатами етапу 4 $KL(P \| Q)$ становить 0,45, що свідчить про значний структурний дрейф і необхідність зменшити інтервал часу згідно (5).

Висновки.

Виконано структуризацію підходів до рівня деталізації часу при формуванні графів темпоральних графових нейронних мереж. Обґрунтовано використання адаптивного підходу на основі аналізу швидкості редагування графів та спектральне вбудовування.

Запропоновано метод вибору інтервалу часу для побудови графів графових нейронних мереж. Метод містить етапи початкового формування графів з базовою деталізацією, обчислення швидкості редагування графа між послідовними у часі графами, виявлення структурного дрейфу через спектральне вбудовування та автоматичної адаптації інтервалу часу в залежності від швидкості змін структури графу.

У практичному аспекті розроблений метод дає можливість знизити обчислювальні витрати на формування графів в графових нейронних мережах шляхом адаптивної деталізації часу, забезпечуючи розширення інтервалів часу для побудови графу в періоди несуттєвих змін у вхідних даних.

Список використаної літератури

1. Rossi E., Chamberlain B., Frasca F., Eynard D., Monti F., Bronstein M. Temporal Graph Networks for Deep Learning on Dynamic Graphs. *Proceedings of the 37th International Conference on Machine Learning* (ICML 2020). Vienna, Austria, PMLR 119, 2020. P. 8230–8240.
2. Xu K., Hu W., Leskovec J., Jegelka S. How Powerful are Graph Neural Networks? *Proceedings of the 7th International Conference on Learning Representations* (ICLR 2019). 2019. P. 1–17.
3. Чалий С. Ф., Лещинський В. О. Темпоральне представлення каузальності при побудові пояснень в інтелектуальних системах. *Сучасні інформаційні системи*. 2020. Т. 4, № 3. С. 8–13. DOI: 10.20998/2522-9052.2020.3.02.
4. Чала О. В. Побудова темпоральних правил для представлення знань в інформаційних системах управління. *Сучасні інформаційні системи*. 2018. Т. 2, № 3. С. 54–58. DOI: 10.20998/2522-9052.2018.3.09.
5. Pareja A., Domeniconi G., Chen J., Ma T., Suzumura T., Kanezashi H., Kaler T., Schardl T., Leiserson C. EvolveGCN: Evolving Graph Convolutional Networks for Dynamic Graphs. *Proceedings of the AAAI Conference on Artificial Intelligence*, 2020. Vol. 34, no. 04. P. 5363–5370. DOI: 10.1609/aaai.v34i04.5984.
6. Trivedi R., Farajtabar M., Biswal P., Zha H. DyRep: Learning Representations over Dynamic Graphs. *Proceedings of the 7th International Conference on Learning Representations (ICLR 2019).* 2019.
7. Zhang Y., Liu Q., Chen E. Gaia: Graph Neural Network with Temporal Shift-Aware Attention for E-commerce GMV Forecasting. *Proceedings of the 29th ACM SIGKDD Conference on Knowledge Discovery and Data Mining (KDD 2024)*. 2024. P. 3421–3430. DOI: 10.1145/3580305.3599456.
8. Riesen K., Bunke H. Approximate Graph Edit Distance Computation by Means of Bipartite Graph Matching. *Image and Vision Computing*, 2009. Vol. 27, no. 7. P. 950–959. DOI: 10.1016/j.imavis.2008.04.004.
9. Gama J., Žliobaitė I., Bifet A., Pechenizkiy M., Bouchachia A. A Survey on Concept Drift Adaptation. *ACM Computing Surveys*. 2014. Vol. 46, no. 4. Article 44. P. 1–37. DOI: 10.1145/2523813.
10. Hamilton W. L., Ying R., Leskovec J. Inductive Representation Learning on Large Graphs. *Advances in Neural Information Processing Systems (*NeurIPS 2017). 2017. Vol. 30. P. 1024–1034.
11. Bifet A., Holmes G., Kirkby R., Pfahringer B. MOA: Massive Online Analysis. *Journal of Machine Learning Research*. 2010. Vol. 11. P. 1601–1604.
12. Sankar A., Wu Y., Gou L., Zhang W., Yang H. DySAT: Deep Neural Representation Learning on Dynamic Graphs via Self-Attention Networks. *Proceedings of the 13th International Conference on Web Search and Data Mining (WSDM 2020).* 2020. P. 519–527. DOI: 10.1145/3336191.3371845.
13. Von Luxburg U. A Tutorial on Spectral Clustering. *Statistics and Computing*. 2007. Vol. 17, no. 4. P. 395–416. DOI: 10.1007/s11222-007-9033-z.
14. Robles-Kelly A., Hancock E. R. Graph Edit Distance from Spectral Seriation. *IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence.* 2005. Vol. 27, no. 3. P. 365–378. DOI: 10.1109/TPAMI.2005.56.
15. Чала О. В. Модель узагальненого представлення темпоральних знань в інтелектуальних інформаційних системах управління. *Сучасні інформаційні системи*. 2020. Т. 4, № 2. С. 30–35. DOI: 10.20998/2522-9052.2020.2.05.
16. Чалий С. Ф., Лещинський В. О. Модель пояснення в інтелектуальній системі на основі станів процесу прийняття рішень. *Сучасні інформаційні системи*. 2023. Т. 7, № 1. С. 5–11. DOI: 10.20998/2522-9052.2023.1.01.
17. Чалий С. Ф., Лещинський В. О. Декларативно-темпоральний підхід до побудови пояснення в інтелектуальній інформаційній системі. *Сучасні інформаційні системи*. 2020. Т. 4, № 4. С. 5–10. DOI: 10.20998/2522-9052.2020.4.01.
18. Huang S., Hitti Y., Rabusseau G., Rabbany R. Laplacian Change Point Detection for Dynamic Graphs. *Proceedings of the 26th ACM SIGKDD International Conference on Knowledge Discovery and Data Mining (KDD 2020).* Virtual Event, CA, USA, 2020. P. 349–358. DOI: 10.1145/3394486.3403077.

References (transliterated)

1. Rossi E., Chamberlain B., Frasca F., Eynard D., Monti F., Bronstein M. Temporal Graph Networks for Deep Learning on Dynamic Graphs. *Proceedings of the 37th International Conference on Machine Learning (ICML 2020).* Vienna, Austria, PMLR 119, 2020, pp. 8230–8240.
2. Xu K., Hu W., Leskovec J., Jegelka S. How Powerful are Graph Neural Networks? *Proceedings of the 7th International Conference on Learning Representations (ICLR 2019)*, 2019. P. 1–17.
3. Chalyi S. F., Leshchynskyi V. O. Temporalne predstavlennia kauzalnosti pry pobudovi poiasnen v intelektualnykh systemakh [Temporal representation of causality in the construction of explanations in intelligent systems]. *Suchasni informatsiini systemy* [*Advanced Information Systems*]. 2020, vol. 4, no. 3, pp. 8–13. DOI: 10.20998/2522-9052.2020.3.02. (In Ukr.)
4. Chala O. V. Pobudova temporalnykh pravyl dlia predstavlennia znan v informatsiinykh systemakh upravlinnia [Construction of temporal rules for the representation of knowledge in information control systems]. *Suchasni informatsiini systemy* [*Advanced Information Systems*]. 2018, vol. 2, no. 3, pp. 54–58. DOI: 10.20998/2522-9052.2018.3.09. (In Ukr.)
5. Pareja A., Domeniconi G., Chen J., Ma T., Suzumura T., Kanezashi H., Kaler T., Schardl T., Leiserson C. EvolveGCN: Evolving Graph Convolutional Networks for Dynamic Graphs. *Proceedings of the AAAI Conference on Artificial Intelligence*. 2020, vol. 34, no. 04, pp. 5363–5370. DOI: 10.1609/aaai.v34i04.5984.

6. Trivedi R., Farajtabar M., Biswal P., Zha H. DyRep: Learning Representations over Dynamic Graphs. *Proceedings of the 7th International Conference on Learning Representations (ICLR 2019)*, 2019.
7. Zhang Y., Liu Q., Chen E. Gaia: Graph Neural Network with Temporal Shift-Aware Attention for E-commerce GMV Forecasting. *Proceedings of the 29th ACM SIGKDD Conference on Knowledge Discovery and Data Mining (KDD 2024)*. 2024, pp. 3421–3430. DOI: 10.1145/3580305.3599456.
8. Riesen K., Bunke H. Approximate Graph Edit Distance Computation by Means of Bipartite Graph Matching. *Image and Vision Computing*. 2009, vol. 27, no. 7, pp. 950–959. DOI: 10.1016/j.imavis.2008.04.004.
9. Gama J., Žliobaitė I., Bifet A., Pechenizkiy M., Bouchachia A. A Survey on Concept Drift Adaptation. *ACM Computing Surveys*. 2014, vol. 46, no. 4, article 44, pp. 1–37. DOI: 10.1145/2523813.
10. Hamilton W. L., Ying R., Leskovec J. Inductive Representation Learning on Large Graphs. *Advances in Neural Information Processing Systems (NeurIPS 2017)*. 2017, pp. 1024–1034.
11. Bifet A., Holmes G., Kirkby R., Pfahringer B. MOA: Massive Online Analysis. *Journal of Machine Learning Research*. 2010, vol. 11, pp. 1601–1604.
12. Sankar A., Wu Y., Gou L., Zhang W., Yang H. DySAT: Deep Neural Representation Learning on Dynamic Graphs via Self-Attention Networks. *Proceedings of the 13th International Conference on Web Search and Data Mining (WSDM 2020)*. 2020, pp. 519–527. DOI: 10.1145/3336191.3371845.
13. Von Luxburg U. A Tutorial on Spectral Clustering. *Statistics and Computing*. 2007, vol. 17, no. 4, pp. 395–416. DOI: 10.1007/s11222-007-9033-z.
14. Robles-Kelly A., Hancock E. R. Graph Edit Distance from Spectral Seriation. *IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence*. 2005, vol. 27, no. 3, pp. 365–378. DOI: 10.1109/TPAMI.2005.56.
15. Chala O. V. Model uzahalnenoho predstavlennia temporalnykh znan v intelektualnykh informatsiinykh systemakh upravlinnia [Model of generalized representation of temporal knowledge in intelligent information control systems]. *Suchasni informatsiini systemy* [*Advanced Information Systems*]. 2020, vol. 4, no. 2, pp. 30–35. DOI: 10.20998/2522-9052.2020.2.05. (In Ukr.)
16. Chalyi S. F., Leshchynskyi V. O. Model poiasnennia v intelektualnii systemi na osnovi staniv protsesu pryiniattia rishen [An explanation model in an intelligent system at the basis of the states of the decision-making process]. *Suchasni informatsiini systemy* [*Advanced Information Systems*]. 2023, vol. 7, no. 1, pp. 5–11. DOI: 10.20998/2522-9052.2023.1.01. (In Ukr.)
17. Chalyi S. F., Leshchynskyi V. O. Deklaratyvno-temporalnyi pidkhid do pobudovy poiasnennia v intelektualnii informatsiinii systemi [Declarative-temporal approach to the construction of an explanation in an intelligent information system]. *Suchasni informatsiini systemy* [*Advanced Information Systems*]. 2020, vol. 4, no. 4, pp. 5–10. DOI: 10.20998/2522-9052.2020.4.01. (In Ukr.)
18. Huang S., Hitti Y., Rabusseau G., Rabbany R. Laplacian Change Point Detection for Dynamic Graphs. *Proceedings of the 26th ACM SIGKDD International Conference on Knowledge Discovery and Data Mining (KDD 2020)*. Virtual Event, CA, USA, 2020, pp. 349–358. DOI: 10.1145/3394486.3403077.

Надійшла (received) 14.11.2025

UDC004.8:004.9

S. F. CHALYI, Doctor of Technical Sciences, Full Professor, Kharkiv National University of Radio Electronics, Professor of the Department of Information Control System, Kharkiv; e mail: serhii.chalyi@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9982-9091

R. V. KRAVCHENKO, Kharkiv National University of Radio Electronics, Postgraduate Student of the Department of Information Control Systems, Kharkiv, Ukraine; e-mail: rostyslav.kravchenko1@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0009-0009-0324-3597

METHOD FOR ADAPTIVE SELECTION OF TIME INTERVALS FOR CONSTRUCTING GRAPHS OF TEMPORAL GRAPH NEURAL NETWORKS

The subject of research is the process of forming graph structures for temporal graph neural networks with adaptive selection of time interval granularity level. The aim of the work is to develop an approach to forming graph structures with adaptive granularity for temporal graph neural networks. Research tasks include: structuring approaches to selecting the granularity level of time intervals when forming graphs of temporal graph neural networks considering changes in the structure of these graphs; developing a method for adaptive selection of time intervals based on graph editing metrics and spectral analysis of graph structure. The developed method includes five stages: graph formation based on co-occurrence frequency of entities; calculation of editing rate between sequential graphs; spectral embedding of graphs through normalized symmetric Laplacian; computation of Kullback – Leibler divergence between spectral densities to detect structural drift; adaptive adjustment of time interval duration considering editing rate criteria and divergence magnitude. The method combines local graph editing metric and global metrics of spectral density, Kullback – Leibler divergence to detect not only the quantity of changes in the graph but also their impact on graph topology. This allows distinguishing noise from significant structural changes in the graph. The method provides automated selection of time granularity without using expert knowledge about threshold values for graph structure changes; reduction of computational costs for graph formation during periods of structure stability; specified accuracy of temporal dependency detection during periods of sharp graph structure changes. The practical significance of the obtained results lies in the possibility of representation and further analysis of dynamic processes in intelligent systems that operationally adapt to changes in relationship structure, for tasks of building explanations, recommendations, monitoring, analysis and forecasting in e-commerce systems, social networks, financial analysis, transportation monitoring.

Keywords: temporal graphs, adaptive time granularity, spectral analysis, structural drift, dynamic graphs, graph neural networks, edit metric, Laplacian eigenvalues, temporal dependencies.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Чалий Сергій Федорович / Chalyi Serhii Fedorovych
Автор 2 / Author 2: Кравченко Ростислав Вікторович / Kravchenko Rostyslav Viktorovych

DOI: 10.20998/2079-0023.2025.02.20
УДК 004.8:004.9

О. В. ЧАЛА, доктор технічних наук, доцент, Харківський національний університет радіоелектроніки, завідувачка кафедри радіотехнічних та інформаційно-комунікаційних систем, м. Харків, Україна; e-mail: oksana.chala@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9982-9091
О. М. БІТЧЕНКО, кандидат технічних наук, доцент, Харківський національний університет радіоелектроніки, доцент кафедри радіотехнічних та інформаційно-комунікаційних систем, м. Харків, Україна; e-mail: oleksandr.bitchenko@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4561-1046
Л. Ф. САЙКІВСЬКА, кандидат технічних наук, доцент, Харківський національний університет радіоелектроніки, доцент кафедри радіотехнічних та інформаційно-комунікаційних систем, м. Харків, Україна; e-mail: liliia.saikivska@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4139-7732
А. Ю. КАЛЬНИЦЬКА, Харківський національний університет радіоелектроніки, асистент кафедри інформаційних управляючих систем, м. Харків, Україна; e-mail: angelika.kalnitskaya@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5613-4150

МЕТОД ВИЯВЛЕННЯ КОРОТКОЧАСНИХ ШИЛІНГ-АТАК У СИСТЕМАХ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ НА ОСНОВІ АДАПТИВНОЇ ДЕТАЛІЗАЦІЇ ЯВНИХ ТА НЕЯВНИХ ВІДГУКІВ КОРИСТУВАЧІВ

Предметом дослідження є процес виявлення короткочасних шилінг-атак у системах електронної комерції на основі аналізу темпоральних залежностей між явними та неявними відгуками користувачів. Мета роботи полягає у розробці підходу до виявлення шилінг-атак з використанням темпоральних правил та адаптивної деталізації як продажів, так і рейтингів у системі електронної комерції. Задачі дослідження включають: розробку підходу до виявлення короткочасних шилінг-атак на основі адаптивного порівняння темпоральних правил для продажів і рейтингів; розробку методу виявлення короткочасних шилінг-атак на основі адаптивної деталізації явних та неявних відгуків користувачів. Явні відгуки користувачів представлені рейтингами, а неявні відгуки фіксуються через продажі товарів. Розроблений метод включає такі етапи: попередню агрегацію даних щодо продажів; аналіз варіабельності продажів і рейтингів через відношення стандартного відхилення до середнього значення; виявлення інтервалів з потенційною можливістю атаки; формування набору фактів з різним рівнем деталізації; побудову темпоральних правил двох типів для продажів та рейтингів; виявлення інтервалів шилінг-атак на основі порівняння знаків ваг правил для продажів і рейтингів; виявлення користувачів-авторів атак на основі аналізу активності користувачів за виявленими інтервалами шилінг-атак. Метод забезпечує автоматизований вибір деталізації часу для визначення фактів продажів та формування рейтингів і, на цій основі, підвищення точності виявлення короткочасних атак порівняно з фіксованою деталізацією, а також можливість виявлення атак у режимі near-online. Практична значущість отриманих результатів полягає у можливості виявлення короткочасних спотворень рейтингів у системах електронної комерції, соціальних мережах і рекомендаційних системах для підвищення довіри користувачів до рекомендованих товарів та послуг.

Ключові слова: шилінг-атаки, системи електронної комерції, темпоральні правила, адаптивна деталізація, варіабельність продажів, виявлення атак, рекомендаційні системи, викиди.

Вступ. Шилінг-атаки використовують спотворені рейтинги продукції від підроблених профілів користувачів систем електронної комерції для зловмисного підвищення або зниження популярності цільових товарів. Рейтинги продукції від користувачів використовуються для побудови рекомендацій. Спотворення рекомендацій внаслідок шилінг-атак приводить до відмови користувачів до запропонованих товарів. Тому виявлення шилінг-атак є актуальною задачею, вирішення якої забезпечує підвищення довіри користувачів до рекомендованих товарів та послуг [1], [2].

Шилінг-атаки часто мають неритмічний характер, коли атакуючі профілі користувачів системи електронної комерції здійснюють координовані дії протягом короткого інтервалу часу, наприклад декількох годин. Після атаки профілі користувачів зазвичай видаляються. Така тактика мінімізує ризик виявлення традиційними методами, оскільки нові профілі не встигають виконати суттєву кількість транзакцій для подальшої класифікації атаки [3]. Якщо при виявленні шилінг-атак використовується фіксована деталізація продажів та рейтингів на основі фіксованих довгих інтервалів часу, то короткотривалі викиди внаслідок дій атакуючих можуть бути замасковані у масиві звичайних операцій у системі електронної комерції, що приводить до зниження точності виявлення атак. З іншого боку, при використанні постійних коротких інтервалів часу для виявлення атак суттєво збільшуються обчислювальні витрати. Таким чином, актуальною є проблема виявлення шилінг-атак з використанням адаптивної деталізації продажів та рейтингів у системі електронної комерції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Сучасні методи виявлення шилінг-атак класифікуються за типом навчання та особливостями використання параметру часу. Методи навчання з учителем використовують розмічені набори даних для виявлення сигнатур атакуючих профілів [4], [5]. Однак даний підхід потребує використання збалансованих навчальних вибірок. Перевагою методів навчання без вчителя є досягнення достатньо високої точності виявлення атак. Однак чутливість такого підходу є низькою внаслідок узагальнення короткочасних змін у поведінці користувачів [6], [7]. Використання графів для виявлення групових шилінг-атак у соціальних рекомендаційних системах запропоновано в [8]. Однак запропонований метод має високу обчислювальну складність, що обме-

жує використання графів для виявлення атак. У роботах [9], [10] запропоновано методи виявлення шилінг-атак на основі використання зважених темпоральних правил та аналізу часових рядів із рейтингів товарів та послуг. Однак ці методи використовують фіксовані інтервали часу і тому не орієнтовані на виявлення короткочасних шилінг-атак. Прогнозний та реконструктивний підходи дають можливість виявити концептульний дрейф в рекомендаційних системах, що створює умови для виявлення шилінг-атак, однак потребують попередніх даних за великий період часу, що обмежує швидке виявлення атак [11]. У [12] запропоновано виявлення атак з використанням динамічних інтервалів, проте метод потребує апріорного знання про типову тривалість атак.

Таким чином, існуючі методи виявлення шилінг-атак орієнтовані переважно на фіксовану деталізацію даних систем електронної комерції, що суттєво утруднює виявлення швидких атак і свідчить про важливість використання адаптивної деталізації часу для вирішення цієї задачі.

Мета та задачі дослідження.

Метою роботи є розробка підходу до виявлення шилінг-атак з використанням темпоральних правил та адаптивної деталізації як продажів, так і рейтингів в системі електронної комерції.

Вирішення цієї задачі створює умови для підвищення точності виявлення короткочасних шилінг-атак.

Для досягнення даної мети вирішуються такі задачі дослідження: розробка підходу до виявлення короткочасних шилінг-атак на основі адаптивного порівняння темпоральних правил; розробка методу виявлення короткочасних шилінг-атак в системах електронної комерції на основі адаптивної деталізації явних та неявних відгуків користувачів.

Підхід до виявлення короткочасних шилінг-атак на основі адаптивного порівняння темпоральних правил.

Розроблений підхід до виявлення шилінг-атак на основі порівняння темпоральних правил використовує різницю у зміні вподобань користувачів за основі порівняння як явних відгуків, так і неявних відкликів від користувачів. Явні відгуки задаються через виставлення рейтингів. Неявні відклики задаються через продажі товарів в системі електронної комерції. Останні потребують фінансових витрат і тому краще відображають справжні наміри користувачів. Розроблений підхід використовує темпоральні правила для фактів продажів та виставлення рейтингів. Ці факти формуються на визначених інтервалах часу, які, в залежності від цільової деталізації, можуть становити годину, день, тиждень, місяць, рік. Кожен факт продажів відображає сумарний продаж цільового товару (нормовану кількість або суму продажів) на визначеному інтервалі часу. Кожен факт виставлення рейтингів відображає середній нормований рейтинг цільового товару на аналогічному інтервалі часу.

Для кожної пари інтервалів часу визначаються темпоральні правила типів *Next* та *Future*. Перше правило встановлює порядок в часі для двох послідовних інтервалів, а друге – для двох довільних інтервалів, між якими є інші інтервали. Для правил розраховуються ваги, як визначають зміни в продажах товарів або зміни в рейтингах для пари інтервалів, на яких визначено темпоральне правило. Тобто ваги відображають зміни інтересу користувачів у аспекті продажів та рейтингів: позитивні ваги свідчать про збільшення продажів/підвищення рейтингів, а негативні – про зменшення продажів/зниження рейтингів. Тому невідповідність знаків ваг для темпоральних правил продажів і правил, що сформовані для однієї й тієї ж пари інтервалів, є ознакою можливої шилінг-атаки. Однак фіксовані тривалі інтервали можуть усереднити короткі атаки, наприклад в межах 2-4 годин.

Для того, щоб оцінити такий локальний викид внаслідок атаки, в рамках розробленого підходу використовується показник варіабельності продажів, який визначається як відношення стандартного відхилення до середнього значення покупок/рейтингів на визначеному інтервалі.

Такий показник розраховується для підінтервалів основного інтервалу часу. Підінтервали виділяються за наступною меншою одиницею вимірювання часу. Тобто якщо стандартний цільовий інтервал становить одну добу, то тоді підінтервал становитиме одну годину. Відповідно, перевищення показником варіабельності продажів порогового значення свідчить про наявність викидів у продажах, що потребує виділення підінтервалів часу та розрахунку темпоральних правил на цих підінтервалах.

Загальна послідовність кроків запропонованого підходу включає, по перше, розрахунок фактів продажів та рейтингів на апріорно визначених стандартних інтервалах часу. По-друге, для кожного інтервалу визначаються субінтервали і розраховується показник варіабельності продажів/рейтингів. По-третє, формується набір інтервалів часу для побудови темпоральних правил в залежності від значень показника варіабельності. У випадку, якщо показник варіабельності перевищує порогове значення, то використовуються підінтервали. В іншому випадку – базові інтервали часу. Учетверте, формуються зважені темпоральні правила та визначаються можливі інтервали шилінг-атак й потенційні користувачі – автори атак.

Метод виявлення короткочасних шилінг-атак в системах електронної комерції на основі адаптивної деталізації явних та неявних відгуків користувачів.

Розроблений метод використовує аналіз варіабельності продажів та рейтингів й подальший розрахунок необхідного рівня деталізації часу для виявлення короткочасних шилінг-атак.

Метод використовує вхідні дані щодо продажів в системі електронної комерції: журнал системи L, який включає множину записів про продажі; кожен запис містить мітки часу, що дає можливість відбирати дані для заданих темпоральних інтервалів; журнал рейтингів Q, що включає виставлені користувачами системи рейтинги продукції; цільовий об'єкт z (наприклад, певний товар або послуга), для якого виконується аналіз щодо шилінг-атак; набір $U = \{u_j\}$ користувачів

системи електронної комерції; даний набір містить дані потенційних атакуючих; початковий (типовий для системи електронної комерції, наприклад, день або тиждень) рівень деталізації часу t_{init}; мінімальний рівень деталізації часу $t_{\min}$ для аналізу атак (наприклад, година); період аналізу шилінг-атак T.

Розроблений метод виявлення короткочасних шилінг-атак включає наступні етапи.

Етап 1. Попередня агрегація даних щодо продажів в межах початкового рівня деталізації часу t_{init}.

При виконанні даного етапу формуються факти продажів та надання рейтингів товарам з рівнем деталізації t_{init}.

Для кожного i – інтервалу t_i обчислюються агреговані факти продажів s_i^z як сума кількості покупок z – товару та рейтингів r_i^z як усереднений рейтинг на інтервалі.

Результатом етапу 1 є набори фактів продажів $\left\{s_1^z, s_2^z, ..., s_i^z, ..., s_I^z\right\}$ та рейтингів $\left\{r_1^z, r_2^z, ..., r_i^z, ..., r_I^z\right\}$ для періоду аналізу T.

Етап 2. Аналіз варіабельності продажів в рамках t_i – інтервалів.

Для кожного інтервалу t_i виконується розбиття на k підінтервалів $t_{i,k}$ тривалістю $t_i = \frac{t_{\text{init}}}{k}$. Наприклад, якщо виконується розбиття на годинні підінтервали в рамках добового інтервалу, то $k = 24$. Для кожного підінтервалу $t_{i,k}$ обчислюються та нормалізуються факти продажів $s_{i,k}^z$ та рейтингів $r_{i,k}^z$.

Для отриманих інтервалів $t_{i,k}$ та фактів $s_{i,k}^z$ і $r_{i,k}^z$ обчислюється варіабельність продажів через стандартне відхилення $\sigma\left(s_{i,k}^z\right)$ та середнє значення $\mu\left(s_{i,k}^z\right)$:

$$V_i^{\text{Sales}} = \frac{\sigma\left(s_{i,k}^z\right)}{\mu\left(s_{i,k}^z\right) + \varepsilon}. \quad (1)$$

Варіабельність рейтингів обчислюється аналогічно. Для уникнення ділення на нуль використовується константа ε:

$$V_i^{\text{Ratings}} = \frac{\sigma\left(r_{i,k}^z\right)}{\mu\left(r_{i,k}^z\right) + \varepsilon}. \quad (2)$$

На практиці константа ε може приймати значення 0,001–0,01.

Великі значення V_i^{Sales} або V_i^{Ratings} відображають короткочасні сплески активності користувачів в рамках інтервалу t_i.

Етап 3. Виявлення інтервалів з потенційною можливістю атаки $t_i \in \text{T}^{\text{Attack}}$ для подальшого аналізу зі збільшеною деталізацією часу.

Умовою потенційної можливості атаки на інтервалі t_i є перевищення V_i^{Sales} та V_i^{Ratings} порогового значення варіабельності θ:

$$t_i \in \text{T}^{\text{Attack}} \left| \left(V_i^{\text{Sales}} > \theta\right) \wedge \left(V_i^{\text{Ratings}} > \theta\right). \right. \quad (3)$$

На практиці порогове значення може бути вибрано в інтервалі від 0,8 до 1,2.

Для інтервалів з потенційною можливістю атак вибираються інтервали $t_{i,k}$, для всіх інших залишається вибір інтервалів t_i. Такий вибір дає можливість обмежити обчислювальну складність та забезпечити чутливість до короткочасних шилінг-атак.

Етап 4. Формування набору фактів з різним рівнем деталізації інтервалів часу.

На даному етапі формується повний набір фактів продажів та рейтингів з урахування різного рівня деталізації часу.

Для інтервалів, для яких виконується умова (3), використовуються факти $s_{i,k}^z$ та $r_{i,k}^z$. Для всіх інших інтервалів використовуються факти продажів s_i^z та рейтингів r_i^z.

Результуючий набір фактів продажу має вигляд:

$$S^{\text{Adapt}} = \left\{\left\{s_{i,k}^z \left| t_i \in \text{T}^{\text{Attack}}\right.\right\}, \left\{s_i^z \left| t_i \notin \text{T}^{\text{Attack}}\right.\right\}\right\}. \quad (4)$$

Аналогічно, адаптивний набір фактів виставлення рейтингів має вигляд:

$$R^{\text{Adapt}} = \left\{\left\{r_{i,k}^z \left| t_i \in \text{T}^{\text{Attack}}\right.\right\}, \left\{r_i^z \left| t_i \notin \text{T}^{\text{Attack}}\right.\right\}\right\}. \quad (5)$$

Етап 5. Побудова темпоральних правил з урахуванням змінної деталізації інтервалів часу.

Темпоральні правила типів *Next* та *Future* формуються для послідовних інтервалів часу та інтервалів, між якими є інші інтервали за запропонованим в роботі [9] методом. Тобто темпоральні правила відображають збільшення/зменшення продажів та рейтингів між інтервалами часу: для пар послідовних інтервалів у випадку правила *Next* та для пар інтервалів, між якими я інші інтервали у випадку правила *Future*.

Ваги цих правил обчислюються як нормовані різниці у продажах/рейтингах між інтервалами часу, які тепер мають змінну деталізацію і тому враховують короткочасні сплески продажів/рейтингів. Відповідно, для темпоральних правил, що були сформовані для кожної із множин S^{Adapt} та R^{Adapt} обчислюються послідовності ваг W_S^{Adapt} та W_R^{Adapt}. Ваги правил відображають збільшення (позитивні ваги $w_i^{S+}, w_{i,k}^{S+} \in W_S^{\text{Adapt}}$; $w_i^{R+}, w_{i,k}^{R+} \in W_R^{\text{Adapt}}$) або зменшення (негативні ваги $w_i^{S-}, w_{i,k}^{S-} \in W_S^{\text{Adapt}}$; $w_i^{R-}, w_{i,k}^{R-} \in W_R^{\text{Adapt}}$) продажів та рейтингів відповідно.

Етап 6. Виявлення інтервалів шилінг-атак

На даному етапі порівнюються ваги темпоральних правил для рейтингів та для продажів з відповідних інтервалів t_i або $t_{i,k}$. У випадку неспівпадіння знаків ваг

інтервал t_i або $t_{i,k}$ маркується як інтервал ймовірної шилінг-атаки.

Етап 7. Виявлення користувачів-авторів атак.

На даному етапі на основі даних із журнала подій за часовими мітками встановлюється, хто із авторів виставляв рейтинги на інтервалах шилінг-атак. Результатом етапу є перелік потенційних атакуючих.

Розроблений метод дає можливість виявити короткочасні шилінг – атаки без апріорного визначення рівня деталізації часу, оскільки адаптація виконується на основі аналізу варіабельності в рамках кожного інтервалу t_i. Обчислювальна складність методу залежить від кількості інтервалів I та кількості підінтервалів k і становить $O(I \cdot k)$, що забезпечує можливість виявлення атак у режимі онлайн.

Експериментальна перевірка розробленого методу.

Експериментальна перевірка методу виконана на реальних даних MovieLens 100 K, що містить рейтинги фільмів, з емуляцією шилінг-атак.

Порівняння виконано з методом виявлення шилінг-атак [9] із фіксованим рівнем деталізації 24 години. Запропонований метод використовує початковий рівень деталізації 24 години, мінімальний рівень деталізації 1 година. Пороговий коефіцієнт варіабельності становить 1,0. Метрики якості включають Precision (точність), Recall (чутливість) та F1-score для виявлення інтервалів атак.

Результати експериментальної перевірки методу наведено в табл. 1 та табл. 2.

Таблиця 1 – Виявленням атак на основі темпоральних правил для незмінних та адаптивних інтервалів

Метрика	Незмінні інтервали	Адаптивні інтервали	Різниця
F1-score	0,79	0,87	+8 %
Recall	0,78	0,89	+11 %
Precision	0,85	0,84	–1 %

Таблиця 2 – Виявлення атак з урахуванням її тривалості

Тривалість атаки	Точність: незмінні інтервали	Точність: адаптивні інтервали	Різниця
2 години	0,63	0,84	+21 %
4 години	0,72	0,84	+12 %

Експериментальні дані показують збільшення метрики F1-score детектування для раптових атак для розробленого методу у порівнянні з використанням фіксованих інтервалів, що свідчить врахування короткочасних сплесків активності користувачів. Precision знижується на 1 %. Таке зниження може бути наслідком виявлення змін у активності легітимних користувачів на інтервалах пікового навантаження системи. Порівняння точності виявлення коротких атак – 2 та 4 години показало переваги адаптації інтервалів при зменшенні кількості годин атаки.

Аналіз обчислювальної складності методу показав, що середній час обробки одного добового інтервалу для запропонованого методу становить 1,8 секунди та 0,9 секунди для базового методу з фіксованими інтервалами. Реалізація виконана на Python 3.9 на комп'ютері з процесором Intel Core i7-9700K. Збільшення часу обробки є наслідком аналізу підінтервалів. Час оброки свідчить про можливість роботи в near-online режимі у системах електронної комерції.

Висновки.

Розроблено підхід до виявлення шилінг-атак на основі адаптивного порівняння темпоральних правил. Адаптація в рамках підходу виконується на основі показника варіабельності продажів/рейтингів, який розраховується через відношення стандартного відхилення до середнього значення покупок/рейтингів.

Запропоновано метод виявлення короткочасних шилінг-атак в системах електронної комерції на основі адаптивної деталізації явних та неявних відкликів користувачів. Метод містить етапи адаптивного формування фактів продажів/рейтингів в залежності від значення показника варіабельності, формування потенційних інтервалів шилінг-атак та виявлення потенційних атакуючих користувачів. Метод дає можливість виявити короткочасне спотворення рейтингів/продажів в системах електронної комерції в режимі near-online.

Список використаної літератури

1. Zhou W., Wen J., Qu Q., Zeng J., Cheng T. Shilling attack detection for recommender systems based on credibility of group users and rating time series. *PLOS ONE*. 2018. Vol. 13, no. 5. Art. e0196533. DOI: doi.org/10.1371/journal.pone.0196533.
2. Cai H., Huang J., Liu B. Detecting shilling attacks in recommender systems based on analysis of user rating behavior. *Knowledge-Based Systems.* 2019. Vol. 177. P. 22–43. DOI: doi.org/10.1016/j.knosys.2019.03.041.
3. Pote M., Elmas T., Flammini A., Menczer F. Coordinated reply attacks in influence operations: characterization and detection. *Proc. of the Int. Conf. on Web and Social Media (ICWSM).* 2025. arXiv:2410.19272. DOI: doi.org/10.1609/icwsm.v19i1.35889.
4. Zhou W., Wen J., Xiong Q., Gao M., Zeng J. SVM-TIA: a shilling attack detection method based on SVM and target item analysis in recommender systems. *Neurocomputing.* 2016. Vol. 210. P. 197–205. DOI: doi.org/10.1016/j.neucom.2016.01.197.
5. Shao C., Sun Y. Z. Shilling attack detection for collaborative recommender systems: a gradient boosting method. *Mathematical Biosciences and Engineering.* 2022. Vol. 19, no. 7. P. 7248–7271. DOI: doi.org/10.3934/mbe.2022342.
6. Hao Y., Zhang F. An unsupervised detection method for shilling attacks based on deep learning and community detection. *Soft Computing.* 2020. Vol. 24. P. 18677–18688. DOI: doi.org/10.1007/s00500-020-05162-6.
7. Zhang F., Zhou Q. Unsupervised approach for detecting shilling attacks in collaborative filtering recommender systems. *IET Information Security.* 2019. Vol. 13, no. 6. P. 625–634. DOI: doi.org/10.1049/iet-ifs.2018.5131.
8. Gunes I., Kaleli C., Bilge A., Polat H. Shilling attacks against recommender systems: a comprehensive survey. *Artificial Intelligence Review.* 2014. Vol. 42, no. 4. P. 767–799. DOI: doi.org/10.1007/s10462-012-9364-9.
9. Chala O., Novikova L., Chernyshova L. Method for detecting shilling attacks in e-commerce systems using weighted temporal rules. *EUREKA: Physics and Engineering.* 2019. Vol. 5. P. 29–36. DOI: doi.org/10.21303/2461-4262.2019.00983.
10. Xu Y., Zhang F. Detecting shilling attacks in social recommender systems based on time series analysis and trust features. *Knowledge-Based Systems.* 2019. Vol. 178. P. 25–47. DOI: doi.org/10.1016/j.knosys.2019.04.035.

11. Yuan W., Guan D., Lee Y. K., Lee S. Detection of shilling attacks based on T-distribution on the dynamic time intervals. *IEEE Access.* 2019. Vol. 7. P. 121308–121319. DOI: doi.org/10.1109/ACCESS.2019.2937164.
12. Yang Z., Xu L., Cai Z. Re-scale AdaBoost for attack detection in collaborative filtering recommender systems. arXiv:1506.04584 [cs.IR]. 2015. DOI: doi.org/10.48550/arXiv.1506.04584.

References (transliterated)

1. Zhou W., Wen J., Qu Q., Zeng J., Cheng T. Shilling attack detection for recommender systems based on credibility of group users and rating time series. *PLOS ONE.* 2018, vol. 13, no. 5, article e0196533. DOI: doi.org/10.1371/journal.pone.0196533.
   Cai H., Huang J., Liu B. Detecting shilling attacks in recommender systems based on analysis of user rating behavior. *Knowledge-Based Systems.* 2019, vol. 177, pp. 22–43. DOI: doi.org/10.1016/j.knosys.2019.03.041.
3. Pote M., Elmas T., Flammini A., Menczer F. Coordinated reply attacks in influence operations: characterization and detection. *Proc. of the Int. Conf. on Web and Social Media (ICWSM).* 2025. arXiv:2410.19272. DOI: doi.org/10.1609/icwsm.v19i1.35889.
4. Zhou W., Wen J., Xiong Q., Gao M., Zeng J. SVM-TIA: a shilling attack detection method based on SVM and target item analysis in recommender systems. *Neurocomputing*. 2016, vol. 210, pp. 197–205. DOI: doi.org/10.1016/j.neucom.2016.01.197.
5. Shao C., Sun Y. Z. Shilling attack detection for collaborative recommender systems: a gradient boosting method. *Mathematical Biosciences and Engineering.* 2022, vol. 19, no. 7, pp. 7248–7271. DOI: doi.org/10.3934/mbe.2022342.
6. Hao Y., Zhang F. An unsupervised detection method for shilling attacks based on deep learning and community detection. *Soft Computing.* 2020, vol. 24, pp. 18677–18688. DOI: doi.org/10.1007/s00500-020-05162-6.
7. Zhang F., Zhou Q. Unsupervised approach for detecting shilling attacks in collaborative filtering recommender systems. *IET Information Security.* 2019, vol. 13, no. 6, pp. 625–634. DOI: doi.org/10.1049/iet-ifs.2018.5131.
8. Gunes I., Kaleli C., Bilge A., Polat H. Shilling attacks against recommender systems: a comprehensive survey. *Artificial Intelligence Review.* 2014, vol. 42, no. 4, pp. 767–799. DOI: doi.org/10.1007/s10462-012-9364-9.
9. Chala O., Novikova L., Chernyshova L. Method for detecting shilling attacks in e-commerce systems using weighted temporal rules. *EUREKA: Physics and Engineering.* 2019, vol. 5, pp. 29–36. DOI: doi.org/10.21303/2461-4262.2019.00983.
10. Xu Y., Zhang F. Detecting shilling attacks in social recommender systems based on time series analysis and trust features. *Knowledge-Based Systems.* 2019, vol. 178, pp. 25–47. DOI: doi.org/10.1016/j.knosys.2019.04.035.
11. Yuan W., Guan D., Lee Y. K., Lee S. Detection of shilling attacks based on T-distribution on the dynamic time intervals. *IEEE Access.* 2019, vol. 7, pp. 121308–121319. DOI: doi.org/10.1109/ACCESS.2019.2937164.
12. Yang Z., Xu L., Cai Z. Re-scale AdaBoost for attack detection in collaborative filtering recommender systems. arXiv:1506.04584 [cs.IR]. 2015. DOI: doi.org/10.48550/arXiv.1506.04584.

Надійшла (received) 14.11.2025

UDC004.8:004.9

O. V. CHALA, Doctor of Technical Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Radio Engineering and Information-Communication Systems, Kharkiv National University of Radio Electronics, Kharkiv, Ukraine; e-mail: oksana.chala@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9982-9091
O. M. BITCHENKO, Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Radio Engineering and Information-Communication Systems, Kharkiv National University of Radio Electronics, Kharkiv, Ukraine; e-mail: oleksandr.bitchenko@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4561-1046
L. F. SAIKIVSKA, Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Radio Engineering and Information-Communication Systems, Kharkiv National University of Radio Electronics, Kharkiv, Ukraine; e-mail: liliia.saikivska@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4139-7732
A. Y. KALNITSKA, Assistant of the Department of Information Control Systems, Kharkiv National University of Radio Electronics, Kharkiv, Ukraine; e-mail: angelika.kalnitskaya@nure.ua, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5613-4150

DETECTION METHOD FOR SHORT-TERM SHILLING ATTACKS IN E-COMMERCE SYSTEMS USING ADAPTIVE GRANULARITY OF USER FEEDBACK

The subject of research is the process of detecting short-term shilling attacks in e-commerce systems based on analysis of temporal dependencies between explicit and implicit user feedback. The aim of the work is to develop an approach to detecting shilling attacks using temporal rules and adaptive granularity of both sales and ratings in e-commerce systems. Research tasks include: development of an approach to detecting short-term shilling attacks based on adaptive comparison of temporal rules for sales and ratings; development of a method for detecting short-term shilling attacks based on adaptive granularity of explicit and implicit user feedback. Explicit user feedback is represented by ratings, while implicit feedback is captured through product sales. The developed method includes the following stages: preliminary aggregation of sales data; analysis of sales and ratings variability through the ratio of standard deviation to mean value; identification of intervals with potential attack possibility; formation of a fact set with different granularity levels; construction of temporal rules of two types for sales and ratings; detection of shilling attack intervals based on comparison of rule weight signs for sales and ratings; identification of attacking users based on analysis of user activity across detected shilling attack intervals. The method provides automated selection of time granularity for determining sales facts and forming ratings and thereby improves the accuracy of detecting short-term attacks compared to fixed granularity, as well as enables attack detection in near-online mode. The practical significance of the obtained results lies in the possibility of detecting short-term rating distortions in e-commerce systems, social networks, and recommender systems to increase user trust in recommended products and services.

Keywords: shilling attacks, e-commerce systems, temporal rules, adaptive granularity, sales variability, attack detection, recommender systems, outliers.

Повні імена авторів / Author's full names

Автор 1 / Author 1: Чала Оксана Вікторівна / Chala Oksana Viktorivna
Автор 2 / Author 2: Бітченко Олександр Миколайович / Bitchenko Oleksandr Mykolaiovych
Автор 3 / Author 3: Сайківська Лілія Федорівна / Saikivska Liliia Fedorivna
Автор 4 / Author 4: Кальницька Анжеліка Юріївна / Kalnitska Anzhelika Yuriivna

ЗМІСТ

CONTENT

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ВІСНИК НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ХПІ». СЕРІЯ: СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ, УПРАВЛІННЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Збірник наукових праць

№ 2 (14) 2025

АДРЕСА РЕДКОЛЕГІЇ ТА ВИДАВЦЯ: 61002, Харків, вул. Кирпичова, 2, НТУ «ХПІ».
Кафедра системного аналізу та інформаційно-аналітичних технологій.
Тел.: (057) 707-61-03, (057) 707-66-54; e-mail: Mykola.Bezmenov@khpi.edu.ua

Підп. до друку 27.12.2025 р. Формат 60×84 1/8. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman. Умов. друк. арк. 9,5. Облік.-вид. арк. 10.
Тираж 100 пр. Зам. № 14/12/25. Ціна договірна.

Виготовлювач: ФОП Панов А. М. Свідоцтво серії ДК № 4847 від 06.02.2015 р.
м. Харків, вул. Жон Мироносиць, 10, оф. 6, тел. +38(057)714-06-74, +38(050)976-32-87
copy@vlavke.com